עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר מן המניין מס' 65

מיום חמישי, כ"ג באלול תשע"ז (14.09.2017) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, גב' אדוה פולק – המשנה לראש העיר, מר משה רווח - מ"מ ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר, מר משה אברמוביץ' – חבר הנהלת העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, עו"ד שי בכור – חבר הנהלת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר רון קוגמן – סמנכ"ל מינהל ותרבות, מר עזרא נחום – סמנכ"ל העירייה לתפעול, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל מנהלת הבורסה, מר גרשון טוסק – גזבר העיר, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי ומנהל השירות המשפטי, מר דני רייף – מבקר העירייה, מר סער ורדי – דובר העירייה, מר שמוליק פרקש – מנהל אגף משאבי אנוש, גב' דליה לין – מנהלת אגף החינוך, גב' בת-חן פיליפ – מנהלת אגף לשירותים חברתיים, עו"ד גיל סימנהויז – מנהל לשכת התאגידים, מר שלמה בנימין – סגן גזבר העירייה ומנהל התב"ר, עו"ד רעות בנק אלון – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר.

הקראת פרק תהילים.

1. **שאילתות:**

א. **שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא:**

"בית הספר לרכיבה בפארק הלאומי".

ב. **שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא:**

"יועצים המועסקים בעיריית רמת-גן בשנת 2017".

ג. **שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא:**

"תשלומי הורים ברמת גן".

ד. **שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא:**

"עמידות מבני חינוך".

ה. **שאילתה של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא:**

"העסקה בחוזים אישיים.

2. **הצעות לסדר:**

א. **הצעה לסדר של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא:**

"שינויים במבנה הארגוני או הפירמידה המתהפכת".

ב. **הצעה לסדר של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא:**

"אבטחת מוסדות חינוך בשעות הפעלת צהרונים ומועדוניות".

ג. **הצעה לסדר של מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא:**

החלפת ראש העיר כיו"ר ועדת כספים ומשאבי אנוש".

ד. **הצעה לסדר של ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר בנושא:**

"אופן התנהלותה של חברת מי רמת גן"

3. **סדר יום:**

א. **כספים:**

1. **הנחת דו"ח כספי רבעוני מספר 2 לשנת 2017.**
2. **אישור רשימה מס' 2 – שינויים בתקציב הרגיל לשנת 2017 בחלוקה לרשימות כדלהלן:**

א. שינויים תקציביים העברה בין פרקים (ללא השפעה התקציבית).

ב. אישור החלטת ועדת תמיכות מיום 20.6.17 (ללא השפעה תקציבית).

ג. שינויים בתקציב הרגיל – תוספת תקציבית.

3. אישור רשימה מס' 5 – שינויים בתקציב הבלתי רגיל לשנת 2017.

4. אישור קריטריונים לחלוקת התמיכות לגופים נתמכים לשנת 2018.

5. אישור מתן כתב הוראה בלתי חוזרת ואוטונומית (ערבות) לשתי קבוצות כדורסל:

א. <u>עמותת ידידי מכבי רמת חן-בליך</u> – בסך 430,000 ₪ לתקופה 1.1.18 עד 1.9.18.

ב. <u>הפועל רמת גן גבעתיים כדורסל</u> – בסך 300,000 ₪ לתקופה 1.9.17 עד 1.10.18.

6. אישור הצטרפות להסדרי גישה לאינטרנט לחשבונות הבנק המנוהלים והמיועצים (ניירות ערך) של העירייה, בהתאם לדרישות הספציפיות של כל אחד מהבנקים, לצפייה וקבלת מידע בלבד, לעמירים – בקרה על מוצרים פיננסיים בע"מ ו/או מי מטעמה, בהתאם להסכם פיקוח, ליווי ובקרה על תיקי השקעות שנחתם עם העירייה.

ב. <u>נכסים</u>:

אישור הסכם רשות שימוש עם עמותת מועדון המרגנית רמת גן – רשות שימוש במגרש עבור חניה למועדון המרגנית, גוש 6211 חלק מחלקה 17 ר"ג. מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם רשות שימוש.

ג. אישור הסכם רכישת המניות של עיריית ת"א במרכז הזאולוגי תל אביב רמת גן.

ד. אישור הקמת חברה עירונית לפיתוח מתחם אצטדיון רמת גן.

ה. אישור הארכת העסקת מלווה הסעות מעל גיל 70 – דואניס פסיה.

ו. אישור תקן משרה נוספת – עו"ד לתחום הכנת מכרזי יועצים באגף רכש.

ז. אישור עבודה נוספת בשכר הרצאות בתחום הביקורת עבור מר דני רייף מבקר העירייה.

ח. אישור עדכון שכר – מר משה גבאי עוזר ראש העיר.

ט. אישור תיקון נוסח חוק העזר לרמת-גן למניעת רעש.

י. אישור הצעת חוק עזר לרמת גן (שמירה על איכות הסביבה, מניעת מפגעים ושמירת הסדר והניקיון), התשע"ז-2017, בנוסחה על פי הצעת חוק העזר המצ"ב.

יא. אישור חוק עזר לאונו (ביטול לעניין רמת גן), התשע"ז-2017.

יב. אישור חוק עזר לאפעל (ביטול לעניין רמת גן), התשע"ז-2017.

יג. <u>ועדות חובה:</u>

1. <u>ועדת המשנה לתכנון ובניה:</u>

מינוי גב' לילי שמה חברת הנהלת העיר כ-מ"מ של מר רמי פדלון חבר הנהלת העיר בוועדה.

2. <u>ועדה מייעצת לשימור אתרים:</u>

מינוי גב' לילי שמה חברת הנהלת העיר כ-מ"מ של מר רמי פדלון חבר הנהלת העיר בוועדה.

3. <u>ועדת ביטחון:</u>

החלפת מר אילן גולדנברג קב"ט מוסדות חינוך אשר פרש לגמלאות במר חיים קאפח.

יד. <u>ועדות רשות:</u>

1. <u>ועדת רישוי עסקים:</u>

מינוי מר אלי בלאלי סגן מנהל אגף ביטחון ואכיפה ומתאם ביטחון ובטיחות באירועים, כחבר בוועדת רישוי עסקים.

2. <u>ועדת יקיר העיר:</u>

מינוי ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר כחברה בוועדה במקום גב' רחל מרום חברת מועצת העיר.

3. **ועדת אימוץ הצנחנים:**

מינוי עו"ד גיא גונן כיו"ר משותף בוועדת אימוץ הצנחנים (במקום מינויו כסגן יו"ר הוועדה).

טו. **נציגי העירייה בתאגידים ועמותות עירוניות בבעלות העירייה:**

א. **הנהלת מפעלי בית עמנואל:**

מינוי מר ליעד אילני חבר מועצת העיר כנציג אסיפה הכללית במקום מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר.

ב. **עמותת בית קריניצי:**

מינוי מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר במקום מר ליעד אילני.

טז. **נציגי העירייה בתאגידים ועמותות עירוניות בבעלות העירייה:**

הערה: בהחלטת המועצה מיום 29.1.2017 אושרו הנציגים שלהלן לחברת בתי האבות ויש לאשרם גם כנציגים בעמותת האגף הסיעודי ובחברת גני המלך דוד.

עמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד":

1. **מינוי עו"ד זוהר ישירים כנציג ציבור בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".**
2. **מינוי ד"ר אורי אדלמן כנציג ציבור בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".**
3. **מינוי מר טמיר ארביב כנציג ציבור בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".**
4. **מינוי גב' איריס בן מוחה כנציגת ציבור מטעם העירייה בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".**
5. **מינוי גב' טליה שבת כנציגת ציבור מטעם העירייה בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".**

6. מינוי גב' עירית גינת כנציגת ציבור מטעם העירייה בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".

מר שמואל לרמן: רבותי, ערב טוב. ישיבה מן המניין מס' 65, מתקיימת היום, יום חמישי, כ"ג באלול תשע"ז, 14.9.2017, שעה 18:05 בערב ,אולם מועצת העיר. דבר ראשון, הקראת פרק תהילים, לתת בבקשה ללילי את ספר התורה, זו פעם ראשונה, יישר כוח לילי.

- גב' לילי שמה, קוראת מתוך ספר תהילים פרק ק"ט –

מר שמואל לרמן: יישר כוח. יופי. תודה רבה. דבר שני – אנחנו מרימים כוסית לחג, אחרי זה ראש העיר רוצה להגיד ברכה לכולם.

מר ישראל זינגר: לפני הברכה הכללית, כנראה שכל ישיבת מועצה מישהו מפתיע אותנו מחברי המועצה. אז לפני יומיים נולדה לך נכדה, חיים, אז כבר מזל טוב, חיים גלרמן. וחוץ מזה, שתהיה שנה טובה לכולנו, כל אחד מה שמאחל לעצמו, למשפחתו, ליקרים שלו, שלה. ולנו, לתושבי רמת גן, לכל עם ישראל – לחיים.

מר שמואל לרמן: לחיים. שנה טובה.

עו"ד דוד מנחם: ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

מר שמואל לרמן: יופי. עוד דבר אח לתשומת לבכם. עומד לנו כאן על השולחן חוברת שנקראת 'רכיבה בטוחה ברמת גן'. טוב שכל אחד מכם יעיין, יעביר לבני ביתו, כדי שתאונות דרכים מזה לא יהיה לנו.

אריה מזרחי ביקש ממני באופן אישי להגיד כמה מילים. מכיוון אנחנו ערב ראש השנה וזה דברי שלום וסליחה, אז אני מרשה לפנים מסדר היום. בבקשה.

מר אריה מזרחי: בראשית דברי, אני רוצה להתנצל בפני ישראל על 'פוסט' שכתבתי, שהוא משתמע, יש לו משמעויות, ניתן לפרש אותו לכאן ולכאן. לא היתה לי שום כוונה ומשיחה שעשיתי עם ישראל, אני כתבתי שם שאנשים שבאמת הקלטתי אותם גם, שהם התלוננו שכביכול

ישראל קיבל מקבלנים משהו, מקבלני ניקיון. בירדתי עם ישראל ואני נוטה להאמין לו שלא היה ולא נברא, כי אני במסע הבחירות הייתי שותף יחד איתו. לכן, א', אני מתנצל. ישראל, אני אעביר לך מכתב ברוח זו גם כן, אחרי שבירדנו בינינו ואני מאמין שלא היה דבר כזה ואותו גורם שלישי שישבור את הראש עם המשטרה ועם מי שהוא רוצה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי. יישר כוח.

<u>מר אריה מזרחי:</u> ואני מאחל לך שנה טובה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> גם לך. אמן.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי, אריה, יישר כוח. יופי.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> יישר כוח.

<u>מר שמואל לרמן:</u> כל הכבוד. יופי. אנחנו מתחילים עם השאילתות.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני, אגב, אוציא 'פוסט' תיקון ואני אגיד שאתה לא קשור בעניין הזה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי, אריה, על הכיפאק אתה. שאילתות.

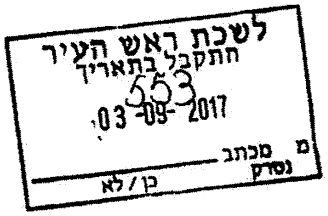
1. <u>שאילתות</u>

א. שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "בית הספר לרכיבה בפארק הלאומי"

אלי מוסרי
חבר מועצת העיר רמת גן

Eli Mosseri
Member Of The City Council

י"ב אלול, תשע"ז
3-ספטמבר-17

לכבוד
ראש העיר רמת גן

הנדון: **שאילתה בנושא בית הספר לרכיבה בפארק הלאומי**

א.נ.,

בהתאם לסעיף 40 בפרק התשיעי של פקודת העיריות אבקשך להשיב לי בישיבת מועצת העיר שתתקיים ביום 14.9.2017 על כל מרכיבי השאילתה הבאה:

כללי
בישיבת הנהלת העיר שהתקיימה ביום 29.6.2017 הוחלט להאריך את הסכם הקצאה לבית הספר לרכיבה בפארק הלאומי בשל תחרויות הרכיבה במסגרת אירועי המכביה עד לתאריך 31.8.2017.
החלטה נכונה ומחויבת המציאות.

אבקשך לענות על השאלות הבאות:

א. עם תום מועד הארכת הסכם ההקצאה, ביום 31.8.17 האם הנהלת העיר קיבלה החלטות כל שהן בכל הקשור לעתיד בית הספר לרכיבה?
ב. אבקש פירוט ההחלטות שהתקבלו (במידה והתקבלו) ומה לוח הזמנים המשוער לביצוע?

בכבוד רב

אלי מוסרי
חבר מועצת העיר

העתקים: מר אדם קניגסברגר, ראש האופוזיציה
מר משה בודאגה, מנכ"ל העיר
עו"ד דוד שוואקה, היועץ המשפטי
מר דני רייף, מבקר העיר

בית העירייה, רח' ביאליק 35, רמת-גן 52100, טל. 03-6132927 פקס. Tel: 03-6727958, Fax: 35 Bialik St., Ramat-Gan 52100
E-mail: eli-m@ramat-gan.muni.il

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

כ״א אלול תשע״ז
12 ספטמבר 2017
סימוכין : 2017-0001-365

לכבוד
מר אלי מוסרי
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון : **מענה לשאילתה מיום 3 בספטמבר 2017 (553)**
בנושא בית הספר לרכיבה בפארק הלאומי

לאחר ישיבות שהתקיימו בנושא בית הספר לרכיבה בפארק הלאומי, הוחלט לצאת במכרז פומבי להפעלתו. המכרז צפוי להתפרסם לאחר תקופת החגים.

בברכה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

מר שמואל לרמן: אנחנו מתחילים עם השאילתה הראשוני, של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "בית ספר לרכיבה בפארק הלאומי". רק הערה – על כל 5 השאילתות יענה מנכ"ל העירייה. בבקשה, משה, את הראשונה.

מר משה בודאגה: מענה לשאילתה מיום 3 בספטמבר 2017 (553) בנושא בית הספר לרכיבה בפארק הלאומי של מר אלי מוסרי: לאחר ישיבות שהתקיימו בנושא בית הספר לרכיבה בפארק הלאומי, הוחלט לצאת במכרז פומבי להפעלתו. המכרז צפוי להתפרסם לאחר תקופת החגים.

מר ישראל זינגר: כן, בבקשה אלי.

מר אלי מוסרי: אני מבקש להתייחס. והייתי שמח אם הדברים שלי לא יהיו לפרוטוקול.

מר שמואל לרמן: לא יהיו?

מר אלי מוסרי: לא יהיו לפרוטוקול בשלב זה.

מר ישראל זינגר: אבל רק הערה קצרה.

מר אלי מוסרי: הערה. הערה.

מר שמואל לרמן: אין בעיה לא לפרוטוקול. אפשר לא להכניס את זה לתמלול. תעצור הקלטה.

פותחים הקלטה. הלאה. יופי.

אלי מוסרי
זבר מועצת העיר רמת גן

Eli Mosseri
Member Of The City Council

י"ב אלול, תשע"ז
3-ספטמבר-17

לכבוד
מר ישראל זינגר
ראש העיר רמת גן

הנדון: **שאילתה בנושא יועצים המועסקים בעיריית רמת גן בשנת 2017**

א.נ.,

בהתאם לסעיף 40 בפרק התשיעי של פקודת העיריות, אבקשך להשיב לי על כל מרכיבי השאילתה הבאה בישיבת מועצת העיר שתתקיים ביום 14.9.17.

כללי

עיריית רמת גן מקיימת התקשרויות עם יועצים שונים ומגוונים המועסקים באגפים, במחלקות וביחידותיה השונות, אבקשך לענות על השאלות הבאות:

א. סה"כ כמה יועצים הועסקו לרבות או גם לתקופות קצרות ביותר בעיריית רמת גן בכל אגפיה – מחלקותיה ויחידותיה השונות בחודשים 1-6 של שנת 2017?

ב. מה היתה העלות הכספית הכוללת (כולל תשלומי מע"מ) של כל אותם יועצים שהועסקו בעיריית רמת גן בכל אגפיה – מחלקותיה ויחידותיה השונות בחודשים 1-6 של שנת 2017?

בכבוד רב
אלי מוסרי
חבר מועצת העיר

העתקים: מר אדם קניגסברגר, ראש האופוזיציה
מר משה בודאגה, מנכ"ל העיר
עו"ד דוד שוואקה, היועץ המשפטי
מר דני רייף, מבקר העיר

ת העירייה, רח' ביאליק 35, רמת-גן 52100, טל. 03-6132927 :Tel פקס. 03-6727958 :Fax, 35 Bialik St., Ramat-Gan 52100
E-mail: eli-m@ramat-gan.muni.il

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

כ״א אלול תשע״ז
12 ספטמבר 2017
סימוכין : 2017-0001-363

לכבוד
מר אלי מוסרי
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון : **מענה לשאילתה מיום 3 בספטמבר 2017 (552)**
בנושא יועצים המועסקים בעיריית רמת-גן בשנת 2017

מדובר בכ-25 יועצים מקצועיים עמם התקשרה העירייה בששת החודשים הראשונים של שנת 2017, וזאת בעלות כוללת של כ-1.5 מיליון שקלים (כולל מע״מ).

בברכה,
ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ב. שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "יועצים המועסקים בעיריית רמת-גן בשנת 2017"

<u>מר שמואל לרמן:</u> עוד שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "יועצים המועסקים בעיריית רמת גן בשנת 2017. משה, בבקשה.

<u>מר משה בודאגה:</u> מדובר ב-25 יועצים מקצועיים, עמם התקשרה העירייה ב-6 החודשים הראשונים בשנת 2017 וזאת בעלות כוללת של כ-1.5 מיליון שקלים כולל מע"מ.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אין? תודה. שאילתה הבאה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> הלאה. גלעד איננו. הלאה. אם הוא יבוא עד הסוף, גלעד איננו עכשיו. של ליעד אילני – העסקה בחוזים אישיים – בבקשה, משה.

ה. שאילתה של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא: "העסקה בחוזים אישיים"

<u>מר משה בודאגה:</u> העסקה בחוזים אישיים נעשית בהתאם לכללי משרד הפנים המצויים בחוזר מנכ"ל 1/2011 ו-4/2011 וכן בהתאם למסמך העקרונות של הממונה על השכר במשרד האוצר מחודש 10/2013 והנחיות לעניין רשויות איתנות מיום 7.7.16. בהתאם לאמור מעלה ולאישור משרד הפנים בעניין, נקבעה מכסת חוזים אישיים לתפקידי ניהול (3% מכלל עובדי העירייה) וכן לתפקידים מקצועיים (5%).

בתשובה לשאלותיך:

1. כיום מועסקים בעירייה 76 עובדים בתפקידים ניהוליים וכן 52 עובדים בתפקידים מקצועיים.

עיריית רמת-גן
לשכת חבר מועצת העיר
ליעד אילני

טייו אלול תשעייז
06 ספטמבר 2017
סימוכין: 2017-0178-57

לכבוד
מר ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

הנדון: **שאילתא בנושא העסקה בחוזים אישיים**

אבקש לשאול:

1. כמה עובדי עירייה מועסקים בחוזים אישיים?

2. כמה מהעובדים המועסקים בחוזים אישיים משמשים בתפקידים ניהוליים וכמה בתפקידים מקצועיים שונים?

3. כמה מהעובדים המועסקים כעת בחוזים אישיים חתמו על החוזה העדכני שלהם לפני ה- 14.7.2016 וכמה לאחר מועד זה?

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
559
06-09-2017
מס' מכוון
נסרק ן / לא

בברכה
ליעד אילני
חבר מועצת העיר

העתקים:
מר משה בודאגה - מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון - מתאמת פעילות מועצת העיר והנהלת העיר ומנהלת מחלקת מזכירות העירייה

כתובת: ביאליק 35 רמת-גן, טל. 03-7408854, פקס. 03-6727958
E-mail: liad-i@ramat-gan.muni.il

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

כ״א אלול תשע״ז
12 ספטמבר 2017
סימוכין: 2017-0001-364

לכבוד
מר ליעד אילני
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון: **מענה לשאילתה מיום 6 בספטמבר 2017 (559)**
בנושא העסקה בחוזים אישיים

העסקה בחוזים אישיים נעשית בהתאם לכללי משרד הפנים, המצויים בחוזר מנכ״ל 1/2011 ו-4/2011, וכן בהתאם למסמך העקרונות של הממונה על השכר במשרד האוצר מחודש 10/2013 והנחיות לעניין רשויות איתנות מיום 7.7.16.

בהתאם לאמור מעלה, ולאישור משרד הפנים בעניין, נקבעה מכסת חוזים אישיים לתפקידי ניהול (3% מכלל עובדי העירייה) וכן לתפקידים מקצועיים (5%).

בתשובה לשאלותיך:

1. כיום מועסקים בעירייה 76 עובדים בתפקידים ניהוליים, וכן 52 עובדים בתפקידים מקצועיים.
2. לאחר התאריך 14.7.2016 חתמו 8 עובדים על חוזים ניהוליים ו-10 עובדים בתפקידים מקצועיים.

בברכה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

2. לאחר התאריך 14.7.2016 חתמו 8 עובדים על חוזים ניהוליים ו-10 עובדים בתפקידים מקצועיים.

מר ישראל זינגר: כן, בבקשה.

מר ליעד אילני: כן. אז אני רק רוצה שוב לשאול – האם העירייה, אחוז המועסקים בחוזים אישיים בתפקידי ניהול ובתפקידים מקצועיים לא עוברים את ההנחיות של משרד הפנים, של כלל הגורמים הנוספים?

מר משה בודאגה: לא, אנחנו עומדים בנתונים.

מר ליעד אילני: תודה.

מר שמואל לרמן: 100%. יופי. עכשיו אנחנו עוברים לשתי השאילתות האחרונות של גלעד, כי אין לי פשוט יותר שאילתות. משה יקרא את התשובה.

מר משה בודאגה: להקריא?

מר שמואל לרמן: אתה חייב. כן.

ג. שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "תשלומי הורים ברמת גן"

מר שמואל לרמן: שאילתה ג' – תשלומי הורים ברמת גן – משה.

מר משה בודאגה: או קיי. כמחזיק תיק החינוך במרכז השלטון המקומי, פעלתי ואני פועל רבות מול הכנסת כדי שהמדינה תכניס את היד

גלעד שריר, עו"ד
חבר מועצת העיר

Gilad Sharir, Adv.
Member of City Council

עיריית רמת-גן
Municipality of Ramat-Gan

4 בספטמבר 2017

לכבוד:
מר ישראל זינגר
ראש העיר

שלום רב,

המדון: שאילתה תשלומי הורים ברמת גן

בעקבות קריאת פורום ועדי ההורים היישוביים להורים שלא לשלם את תשלומי הרשות לשנת הלימודים הקרובה.

אבקש לקבל מכבודו הבהרות לשאלות הבאות

1. במידה ומשרד החינוך לא יסכים לסבסד את תשלומי הרשות האם העיריה תסבסד תשלומים אלו ?
2. במידה ולא ימצא הגוף שיסבסד תשלומים אלו אילו פעילויות העשרה חלופיות העיריה תציע לילדי רמת גן ?

בברכה,

גלעד שריר
חבר מועצת העיר

העתקים:
מר משה בודאגה- מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון – מזכירות העירייה

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
06-09-2017
561
מס' מכתב
נסרק
כן / לא

רח' ביאליק 35, רמת גן | טל. 972-3-6753511 | פקס 972-3-6753444 Tel. | Fax: 35 Bialik St., Ramat Gan
E-mail: Gilad-S@Ramat-Gan.muni.il

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

כ״א אלול תשע״ז
12 ספטמבר 2017
סימוכין: 2017-0001-361

לכבוד
עו״ד גלעד שריר
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון: **מענה לשאילתה מיום 4 בספטמבר 2017 (561) בנושא תשלומי הורים ברמת-גן**

כמחזיק תיק החינוך במרכז השלטון המקומי, פעלתי ואני פועל רבות מול הכנסת כדי שהמדינה תכניס את היד לכיס ותממן הוצאות מהותיות לא רק למען ילדי רמת-גן, אלא למען ילדי ישראל בכלל – כפי שדרשתי בוועדת החינוך בעניין ״מחאת הסרדינים״ ובעניין רפורמת הצהרונים. אני שמח שדרישותיי התקבלו, ושאת תוצאות מאבקים אלה ניתן לראות בשטח.

לעניין הספציפי לגביו שאלת, אין בכוונת העירייה לממן תשלומי הורים ולא ידוע לי על אף עירייה שנוהגת כך. עם זאת, יש לציין כי ללא קשר לתשלומי רשות אלה, מתקצבת העירייה ומסייעת להפעלת מגוון רחב של חוגי העשרה ופעילויות תרבות בהיקפים כספיים גדולים, מהם נהנים כלל הילדים במערכת החינוך העירונית.

בברכה,
ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
לשרותך: מוקד 109 פייסבוק: עיריית רמת־גן www.ramat-gan.muni.il

לכיס ותממן הוצאות מהותיות לא רק למען ילדי רמת גן אלא למען ילדי ישראל בכלל, כפי שדרשתי בוועדת החינוך בעניין מחאת הסרדינים ובעניין רפורמת הצהרונים. אני שמח שדרישותי התקבלו ושאת תוצאות מאבקים אלה ניתן לראות בשטח.

לעניין הספציפי לגביו שאלת – אין בכוונת העירייה לממן תשלומי הורים ולא ידוע לי על אף עירייה שנוהגת כך. עם זאת, יש לציין כי ללא קשר לתשלומי רשות אלה, מתקצבת העירייה ומסייעת להפעלת מגוון רחב של חוגי העשרה ופעילויות תרבות בהיקפים כספיים גדולים מהם נהנים כלל הילדים במערכת החינוך העירונית.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> ליעד, כשמישהו איננו, אני מקריא את השאילתה, אין פשוט שאלת הבהרה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ברור.

ד. שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "עמידות מבני חינוך"

<u>מר שמואל לרמן:</u> שאילתה נוספת של גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: עמידות מבני חינוך. משה, בבקשה.

<u>מר משה בודאגה:</u> הדאגה לבטיחות הילדים עמדה מאז ומעולם בראש סדר מעיינה של העירייה. בשנים האחרונות חוזקו בתי הספר "שלום" ו"זומר" נגד רעידות אדמה, ובבתי ספר בהם נבנו אגפים חדשים – ביניהם "רמת חן", "אביגור", "ניצנים", "חשמונאים", "המנחיל" והתיכונים "אהל שם", "אלון" ו"בליד" – תוכננה הבנייה כך שמראש תהיה ערוכה למצב חירום. בנייה זהה מתוכננת לשנה הקרובה לבית הספר "בן איש חיל".

בנוסף, בכוונת העירייה לגבש כבר בתקופה הקרובה תוכנית לחיזוק מבנים של מרבית בתי הספר הישנים, אשר אינם עומדים בתקנים.

Gilad Sharir, Adv.
Member of City Council

גלעד שריר, עו"ד
חבר מועצת העיר

עיריית רמת-גן
Municipality of Ramat-Gan

4 בספטמבר 2017

לכבוד:

מר ישראל זיבגר
ראש העיר

שלום רב,

הנדון: שאילתה במשא עמידות מבני חינוך

בעקבות התחקיר שפורסם שבוע שעבר בדבר עמידות מבני חינוך אשר חשף את טענתי עוד מתקופת תפקידי כחבר הנהלת העיר אשר 86% מבתי הספר בעיר לא מחוזקים לעמידה ברעידות אדמה , וכי ישומה של תוכנית התחדשות העירונית תמ"א 38 ברמת גן אינה שמה דגש על מוסדות ציבור אלא רק על יזמים פרטיים.

אבקש לקבל מכבודו הבהרות לשאלות הבאות

1. כיצד העיריה מתכננת להוריד אחוז זה ?
2. באילו בתי ספר מתכננת העיריה לבצע בינוי בשנת 2017-2018 והאם כחלק מהבינוי יחוזקו בתי הספר נגד רעידות אדמה ?

בברכה,

גלעד שריר
חבר מועצת העיר

העתקים:
מר משה בודאגה- מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון – מזכירות העירייה

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
560
06-09-2017
מס' מכתב
נסרק

35 Bialik St., Ramat Gan | Fax: 972-3-6753444 פקס | Tel. 972-3-6753511 רח' ביאליק 35, רמת גן | טל.
E-mail: Gilad-S@Ramat-Gan.muni.il

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

כ״א אלול תשע״ז
12 ספטמבר 2017
סימוכין: 2017-0001-362

לכבוד
עו״ד גלעד שריר
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון: **מענה לשאילתה מיום 4 בספטמבר 2017 (560) בנושא עמידות מבני חינוך**

הדאגה לבטיחות הילדים עמדה מאז ומעולם בראש סדר מעיינה של העירייה. בשנים האחרונות חוזקו בתי הספר ״שלום״ ו״זומר״ נגד רעידות אדמה, ובבתי ספר בהם נבנו אגפים חדשים – ביניהם ״רמת תן״, ״אביגור״, ״ניצנים״, ״חשמונאים״, ״המנחיל״ והתיכונים ״אהל שם״, ״אלון״ ו״בלידי״ – תוכננה הבנייה כך שמראש תהיה ערוכה למצב חירום. בנייה זהה מתוכננת לשנה הקרובה לבית הספר ״בן איש חיל״.

בנוסף, בכוונת העירייה לגבש כבר בתקופה הקרובה תכנית לחיזוק מבנים של מרבית בתי הספר הישנים, אשר אינם עומדים בתקנים.

מהלכים נוספים לשיפור המוכנות, שכבר נערכו במספר רב של מוסדות חינוך:

- התקנת מערכות התראה לרעידות אדמה, הנותנות זמן להתארגנות לפני קרות האירוע (המערכות נבדקות ומתוחזקות ע״ב שוטף).
- הדרכות מקצועיות לסגלי בתי הספר ולתלמידים.
- במהלך שנת הלימודים מבוצעות תרגולות שוטפות לפינוי תלמידים משטחי בית הספר, בדגש על תקופת תחילת השנה.

בברכה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

מהלכים נוספים לשיפור המוכנות שכבר נערכו במספר רב של מוסדות חינוך?

התקנת מערות התראה לרעידות אדמה, הנותנות זמן להתארגנות לפני קרות האירוע (המערכות נבדקות ומתוחזקות ע"ב שוטף).

הדרכות מקצועיות לסגלי בתי הספר ולתלמידים.

במהלך שנת הלימודים מבוצעות תרגולות שוטפות לפינוי תלמידים משטחי בית הספר, בדגש על תקופת תחילת השנה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי. תודה. גמרנו את נושא השאילתות. אנחנו עוברים להצעות לסדר.

2. <u>הצעות לסדר</u>

א. הצעה לסדר של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "שינויים במבנה הארגוני או הפירמידה המתהפכת"

<u>מר שמואל לרמן:</u> הצעה לסדר מספר 1, של רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "שינויים במבנה הארגוני או הפירמידה המתהפכת". רועי, 10 דקות, בבקשה. רועי, בעניין המצגת שצריך להעביר אותה קודם, העברת? ראו?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> זה על המחשב.

<u>מר ליעד אילני:</u> צנזורה. יש צנזורה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> לא. לא חשוב.

שרון ברק

מאת: מירית דניאל
נשלח: יום רביעי 09 אוגוסט 08:47 2017
אל: שרון ברק
נושא: FW: רועי ברזילי - הצעה לסדר למועצה הקרובה

From: Adv. Roi Barzilai [mailto:barzilai.law@gmail.com]
Sent: Tuesday, August 08, 2017 3:44 PM
To: רעות בנק אלון<reut-ba@ramat-gan.muni.il>
Subject: הצעה לסדר למועצה הקרובה

היי רעות,
אני מבקש להגיש הצעתי לסדר למועצה הקרובה:

"שינויים במבנה הארגוני או הפירמידה המתהפכת"

בכבוד רב,
רועי ברזילי, עו"ד
טל' 077-5150337 פקס 077-5150338 נייד 052-6064528
מייל: barzilai.law@gmail.com
רח' ארלוזרוב 1, רמת גן,52481.
P נשמח אם מסמך זה לא יודפס, אלא אם נחוץ
Before printing this email, please think about the environment

This mail was received via Mail-SeCure System.

מר ליעד אילני: מה בודקים, שאין חומר נפץ? מה, מה הבדיקה?

מר שמואל לרמן: סיכמנו על איזה שהם נהלים איך עובדים במועצה.

מר ליעד אילני: עם מי סיכמת?

מר שמואל לרמן: איתנו, על איזה שהם נהלים איך עובדם.

מר ליעד אילני: מי? עם מי סיכמתם?

מר שמואל לרמן: אני סיכמתי,

מר ליעד אילני: עם עצמך.

מר שמואל לרמן: כן.

מר ליעד אילני: אהה, זה סיכמנו.

מר שמואל לרמן: החוק אבל מתיר לי גם לסכם עם עצמי, מה אני אעשה?

עו"ד רועי ברזילי: אפשר להמשיך? להתחיל?

מר ליעד אילני: זה הדמוקרטיה.

מר שמואל לרמן: זה התפקיד, זה לא הדמוקרטיה.

מר ליעד אילני: אתה עברת גם על המצגת של דליה לין לפני הישיבה הקודמת? זה לא.

מר שמואל לרמן: תקשיב, ליעד, אני אסביר לך משהו. בתור יו"ר מועצת העיר לא אני כתבתי את פקודת העיריות, אני רק מיישם אותה.

מר ליעד אילני: אני ממליץ בכלל ליישם את פקודת העיריות. החוק הוא לא להמלצה.

מר שמואל לרמן: אתה יודע שאני משתדל לעשות את זה כמיטב יכולתי.

מר ליעד אילני: אני יודע. למרות כל הלחצים שמופעלים עליך.

מר שמואל לרמן: לא חשוב. אני משתדל לטובתכם ולטובת העניין.

עו"ד רועי ברזילי: המצגת היא חלק מההצעה לסדר, היא לא צריכה להיות גלויה וחשופה.

מר שמואל לרמן: טוב, בוא, תתחיל לראות, בוא נראה על מה, תתחיל קודם, אולי לא צריך.

עו"ד רועי ברזילי: טוב. צריך. דיברנו בשנים האחרונות הרבה מאד על מינויים פוליטיים והיו כאלה הרבה, הרבה מאד. המינויים הפוליטיים הם רק חלק ממאפייני השלטון הנוכחי, שבחר להעמיס על הקופה הציבורית התחייבויות פוליטיות בסידור ג'ובים למקורבים. בימי זינגר עלתה ההוצאה הציבורית על שכר בהיקף חסר תקדים וכעת מרבית התקציב העירוני השוטף עבר מפעולות למשרות ולשכר. את הדברים האלה כולם יודעים ומכירים. זה לא סוד. האבסורד הוא, להכניס עובדים לעירייה, לעבוד בעירייה כהבטחת בחירות זה לא big deal כבר, זה קורה

בכל העיריות. באמת, זה חלק מה-deal הפוליטי. לרמן תיאר את זה יפה בהקלטה שפורסמה ב-ynet – הוא מכניס 10 משלו ואנחנו מכניסים אחד משלנו. תומכי הבחירות, מקבלי ההבטחות, ככה זה היה, תומכי הבחירות, מקבלי ההבטחות נקלטים כעובדים ב-4 השנים האחרונות, אבל זה ממש לא מספק. הם משווים בינם לבין עצמם את השכר שהם מקבלים, את התנאים, ומתחילה התמרמרות פנימית. כל אחד חושב שמגיע לו יותר. ואז, שוב, ראש העיר, שבטוח שלאחר שסודר הג'וב נגמרה העסקה, נאלץ להתמודד עם איומים ומרמורים של פעילים לא מרוצים. והנה אנחנו מגיעים לשלב הבא בתעשיית ייצור הג'ובים העירונית, קוראים לזה – מבנה ארגוני חדש. העובדים חסרי הכישרון, שנכנסו לעבוד בעירייה בזכות הקשרים, עלו מדרגה נוספת והגיעו, כפי שנהוג לכנות בסוציולוגיה של ארגונים, למדרגת חוסר הכישרון שלהם. אני טוען שחלק מהם כבר היו קודם לכן במדרגת חוסר הכישרון, אז הם 2 מדרגות מעל חוסר הכישרון. פרקינסון טבע באופן הומוריסטי חוק, הידוע כיום כחוק פרקינסון, במסגרתו הקביעה כי בארגון בירוקרטי יש נטיה טבעית להגדיל את כמות הזמן והמשאבים הדרושים להשלמת אותה משימה ולהיפך. ולפיכך, סליחה, יש להגדיל את מספר העובדים כדי לעמוד באותה המשימה. הוא קבע שני כללים עיקריים המשלימים אחד את השני, ותראו כמה זה נכון ברמת גן. הפקיד רוצה להגדיל את מספר פקודיו ולא את מספר יריביו. הפקידים מייצרים עבודה נוספת אחד עבור האחר. והנה הוקם לו ברמת גן מבנה ארגוני חדש, מבלי שהדבר נדון באמת במועצת העיר. לפירמידה נוספה עכשיו שכבה בירוקרטית של מנהלים נוספת. כל פקיד הפך למנהל מדור או מנהל מחלקה. ואם אתה לא מנהל, אתה כבר סגן מנהל. ואיך אפשר מנהל בלי מזכירה? ובכלל, המשרד צריך שיפוץ ומדפסת חדשה. וכך גדלה לה המערכת הציבורית וההוצאה הציבורית, על הקשקוש הזה של המינויים הפוליטיים.

תשאלו, אולי העבודה הפכה להיות יותר יעילה? ממש לא. תשאלו ותראו את הכנס האחרון שארגנו היזמים נגד הבירוקרטיה של אגף ההנדסה. לא שאני תמיד תומך ביזמים, אבל הפעם הם באמת צודקים. הבירוקרטיה באגף ההנדסה חסרת תקדים. להמתין 3 שנים להיתר, ולא משנה כרגע מה הסיבה, זה חסר תקדים. אתמול דיברתי עם בחור משוויץ שבדיוק הוציא היתר, תוך 3 חודשים הוא קיבל היתר ל-4 קומות. בשוויץ. כן. אצלנו צריך לקחת 3 שנים. אז אם את מסכימה עם הדבר הזה ואם הכנסנו עובדים סתם כדי לייעל את המערכת וזו התוצאה, אז בסדר.

ועד העובדים, שהם מנו בסך הכול 4 עובדים, הפכו כולם למנהלים. בוועד העובדים אין יותר פקידים, כולם מנהלים של מישהו, ואם לא של מישהו

אז של משהו. מנהל מחלקת ההשכלה הוא מנהל של מחלקה ללא עובדים. ואז מפרסמים מכרז למנהל מדור שכפוף למנהל מחלקת ההשכלה, שלא היתה קיימת קודם לכן. למה אנחנו צריכים מנהל מחלקה שהוא בקושי מנהל את עצמו שם, בתוך המחלקה, והוא צריך מנהל מדור וסגן מנהל מחלקה? לא מצליח להבין את הדבר הזה. באיזה ארגון יש לנו 4 מנהלים באותה מחלקה? מחלקת הנכסים שתפקדה יפה גם כמחלקה עבור 6-8 עובדים, הופכת לאגף. אם אז טענתי שמנהלת המחלקה חסרת כישורים או חסרת הניסיון לתפקיד, כעת זה כבר עולה שלב והיא נמצאת 2 דרגות מעבר לחוסר הכישרון שלה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אל תגזים.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני רוצה להתעכב,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> רועי, היא מקצועית.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> מקצועית. תיכף אנחנו נראה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> מקצועית.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני רוצה להתעכב על דוגמא אחת בנזק שגרם חוסר הכישרון וחוסר הניסיון לעירייה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> איפה אדם? הוא לא פה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אל תפריע לו.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> איפה המצגת? אפשר בבקשה את המצגת?

<u>מר שמואל לרמן:</u> רועי, אני אגיד לך משהו, לא מקובל, תקשיב, אנחנו עד היום לא הצגנו מצגות בהצעות לסדר.

עו"ד רועי ברזילי: מה? אני בעצמי הצגתי כמה מצגות בהצעות לסדר.

מר שמואל לרמן: לא אצלי.

עו"ד רועי ברזילי: שמוליק,

מר שמואל לרמן: אתה בהצעה הקודמת,

עו"ד רועי ברזילי: תן לי להציג את המצגת שלי, תן לי להציג את המצגת שלי, מגיע לי להציג את המצגת.

מר שמואל לרמן: דקה אחת.

מר ליעד אילני: אין ספק שאלה הדברים הכי חמורים שקרו בעירייה הזאת ב-5 השנים האחרונות.

עו"ד רועי ברזילי: איפה כתוב שלא? צריך להיות כתוב ש-

מר ליעד אילני: המצגות, המצגות הביאו אותנו לאן שהגענו.

עו"ד רועי ברזילי: באיזה אופן זה מראה? באיזה אופן צריך להציג הצעה לסדר?

מר ליעד אילני: אם לא היינו מציגים מצגות לא היו נעצרים שני ראשי עירייה אחד אחרי השני.

עו"ד דוד שואקה: בתקנון המועצה לא כתוב שמותר להציג מצגת בהצעה לסדר היום. לכן,

עו"ד רועי ברזילי: אני יודע ש - -

עו"ד דוד שואקה: אתה רוצה לתת לי? אני לא מתווכח איתך.

מר שמואל לרמן: רועי, תן לו רגע.

עו"ד דוד שואקה: זה לא ויכוח. אני היועץ המשפטי ואני אומר את חוות הדעת המשפטית שלי.

מר ליעד אילני: אבל למה אתה לא אומר אותה בדברים אחרים?

עו"ד דוד שואקה: ולא מתווכח איתך.

מר שמואל לרמן: הוא אומר אותה תמיד.

מר ליעד אילני: הוא לא אומר.

מר שמואל לרמן: הוא אומר אותה תמיד, גם אם זה לא מוצא חן בעיני הקואליציה.

מר ליעד אילני: הוא לא אומר.

עו"ד דוד שואקה: עד היום, כל מי שרצה להציג מצגת,

מר שמואל לרמן: דוד אומר ביושר את דעתו תמיד. תמיד.

עו"ד דוד שואקה: היה צריך לבקש רשות מהיו"ר, זה גם מה שכתבתי בכתב, זאת חוות הדעת שלי. כשחבר המועצה אלי מוסרי רצה, הוא ביקש רשות וקיבל רשות.

מר שמואל לרמן: אכן נכון.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מקבל.

מר שמואל לרמן: אבל, רועי, אנחנו חייבים לעבוד,

עו"ד דוד שואקה: אבל אתה יכול לא לקבל.

מר משה רווח: למה לא העברת את זה לפני? מה הבעיה שלך להעביר את זה לפני?

עו"ד רועי ברזילי: לא הספקתי להעביר לפני.

מר משה רווח: לא הספקת, תגיד שזה לא בסדר, תעלה את הנושא הזה בפעם הבאה.

מר שמואל לרמן: אלי, פעם העביר לי ופעמיים אישרתי לך.

מר משה רווח: תעלה את הנושא הזה בפעם הבאה, תבקש אישור כמו כולם.

עו"ד רועי ברזילי: מה אני צריך צנזורה?

מר משה רווח: אלי מוסרי, חבר שלך, ביקש אישור. מה, אתה לא והוא כן? או הוא כן, אתה לא? מה?

עו"ד רועי ברזילי: אני לא יודע. כנראה לא למדנו באותה פקולטה. אני יודע שמה שהחוק לא אוסר, הוא מותר. אז אני לא מצליח להבין,

מר משה רווח: אם אתה לא מקשיב ליועץ המשפטי שלך פה, אז יש בעיה.

עו"ד רועי ברזילי: אני מקשיב, אבל אני לא במקרה לא מסכים איתו.

מר משה רווח: אתה לא חייב. אבל יש יועץ משפטי. בגלל זה הוא נותן חוות דעת.

מר ליעד אילני: בזה הוא צודק, חוות דעתו מחייבת. אבל אני שואל, איפה, קורות פה כל כך הרבה עוולות בכל ישיבה, בדברים יותר קשים,

מר שמואל לרמן: דוד, אתה חייב להודות, הוא איש הגון מאין כמוהו.

מר ליעד אילני: אין ספק. אני רק רוצה לראות את ההגינות הזאת בדברים אחרים.

מר שמואל לרמן: הרבה פעמים הוא אומר דברים שלקואליציה לא נוח. אתם יודעים מזה.

מר ליעד אילני: זה אני לא יודע. זה מאחורי הקלעים.

עו"ד דוד מנחם: ליעד, ביקשת משהו משואקה והוא לא נתן?

מר ליעד אילני: שואקה תמיד עונה לי, אבל,

עו"ד דוד מנחם: אז מה אתה רוצה? אתה אומר לי שהוא לא נותן.

מר שמואל לרמן: דוד, תן לי רגע.

עו"ד דוד מנחם: לא. להיות הגונים.

מר שמואל לרמן: דוד, תן לי רגע.

עו"ד דוד מנחם: זה כאילו שאומרים שהוא פעם אומר, פעם לא אומר. אם תגיד שפניתם אליו והוא,

עו"ד רועי ברזילי: רגע, מדוע נושאים שבסדר היום כן יש להם זכות לעלות במסגרת מצגת? אני לא מבין, רגע, אתה יודע מה, לגופו של עניין, ממה אתם חוששים? מה המצגת הזאת יכולה לגרום למישהו כאן? אם התפקיד שלנו, חברי מועצה, פעם בחודש להגיע לכאן,

מר משה רווח: רועי, תפסיק להשתמש במילים גבוהות, חוששים, לא חוששים.

עו"ד רועי ברזילי: אני יודע שזה קשה לך מילים גבוהות.

מר משה רווח: היית מבקש בצורה מסודרת, היו נותנים לך תשובה.

עו"ד רועי ברזילי: בוא תענה לי לגופו של עניין.

מר משה רווח: אתה פשוט לא יודע לעבוד נכון. זה הכול.

עו"ד רועי ברזילי: הויכוח הזה מיותר. המצגת כבר נמצאת שם. למי זה מפריע?

מר משה רווח: מה מפריע לך?

עו"ד רועי ברזילי: למי זה מפריע?

מר משה רווח: מה מפריע לך לבקש אישור? שאלתי – תענה, אתה לא עונה.

עו"ד רועי ברזילי: למי זה מפריע שהמצגת תעלה?

מר משה רווח: מה מפריע לך לבקש אישור? תענה. תענה.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא צריך לבקש אישור.

מר משה רווח: תענה.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא חושב שאני צריך לבקש אישור.

מר משה רווח: אז יפה. זו התשובה.

עו"ד רועי ברזילי: ממה אתה חושש? ממה אתה חושש?

מר ליעד אילני: ראש העיר, לגיטימי לבקש אישור.

עו"ד רועי ברזילי: תשמע, זה יבוא בעוצמה אחרת וגם עליך. אז אני מציע לך,

מר ישראל זינגר: אל תאיים.

עו"ד רועי ברזילי: זה יבוא בצורה אחרת. מה שאני לא אגיד כאן אני אגיד במלוא העוצמה בכל המקומות האחרים. אז תתן לי לומר את הדברים.

מר משה רווח: רועי, אל תאיים, בבקשה.

מר שמואל לרמן: תן לי דקה.

עו"ד רועי ברזילי: תן לי לומר את הדברים.

מר שמואל לרמן: רועי, תן לי דקה.

מר ליעד אילני: רועי, רועי, רגע, לא, אדוני יו"ר המועצה,

מר שמואל לרמן: אבל רגע. ליעד, תן לי, תורי, אחרי זה אני אתן לך גם.

מר ליעד אילני: לגיטימי לבקש אישור, אני רוצה לבקש אותך, רק מה הנהלים, איזה מצגת מקובלת ואיזה לא? גם תגידו לנו.

מר שמואל לרמן: אני אגיד לך.

עו"ד רועי ברזילי: בוא תקבע את הנורמות – מהי מצגת שראויה לעלות ומה לא ראויה לעלות.

מר שמואל לרמן: אני אענה לך.

עו"ד דוד שואקה: אני רק אמרתי שצריך לבקש מהיו"ר אישור,

מר ליעד אילני: לגיטימי.

עו"ד רועי ברזילי: על פי מה?

עו"ד דוד שואקה: אל תצעק. תן לי לדבר.

מר שמואל לרמן: רועי, תן לי רגע, רועי.

עו"ד דוד שואקה: תן לי לדבר. צריך לבקש אישור להציג מצגת. לא צריך להציג את תוכן המצגת.

מר שמואל לרמן: רועי, תקשיב דקה,

מר ליעד אילני: תן לי רק לומר.

מר שמואל לרמן: אבל תן לי רגע.

מר ליעד אילני: אבל חוות הדעת חשובה, היא מחייבת גם.

מר שמואל לרמן: כולם רוצים לדבר. אני עכשיו. אחרי זה אתה. דקה אחת. תקשיב לי, רועי, רוח הדברים שאתה אומר, אמרתי לך פעם, חבל על הלב ועל כל עוגמת הנפש.

עו"ד רועי ברזילי: אני בסדר, תאמין לי, הלב שלי בריא. הייתי לא מזמן ב-א.ק.ג.

מר שמואל לרמן: אז תקשיב משהו, לא שווה את כל ה- - אבל תקשיב דקה, תקשיב.

עו"ד דוד מנחם: ברוך השם. תתפלל גם בראש השנה. רועי, תתפלל טוב בראש השנה, זה הכי חשוב, כל השאר סיפורים.

מר שמואל לרמן: אני יכול להגיד לך משהו אחד – אלי, תמיד שמבקש ממני מצגת, הוא מבקש, הוא פונה אלי, גם בכתב, לפעמים גם בעל פה, זה ממש לא חשוב, גם אם אתה אומר לי מראש בעל פה, תמיד, אני לא שואל אותו, אני שואל אותו רק את הנושא והוא אפילו לא אומר לי את תוכנה אמת, אלי? מילה במילה. הוא לא אומר לי כלום. הוא אומר לי – שמוליק, אני מבקש מצגת בנוסף למשהו, בזה, מספר שקפים – לא קרה פעם שלא נתתי לך. אמת או לא?

מר שמואל לרמן: אז עכשיו אני אשמח,

עו"ד רועי ברזילי: לרמן, בוא תסביר לי, באמת, אני ילד קטן, לא חייבים לתת היגיון. מה ההיגיון, יש מצגת, יש מחשב שעובד, המחשב דלק עוד לפני שביקשתי את המצגת,

עו"ד דוד מנחם: רועי, אני מתפלא עליך.

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו נמצאים בזמן שלי. איזה סיבה בעולם אני צריך להגיד לך מראש? מילא היית אומר – אני צריך לדאוג להביא את המחשב. אבל המחשב כאן. תסביר לי רגע היגיון.

עו"ד דוד מנחם: אני אסביר לך.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אתה, אין היגיון אצלך. ההיגיון הוא אקסטרני.

עו"ד דוד מנחם: נכון. כי פה יש חוק. פה יש חוק. אתה עורך דין, אתה לא מחפש את ההיגיון שבחוק. יש חוק – חוק. אומר לך היועץ המשפטי שהחוק אומר א', אתה אומר – תסביר לי את ההיגיון למה החוק אומר א'. אתה צודק, אין היגיון. זה חוק. זו חוות הדעת.

מר ליעד אילני: רבי מנחם דוד, אין ספק שפה יש,

עו"ד דוד מנחם: הרב הגאון. לא רבי.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא חוק. זו אפילו לא פרשנות.

מר ליעד אילני: אתה רבי בשבילי.

עו"ד דוד מנחם: לא רבי. הרב הגאון.

מר ליעד אילני: האדמו"ר שלי.

עו"ד דוד מנחם: האדמו"ר שליט"א.

מר ליעד אילני: אין ספק.

מר שמואל לרמן: רועי, תקשיב לי דקה.

מר ליעד אילני: רגע, לרמן, תן לי שניה. קודם כל, אין ספק שפה יש חוק, מכל העיריות באים ללמוד מאיתנו איך שומרים על החוק.

מר שמואל לרמן: נכון.

עו"ד דוד מנחם: כן.

מר ליעד אילני: דבר שני, שאלה לעוה"ד שואקה – אני לפני כ-8 חודשים, היתה ישיבת מועצה סביב ה-15 לדצמבר, וביקשתי להעלות מצגת, במסגרת המצגת אפשר תמונות, אפשר סרטון, זה לק מהמצגת. ביקשתי שנצפה בכתבה מרתקת,

מר מוקי אברמוביץ: למה הוא מדבר?

מר ליעד אילני: כי הוא נתן לי אישור. מה אכפת לך למה אני מדבר?

מר שמואל לרמן: אני אגיד לך משהו, מוקי, תסלח לי שאני פונה אליך, אני בינתיים מתמודד עם כולם, אתה יושב ככה נוח, ואחרי זה פונה אלי – למה הוא מדבר? בוא תעזור לי,

מר ליעד אילני: אל תדאג, מוקי, אני לא אספר פה מה אתה חושב על ראש העיר. אני מדבר על דברים אחרים.

מר שמואל לרמן: שניה, מוקי, בוא, אני מאד מעריך אותך, גם בגלל מרום גילך וגם בגלל הכבוד האישי. נורא קל לשבת ככה ופתאום להגיד ללרמן – לרמן, למה הוא מדבר? קום, תנסה לעזור לי מולו. נורא פשוט, תקשיב, לשבת בצד ולתת למישהו לנהל את זה ולהעיר לו כל פעם הערות,

מר ליעד אילני: יישר כוח, שמוליק, יישר כוח.

מר שמואל לרמן: זה לא פשוט. תאמין לי, לא פשוט. והערות ביניים, הן חבריות אמנם, אבל זה נורא קל להסתכל מהצד. נורא קשה ש-4 שם. זה לא פשוט, תאמין לי.

עו"ד רועי ברזילי: שמוליק, תאמין לי, לא היינו בכלל מנהלים את הויכוח המטופש הזה, ואתה לא היית צריך להעיר לו, אם היית נותן לי את המצגת.

עו"ד דוד מנחם: או, אם היית מכבד את דברי היועץ המשפטי שלנו, שאומר לך החוק,

עו"ד רועי ברזילי: איזה היגיון?

עו"ד דוד מנחם: אין היגיון. הבנת?

מר משה רווח: מה הבעיה שלך? אני לא מבין את זה. היגיון. היגיון. מה הבעיה שלך לעבוד לפי נהלים?

עו"ד רועי ברזילי: אתה עובד לפי נהלים?

מר משה רווח: כן, לפי נהלים.

מר ליעד אילני: רק לסיים את שאלתי ליועץ המשפטי.

מר שמואל לרמן: רועי, יש לי עצה. תקשיב לי, יש לי עצה.

מר משה רווח: מה הבעיה? תבקש אישור כמו שהוא ביקש.

מר ליעד אילני: רגע, רועי, רועי, יש לי study case אבל בשבילך.

מר שמואל לרמן: תמשיך את הנושא. תאמין לי, תמשיך, אתה יכול לבטא את עצמך היטב, תאמין לי.

מר ליעד אילני: רועי, יש לי study case בשבילך.

מר שמואל לרמן: תאמין לי, אתה יכול לנהל את עצמך היטב.

עו"ד דוד מנחם: תרגם, תרגם, ליעד.

מר ליעד אילני: מקרה בוחן. מקרה בוחן.

מר שמואל לרמן: די, ליעד, תעזוב את זה.

מר ליעד אילני: רגע, תן לי לסיים,

מר שמואל לרמן: לא רוצה. די. מספיק. תוריד את הלהבה.

מר ליעד אילני: אתה לא רוצה? זו לא להבה, זו שאלה.

מר שמואל לרמן: לא, מספיק. מספיק. די. תן לו, הוא ממשיך, הוא יודע לבטא,

מר ליעד אילני: לא, שאלה ליועץ המשפטי.

מר אריה מזרחי: אם אלה הם פני הדברים, אני מבקש להציג רק פסק דין של בג"צ. מותר לי?

עו"ד דוד מנחם: עוד פעם הגענו ל-בג"צ?

מר אריה מזרחי: בעניין שלי. אם צריך לבקש אז אני מבקש.

מר שמואל לרמן: אתה מציג את דבריך היטב. אני מכיר אותך. תנסה. תתחיל.

עו"ד דוד מנחם: אל תעליב אותו עכשיו, רגע, תירגע.

מר שמואל לרמן: די. למה אתה מעיר לי?

מר ליעד אילני: שמוליק, אני לא מסיים את דברי בסעיף הזה?

מר שמואל לרמן: הוא לא רלוונטי לך, אז תניח לזה.

מר ליעד אילני: הסעיפים האחרים רלוונטיים עבורי?

מר שמואל לרמן: אני חושב שכן. רק תניח לעניין הזה.

מר ליעד אילני: אין בעיה. אני מקווה שאף אחד לא ...

עו"ד רועי ברזילי: אני אומר לך, שמוליק, מה שנעשה כאן זה צעד פחדני, אבל זה לא מפתיע,

מר שמואל לרמן: אתה יכול לבטא היטב.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא יכול לבטא את הכול. אני לא יכול להגיד את הדברים כמו שצריך. אני אוכל לומר כזה דבר,

מר שמואל לרמן: תתחיל, רועי.

עו"ד רועי ברזילי: לא. אני יכול לומר כזה דבר – מה שקרה כאן עכשיו, שמוליק, לא מבטא שום דבר הגיוני, מנוגד לטעמי לרוח החוק ולרוח הישיבה הזאת ומה שהיא אמורה לסמל.

מר אריה מזרחי: אם היה חבר מועצה אילם פה, מותר לו להציג מצגת?

מר שמואל לרמן: די. די.

מר אריה מזרחי: אני שואל שאלת תם.

מר שמואל לרמן: אני לא מצליח להקשיב.

מר אריה מזרחי: איפה השוויוניות?

מר שמואל לרמן: אני רק מנסה לעזור רגע לרועי.

עו"ד דוד מנחם: רועי, ברוך השם, מדבר עד 120.

מר שמואל לרמן: די. די. רועי, דבר. רועי, אני איתך.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא הוגן מה שיש. ואני אומר מעכשיו, אם האישור הוא עקרוני, כזה דבר – אני בחזקת, כל הצעה לסדר שלי יש בה מצגת. מעכשיו ועד עולם.

מר שמואל לרמן: תפנה אלי כל פעם.

עו"ד רועי ברזילי: לא, לא פונה אליך. אני אומר,

מר ישראל זינגר: אתה חייב לפנות כי אתה חייב לקבל אישור.

עו"ד רועי ברזילי: אז הנה, אני פניתי. אף אחד לא אמר איך צריכה להיות הפניה. אף אחד לא אמר איך צריכה להיות הפניה.

עו"ד דוד מנחם: אבל צריך אישור.

עו"ד רועי ברזילי: אני פונה אליך,

מר ישראל זינגר: אל תרים אצבע, 'יא ילד'.

עו"ד רועי ברזילי: אני פונה אליך, אני פונה אליך מעכשיו כל פעם, על כל ישיבות המועצה שפורסם מועדן, שפורסם מועדן, תקשיב לי טוב,

מר ישראל זינגר: זה לא תקף, אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה. הוא צריך לאשר לך.

עו"ד רועי ברזילי: אתה אל תסביר לי את החוק. אני עכשיו שמעתי את הפרשנות של אדון שואקה, הפרשנות של אדון שואקה שכל מה שהייתי צריך לעשות זה לבקש רשות.

מר ישראל זינגר: כל פעם.

עו"ד רועי ברזילי: אף אחד לא אמר, אף אחד לא אמר שאני צריך לבקש רשות לפני כל ישיבה וישיבה.

מר ישראל זינגר: אז הוא יסביר לך את זה היו"ר.

עו"ד רועי ברזילי: אם הוא יסביר לי את זה, בכלל ההיגיון יעלה מכל הסיפור הזה. אז בוא תסביר לי.

מר שמואל לרמן: תקשיב לי דקה.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אין לי מה להקשיב. תסביר לי מה עכשיו לא בסדר במה שעשיתי. פעלתי לפי מה שהוא אמר.

מר שמואל לרמן: אסביר לך גם משהו. גם הרבה פעמים אתה כותב שאילתות נורא ארוכות, ואז אני כותב לך – רועי, בוא תתקן, בוא תצמצם, שיהיה בנהלים שקבענו, כדי שיהיה איזה שהוא סדר במערכת כאן, כי אי אפשר ככה לנהל. גם בנוגע לזה, אם אתה רוצה להציג מצגת, תפנה אלי מדי ישיבה, אם יש לך הצעה לסדר, תן לי צ'אנס. תאמין לי, לא אגיד לך לא. מבטיח לך. מבטיח לך.

עו"ד רועי ברזילי: תאמין לי שאת המצגת הזאת תכננתי לעשות בדיוק לפני 3 שעות.

מר אריה מזרחי: אני לא קיבלתי תשובה.

מר שמואל לרמן: מה? עוד פעם.

עו"ד רועי ברזילי: ועשיתי אותה לפני 3 שעות. אין לי זמן לפנות ואין לי זמן לדבר הזה והויכוח הזה מיותר.

מר שמואל לרמן: תפנה אלי, אני אתן לך,

עו"ד רועי ברזילי: הויכוח הזה הוא מיותר.

מר שמואל לרמן: אבל צריך לדאוג לאיזה שהוא סדר. כי אם לא יהיה לך סדר, אתה מאבד פה שליטה.

עו"ד רועי ברזילי: איזה סדר? עכשיו נוצר סדר ב-10 הדקות האחרונות שאנחנו רבים?

מר שמואל לרמן: לא. בנהלים,

עו"ד רועי ברזילי: איזה סדר?

מר שמואל לרמן: תקשיב, לא היו צריכים להיות ריבים.

עו"ד רועי ברזילי: בגללי? אולי בגללכם?

מר ישראל זינגר: הוא אמר לך.

עו"ד רועי ברזילי: כבר היה אפשר להציג את המצגת ולתת לנו להתבטא כמו שצריך.

מר שמואל לרמן: רועי, בוא תתקדם. בוא תתקדם.

מר ישראל זינגר: אל תגיד לנו. לך.

מר שמואל לרמן: יהיה בסדר. אם אתה צריך עוד 2 דקות כי אין לך זמן, לא אפריע לך. קדימה, קח. אם אתה צריך עוד 2 דקות כי אין לך את זה במצגת קח אותם, לא אריב איתך על זה. קדימה, בוא תתחיל.

עו"ד רועי ברזילי: אתה יודע מה, אני חושב שאני אנטוש את הדבר הזה ואני אבקש את הזמן הנוסף בפעם אחרת. את ההצעה לסדר הזאת אני אנצל לדברים אחרים, שלא תכננתי לנצל אותם.

מר שמואל לרמן: אתה יכול לדבר על מה שאתה רוצה, אין לי בעיה. אתה רוצה את זה לפעם הבאה? אתה רוצה לעבור לנושא אחר?

עו"ד רועי ברזילי: אני אדבר על מה שאני רוצה עכשיו, נכון?

עו"ד דוד מנחם: יש לו זמן?

עו"ד רועי ברזילי: אני אדבר על מה שאני רוצה.

עו"ד דוד מנחם: פרק קי"ט. מתחילים, לא מסיימים אותו.

עו"ד רועי ברזילי: אני כאילו יכול להסתכל לכל אחד בעיניים ולספר מה שאני רוצה.

מר שמואל לרמן: דבר מה שאתה רוצה. רבותי, די, נו. די. רועי, בבקשה. על מה שאתה רוצה אתה יכול לדבר.

עו"ד רועי ברזילי: רבותי, אני דיברתי על הפירמידה, כשאני דיברתי על הפירמידה ועל הכשלים, אני יודע שזה מציק להרבה מאד אנשים שנמצאים כאן ועובדים, ויש אנשים שהגיעו לדרגת חוסר הכישרון שלהם מזמן, ואנחנו נמצאים במצב שלמעלה מ-50% מההוצאה הציבורית, מהקופה הציבורית, הולך למשכורות ושכר, מה שלא היה פעם. כאשר רוב ההוצאה הציבורית היתה עד 2013 או עד 2014 לטובת פעולות. בסדר? אנחנו עוד לא מדברים על כל ההתחייבויות של העירייה לפנסיה וכל הדברים האלה. כשאני מדבר על פירמידה שמתהפכת, אני מדבר על פירמידה שפעם היה צריך בשביל לנהל מחלקה מסוימת מנהל אחד עם 6 או 8 או 9-10 עובדים. והיום, כל 3-4 עובדים הופכים להיות מחלקה בפני עצמה וכך עולה השכר וכך הפירמידה, פעם אחת היא מתרוממת ופעם אחת היא מתהפכת. למה היא מתהפכת? כי בבסיס הפירמידה יש פחות ופחות עובדים ורובם מנהלים. כולם מנהלים של כולם וכולם רוצים להיות מנהלים של כולם, והכול בגלל קומבינת בחירות אחת.

עכשיו, אתה חשבת, היית בטוח שכשאתה תכניס את הקומבינאטורים האלה, שהבטיחו לך שהם יתמכו בך בבחירות, גמרת את הסיפור. הם בסדר, הם מקבלים משכורת כבר, הם מקבלים שכר, הם שותקים. אבל לא. לא הלך לך. כי ההוא הלך לשאול את יעקב, וההוא הלך לשאול את ציון כמה הוא מקבל, ופתאום הם התחילו להיות ממורמרים, ואז אתה חייב למצוא פיתרון אחר. ואתה מביא את הגברת ההיא, משלם לה 2 מיליון שקל, מספר לה שהיא צריכה לעשות תכנון למבנה ארגוני חדש, ומרים את הכול למעלה ואומר לכולם – כולם תהיו מנהלים. נורית דיין נכנסה לתפקיד שלה בשלהי 2013, מסיימת בתוך שנה וחצי, פחות משנה וחצי, מתפקיד של מנהלת מחלקה, ללא תואר ראשון אפילו, לתפקיד של מנהלת אגף.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> איזה תארים יש לה?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אין לה תואר אחד. אתה רוצה להמשיך?

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> תבדוק.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אתה רוצה להמשיך?

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> יש לה תארים. שמעת?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> עכשיו, מה אנחנו מפסידים על זה?

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> היא מקצוענית.

<u>מר שמואל לרמן:</u> זה לא קשור ...

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> ב-2015,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> הוא יודע, הוא היה איתה.

עו"ד רועי ברזילי: ביולי 2015,

מר רמי פדלון: ואם אין לה תואר, אז מה?

עו"ד דוד מנחם: לא, קודם כל, יש לה תארים.

מר רמי פדלון: מה קרה? מה? כולם צריכים להיות עם תואר? מה קרה?

מר יצחק שחם: רועי, תתקוף את חברי המועצה, את ההנהלה, את מי שאתה רוצה, לא את העובדים. עובדי עירייה שלא יכולים להגיב לך.

עו"ד רועי ברזילי: באמת?

מר יצחק שחם: היא לא יכולה להשיב שלך.

מר ישראל זינגר: יש לו אובססיה איתה, עזוב, נו, ברור.

מר שמואל לרמן: טוב. רועי, תמשיך.

מר ישראל זינגר: הפסיד בבית משפט, מה לעשות?

מר שמואל לרמן: רועי, תמשיך.

עו"ד רועי ברזילי: הפסדתי בבית משפט. תיכף נדבר על גופו של נושא.

מר שמואל לרמן: רועי, תמשיך.

עו"ד רועי ברזילי: על גופו של נושא, הייתי אמור להציג אותו במצגת. בגלל שאני לא יכול להציג אותו במצגת, אני אדבר לגופו של אדם, כי הוא היה מעורב בדבר הזה. עכשיו, תיכף נדבר, היא לא יכולה להשיב לי שהצ'קים,

עו"ד דוד מנחם: נדמה לי שאמרנו שלא נדבר על עובדי עירייה, לא?

מר שמואל לרמן: זה לא ייגמר.

עו"ד דוד מנחם: לא אמרתם פעם, שזה לא הוגן?

עו"ד רועי ברזילי: אדוני, תקשיב לי טוב,

מר ישראל זינגר: תפסיק לדבר על עובדי עירייה. תפסיק לדבר. אין לך מה להגיד? דבר על מה שאתה עושה או לא עושה, לא על עובדי עירייה.

עו"ד דוד מנחם: אלי מוסרי, אני פונה אליך, לא דיברתם שלא מדברים על עובדי עירייה?

עו"ד רועי ברזילי: אני משתדל לתפוס שחיתות,

עו"ד דוד מנחם: אתה היית אחד האדריכלים של הטענה הזאת.

עו"ד רועי ברזילי: חריגה מנורמות.

מר ישראל זינגר: תגיד לי, את מי אתה מייצג בעיר מבין היזמים והתושבים?

עו"ד רועי ברזילי: את כולם.

מר ישראל זינגר: מה?

עו"ד רועי ברזילי: אני מייצג את כל היזמים ואת כל התושבים.

מר ישראל זינגר: לא את כולם, אגב.

עו"ד רועי ברזילי: ואת כל חברי המועצה. זה מה שאני מייצג.

מר ישראל זינגר: לא את כולם.

עו"ד רועי ברזילי: את כולם אני מייצג. את האינטרס של כולם.

מר ישראל זינגר: ממש לא.

עו"ד רועי ברזילי: את האינטרס של כולם.

מר ישראל זינגר: כמה אחוזים יש לך?

מר אריה מזרחי: חבר'ה, למה מפריעים לרועי? תנו לו לסיים, נו, מה קורה פה?

מר שמואל לרמן: רועי, בבקשה, דבר.

מר אריה מזרחי: אני אתקוף את כל מי שלא יהיה בסדר.

מר יצחק שחם: עובדי עירייה לא יכולים להשיב לך.

מר אריה מזרחי: הם לא צריכים להשיב לי. זו ישיבת מועצה. שישיב לי המנכ"ל וישיב לי ראש העיר.

עו"ד רועי ברזילי: הייתי אמור להציג עובדות.

מר ישראל זינגר: אריה, אם זה אובייקטיבי אבל לא אובססיבי, אתה לא מבין את זה? לגבי מישהו פה.

מר אריה מזרחי: אז תנו לו לסיים.

מר ישראל זינגר: תנו לו לסיים. שיסיים. בית משפט לא עזר לו, אז הוא מנסה ככה. בסדר, תן לו, תן לו.

מר אריה מזרחי: איצ'ה, התקופה של בר נגמרה.

עו"ד רועי ברזילי: בית משפט עוד לא גמר, הוא רק מתחיל עכשיו.

מר ישראל זינגר: בית המשפט העליון גם כן עיכב אותך.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא הייתי שם.

מר ישראל זינגר: היית. היית שם.

עו"ד רועי ברזילי: הייתי משיב.

מר ישראל זינגר: היית משיב.

עו"ד רועי ברזילי: ההליך האזרחי הסתיים כי לא הצליחו להוכיח. ההליך הפלילי רק נפתח. חביבי, אתה תשב ויש עוד שעות על גבי שעות של חקירות בבית משפט, אנחנו ניפגש ונראה.

מר שמואל לרמן: רועי, די. די.

עו"ד רועי ברזילי: ויצחק מי שיצחק אחרון.

מר שמואל לרמן: בסדר.

עו"ד רועי ברזילי: אתה אמרת שיולבנו פני אחרי שחשפתי את הסיפור של אמנון יוסף. הגזבר ישב בשקט כי הוא ידע את האמת. אתה לא ידעת את האמת, או שידעת את האמת וחשבת שאתה יודע משהו אחר, ובינתיים, מתחת ל - -

מר ישראל זינגר: כמה זמן ...

מר שמואל לרמן: רועי, חבל על הזמן. אני לא מסוגל.

עו"ד רועי ברזילי: לא חבל על הזמן. סליחה, אני,

מר שמואל לרמן: אבל אל תתעסק. תתעסק בענייניים שלך. תתעסק בענייניים שלך.

עו"ד רועי ברזילי: אדוני, אתה הוצאת אותי מהמיקוד,

מר שמואל לרמן: אבל דבר.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני מנסה לדבר.

מר שמואל לרמן: עזוב את ישראל. עזוב אותו.

עו"ד רועי ברזילי: אני עוזב אותו.

מר שמואל לרמן: אבל תתעסק בנושא שלך.

עו"ד רועי ברזילי: הוא תקף אותי.

מר ישראל זינגר: אין לו מה להגיד.

עו"ד רועי ברזילי: הוא תקף אותי. הוא תקף אותי.

מר שמואל לרמן: רועי, די.

עו"ד רועי ברזילי: הוא תקף אותי.

מר שמואל לרמן: אני אצא רגע, סתם יריבו פה, חבל. תמשיך.

עו"ד רועי ברזילי: תצא. הוא לא מטריד אותי.

מר שמואל לרמן: רועי, כבר קיבלת מלא זמן. קח עוד 2 דקות, אבל תתקדם.

???: ....

עו"ד רועי ברזילי: יאללה, שתוק, שתוק, צא החוצה. טוס מפה.

מר שמואל לרמן: די. רועי, די. רועי, רועי, די.

עו"ד רועי ברזילי: שלא יתבטא כאן. תוציא אותו מפה.

מר ישראל זינגר: תוציא אותו.

עו"ד רועי ברזילי: אתה אזרח? אתה אזרח? אחרון מהאזרחים איך שאתה מתנהג. אחרון. אתה עובד עירייה. צא החוצה.

מר שמואל לרמן: רועי, די.

עו"ד רועי ברזילי: חצוף.

מר שמואל לרמן: די.

עו"ד רועי ברזילי: חצוף.

מר שמואל לרמן: רועי, די.

עו"ד רועי ברזילי: צא החוצה כבר, צא.

מר אריה מזרחי: זה מה שאתה רוצה, שיענו?

מר שמואל לרמן: די, רועי, בשביל מה אתה רב איתם? מוציאים אותו, בשביל מה אתה רב איתו?

מר אריה מזרחי: הוא עובד עירייה, למה הוא צריך לענות?

מר שמואל לרמן: בשביל מה?

עו"ד רועי ברזילי: חצוף.

מר אריה מזרחי: מה זה? זה ישיבת מועצה.

מר שמואל לרמן: הוציאו אותו. בשביל מה אתה כועס עליו?

עו"ד רועי ברזילי: בסדר.

מר שמואל לרמן: אז תמשיך הלאה.

מר אריה מזרחי: זו לא ישיבה של עובדי עירייה. של מועצה.

עו"ד רועי ברזילי: הרצוג פוקס נאמן קיבלו כסף כדי לבחון מה קרה להסכם עם גיבור ספורט שנחתם ב-96 ונחתם שוב אחרי זה ב-2015. כאשר הביאו לנו לחתום על ההסכם של בית גיבור ספורט וה-תב"עות החדשות שהמשיכו את הבנייה שם, היה מצופה לפי הסכם הקומבינציה שנקבל שם 25%, או לפחות 10%, בהנחה ואנחנו נכנסים לתוך הויכוח הזה. התוכנית הופקדה בזמן הזה ולפה, למועצה הזאת, הביאה מנהלת מחלקת הנכסים הנוכחית לאישור הסכם. ההסכם הזה קיבע את זכויות העירייה על 5.5%. לא 10% ולא 25% ולא שום דבר באמצע, 13%, מה שהיה אמור להיות פעם, 5.5% קיבע את זכויות העירייה. תוך כמה חודשים נרעשה מנהלת מחלקת הנכסים והבינה איזה טעות היא עשתה. לא רק שהיא לא תיקנה את טעויות ההיסטוריה והעבר שהיו קשורות לאופן שבו ויתרנו על הזכויות שלנו בבית גיבור ספורט,

עו"ד דוד מנחם: זה היה בזמנה?

עו"ד רועי ברזילי: כל החומר היה מוצג. תיכף, תיכף, תיכף,

עו"ד דוד מנחם: זה לא היה בזמנה.

עו"ד רועי ברזילי: תיכף נגיע לזה.

עו"ד דוד מנחם: והיא לא נתנה את האחוזים.

עו"ד רועי ברזילי: תיכף נגיע לזה, תיכף נגיע לזה, דוד.

מר שמואל לרמן: אני רוצה שיגמור את הנושא.

עו"ד דוד מנחם: שידייק אבל.

מר שמואל לרמן: אני רוצה שיגמור.

עו"ד רועי ברזילי: אני מדייק מאד.

עו"ד דוד מנחם: והיא קיבלה גם חוות דעת משפטית חיצונית, כי אני קראתי אותה.

עו"ד רועי ברזילי: אם הייתי יכול להצדיק את זה,

מר ליעד אילני: אדוני יושב הראש, אתה עושה סדר? לא, כי הוא לא יכול להפריע לו.

עו"ד דוד מנחם: לא מפריע, אני מדייק, עוזר לו.

מר ליעד אילני: מה אני עושה עם הצדק אבל?

מר ישראל זינגר: מנחם, די.

מר שמואל לרמן: מנחם, די.

מר ישראל זינגר: יש לו עוד דקה, די.

מר שמואל לרמן: רועי, בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: ב-2015, יולי 2015, ההסכם הובא לאישור כאן. לא הסכם עבר, לא הסכם היסטורי, ההסכם של יולי 2015. בסוף הנושא כל המועצה הזאת, לרבות אדם שלא נמצא כאן, מחאו כפיים על ההישג חסר התקדים שהשגנו 5.5% בקומות הנוספות של בית גיבור ספורט. אבל, מספיק כמה חודשים אחר כך, נרעשה הגברת – אוי, אוי, אוי, כנראה מישהו אמר משהו, איזה שמאי אמר מה קרה פה, איזו שהיא טעות. חזרו, הביאו את משרד עורכי דין הרצוג פוקס נאמן והביאו עוד שני שמאים, ופתאום גילו את הטעות. שלא רק שלא תיקנו את הטעות ההיסטורית, אלא שהטעות ההיסטורית קובעה,

מר שמואל לרמן: עוד דקה, רועי.

עו"ד רועי ברזילי: לא, לא, לא, לא דקה, ממש לא עוד דקה.

מר שמואל לרמן: ממש כן.

עו"ד רועי ברזילי: ממש לא עוד דקה.

מר שמואל לרמן: אתה יודע כבר כמה זמן את המדבר?

עו"ד רועי ברזילי: לא, הויכוח התנהל הרבה יותר זמן.

מר שמואל לרמן: אני סופר לך, תאמין לי. נו, יאללה.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אתה לא סופר לי.

מר שמואל לרמן: מה זה אני לא סופר לך? נו.

עו"ד רועי ברזילי: ב-2015 כולם מחאו כפיים. ב-2017 חוזר הנושא לדיון שוב, ואז מספרים על ה'פאשלה' הגדולה שקרתה ואיזה הישג גדול השגנו במסגרת הסכם פשרה. הסכם פשרה על אותו הסכם שהפסדנו אז. ושתבינו, אם אני רק מדבר על הערך המינימאלי של 5.5% שהיו חסרים במסגרת מה שניסו לצייר בהסכם הפשרה, אני מדבר על מיליונים. על מיליונים שהפסדנו בבית גיבור ספורט לבד. על מיליונים. ולא רק שלא קיבלנו את האחוזים שמגיעים לנו, גם קיבלנו במסגרת האחוזים שכן קיבלנו את החלוקה הכי 'מעפנה' בתוך הבניין הזה. מחסנים וכל מיני שטחי הצמדה לא יעילים ושאין מה לעשות איתם. וזה בתקופה הזו. זה לא בתקופת צבי בר, זינגר, זה בתקופה שלך, הפסדת מיליונים על בית גיבור ספורט.

מר שמואל לרמן: רועי, הזמן נגמר.

עו"ד רועי ברזילי: ואז, בבניין שממול,

עו"ד דוד מנחם: אז למה לא באת לוועדה? אתה היית חבר. קשקשן.

עו"ד רועי ברזילי: בבניין שממול התנגדתי.

עו"ד דוד מנחם: לא התנגדת.

עו"ד רועי ברזילי: בבניין שממול,

עו"ד דוד מנחם: אתה היית שותף להכול.

עו"ד רועי ברזילי: בבניין שממול, תהיה בשקט.

עו"ד דוד מנחם: אתה היית שותף.

מר שמואל לרמן: רועי, הזמן נגמר.

עו"ד רועי ברזילי: לא, תן לי לסיים.

עו"ד דוד מנחם: מה אתה מבלבל במוח?

מר שמואל לרמן: רועי, רועי,

עו"ד רועי ברזילי: תן לי לסיים.

מר שמואל לרמן: רועי, די.

עו"ד רועי ברזילי: תן לי לסיים.

עו"ד דוד מנחם: קשקשן. אתה היית איתנו בוועדה.

עו"ד רועי ברזילי: תן לי שתי דקות.

מר שמואל לרמן: רועי, אתה יודע כבר כמה זמן?

עו"ד דוד מנחם: נתנו לך לשאול את הכול, מה אתה מספר סיפורי פוגי?

עו"ד רועי ברזילי: אי אפשר עכשיו למיין מה הזמן שלי ומה הזמן,

עו"ד דוד מנחם: עברה כבר חצי שעה עם כל ה-דקה, דקה שאתה נותן לו.

מר שמואל לרמן: די, רועי. תגיד עוד משפט וזהו.

עו"ד דוד מנחם: ברחת. זה לא שאני בא להרשים איזה מישהו, הוא איתנו בוועדה, הוא ישב מול.

עו"ד רועי ברזילי: אם יפריעו לי כל הזמן, אני לא יכול.

עו"ד דוד מנחם: כל דקה 10 דקות הוא נותן לו, מה זה?

מר ליעד אילני: רבי מנחם, לאן אתה ממהר? אנחנו עושים סליחות פה היום, לאן אתה ממהר?

עו"ד דוד מנחם: צודק. יש לך עוד 3 דקות. דבר.

מר ישראל זינגר: חברים, מנחם,

מר שמואל לרמן: תבינו משהו אחד, בצורה הזאת כמעט בלתי ניתן לנהל ישיבה תכליתית.

מר ישראל זינגר: שניה. חברים, לא להעיר.

עו"ד רועי ברזילי: תאמין לי, הייתי עושה 10 דקות עם מצגת.

מר ישראל זינגר: רועי, יש לך משפט אחד ונעבור להצבעה.

עו"ד רועי ברזילי: אין לי משפט.

עו"ד דוד מנחם: לא, הוא כבר סיים.

מר ישראל זינגר: שקט, אתה אל תפריע. אל תפריע. יש לו עוד משפט אחד.

עו"ד רועי ברזילי: אין לי משפט אחד.

מר ישראל זינגר: יש לך מה שאני אומר לך. בבקשה, אני שומע אותך. דבר.

עו"ד רועי ברזילי: בבניין שממול, אמות משפט, 3 קומות חניון, פספסנו במסגרת ה-תב"ע 15 מיליון שקל, אולי יותר, שהיו צריכים בשביל לקבל את הקירוי, פספסנו ולא לקחנו ואוכלס כבר הבניין, לפחות ברובו.

מר ישראל זינגר: תודה רבה.

עו"ד רועי ברזילי: הדוד שלה, הדוד בקפה רוטשילד,

מר ישראל זינגר: מי בעד, מי בעד שההצעה לסדר של רועי תהיה,

עו"ד רועי ברזילי: אתה שמעת מה ההצעה? שמעת מה ההצעה? לא נתת לי להציע אותה.

מר ישראל זינגר: רק אם תגיד עכשיו מה ההצעה. בבקשה. תגיד.

עו"ד רועי ברזילי: ההצעה שלי לסדר – להחזיר את המבנה הישן של מחלקת הנכסים למבנה של מחלקה. אין שום סיבה להעלות את הסיפור הזה למעלה.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. מי בעד שההצעה לסדר של רועי תעלה לדיון? 6. מי בעד שההצעה תרד מסדר היום? בבקשה, תספור.

עו"ד גלעד שריר: אבל ראש העיר, נראה לי שמן הראוי שבכלל מבנה העירייה ומבנה התפקידים יידונו,

מר ישראל זינגר: זה סיפור אחר. אבל פה זה עניין אישי.

עו"ד גלעד שריר: מה זה סיפור אחר?

מר ישראל זינגר: תודה רבה. ההצעה ירדה מסדר היום.

מר ליעד אילני: אבל מה התוצאה?

מר ישראל זינגר: מה התוצאה?

מר ליעד אילני: הוא לא אמר את התוצאה.

מר ישראל זינגר: רגע, בבקשה, מה התוצאה?

עו"ד רועי ברזילי: ישראל, איפה החצי מיליון שקל?

מר ישראל זינגר: אל תדבר. מה התוצאה?

מר רון קוגמן: 6 בעד, 11 נגד – ההצעה ירדה מסדר היום.

מר ישראל זינגר: תודה רבה.

מר ליעד אילני: אחד נמנע.

עו"ד רועי ברזילי: איזה

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 11 – בעד, 6 – נגד, 1 – נמנע, להסיר את ההצעה מסדר היום.

מר ישראל זינגר: הצעה לסדר של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "אבטחת מוסדות חינוך בשעות הפעלת צהרונים ומועדוניות".

עו"ד גלעד שריר: אני מבקש שתזיז את ההצעה לסדר שלי קצת קדימה, בסדר?

מר ישראל זינגר: אז אריה, כן, רק הגעת, אריה, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: לא. הבנתי שהיו"ר אמר שכשאני אגיע הוא יקריא אותן, אבל בסדר, אפשר אחר כך.

מר ישראל זינגר: הקריאו. שניה, חברים, נא לא להפריע.

ג. הצעה לסדר של מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא: "החלפת ראש העיר כיו"ר ועדת כספים ומשאבי אנוש"

מר ישראל זינגר: אריה – החלפת ראש העיר כיו"ר ועדת כספים ומשאבי אנוש. בבקשה.

מר אריה מזרחי: ביקשתי משמוליק להציג את פסק הדין.

מר ישראל זינגר: בבקשה. למיקרופון, בבקשה.

מר אריה מזרחי: ביקשתי להציג את פסק הדין של בג"צ על הזהו ולהגיד מה הצעת ההחלטה שלי.

עמליה כשר

מאת: רעות בנק אלון <reut-ba@ramat-gan.muni.il>
נשלח: יום שני 11 ספטמבר 2017 15:19
אל: עמליה כשר
נושא: FW: 14.9.17 הצעה לסדר לישיבת מועצה

From: arie mizrahi [mailto:arimiz205@gmail.com]
Sent: Sunday, September 10, 2017 1:24 PM
To: רעות בנק אלון<reut-ba@ramat-gan.muni.il>
Subject: 14.9.17 הצעה לסדר לישיבת מועצה

אריה מזרחי חבר מועצת העיר ר"ג

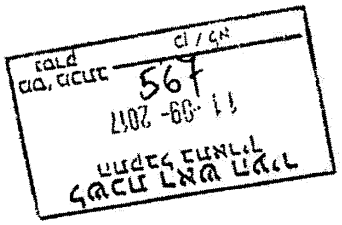
לכבוד: מר ישראל זינגר ראש העיר ר"ג 7.9.17

הנדון: הצעה לסדר לישיבת מועצת העיר שתתקיים ב- 14.9.17

הנושא: החלפת רה"ע מתפקידיו כיו"ר ועדת כספים, וועדת משאבי אנוש. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון בנושא. פירוט ינתן בישיבה

בברכת שנה טובה

This mail was received via Mail-SeCure System.

מר ישראל זינגר: או קיי, תיכף, אם ביקשת יהיה זה. תמשיך, בבקשה.

מר אריה מזרחי: איפה המצגת?

מר ישראל זינגר: לא יודע. ביקשת ממנו? תקראו לשמוליק.

מר אריה מזרחי: איפה איש המחשבים?

מר ישראל זינגר: תיכף, תקראו לשמוליק, אין לי בעיה.

מר אריה מזרחי: בסוף ההצעה, מה שאני מבקש, זה לשמוע את חוות דעתו של היועץ המשפטי על פסיקת בג"צ ולתת הצעה לחברי,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, רגע, אתה תדבר, בסוף תגיד, ואז אני אגיד אם אני מאשר או לא. אתה תגיד. שמוליק, ביקש אריה מצגת בבקשה.

מר אריה מזרחי: לא מצגת. רק את פסק הדין של בג"צ להעלות אותו, כי אני רוצה לדבר עליו.

מר ישראל זינגר: כן, בבקשה, נו.

מר אריה מזרחי: הוא איש לי, רק,

מר ישראל זינגר: בבקשה, אין בעיה. הנה איש המחשבים. תגיד לו מה. אין בעיה.

מר אריה מזרחי: אני מתחיל. אני ביקשתי עוד שני דברים: בקשה אחת, זה בסוף ההצעה להצביע שמית. ומהיועץ המשפטי, שהוא

היועץ המשפטי של כל חברי המועצה, שיביע את דעתו, שיאיר את עינינו כדי שנדע איך להצביע.

<u>מר ליעד אילני:</u> אתה רוצה שאני אקריא?

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני אקריא. יש לי את זה מודפס. לא יכולים להקריא – אני אקריא. למה הבאתי את פסיקת בג"צ? תיכף תבינו. אנחנו נמצאים בדיוק באותה נקודת זמן, בדיוק אבל, כמו שהיה שלנו עם צבי בר בקדנציה הקודמת. אנחנו הגשנו ל-בג"צ שצבי בר לא יכהן מכיוון שהוא היה חשוד בנושאים שקשורים לתכנון ובנייה, ביקשנו שהוא לא יכהן לא בוועדת בניין עיר ולא בוועדה המחוזית. פנינו ל-בג"צ בנושא, וישראל, הוא כבר בא ל-בג"צ והודיע שהוא מתפטר מהוועדה, כי עורכי הדין שלו יעצו לו ואמרו לו שכדאי לך להתפטר. אבל בכל מקרה, השופטים, כבוד נשיאת בית המשפט דורית בייניש, כבוד השופטת חיות שהיא כיום נשיאת בית המשפט העליון,

<u>מר ליעד אילני:</u> עוד לא, עוד לא, עוד לא, עוד מעט.

<u>מר אריה מזרחי:</u> ופוגלמן, פסקו כך. ואני אקריא חלק מפסק הדין. פסק הדין אומר,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אם אפשר רק בבקשה, אריה, אריה, סליחה רגע, רק בבקשה, אם אפשר שתגיד באיזה עמוד זה ואז אולי במצגת יעלו טיפה ואז אנחנו נוכל לקרוא. להעלות את זה טיפה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני אקריא מהתחלה:

בעתירה שלפנינו מבקש העותר (העותר במקרה זה היה ד"ר אבי ליליאן מסיעת הירוקים כי הוא היה היו"ר שלנו, ואגב, ישראל היה יחד איתנו) להשעות את עצמו מתפקידיו כיו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובנייה ומהוועדה המחוזית לתכנון ובנייה, ולקראת הדיון בעתירה היום הודיע בא כוחו, צבי בר לא הגיע ל-בג"צ, שלח את,

מר אריה מזרחי: תקרא בבקשה ברצף, נשמה, כי אני חושב שאתה כותב שם, אני מסתכל גם פה.

מר ליעד אילני: אם היו"ר מסכים אני מוכן להקריא.

מר אריה מזרחי: לא. אני מקריא. אני מקריא.

עו"ד דוד מנחם: לא, כי הוא מוסיף מילים.

מר אריה מזרחי: ב"כ של ראש עיריית רמת גן כי מרשו התפטר מתפקידו כראש ועדה מקומית ויו"ר ועדת המשנה שלה, אז מונה אביהוא בן משה במקומו, ובדיון שהתקיים היום לפנינו,

עו"ד דוד מנחם: תקרא את פסק הדין ברצף, אריה.

מר אריה מזרחי: לא, לא, עזוב, אני מקריא את פסק הדין, אני רק מפרשן גם.

עו"ד דוד מנחם: אל תפרשן. זה בדיוק העניין. יש יועץ משפטי.

מר אביהוא בן משה: על ה'פרשון' שלך ...

מר שמואל לרמן: אריה, אתה רוצה שליעד יקרא?

מר אביהוא בן משה: אריה, אריה, אריה מזרחי, אריה,

מר אריה מזרחי: ליעד, אתה יודע מה,

מר שמואל לרמן: ליעד, אתה רוצה לקרוא?

מר אריה מזרחי: אתה קרוב שם?

מר שמואל לרמן: ליעד, תקריא אתה.

מר ליעד אילני: אני תמיד נהנה לקרוא פסקי דין של בג"צ.

מר אביהוא בן משה: כן, אבל רק לפני שאתה קורא, רק אריה, רק לדייק, מי שהחליף את צבי בר בכהונתו כיו"ר הוועדה המקומית היה יצחק שחם.

מר אריה מזרחי: יצחק שחם? ומה אתה עשית שם?

מר אביהוא בן משה: הייתי חבר ועדה.

מר שמואל לרמן: יאללה, לא חשוב. קדימה, ליעד, אתה רוצה לקרוא?

מר ליעד אילני: הוא החליף אותו אחרי זה.

מר אריה מזרחי: אני זוכר שבוועדה המחוזית אתה היית היו"ר.

מר אביהוא בן משה: לא, לא, שניה, לא, לא, דקה, דקה.

מר שמואל לרמן: די, קדימה, חבל על הזמן.

מר אריה מזרחי: או קיי. או קיי.

מר אביהוא בן משה: אריה, אריה, הוא החליף אותו ואני אחרי זה החלפתי אותו כי הוא התפטר מהסגנות.

מר שמואל לרמן: אביהוא, זה לא חשוב.

מר אריה מזרחי: בסדר. אבל בכל אופן,

מר אביהוא בן משה: דווקא הפרטים הקטנים הם החשובים.

מר אריה מזרחי: או קיי, או קיי, עזוב את הפרטים הקטנים.

מר שמואל לרמן: אני לא חלוק, אבל אני אומר שזה לא חשוב.

מר אריה מזרחי: תמשיך.

מר ליעד אילני: לקראת,

מר שמואל לרמן: לקראת כלה.

מר אריה מזרחי: לקראת הדיון בעתירה,

מר ליעד אילני: לקראת הדיון בעתירה היום הודיע ב"כ המשיב 1, ראש עיריית רמת גן, כי מרשו התפטר מתפקידו כראש הוועדה המקומית ויו"ר ועדת המשנה שלה, ובדיון שהתקיים היום בפנינו הודיע ב"כ של המשיב 1 כי,

עו"ד דוד מנחם: תעלו את המסך, את המצגת.

<u>מר ליעד אילני:</u> אני חושב שהבקשה, אריה, ידועה, אפשר ללכת לאחרית דבר. אבל בסדר.

אם יוחלט על ידי הפרקליטות או היועץ המשפטי, בעל פה אני לא זוכר, אני זוכר כאילו את ההחלטה. אם יוחלט על ידי הפרקליטות או היועץ המשפטי לממשלה על הגשת כתב אישום נגד המשיב 1, בכפיפות לקיום שימוע, אף אם החלטה כזו אינה סופית, יתפטר המשיב 1 גם מחברותו בוועדה המחוזית. נגד המשיב 1 התנהלה חקירה בה נחשד בעבירות שוחד והפרת אמונים הקשורות בתפקידו בקשר לנושאי תכנון ובנייה. ב"כ העותר טען בשם טוהר המידות וחשיבות אמון הציבור בטוהר המינהל, כי על המשיב 1 להיות מושעה מתפקידיו במוסדות התכנון. אין אנו מקלים ראש בטענות כבדות המשקל שהעלה ב"כ העותר. עם זאת, לאחר שעיינו בתגובת פרקליטות המדינה בכתב שהוגשה לנו בעוד מועד בטרם פרצה שביתת הפרקליטים שבגינה לא התייצב היום נציג הפרקליטות לפנינו, לא ראינו להיעתר לעתירה בשלב זה של ההליכים. מתגובת הפרקליטות עלה כי תיק החקירה המשטרתית שנפתח נגד המשיב 1 נמצא בימים אלה בבדיקה בפרקליטות וטרם הוחלט על הגשת כתב אישום, אף כי החשדות המיוחסים למשיב 1 הם על פניהם חמורים.

אני מציע שאני אקריא את ההחלטה, נכון? כי אנחנו יודעים מה ד"ר ליליאן ביקש.

<u>מר אריה מזרחי:</u> מקובלת עלינו. זה הכי חשוב.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> כמה דפים היה לי במצגת שמנעת ממני ואפשרת עכשיו? כאילו, איך אתה עושה את האיפה ואיפה הזאת? כאילו, מאיפה זה בא?

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני אסביר לך.

<u>מר אריה מזרחי:</u> לא, אני ביקשתי לפני כן.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> מתי הוא ביקש מראש? אתה ביקשת עכשיו.

עו"ד דוד מנחם: למה אתה עובד עליו? אתה לא ביקשת. למה אתה אומר? אני אומר את זה בצחוק. אתה לא מאמין לו?

עו"ד רועי ברזילי: אני שמעתי את ... אבל בסדר.

מר אריה מזרחי: רועי, אני ביקשתי.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא רוצה לפגוע בך, חלילה, זה לא היה מראש, זה היה פה בישיבה.

מר שמואל לרמן: הוא דיבר איתי.

מר אריה מזרחי: דיברתי איתו לפני הישיבה.

מר שמואל לרמן: הנה, תשאל אותו. מה יש לו לסדר אותך? מילא אולי אני.

מר ליעד אילני: רועי, יש אנשים שצריך לרענן את זיכרונם מה בג"צ אמר. אז תן לי רגע.

מר אריה מזרחי: בוא, בוא, בוא, רועי, זה עכשיו חשוב.

מר ליעד אילני: מקובלת עלינו פסיקת בית משפט זה בשורה של פסקי דין כי בנסיבות מתאימות ראוי שאיש ציבור לא ימשיך לכהן בכהונה ציבורית או בתפקיד ציבורי, גם אם טרם הוגש נגדו כתב אישום, או הוחלט שלא להגיש נגדו כתב אישום, אם חומר הראיות המנהליות שהצטבר מצדיק זאת, כדי שלא לפגוע באמון הציבור בטוהר המידות במינהל הציבורי. אלא שקביעה כי אין זה ראוי לכהן בתפקיד מחייבת גיבוש עמדה ביחס לחומר הראיות המנהליות ומשקלן. בעניין שלפנינו ההחלטה לכאורית על הגשת כתב אישום בכפוף לשימוע עשויה להצביע על קיומן של ראיות מנהליות מספיקות להשעיה, אולם שלב זה טרם התגבש.

באיזון הראוי שבין האינטרס הציבורי לבין חזקת החפות, בשלב החקירה המשטרתית, יש בהתפטרותו של המשיב 1 מהוועדה המקומית לתכנון ובנייה תפקיד שיש בו זיקה ישירה לחשדות המיוחסים לו כדי לענות על הצורך המיידי בהסתלקותו מהתפקיד. רשמנו לפנינו את הודעתו של ב"כ המשיב 1 כי יש בכוונתו להתפטר מהוועדה המחוזית אם יוחלט באופן עקרוני על העמדה לדין בכפוף לשימוע, ולפיכך איננו רואים ליתן את הסעד המבוקש על ידי העותר לעת הזו. אשר על כן, העתירה נדחית ללא צו להוצאות.

עו"ד דוד מנחם: אפשר לחזור לעמוד הראשון רק? את העמוד הראשון, אפשר להעלות בחזרה? אפשר לחזור לעמוד הראשון?

מר אריה מזרחי: טוב, אני מפה ממשיך. ישראל ידידי, אנחנו עומדים בדיוק באותו מצב. אני לא מבקש שתתפטר מראשות העיר. אני מבקש שבמקומות האלה שיש כל מיני חקירות וראיות וכל מיני דברים כאלה, על פי פסיקת בית המשפט, תן את התפקיד למישהו אחר מסיעתך ותתפנה להוכיח את חפותך. זה מה שאני דורש וזו הפסיקה של בג"צ. לא דרשתי להתפטר מראשות העיר. אני הייתי רוצה לשמוע את דעתו של היועץ המשפטי על הפסיקה של בג"צ, אם אנחנו נמצאים באותה נקודת זמן באותו דבר. האם זה קביל?

מר שמואל לרמן: היועץ המשפט לא,

עו"ד דוד מנחם: אני לא חושב שהוא יכול לענות לך. זה עניין של מועצה.

מר ליעד אילני: יש פה שאלה ערכית ומי שצריך לענות עליה הם נבחרי הציבור.

עו"ד דוד מנחם: נכון.

מר אריה מזרחי: אני רוצה לדעת מה הוא מציע. אנחנו נבחרי הציבור, אני רוצה לשמוע את דעת היועץ,

עו"ד דוד מנחם: אין לו סמכות אבל ללכת להגיד לראש העיר אם כן או לא.

מר שמואל לרמן: אריה, היועץ המשפטי הוא לא חלק מהעניין.

מר ליעד אילני: היועץ המשפטי, אני חושב שהדברים של בג"צ,

מר אריה מזרחי: אנחנו מעלים מסמך משפטי, חבר'ה, תירגעו רגע, אנחנו מעלים מסמך משפטי ויש פה כאלה שהם לא משפטנים, יש פה יועץ משפטי של העירייה, של המועצה, הוא גם יועץ משפטי שלי ושל כולם, אני רוצה לשמוע את דעתו,

מר אלי מוסרי: אריה, אריה, אריה,

עו"ד גלעד שריר: הוא שואל אם החלטת בג"צ מחייבת את העיר רמת גן. למה הוא לא יכול לשאול את זה?

מר אלי מוסרי: שניה אריה, היועץ המשפטי רואה את זה פעם ראשונה. איך אתה רוצה שהוא ייתן לך חוות דעת עוד לפני שהוא ראה את זה? לפני שעיין בזה?

עו"ד דוד מנחם: אני לא חושב שיש לו גם סמכות לתת חוות דעת.

מר אלי מוסרי: גם אין לו סמכות. באמת, בוא נהיה קצת,

מר אריה מזרחי: אני רוצה לשאול,

עו"ד דוד מנחם: אם היא מחייבת את העיר רמת גן. לא אם יש אינטרפרטציה מפסק הדין הזה למקרה הזה. למה? שמת אותו שופט עליון שהוא מחליט במקום השופט העליון.

עו"ד גלעד שריר: מה זאת אומרת?

עו"ד דוד מנחם: זה לא חוק. זה לנתח פסק דין,

(מדברים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: עצור רגע, סליחה רגע, מה לחשת, אמרת,

עו"ד גלעד שריר: הוא שאל עכשיו,

עו"ד דוד מנחם: שמעתי. מה לחשת מבין בפסק הדין?

עו"ד גלעד שריר: אני לא מבין. הוא שאל את היועץ המשפטי. אם יש פה הלכה של בג"צ, בית המשפט העליון, שחלה עלינו כן או לא. הוא שאל את השאלה והיועץ המשפטי,

עו"ד דוד מנחם: ... אני אסביר לך.

עו"ד גלעד שריר: ... חוץ מהיועץ המשפטי.

עו"ד דוד מנחם: אין לו סמכות לדון בנושא הזה בכלל.

מר אריה מזרחי: לא ביקשתי שידון.

מר שמואל לרמן: אריה, תקשיב לי דקה. אני מבקש רגע, די, מספיק כולם. תקשיב לי רגע. תקשיב לי. היועץ המשפטי,

עו"ד דוד שואקה: שמוליק, שמוליק, שמוליק, בוא, תן לי רגע. מילה אני אגיד.

עו"ד דוד מנחם: אני כחבר מועצה, סליחה,

מר שמואל לרמן: תן לו להגיד מילה.

מר אריה מזרחי: תן לו לדבר. מה אתה רוצה?

עו"ד דוד שואקה: בפסק הדין הזה העתירה נדחתה.

עו"ד דוד מנחם: נדחתה.

עו"ד דוד שואקה: והוא לא קובע שום הלכה.

עו"ד דוד מנחם: יפה. עכשיו, לא רק זה,

עו"ד גלעד שריר: אגב, זו התשובה שהיועץ המשפטי יכול לענות. מה אתה נותן פרשנות?

מר שמואל לרמן: תן לי לגמור את הישיבה. דוד, אל תעיר. די.

עו"ד דוד מנחם: הוא שלושת רבעי שעה נתת לו סתם.

מר שמואל לרמן: אבל דוד, הוא פתר את העניין.

מר ליעד אילני: אריה, בגלל זה אמרתי לך, ההחלטה היא לא רלוונטית. יש שם אמירה של נשיאה לשעבר,

עו"ד דוד מנחם: אמירה של בג"צ.

מר ליעד אילני: של נשיאה לעתיד, והדיון פה הוא פרשנות של חברי המועצה ודעה שלהם כלפי הציבור.

מר אריה מזרחי: או קיי.

מר שמואל לרמן: אריה, זהו? גמרת?

מר אריה מזרחי: זו ההצעה. יכול להיות שישראל יגיד שהוא נותן למישהו מחבריו ובזה נגמר הסיפור.

עו"ד דוד מנחם: אריה, אם שמת לב,

מר שמואל לרמן: אנחנו עושים הצבעה שמית, לפי בקשתך.

עו"ד דוד מנחם: רק סליחה רגע, אם שמת לב, הוא לא פוטר על ידי בית המשפט מהוועדה המחוזית.

מר ישראל זינגר: מנחם, די.

מר שמואל לרמן: הצבעה, בבקשה, מי בעד - - תחזור רגע, תגיד רק על מה, תחזור רק על מה, תגיד את המשפט האחרון.

מר אריה מזרחי: ההצעה שלי – מכיוון שאנחנו באותה נקודת זמן ויש פסיקה של בג"צ בנושא הזה,

מר ישראל זינגר: לדעתך.

מר אריה מזרחי: לדעתי, לדעת בג"צ.

מר שמואל לרמן: עזוב, מה זה משנה?

מר אריה מזרחי: לדעתי, לדעת בג"צ.

מר ישראל זינגר: לדעתך.

מר אריה מזרחי: הם כותבים בפירוש,

עו"ד גלעד שריר: הוא מציע רק לדון בנושא.

מר אריה מזרחי: באמון הציבור, היועץ המשפטי אמר את דברו לגבי,

מר אביהוא בן משה: אתה יודע, פסק הדין, אריה, אריה, אריה, פסק הדין נחלק לשניים – לפסק הדין ו ... מה שקראת זה ה ... שהוא לא,

מר שמואל לרמן: אביהוא, תעזוב, תן לו להציע את ההצעה. לא תיגמר הישיבה.

מר אביהוא בן משה: אין לו שום משמעות משפטית ל ... שום משמעות.

מר שמואל לרמן: מה זה משנה? אביהוא, הוא רוצה להצביע, תן לו להצביע. מה זה משנה? מה זה משנה? מה ההצעה?

מר אריה מזרחי: חבר'ה, אתם תפרשו את זה איך שאתם רוצים לפרש,

מר שמואל לרמן: אריה, יאללה,

מר אריה מזרחי: רגע, לא נותנים לי להגיד מה אני רוצה.

מר שמואל לרמן: לא, אבל מה ההצעה?

מר אריה מזרחי: אז אני אומר את ההצעה ומפריעים לי.

מר שמואל לרמן: ההצעה היא 3 מילים. אתה כבר מדבר 30 דקות.

מר אריה מזרחי: ההצעה שלי היא כזו, שראש העיר לא יהיה לא בוועדת כספים ולא בוועדת כוח אדם, כי שני הנושאים האלה נדונים בבית המשפט.

מר שמואל לרמן: 100%.

עו"ד גלעד שריר: אני חושב, רגע, מה שהוא ניסח פה אבל, שמוליק, זו הצעת החלטה, אבל זה לא הדיון. הצעה לדיון. הוא רוצה לדון בנושא הזה. זה משהו אחר. זה משהו אחר ואולי יהיו פה אנשים אחרים שיסכימו.

מר שמואל לרמן: רק שניה, די, די,

מר ליעד אילני: שמוליק, גלעד אמר משהו נכון.

מר שמואל לרמן: אני אתרגם.

מר ליעד אילני: בואו נדון. תגידו את דעתכם.

מר שמואל לרמן: אריה רוצה לדון במניעת השתתפותו וטיפולו של ישראל בתיקי כספים וכוח אדם.

מר ליעד אילני: לאור החשדות, לא לאור בית משפט, הוא לא בבית משפט.

מר שמואל לרמן: אין בעיה.

מר ליעד אילני: לאור החשדות.

מר שמואל לרמן: יאללה, גמרנו.

מר אריה מזרחי: אני אומר – לאור המלצת בג"צ, דברי בג"צ,

מר שמואל לרמן: אריה, בסדר, הבנו. בבקשה, מי בעד להעלות את הנושא לסדר היום?

מר אריה מזרחי: להעלות את הנושא לדיון.

מר שמואל לרמן: בבקשה להצביע.

מר ליעד אילני: בואו נתפלפל.

מר שמואל לרמן: בבקשה להצביע.

מר אריה מזרחי: מי בעד להעלות את הנושא לדיון?

מר שמואל לרמן: שמית.

מר רון קוגמן: אריה – 1, שלום – 2, גלעד – 3, ליעד – 4, אלי – 5, רועי – 6.

מר שמואל לרמן: יופי. מי בעד הסרת הנושא מסדר היום?

מר רון קוגמן: מוקי – 1, לילי – 2, איצ'ה – 3, גבי – 4, חיים – 5, שי – 6, צחי – 7, דוד – 8, רווח – 9, שמוליק – 10, ישראל – 11, אדוה – 12, אביהוא – 13.

מר שמואל לרמן: יופי.

מר אריה מזרחי: כל הכבוד. ניצחתם את בג"צ.

מר שמואל לרמן: מישהו נמנע?

מר רון קוגמן: לא.

מר שמואל לרמן: 100%. הלאה.

החלטה:

הצבעה שמית. הוחלט ברוב קולות – 13 בעד (מר ישראל זינגר, מר משה רווח, גב' אדוה פולק, מר אביהוא בן משה, מר שמוליק לרמן, עו"ד מנחם דוד, מר צחי זליכה, מר איצ'ה שחם, מר מוקי אברמוביץ, מר גבי נחמיאס, גב' לילי שמה, מר חיים גלרמן, עו"ד שי בכור), 6 נגד (מר ליעד אילני, עו"ד גלעד שריר, מר אריה מזרחי, עו"ד רועי ברזילי, מר אלי מוסרי, עו"ד שלום לוי), להסיר את ההצעה מסדר היום.

מר שמואל לרמן: נושא שלישי – הצעה לסדר של גלעד שריר,

עו"ד גלעד שריר: ביקשתי בסוף, שמוליק.

מר שמואל לרמן: בסוף, בבקשה.

ד. הצעה לסדר של ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר בנושא: "אופן התנהלותה של חברת מי רמת גן "

מר שמואל לרמן: הצעה לסדר של שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר בנושא: "אופן התנהלותה של חברת מי רמת גן". כן, בבקשה, שולמית.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: רציתי להגיד כמה דברים בנושא הזה, אבל קיבלתי מידע לפחות על דבר אחד נוסף כמה דקות לפני הישיבה ולכן אני דוחה את הדיון בהצעה הזאת לפעם הבאה, אחרי שאני אברר את הדברים. תודה.

מר שמואל לרמן: יופי. 100% שולמית.

מר שמואל לרמן: גלעד, בבקשה, תורך.

החלטה:

ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר הסירה את ההצעה מסדר היום.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי
חברת מועצת העיר
רמת גן

11 בספטמבר 2017

לכבוד ראש העיר
מר ישראל זינגר

הצעה לסדר:
אופן התנהלותה של חברת "מי רמת גן"

אבקש להעלות בישיבת המועצה הקרובה הצעה לסדר בנושא אופן התנהלותה של חברת מי רמת גן.
פירוט ההצעה תימסר בישיבה.

בתודה ובכבוד רב,
ד"ר שולמית ביסמנובסקי
חברת מועצת העיר
סיעת "רמת גן 1"

העתק: מר משה בודאגה – מנכ"ל העיריה

נייד: 050-7228553 פקס: 03-6776271 Email: shulamitbis@gmail.com

Gilad Sharir, Adv.
Member of City Steering Committee

גלעד שריר, עו"ד
חבר מועצת העיר

עיריית רמת-גן
Municipality of Ramat-Gan

10 בספטמבר 2017

לכבוד:
מר ישראל זינגר
ראש העיר

שלום רב,

המדון: **הצעה לסדר בנושא אבטחת מוסדות חינוך בשעות הפעלת צהרונים ומועדוניות**

אבקש ממועצת העיר לדון ולקבל החלטות בדבר הארכת שעות הפעלת השמירה בכלל מוסדות החינוך בעיר כך שיכסו את שעות פעילויות המועדוניות ו/או הצהרונים העירוניים המתבצעות במוסדות החינוך.

את פירוט ההצעה לסדר אעלה בישיבת מועצת העיר.

בברכה,

גלעד שריר
חבר הנהלת העיר

העתקים:
מר משה בודאגה- מנכ"ל העירייה

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
563
10-09-2017
מס' מכתב
נסרק כן / לא

רח' ביאליק 35, רמת גן | טל. 972-3-6753511 | פקס 972-3-6753444 | Tel. 972-3-6753511 | Fax: 972-3-6753444 35 Bialik St., Ramat Gan
E-mail: Gilad-S@Ramat-Gan.muni.il

ב. הצעה לסדר של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "אבטחת מוסדות חינוך בשעות הפעלת צהרונים ומועדוניות"

<u>מר שמואל לרמן:</u> הצעה לסדר של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "אבטחת מוסדות חינוך בשעות הפעלת צהרונים ומועדוניות". בבקשה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> קודם כל, אני לא יכול להתחיל בלי להתייחס דווקא לדיון הקודם. לצערי, אני בניגוד למה שאריה אמר וראש העיר כבר שמע אותי לא פעם אומר את זה, גם פה לדעתי, ואולי בגלל האמרה הזאת אני יושב בשורה הזאת ואין לי שום בעיה עם זה, אבל בניגוד למה שאריה אמר שהוא לא ביקש ממך, ראש העיר, שתתפטר, אני הרי ביקשתי את זה ממך לא פעם, ועודני עומד מאחורי זה. אלה אמות המוסר שאני מצפה מעצמי, שאני מצפה מכל אחד ואחד מנבחרי הציבור פה ואני מצפה גם מראש המערכת העירונית. אגב, אני חושב שבעיקר תאפשר לך לנהל את העניין האישי שלך מחד, ולעיר להיות ממוקדת בניהולה, כי קשה מאד לנהל עיר בסדר גודל כזה ותקציב בסדר גודל כזה ולרדת לפרטים כאשר עננה כזאת גדולה מרחפת מעליך. וגם במקביל לטהר במקצת את השם של היותנו נבחרי ציבור נקיים ואחראים. כך שאני לא מסכים ב-100% עם אריה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אתה יודע שאני לא מטפל אלא עורכי הדין. אני לא מקדיש אפילו דקה לנושא הזה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני לא יודע, כי אני לא אחראי על לוח הזמנים שלך.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני אומר לך את זה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אבל אני חושב שברור, אני יכול להעיד על עצמי, אם חס וחלילה הייתי במצב, אני חושב שזה היה מעסיק אותי לא חלק קטן מהזמן, אני חושב שזה הביקורת שהיתה לראש הממשלה שלנו על

ראש ממשלה קודם, זו הביקורת שיש על ראש הממשלה היום. אני חושב שהיא ביקורת לגיטימית גם בעניינך. אמרתי את זה עוד לפני לדעתי למעלה משנה וחצי, לפני שגם הפרקליטות אמרה את דעתה. אני מקווה, עוד פעם, שתצא זכאי ונקי. זה טוב לך באופן אישי ובטח ובטח לנו כנבחרי ציבור. אבל בניגוד לאריה, אני חושב שהדיון הוא הרבה יותר מהותי ולאו דווקא על תפקיד כזה או אחר. כי ככל שאתה ראש העיר, אין לי שום בעיה, לדעתי והייתי שמח גם להגיד את זה בדיון, אין לי שום בעיה גם שתכהן כמחזיק תיק כספים וחינוך ומכרזים. רציתי לנהל על זה דיון, דחיתם את זה. אבל יחד עם זאת, דווקא בתפקיד הניהולי עצמו, אני חושב שיהיה לזה שאלה.

אני אכנס להצעה לסדר – המטרה שלי, בניגוד, עוד פעם, לדיון הקודם לצורך העניין, כדי לא להביך אותך ראש העיר ולא להביך חברי קואליציה, אין לי עניין כזה, ההצגה במועצת העיר לא מועילה לי, היא לא מועילה אני חושב לתושבים, היא בדרך כלל גם לא מעניינת אף אחד. אבל מאידך, יש לי עניין להציע לעשות ולשפר למען התושבים. בעניין הזה אני נוגע בנקודה שאנחנו מתעסקים בה לא מעט בעיר וזה נושא החינוך.

אני חייב לציין בפתח הדברים או בסיום המבוא, שאני חושב שהעיר התקדמה בלא מעט נושאים ותחומים בקדנציה הזאת, אבל יחד עם זאת, נגרם לה גם נזק גדול ובלתי הפיך בחלק גדול מאד מהתחומים בכלל ובחודשים האחרונים בפרט. חלק מהם זה נכסי צאן הברזל של העיר, בראשם תחום החינוך. אני לא אכנס או אזכיר רק במילה את הסיפור הגדול שהיה פה בנושא אחד התיכונים בעיר, שאני חושב ביזה את מערכת החינוך בעיר. לצערי, אני רוצה להגיד, על לא עוול בכפה, והוריד את אמון ההורים או הלקוחות במערכת החינוך לאור מה שקרה. ואני לא בטוח שהיא כבר השתקמה מאז, אבל זה קרה רק לפני חודשים ספורים.

בעולם הזה של החינוך, מחד, מינינו מנהלת אגף חינוך לעילא ולעילא שמצעידה ומקדמת; ומאידך, הרחבנו את האפליה התקציבית בתוך החינוך. הדוגמא הקלאסית היא כמובן תקציבי ההסעות שממשיכים להפלות ציבור אחד על משנהו. אתה מכיר את זה היטב. ישבתי איתך לא פעם על הנושא התקציבי. ואפשר רק לחלום לאן היו הולכים עשרות מיליוני השקלים האלה שהם פרופר אפליה להמשך פיתוח החינוך. מחד, הוספנו והקלנו על המשפחות, בהמשך למאבק הארצי והמאבק העירוני שלו הייתי שותף ואפילו מוביל, ועוד לפני שהוא היה מאבק ארצי, בנושא הוזלת מחירי הצהרונים, תוך אפילו התחייבות שהתכנים לא ייפגעו. ואפילו, אני אלך עוד צעד, מחד, הוספנו ופתחנו האב חינוכי ייחודי בעולם העיר החכמה שאני רוצה לחשוב שהייתי שותף לו כמי שהוביל את התחום בעיר. אבל מאידך, פתחנו עשרות כיתות לימוד בקרוואנים ומבנים יבילים

אחרים. אני חושב שאנחנו מתיימרים להשקיע בחינוך, אבל מאידך אנחנו לא מתכוונים להשלים תשלום על שירותים שוועד ההורים הישובי הארצי החליטו שלא לשלם, קרי, הם הפסיקו לשלם על סל התרבות והשירותים ורק בתחילת הישיבה הזאת שמענו את התשובה שלך שאנחנו לא מתכוונים להשלים את זה. קרי, עלולים להיפגע סל השירותים והתרבות של תלמידי העיר עד כדי כך שאולי השנה, אני אלך לקיצון כי זה תמיד תופס את כולם, עד כדי כך שאולי השנה לא יהיו טיולים שנתיים בבתי הספר בעיר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> יהיו.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> יהיו. אבל לפני דקות ספורות אמרת שהעיר לא תהיה שותפה למימון, ואני לא רואה את מדינת ישראל שותפה למימון, וההורים כבר הודיעו חד משמעית שהם לא מתכוונים להיות שותפים למימון בצורה הזאת, אז אני לא יודע על סמך מה אתה כל כך בטוח שיהיו. מחד, במהלך התקופה של אינתיפידאת הסכינים, שפקדה את הארץ הזאת לפני שנה וחצי, השקענו בהצבת מצלמות בכניסות לגני ילדים, ורק השנה אתה הצעת לנו, חברי מועצת העיר, גם להטיל היטל שמירה. אני, בעיני זה היה קנס ארנונה נוסף עלינו, תושבי העיר, לשמחתי זה ירד מסדר היום. ומאידך, וזה הנושא המהותי פה שאני אשמח שננהל עליו דיון, העיר החליטה להפחית את השמירה בבתי הספר ובאשכולות הגנים ולקצר אותם, במקום עד שעת הסיום של הצהרונים והמועדוניות, רק עד השעות 15:30, 16:00 או 16:30 במקומות מסוימים. מקום איפה שלא היה הקיצור הזה בשנים קודמות. אז אולי משם הושגה התוספת התקציבית להוזלה במחירי הצהרונים, ואם היא הושגה מהתחייבות ועמידה בהתחייבות של שר האוצר, אז אולי פה אתה שומר איזה שהם עודפים לדברים אחרים בעירייה. אבל אני חושב שזו לא היתה הכוונה במימון הלאומי. בנוסף, אפשר לציין עוד נקודה, שהעיר לא מממנת שמירה באשכולות שבהם לומדים פחות מ-50 תלמידים. וההצעה שלי לדיון היא די פשוטה.

הדיון בנחיצות של האבטחה במוסדות החינוך, גם בשעות ההפעלה של המועדוניות והצהרונים, עד סיומם. אני אציין לכלל חברי מועצת העיר שאולי באוטומט, לפחות בשורות הקדמיות, יצביעו נגד הדיון הזה, שיש לנו כ-12 אלף תלמידים שלומדים במסגרות האלה במהלך כל הימים, כל יום, מהשעות 12:30, 13:00 או 14:00 אחר הצהריים עד השעות 16:30 או 17:00, תלוי אם זה גן או בית ספר. ובחלקם הגדול אין לנו אבטחה, כאשר בשעות הבוקר אנחנו חושבים שבמוסדות האלה כן נדרשת אבטחה. בחלקם האבטחה נגמרת חצי שעה או שעה לפני שנגמרים הלימודים במוסדות

האלה ובעיני זה מצריך לפחות דיון. בעיני זה גם לא תקין וגם יש, בתחילת דברי גם אמרתי מאיפה יש בסיס תקציבי לזה. אבל קודם בוא ננהל על זה דיון וכשתהיה בעיה תקציבית אני מבטיח למצוא לכם לפחות 3 או 4 חלופות למקורות תקציביים לממן את האבטחה הזאת.

מר ישראל זינגר: טוב. אז אני רוצה לבקש ממך שלא נצביע על כך. יש תשובות אמיתיות מעשיות לכל הדברים שאמרת, כולל אבטחה, לגבי כל סוגי הדברים שאמרת. לכן, אם זה לא נעשה לפני כן, כי כל הדברים האלה היו עכשיו לאחרונה, אני כן מציע, ואם לא אז תעלה את זה שוב, שתשב או תיקח את הנתונים מדליה לין ומדמארי, בעצם זה מדליה לין על כל סוגי הדברים שהעלית. יש לנו תשובות לכך. זה מה שאני מציע, שלא נדון, שלא נצביע.

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר, שני דברים: א', אני רציתי לדון. ההצבעה היא על הדיון ואפשר לנהל הדיון, אני חושב שראוי לנהל דיון, וכל פעם לא לדון זה גם מראה איך אנחנו, חברי מועצת העיר, מתייחסים. וגם לתת לי תשובות אישיות, אגב, על מרבית הדברים שאני מעלה גם את התשובות האישיות אני לא מקבל, ויום לפני הדיון בודאגה מבקש ממני לדחות את הדיון.

מר ישראל זינגר: לא, לא, רגע, סליחה, תראה, אמרת פה, העלית פה 3 נושאים לפחות, ואני מכיר בדיוק, ואני יודע גם את התשובות לגביהם. יש תשובות מספריות, פחות מ-50 ילדים, יותר מזה, שרוב האנשים לא בקיאים. אני הצעתי לך. אם לא, לא נדון פה כשרוב האנשים לא יודעים, תקבל את הנתונים, זה מה שאני מציע, באגף החינוך. לאחר מכן, אם תרצה, תקבל בכתב. זה הכול.

עו"ד גלעד שריר: אני אשמח. אבל אני חושב שמן הראוי לא להגיד לי נעלה את זה בהמשך. אם אפשר להעלות את זה בהמשך ולא על חשבון הצעות לסדר שאני חושב שהן ענייניות, מהותיות ובאות לקדם את העיר, אם אפשר להוסיף את זה, יעיד היועץ משפטי, יש פה את יו"ר המועצה שלא ימנע מזה בעתיד, אחלה. אם לא, אז עוד פעם עכשיו מנפנפים אותי ויתנו לי תשובה בכתב ואולי על חשבון,

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא, רגע, לא אמרתי כך. הנושא, כמו שהעלינו, למרות שלא אתה, לא היית שם, לפחות שני חברים פה טענו, חבר אחד שהוא לא פה אז אני לא אזכיר את שמו, טען – למה מדברים על תחילת שנת הלימודים? והצגנו הכול. גם הנושא הזה יועלה, איך אנחנו מטפלים בכל הבעיות הארציות שחלקן, איך אנחנו מטפלים, נעלה את זה כדיון של העירייה, ואז כל אחד יוכל לדבר. זה יותר מהצעה לסדר. אבל איך שאתה רוצה.

עו"ד גלעד שריר: אתה אמרת שאני אפנה לאגף החינוך.

מר ישראל זינגר: לא, אמרתי, אמרתי יותר מזה,

עו"ד גלעד שריר: לא אמרת שזה יעלה בדיון במועצת העיר. אבל אם אתה אומר שאתה מתחייב שהנושא הזה יידון,

מר ישראל זינגר: הנושא יידון, הנושא יידון כשנדע גם התשובות לגבי, גם תשלומי הורים, רשות וכך הלאה. יש פה מאבק יותר,

עו"ד גלעד שריר: אז ראש העיר, ברשותך, אין בעיה, רק שאתה יודע, עד שנדע את התשובות האלה יכולה לחלוף כבר שנת הלימודים הנוכחית. ולכן, ברשותך, אין לי בעיה לקבל את בקשתך, הצעתך, בסייג אחד, שאם אנחנו לא דנים בזה לפחות עד סוף שנת 2017, יורשה לי, ברשותך או ברשות היו"ר להוסיף את ההצעה הזאת לדיון בישיבה שבה יהיה,

מר ישראל זינגר: בהחלט. בהחלט.

עו"ד גלעד שריר: גם אם זו תהיה הצעה חמישית,

מר ישראל זינגר: אני מקבל את זה.

עו"ד דוד שואקה: אין אפשרות.

עו"ד גלעד שריר: יש אפשרות בתוך סדר היום.

מר ליעד אילני: על סדר היום.

עו"ד גלעד שריר: יש אפשרות בתוך סדר היום. זו ההתחייבות שביקשתי.

מר ישראל זינגר: כן. כן. הגיוני.

מר שמואל לרמן: דוד, אי אפשר להכניס את זה גם כהסכמה כחמישית?

עו"ד דוד שואקה: לא. רק בסדר היום.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. זה ייכנס לסדר היום.

מר ישראל זינגר: אני קיבלתי ואין שום מניעה לדון. הנושא הוא מורכב ורציני. בסדר גמור.

מר שמואל לרמן: יופי. סגור. הלאה.

החלטה:

עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר הסיר את ההצעה מסדר היום, בכפוף לכך שתעלה כסעיף בסדר היום.

עו"ד גלעד שריר: אני מודה לך. ושמוליק, לפני שאתה עובר להמשך סדר היום, הבנתי משלום, אבל אם זה לא המצב, שעל השאילתות אני אוכל לשאול שאלות המשך, כי הגעתי. אם אתה אומר שהקראתי,

מר שמואל לרמן: לא, מה פתאום?

עו"ד שלום לוי: לא הקראת. אמרת שהוא יגיע,

מר ישראל זינגר: עד סיום השאילתות.

מר שמואל לרמן: עד סוף אותו נושא, אם הבן אדם לא מגיע אני עובר על השאילתות שלו.

מר ישראל זינגר: הלאה. כספים.

3. סדר יום

א. כספים:

1. הנחת דו"ח כספי רבעוני מספר 2 לשנת 2017

מר שמואל לרמן: כספים – הנחנו בפניכם דו"ח כספי רבעוני מספר 2 לשנת 2017. מי שרוצה להעיר עליו הערות, לשאול שאלות. בבקשה, אלי. זה רק הנחת דו"ח. זה לא צריך אישור. אין אישור. זה לא צריך אישור, זה רק הנחה. אבל אתה יכול לשאול מה שאתה רוצה, בוודאי.

מר אלי מוסרי: למה לא רשום שיש פה מצגת?

מר ישראל זינגר: זה דו"ח.

עו"ד גלעד שריר: גם אצל אריה לא רשום שיש מצגת.

מר ישראל זינגר: עזוב, בוא נתייחס ענייינית, עזוב. הבנו את העניין.

מר ליעד אילני: ענייינית זה לא ענייינית.

מר אלי מוסרי: אני עכשיו ברשות דיבור.

מר ישראל זינגר: טוב. בבקשה.

מר אלי מוסרי: היועץ המשפטי אמר ... בכל הצעה לסדר אני כותב למטה שאני מבקש להציג מצגת במסגרת ההצעה לסדר. וזה מתקבל אוטומאטית. היה פה סיפור עם רועי, אני לא יודע על מה אפילו הוא התכוון להציג, אבל,

מר ישראל זינגר: כי הוא אמר שאין לו זמן לבקש. אז הצענו לו. מה שאתה עושה זה טוב.

מר אלי מוסרי: או קיי. ועכשיו הגזבר יציג מצגת, או קיי? אבל לא כתוב בסדר היום שתוצג מצגת.

מר ישראל זינגר: אז הוא יכול גם בלי להציג. זה להקל כדי שתוכלו להבין. אין בעיה.

מר אלי מוסרי: בגלל זה שאלתי אם יש מצגת, אז הוא אמר כן. אחרת לא הייתי שואל את השאלה הזאת.

מר ישראל זינגר: אם מתנגדים, אגב, אין בעיה.

מר גרשון טוסק: אלי, עד היום היה,

מר אלי מוסרי: לא, לא, אני בעד. אני בעד.

מר ליעד אילני: שיהיו נהלים ברורים להצגת מצגות.

מר אלי מוסרי: מה שאני מציע הוא,

עו"ד רועי ברזילי: מתי תעלה נוהל להצגת מצגת?

מר ליעד אילני: נוהל, בדיוק, זה מה שאמרתי, שיהיה נוהל.

עו"ד רועי ברזילי: שיהיה נוהל כתוב, שיהיה בו שורה אחת שאומרת – רק תבקש ממני לפני.

מר ישראל זינגר: בסדר גמור.

עו"ד רועי ברזילי: זה הרי מה שיהיה בו.

עו"ד גלעד שריר: רועי, למה בכלל להתעסק בזה? כמו, אלי, כל הצעה שלך בשורה למטה – מצורפת מצגת.

מר ליעד אילני: לא, אבל רגע, צריך בנוהל, וזה בסדר, מה מותר, מה אסור.

מר שמואל לרמן: בסדר. מקובל עלי הצעתו של רועי. מקובלת עלי הצעתו של רועי.

עו"ד גלעד שריר: אפשר להצביע על זה שתהיה החלטה של רועי שהתקבלה בהצבעה ברוב?

מר שמואל לרמן: ההחלטה התקבלה בהסכמתי. לא צריך רוב. אני מסכים למה שרועי אמר. אני אוציא איזה שהוא,

מר אלי מוסרי: טוב, אני יכול רשות דיבור? ענייניית מה שנקרא.

מר שמואל לרמן: בטח.

מר אלי מוסרי: אבל אני מציע, שמוליק, באמת, אפשר 'להתקטנן', והיועץ המשפטי צודק ב-100%, צריך לבקש, למה זאת הפקודה, אבל, איך אני אגיד את זה בעדינות, אפשר גם להיות יותר 'לארג'ים', או קיי?

מר ישראל זינגר: הוא מאד לארג'.

מר אלי מוסרי: הוא אחלה.

מר שמואל לרמן: תמיד קיבלתי. תמיד.

מר אלי מוסרי: אני באתי בטענות? אבל אני כותב. אבל אם הוא לא כתב, אז, לא צריך.

מר שמואל לרמן: יאללה, תמשיך.

מר אלי מוסרי: לעצם העניין. אדוני ראש העיר, הגזבר, חברי, יש לי פה מספר שאלות,

מר ישראל זינגר: כרגע זה הדו"ח הרבעוני, כן?

מר אלי מוסרי: הדו"ח הרבעוני, כן, 2. אז יש לי מספר, ראשית, שאלות גרשון אליך, האם הדו"ח הזה סוקר או שעדיין לא?

מר גרשון טוסק: עדיין לא.

מר ישראל זינגר: רגע, גרשון, רק שכולם יבינו, פה זה עניין לא של הצבעה, תסביר מה זה.

מר ליעד אילני: דיווח.

מר גרשון טוסק: דיווח. זו לא הצבעה ולא אישור.

מר ישראל זינגר: ברור.

מר אלי מוסרי: אז יש לי מספר שאלות, גרשון, אני אשמח מאד אם תענה לי, או מיד או אחרי שכולם ישאלו, זה כבר פחות חשוב. בעמוד 2, בשינויים בתקציב, תסתכל, אנחנו,

מר גרשון טוסק: אנחנו לא בשינויים.

מר אלי מוסרי: שניה, שניה, בעמוד 2, רגע, בעמוד 2 בעודפים, תסתכל, אז בעודפים, אם אתה מסתכל ברשימה מספר 2 בשינויים בתקציב שנדבר על זה בהמשך, נלקחו 6 מיליון שקל. עכשיו, אני בדקתי, ב-21.12.16 הדו"ח זה לא 4.2 מיליון, זה קצת פחות, נכון?

מר ישראל זינגר: תרשום את השאלות, בסוף תענה.

מר אלי מוסרי: או שאני טעיתי, אני לא יודע. אבל בסך הכול, אם העודפים פה לקחו, אנחנו לוקחים היום, נאשר היום אני מתאר לעצמי, 6 מיליון שקל, אז בעצם לקחנו במהלך שנת 17 שעדיין לא הסתיימה בערך, ככה בזהירות בחשבון מתמטי, אם היה ב-1 ליוני 2016, לפני שנה, נכון להיום כ-20 מיליון שקל, או קיי? בדו"ח הסקור.

עכשיו לגבי הגירעונות – בתקציב הבלתי רגיל אנחנו פה בגירעון של 44.5 מיליון, או קיי? וגידול לעומת לפני שנה של 33 מיליון.

הלאה, תעבור עמוד בבקשה, גרשון, עמוד 3, תסתכל בעומס המלוות. תראה, אנחנו התחלנו את השנה ב-316.8, אני מעגל,

מר גרשון טוסק: באיזה עמוד אתה?

מר אלי מוסרי: עמוד 3. בעמוד 3 בעומס המלוות, אנחנו התחלנו את השנה ב-316.8 (אני מעגל) ואנחנו היום 322.8. זאת אומרת, יש גידול של 6 מיליון. אבל, אנחנו כבר שילמנו בחצי השנה הזאת, בעמוד קודם אפשר להסתכל, 24 מיליון. זאת אומרת, אנחנו תוך חצי שנה בעצם, 30 מיליון שקל. 30 מיליון שקל מלוות. זה אולי מסתדר, איפה רועי? רועי, אתה דיברת על שכר וזה, אתה מבין מאיפה זה בא הכסף, או קיי?

מר ליעד אילני: גם שם.

מר אלי מוסרי: עמוד 4, ברשותך, קודם כל שאלה לגבי ארנונה – יש פה סטיה של 7% בהכנסה, בביצוע. זה משהו מעניין. זה קצת נראה לי גבוה, למרות שבדרך כלל החצי שנה השניה היא יותר חזקה מהחצי שנה הראשונה. אבל בכל אופן, 7% זה 7%, זה נשמע הרבה.

עו"ד רועי ברזילי: 7% פחות.

מר אלי מוסרי: ודאי. סטייה. אני אמרתי פחות הכנסה. בדרך כלל, רועי, אני רוצה שתדע, בדרך כלל ההכנסות בחצי שנה השניה טובות יותר מהחצי שנה הראשונה. למה? ככה, אנשים באים לשלם מאוחר מדי, אבל זה פחות או יותר. עכשיו לגבי ההוצאות. איפה ראש העיר? ראש העיר

הלך? דווקא עכשיו, בשבילי? טוב. אתם תגידו לו מה אני רוצה להגיד. שמוליק, אתה איתי?

מר שמואל לרמן: עכשיו כן. לא הייתי קודם, את האמת.

מר אלי מוסרי: או קיי, תסתכלו, אנחנו נמצאים במצב שאני חושב שזו פעם ראשונה שההוצאה על שכר גבוהה יותר מהפעולות. אם אתם מסתכלים על הביצוע המצטבר של 1.6.2017, רועי, אתה מפריע לי, 52% על שכר לעומת 48% על פעולות. שיהיה ברור, תושבים משלמים לקבל שירותים, במיוחד שירותים איכותיים. והשירותים האלה בדרך כלל, הם רוצים עיר יותר נקיה ויותר איכותית ושתהיה תיאורה ברחובות ורווחה וגמלאים והכול. ככל שנוציא כסף יותר על שכר, יהיה פחות כסף לפעולות. אז לתשומת ליבך, אדוני ראש העיר, וטוב שנכנסת לשמוע אותי בנושא הזה. אז אני מבקש הסבר לנושא הזה. זה אפילו נתון שקצת מטריד אותי, אני חייב להגיד, שיש פער כזה גדול בין ההוצאה לשכר לבין ההוצאה לפעולות, כאשר צריך לזכור שבתקציב זה היה מאוזן, 'פיפטי-פיפטי'.

מר ישראל זינגר: בסוף השנה תופתע כמה זה ירד נושא השכר.

מר אלי מוסרי: אני מקווה מאד.

מר ישראל זינגר: אני יודע.

מר אלי מוסרי: אני, ישראל, אני אוהב לקרוא את מה שאני רואה.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר אלי מוסרי: מה שאני לא רואה, אני יכול רק מקסימום לנחש ונעשה את זה בלוטו ולא נעשה את זה פה.

מר ליעד אילני: אדוני מתכוון לצמצם כוח אדם?

מר ישראל זינגר: אתה תשמע.

מר אלי מוסרי: הלוואי. או קיי. אני רוצה להיזהר בנושא הזה. גרשון, ברשותך, בעמוד 8, אני חושב שיש טעויות במספרים. זה טעויות נראה לי טכניות, סוג הנכס. אני לא מאמין שמשרדים יש 28,000, נראה לי שיש יותר. אתה איתי, גרשון?

מר ישראל זינגר: הוא רושם הכול.

מר שמואל לרמן: מה אמרת? עוד פעם.

מר אלי מוסרי: אני אומר, בעמוד 8 המשרדים, יש יותר מ-28,000 מטר משרדים בעיר רמת גן. זה נראה לי טעות. כנ"ל גם לגבי נכסי מדינה. יש פה 2,616,000, נראה לי את כל הנגב כבשנו פה בטעות. נראה לי שזה משהו פה טעות.

מר ישראל זינגר: מי יודע? מי יודע?

מר אלי מוסרי: מי יודע? יש לך, ישראל, השתלטויות אני רואה, אתה אימפריאליסט הפכת להיות כנראה.

מר ישראל זינגר: אחרי הספארי מי יודע.

מר אלי מוסרי: לא, הספארי זה משהו אחר, זה שטח נתון דרך אגב. אבל יש פה כנראה טעויות בחישובים ובמספרים, וזה דו"ח שצריך להיות סקור עדיין, אז צריך לקחת את זה בחשבון.

עכשיו אני אלך לעמוד שאני מאד אוהב אותו, בצער, עמוד 9. תראו מה קרה לנו. עמוד 9, אני השוויתי את זה לדו"ח 2016, יש לנו פה תוספת, וזה דבר שתמיד אותי מרגיז, אדוני ראש העיר, תראה, אני שאלתי אותך לפני

חודש בשאילתה לגבי מספר המועסקים ברמת גן. תראה, שלחת לי תשובה נהדרת, אני מחזיק אותה ביד, ב-24 ביולי 2017. כתבת לי, אתה חתום על זה אדוני ראש העיר, שיש ברמת-גן 2,755 עובדים מועסקים נכון לחודש יוני 2017. דו"ח סרוק, הוא צריך להיות סרוק, הוא עוד לא סרוק. יש לנו ברמת-גן 3,024 מועסקים. זאת אומרת, 163 משרות הלכו לטייל ברחובות, אני לא יודע איפה הן, תוך, בדו"ח. אני אמרתי לך את זה בפעם שעברה, אני מציע לך, יש בחור בשם גזית, הוא היה מנהל תקציב רגיל, בחור מאד מוכשר, ולצערנו היום אין עדיין מנהל תקציב רגיל, נכון? עדיין אין, נכון גרשון? אין בפועל. אין מישהו.

<u>מר גרשון טוסק:</u> בפועל אין.

<u>מר אלי מוסרי:</u> בפועל אין. להתייעץ איתו. אני בטוח שהוא יבוא מתוך התנדבות. איך עושים שבדו"ח שמוציא משאבי אנוש, כבודם במקומו מונח, והדו"ח שיוציאו הגזברות, המספרים של המועסקים, שאתה ראש העיר שלהם, יהיה אותו דבר? זה לא יכול להיות. תראה, פער של עשרות בודדות, זה מאות. מ-2,755 ל-3,024.

<u>מר ישראל זינגר:</u> הוא יענה על זה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> הוא יענה, אין בעיה, זה טוב שהוא יענה, אבל אותו דבר חוזר על עצמו כל הזמן.

הנושא האחרון זה העלויות – תסתכלו את העלויות בשכר. אנחנו כבר הגענו למצב שעלות השכר בחצי השנה הזאת 270 מיליון שקל, רק על שכר, ואנחנו רק באמצע הדרך, שזה סכום פנטסטי. אני לא יודע מה התוכניות לשנה הבאה, אדוני ראש העיר, יש לך עוד זמן לתקן את התקציב, אם יש לך אותו בראשי פרקים, תשקיעו יותר בשירותים לתושבים ופחות בכוח אדם. תודה רבה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה. כן, מי עוד רוצה? בבקשה, ליעד.

<u>מר ליעד אילני:</u> אני לא אחזור על דברים שאמר אלי, אבל בקצרה, בנקודה אחת שאולי היא הכי חשובה. אם אני זוכר נכון, ויש פה

אנשים מספיק ותיקים, בפעם האחרונה שהסתכלתי בדו"חות התקציביים שהציג ראש העירייה הקודם, היחס בין פעולות להוצאות היה 46-54%, אם אני זוכר נכון. זאת אומרת, שבתוך 4 שנים, ושוב אני אומר, הדו"ח כרגע לא מולי, לפעמים בלילה ככה, כשאשתי כועסת עלי, אני הולך ואני קורא מסמכים ישנים של העירייה, לראות מה היה פה פעם. כי אם לא נדע מה העבר שלנו, לא נוכל לחשוב על העתיד.

עו"ד דוד מנחם: ליעד, אשתך לא כועסת עליך אף פעם, למה אתה אומר עליה ככה? למה?

מר ליעד אילני: למה לא? תן לה את הזכות.

אז תבינו, ה-6% הללו זה 6% שבסופו של דבר הם אותן פניות מרובות למוקד, הם אותן תלונות בפייסבוק, הם אותן תלונות בתחושה הכללית של הציבור, שאנחנו רואים כיצד הרחובות מלוכלכים. והרחובות מלוכלכים, אדוני ראש העירייה, אין מה לעשות, זו עובדה. ואתה רואה כיצד אתה הבאת לפה הצעות לקצץ בתקציב אגף שפ"ע כבר שניים או שלוש ברציפות, ואני זוכר שנה אחת 5.6 מיליון, אולי מר המר זוכר, אבל הנתונים לא נמצאים פה. ומנגד אתה רואה עליה, אני צודק, היה קיצוץ, זה נתון עובדתי.

מר אביהוא בן משה: דווקא היתה עליה, בתחילת הקדנציה האגף קיבל 30 מיליון, 5 ימי טאטוא בשבוע.

מר ליעד אילני: או קיי. הנושא של הניקיון הוא כישלון. זאת אומרת, הרחובות מלוכלכים וכולם,

מר ישראל זינגר: לדעתך.

מר אביהוא בן משה: אני מציע שבאמת,

מר ליעד אילני: אני רק מסיים את דברי.

מר ישראל זינגר: הוא שאל שאלות לגבי זה.

מר ליעד אילני: אני לא שואל שאלות.

מר אביהוא בן משה: אתה גם זורק דברים. אבל אם תוכל גם למקד איפה בדיוק הרחובות. זה מזכיר את אותם אנשים שאומרים – העיר מלוכלכת. איפה מלוכלך? מה מלוכלך? אם תרצה, אני מוכן לצאת איתך לסיור בכל שעה שתגיד לי, בכל מקום בעיר. תרים את הכפפה ואני אקבע איתך.

מר ליעד אילני: אני לא בשאילתה. רק רגע.

עו"ד גלעד שריר: אתה שלם עם האמרה שהעיר נקיה, אביהוא? אתה יכול להגיד – אנחנו עושים מאמץ. אבל אתה שלם איתה?

מר אביהוא בן משה: אנחנו עושים מאמץ.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, אבל גם הוא לא סיים. הוא רק טען ... אם יש מיקוד, אני חושב שההצעה היא הוגנת לעשות סיור שניכם ולראות איפה ולסייע, בהחלט.

מר ליעד אילני: חברים, אני רק רוצה לעניין הטכני. אני כרגע לא שאלתי שאילתה, אני נמצא ב- יש לי 5 דקות זכות דיבור ומי שרוצה לחלוק עלי מוזמן לאחר מכן לחלוק עלי. אני חושב שבנושא הניקיון בעיר נכשלתם, ראש העיר וחברי ההנהלה וכל מי שאמון בדבר, במבחן התוצאה, יש לי חדשות, אני מסייר יום יום בעיר, בכל השכונות, לאורך כל 4 שנותיי כחבר מועצה, אני חושב שלא היה רחוב שלא הייתי בו, ואין רחוב שהתושבים לא מתלוננים על מצב הניקיון. ואם, מר בן משה, אתה שמח עם המצב, אז זכותך לחשוב ככה. אני לא אצא נגדך. מה שנקרא, הציבור ישפוט האם הוא שבע רצון ממצב שירותי הניקיון בעיר.

קהל: ...

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, רגע, לא להפריע. גברת, לא להפריע.

מר שמואל לרמן: גברת, אסור.

מר ישראל זינגר: אסור לתושבים לדבר. בבקשה, תמשיך.

מר ליעד אילני: קודם כל, לי אין בעיה שהתושבים פונים אלי אם היו"ר יאשר. אני מייצג תושבים בעיר, לא משנה, אחד יגיד שיש לי תושב אחד שאני מייצג אותו, אחד יגיד שיש 20,000, שסבורים שהעיר מלוכלכת עד מזוהמת, אם אני יכול להשתמש במילה קצת יותר חריפה. יש אחרים שחושבים שהעיר יכולה לשמש מודל לסינגפור. זכותם. ולכן, במסגרת השיטה הדמוקרטית, ביום הבוחר יחליטו מי שחושבים שאני צודק להצביע עבורי, ומי שחושבים שהאחר צודק להצביע עבורו, ואני כמובן מכבד את דעתך גברתי. וכשאנחנו רואים לאן הולכים הכספים הרבים, ואגב, פה אני מצטרף לדברי רועי ברזילי, זה לא רק במחלקת הנכסים, זה גם בתאגידים העירוניים. (נשמעת הקלטה של המשפטים האחרונים של ליעד אילני). שלא יחשבו שאני הפעלתי, שאני אוהב לשמוע את עצמי.

מר אלי מוסרי: זהו, פעם ראשונה אני הצלחתי להפעיל את זה. אני עד עכשיו מעתיק ממנו. מתנצל.

מר גרשון טוסק: אלי, בבקשה תקליט גם את התשובות עוד מעט.

מר אלי מוסרי: אני לא יודע איך להקליט.

מר שמואל לרמן: יש בטוח אנשים שיכולים לעזור לך.

מר משה רווח: יש כאלה שהקליטו אותך, יש כאלה שהקליטו אותך הרבה, ללא ידיעתך.

מר גרשון טוסק: ליעד, תעזור לו.

עו"ד גלעד שריר: אני חושב ששמוליק אמר כבר לפני איזה שנתיים, שהנחת המוצא בעיר רמת גן שהכול מוקלט אלא אם כן אמרו אחרת.

מר ליעד אילני: חברים, בשורה התחתונה, אני רוצה למקד את דברי ולהגיע לסיום. בשורה התחתונה, מדברים פה הרבה מאד על עיר חכמה ואנחנו נוסעים אפילו להרצות בברצלונה על כמה אנחנו חכמים. עיר חכמה זו עיר שעובדת במנגנון יעיל, שנותן שירותים כראוי לשנת 2020 עוד מעט. איפה שצריך להוסיף תקנים הייתי שמח למצוא את כל הפיתרונות. נכון שזה גם פה יש למדינה חלק גדול, הייתי שמח להוסיף הרבה יותר אמצעי אכיפה, בין אם זה פקחים וסיירים ועוד ניידות שיטור עירוני וכו' וכו' ולא רק השתיים שיש לנו היום. ויש תפקידים אחרים שבהם אפשר לצמצם. יש מחלקות שיש בהן כמות כזו גדולה של עובדים, שכשאני רואה את תוכנית העבודה השנתית, אז אני חושב שגם בן אדם אחד מספיק, וגם כשאני רואה את התוצאות בשטח. זה לא סוד, יודע את זה סמנכ"ל העירייה, שהיו לי השגות על תפקודו של מנכ"ל חברת הפארק הלאומי הקודם. אבל אפשר לומר דבר אחד לזכותו – בתקופתו, זה לא מצחיק,

גב' אדוה פולק: אותי זה מצחיק.

מר ליעד אילני: מה, שהיו לי השגות לגביו, לגבי תפקודו? שהיו לי השגות לגבי אדוני, אבל השגה אחת לא היתה לי לגביו – הוא היה מגיע ב-6 בבוקר לחברה והיה עובד ולא היה עוזרת ומזכירה לא לו ולא לסמנכ"ל שלו ולא עוד מנהל תפעול ולא עוד כהנה וכהנה וכהנה. אני אומר, אפשר לחשוב שאנחנו נמצאים בסנטרל פארק. אני לא יודע אם בסנטרל פארק, אגב, או בהייד פארק בלונדון יש כזו כמות של עובדים כמו שגברתי כיושבת ראש הכניסה. אותי זה לא מצחיק. זכותך לצחוק. שוב, הציבור ישפוט. אז אני אומר, וכנ"ל אנחנו יכולים לעבור גם לתאגידים נוספים. בשורה התחתונה, השירות העירוני לתושב הוא קלוקל, וזאת בלשון המעטה. ויש פה אנשים רבים שהבטיחו לפני 4, גם זה אני רואה לפעמים

בלילה כשמשעמם, אני הולך ורואה - - שמעתי מיאיר המבורגר שגם אדוני מומחה בניהול, הוא סיפר לי כמה דברים.

מר שמואל לרמן: די, למה ליעד? בחייך.

מר אלי מוסרי: די, ליעד, נו. ליעד, למה אתה יורד לפסים אישיים?

מר שמואל לרמן: ליעד, עזוב.

מר ליעד אילני: הוא לא יורד לפסים אישיים?

מר אלי מוסרי: זה שהוא טועה, גם אתה תטעה?

מר ישראל זינגר: ליעד, תשאל את גרשון. עזוב.

מר אלי מוסרי: הוא טעה.

מר שמואל לרמן: ליעד, בחייך.

מר אלי מוסרי: הוא טעה.

מר שמואל לרמן: מה קרה? מה, הכאבתי? מי שינסה אותי יקבל חזרה.

מר ישראל זינגר: תיכף כתבת משהו על התנצלות, אני אראה לך אחר כך, שאתה בסדר, רציתי למנוע טעות ממך שלקחת יועץ לענייני חינוך. אחרי זה אני אסביר לך איפה טעית, שלא יכשילו אותך.

מר ליעד אילני: איזה יועץ? יש לי כמה יועצות לענייני חינוך.

מר ישראל זינגר: אז אני אסביר לך במה טעית, כי אני חושב ש-

מר ליעד אילני: אתה מכיר את כולם?

מר ישראל זינגר: כן. אני מכיר,

מר ליעד אילני: את כל היועצים שלי אתה מכיר?

מר ישראל זינגר: תיכף, אני אחר כך אגיד לך.

מר ליעד אילני: או קיי. בסדר גמור. תאמין לי שלא אני זה שצריך לעשות סליחות.

מר ישראל זינגר: לא נסיים – יש יום ראשון.

מר ליעד אילני: אני מבקש מהפקידות לא להתערב. אני מבקש מהפקידות לא להתערב, זו ישיבה של חברי מועצה. תודה.

מר שמואל לרמן: הוא אמר משהו ברוח טובה.

מר ישראל זינגר: חברים, בואו, לא להפריע. אנחנו רוצים לסיים, ולא, זה חבל שביום ראשון נמשיך. הלאה.

מר ליעד אילני: אז יש פה אנשים שלפני 4 שנים ו-4.5 שנים וגם את זה אני רואה בסרטונים, עמדו על בימות וסיפרו על המומחיות הגדולה שלהם בניהול. המומחיות האדירה שלהם בניהול. ואת מה שהם חושבים על ראש העירייה ועל תפקודו הניהולי, שאני אומר לו את זה בפנים, הם אומרים עליו מאחורי הגב, והאמינו לי, הרבה יותר חריף ממני.

והם ממשיכים לעסוק בו ב-על מה אני מדבר והאם אריה מזרחי זה בסדר שהוא מדבר על מצגת, לא מצגת,

מר שמואל לרמן: ליעד, חצי דקה.

מר ליעד אילני: אין בעיה. אני אספק. השירותים שניתנים לתושבי רמת גן הם שירותים מתחת לכל ביקורת בתחום של הניקיון, בראש ובראשונה. ואת אותם קיצוצים שנעשו בשנים האחרונות בתקציב אגף שפ"ע, לטענתי היה ניתן לבוא ולקצץ תוספות שכר ותוספות תקנים ולדאוג שהעיר שלנו תהיה הרבה יותר נקיה. זה הכול. תודה.

מר שמואל לרמן: יופי. ליעד, תודה. נעשה קואליציה אופוזיציה. עכשיו נעשה אביהוא, אחרי זה גלעד.

מר גרשון טוסק: אתה מבלבל אותי.

עו"ד גלעד שריר: אתה צריך לענות לכולם.

מר גרשון טוסק: אתה רק רושם מי אמר וזהו.

מר ישראל זינגר: אתה תענה מה שאתה חושב שראוי לענות. בבקשה.

מר אביהוא בן משה: אני כן רוצה להגיב לכל הקלישאות וההכללות ולזריקת הטינופת ככה על כל עובדי שפ"ע, כאילו העיר מלוכלכת.

מר ליעד אילני: עובדי שפ"ע עושים עבודתם,

מר אביהוא בן משה: ברור. ברור. אבל העיר מלוכלכת.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, רגע, אתה לא מפריע לו.

מר ליעד אילני: העיר מלוכלכת כי אין תקציבים.

מר ישראל זינגר: ליעד, אתה לא מפריע לו. ליעד, אתה לא מפריע לו.

מר ליעד אילני: אתה דואג לעובדי שפ"ע, תדאג ש-20 אנשים שמקבלים משכורת יבואו,

(השתקת מיקרופונים)

מר ישראל זינגר: בבקשה, אביהוא.

מר אביהוא בן משה: כן. אני רק רוצה להזכיר לכולם, בדרך כלל אומרים שכל מיני תהליכים שקורים בתוך קדנציה, מי שמייסד אותם או מי שמקבע אותם זה מי שמחזיק מושכות. אני רוצה רק להזכיר לך, ליעד, שמי שקיבע את תשתית הניקיון בעיר בשנה הראשונה שיכול היה לעשות את השינוי הדראסטי והדרמאטי כמו שאת הפה אומר בפאתוס כזה, זה היה ידידך ויו"ר המפלגה שלך ד"ר אבי ליליאן.

מר ליעד אילני: פה את רוב הבניינים,

מר ישראל זינגר: אל תפריע לו. אל תפריע לו.

מר אביהוא בן משה: ד"ר אבי ליליאן. הוא היה יו"ר,

מר ישראל זינגר: ליעד, אני לא אתן לך בהמשך לדבר.

מר אביהוא בן משה: הוא היה היו"ר שלך והוא קיבע את כל תשתיות הניקיון בעיר.

מר ישראל זינגר: תקשיב טוב, לא אתן לך לדבר אם אתה מפריע לו. תמשיך.

מר אביהוא בן משה: מה לעשות? ככה זה בשנה הראשונה. תלמד, ככה זה כשמנהלים בשנה הראשונה, כל אותם דברים שאתה לא משנה נשארים איתך לאורך כל הדרך. לאחר מכן נאלצתי לבוא ולראות מה הוא השאיר אחריו והייתי צריך לעשות תיקון ותיקון גדול מאד, כמו שאתה רואה את זה היום. אז אני רק רוצה להזכיר לחברי המועצה שיושבים פה, מעבר להטחות, באמת, אם היית רציני, ליעד, ואם היית מדבר איתי על רחובות, על נקודות,

מר ליעד אילני: כל העיר מזוהמת. כל העיר.

מר אביהוא בן משה: ברור. על זה אני מדבר. על זה צועק הנביא. אתה מטיח פה האשמות חסרות בסיס.

מר ליעד אילני: לא נביא. העיר מלוכלכת, זו דעתי. העיר נקיה? מה, העיר נקיה?

מר אביהוא בן משה: איך אמרת מקודם? זו לא שאילתה, נכון? זו לא שאילתה.

מר ליעד אילני: אתה מרוצה מהניקיון?

מר אביהוא בן משה: אבל זו לא שאילתה. זו לא שאילתה. תן לי רק לומר את הדברים שיש לי לומר. שמעתי אותך.

מר ישראל זינגר: מי שרציני מביא עובדות ולא כוללני. תמשיך, אביהוא.

מר ליעד אילני: כמה עובדות אתה רוצה? כמה תמונות?

מר ישראל זינגר: תמשיך.

מר אביהוא בן משה: אני רוצה רק להזכיר מספר דברים שקשורים,

מר יצחק שחם: היה חבר מועצה שזרק ערמת זבל וצילם את זה באינטרנט.

מר אביהוא בן משה: כן. אני רק רוצה לומר משהו לגבי הנושא של,

מר ישראל זינגר: לא, וגם את המכונית של ... מכפר סבא. כן, תמשיך.

מר אביהוא בן משה: מעבר לעניין שעובדי אגף שפ"ע עושים עבודה נאמנה, ובאמת נלחמים בכל אותם אנשים שלצערי מעדיפים שהמרחב הפרטי שלהם יהיה נקי והמרחב הציבורי לא יהיה נקי, אז אני רק רוצה להזכיר מספר דברים קטנים, קטנים מאד שעשינו בתקופה האחרונה.

הדבר הקטן ביותר שעשינו, זה לקחנו את תחנה 4 שהיא אולי בין 40 ל-50% מכלל השטח בעיר, ואותה פיצלנו לשתי תחנות.

מר ליעד אילני: עוד ג'ובים. למי, אגב?

מר ישראל זינגר: רגע, למה אתה מפריע לו?

מר אביהוא בן משה: אגב, אתה יודע מה המשמעות של הדבר הזה? הכול, אגב, מתוך האגף עצמו. שום ג'וב לא נכנס לתוך הדבר הזה.

<u>מר ליעד אילני:</u> שום דבר.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> שום דבר. כן. הכול מתוך אותם כוח אדם שיש כיום בתוך האגף עצמו. אותו דבר, אותו דבר, כל מה שקורה היום, אין אף אחד ... זה רק לגבי פיצול התחנה, שייתן באמת מיקוד יותר גדול על הניקיון עצמו באזורים מאד מאד בעייתיים.

אני רוצה לכולם את הסיירת הירוקה, שהיא לא נולדה סתם באוויר עולם, הסיירת הירוקה שכל כולה נועדה לטפל בכל הנושא של המרחב הציבורי, למי שמוציא גזם וגרוטאות שלא ביום ההוצאה, או למי שלא מרים את צואת הכלבים שלו.

מהפכת השילוט של ימי ההוצאה – מהפכה שרואים אותה בכל רחוב, שאף אחד לא יכול להגיד שהוא לא ידע ולא שמע.

תקן של מנהל מחלקה שבעצם אויש על ידי מנהל מחלקה חדש שהגיע ונותן כבר את העשייה בשטח.

הכנסת ה'גרניקים' – כן, הוכנסו 'גרניקים', זה אותו מטאטא מכני עם אותו לחץ אוויר ועם מים שלא היה קיים בשנה הראשונה. מישהו לא חשב אולי להביא דבר כזה. הפעלת מכונת השטיפה שלא היתה קיימת, היתה קיימת רק שהיא לא עבדה. מעניין למה היא לא עבדה. מעניין למה אותו יו"ר ועדה של שפ"ע לא עלה על זה.

אני לא רוצה באמת להמשיך ולהוסיף את כל הפעילות באמת הענפה שנעשית באגף שפ"ע והיא באמת, אם תרצה, אמרתי לך עוד פעם, אם אתה, סליחה על הבוטות, אם אתה גבר, בוא איתי לסיור בשבוע הבא, כל מה שתבחר, כל מקום שתלך. תגיד לי – אביהוא, בוא ניסע לגפן, בוא ניסע לשקמה, בוא ניסע – לאן שאתה רוצה אני נוסע איתך ונבדוק הלכה למעשה. לא בקלישאות העיר מלוכלכת. זה הכי קל לבוא ולהטיח האשמה, באמת 'לטנף' פה את עובדי אגף שפ"ע שעושים פה עבודה,

<u>מר ליעד אילני:</u> אני לא 'מטנף' את אגף שפ"ע, אני 'מטנף' את מי שאחראי על אגף שפ"ע.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> ש-מה? מה ההבדל? בוא תסביר לי מה ההבדל.

מר ליעד אילני: אני אסביר לך. עובדי אגף שפ"ע עושים עבודה נהדרת. לצערי יש הרבה אנשים באגף שמקבלים משכורת ולא מגיעים לעבודה. עובדי אגף שפ"ע היו שמחים לעוד כוח אדם ולא לקיצוץ, או לעוד משאבים שיעזרו להם שהעיר תהיה יותר נקיה. אני אגיד לך משהו.

מר אביהוא בן משה: הרגע אמרת שאתה נגד הוספת כוח אדם. אני לא מבין אותך. אתה בעד או נגד?

מר ליעד אילני: ב-שפ"ע אני בעד הוספת עוד כוח אדם.

מר אביהוא בן משה: מעולה. מעולה.

מר ליעד אילני: אבל אני קודם כל בעד זה שמחזיק התיק שיודע על אנשים באגף שלו שלא באים לעבודה ומקבלים משכורת, ייקח אחריות ציבורית ומנהיגותית על העניין הזה, כי אבי ליליאן, רגע, אותו אחד שהזכרת לפני רגע, הגיש תלונה במשטרה עוד בהיותו מחזיק התיק, וזה גם ראש העיר יודע, וכעס עליו, אני עוד הייתי אז בקואליציה.

ואני אגיד לך דבר נוסף – כשאיזה שהוא שירות במדינה לא טוב, נגיד, מישהו כועס על החינוך או מישהו כועס על האוצר, באים בטענות לשר. אי אפשר לבוא ולומר, אני אספר לך שהרבה פעמים עוצרים אותי ברחוב ואומרים לי – כל הכבוד לכם, אתה ואביהוא בן משה עושים אופוזיציה נהדרת. ועל זה הכעס שלי. כי אנשים בפייסבוק חושבים שהוא לא סגן ראש עיר בשכר.

מר ישראל זינגר: טוב, חברים, מספיק. תסיים ואחרי זה גלעד.

מר אביהוא בן משה: אני רק רוצה לסיים ולומר, אני קודם כל בהזדמנות הזו רוצה להגיד תודה רבה לאנשי אגף שפ"ע, בשונה ממך, לומר להם שהם עושים עבודה טובה, עבודה קשה,

מר ישראל זינגר: מאומצת.

מר אביהוא בן משה: גם בחורף, גם בסתו, בכל מזג אוויר הם נמצאים בחוץ והם מנקים. ולפנות מפה, גם דרך הפייסבוק, לאותם אנשים שרואים עכשיו וצופים, שיישמעו לכללים של אי הוצאת גזם וגרוטאות בכל ימות השבוע אלא רק בימי ההוצאה.

מר ליעד אילני: אתה קורא גם לאנשים לבוא לעבודה? תקרא לאנשים באגף שלך לבוא לעבודה.

עו"ד רועי ברזילי: ואם כבר לקרוא, תוציא את ההוא שהתפרע.

מר אביהוא בן משה: אני גם מצטרף למה שאמר גלעד. תמיד יש מה לשפר ומי שלא בא לעבודה אלא פשוט נשאר בבית, צריך ללכת הביתה. אני לא מסתיר את זה.

מר ליעד אילני: מה אתה עושה?

מר אביהוא בן משה: אני לא מסתיר את זה. תאמין לי שראש העיר והמנכ"ל יודעים בדיוק מה אני עושה בעניינים האלה. תודה.

מר ישראל זינגר: תודה. בבקשה, גלעד.

עו"ד גלעד שריר: אני, ברשותכם, לא התכוונתי, אביהוא וגם ליעד, לא התכוונתי להתייחס.

מר אביהוא בן משה: אני גם לא התכוונתי, פשוט דחפו אותי לתוך המהלך.

עו"ד גלעד שריר: אני חייב להגיד לך, אביהוא, ביניינו, לא כזה מעניין שראש העיר או המנכ"ל יודעים, אני חושב שהציבור צריך לדעת בעניין הזה. אגב, לא הייתי שותף בכלל לדיון, אבל אם יש אנשים כאלה

ואתה אחראי על התיק יותר משראש העיר והמנכ"ל יידע, זה מה שאני מצפה ממך,

<u>מר ישראל זינגר:</u> תיכף תשמע.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> בסדר, ראש העיר, אני לא יודע ברמה הפרטנית על מי ליעד דיבר ועל מי אביהוא מדבר, אבל מספיק שיש שני חברי מועצה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני אבהיר. אני אבהיר.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> שמכירים את העניין, והיה גם דו"ח לדעתי מבקר עירייה מאד ברור וחריף בעניין, אני לא בטוח אם זה אותו עניין, אבל בעניין דומה של עובדים שכן מגיעים או לא מגיעים. אביהוא, קח אחריות עד הסוף. זה בעיני. אבל זו אמרה אחת.

אני מצטרף אליך בתודה לעובדי אגף שפ"ע על העבודה הקשה וגם בקריאה לתושבים לציית לחוק בכל נושא ובכל עניין, לא רק בנושא פינוי הגזם. חייב, יחד עם זאת, אני נוטה להסכים עם ליעד, התחושה הכללית היא לא נעימה בהסתובבות ברחובות העיר ושווה, גם הסיור הזה שתעשו ביחד, אני חושב שהאחריות לא מוטלת עליך, למרות שבסוף אתה,

<u>מר אביהוא בן משה:</u> לא, הוא עוד לא אמר שהוא רוצה לבוא לסיור, חכה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אתה השר ומחזיק התיק, אז אין מה לעשות, זה המחיר של לקחת אחריות זה גם עד הסוף. אני אגיד לך בעניין הזה, אני מקבל ומבין ומעריך את הניסיון, אבל בסוף אם ניסיון לא צולח, אתה יודע מה, עכשיו אנחנו ממש בימים אלה בפוליטיקה הארצית רואים נבחרי ציבור כאלה ואחרים שישבו כמוך בממשלה וראו שהדברים לא נעשים בצורה הנכונה ומצאו את עצמם לא בממשלה בבחירה שלהם כדי לקדם. לשבת 3 שנים או שנתיים וחצי ולהגיד – זה מתקדם, אבל זה עוד לא שם, ועובדים, שיש דו"ח בן שנתיים או שלוש שעובדים ולא מגיעים, קח אחריות. אני אומר לך בלי ביקורת, שמעתי אותך. אני כן אגיד לך, עם

ביקורת, שלהגיד ששום עובד לא נכנס, וזה נכנס כבר, כבוד הגזבר, תרשום, כי אתה לא שומע אותי, אני אשמח להבהרה בעניין הזה, דווקא בטופס שאלי מאד אוהב, טופס 7 של שכר ומשרות, כי בסוף נהיה פה דיון על אגף שפ"ע ושכחו שיש פה דיון על הדו"ח הרבעוני הסקור או הלא סקור, שיהיה סקור, אז הרי שבתברואה נוספו לנו 15 עובדים. הייתי שמח להבין איך אתה יודע, זה מתחבר, אביהוא, לאמרה שלך ששום ג'וב לא נכנס, הכול מאותו כוח אדם ואין אף אחד שנכנס.

מר אביהוא בן משה: לא. אני דיברתי על,

עו"ד גלעד שריר: דיברתי על התחנה אני מבין.

מר אביהוא בן משה: היא עוד לא נפתחה התחנה דרך אגב. אנחנו כרגע, רק היום אישרנו בהנהלה את המקום שהיא אמורה להיפתח. והיא תיפתח מתוך כוח האדם.

עו"ד גלעד שריר: בסדר. אז אני אומר, שים לב אצלך באגף, יש לך 15 משרות חדשות בשנה הזאת והיד עוד נטויה. לא מינוס, יש פלוס.

מר אביהוא בן משה: יש מישהו פה מנהל מחלקת הכספים ומשאבי אנוש. אני אבל רוצה להגיד לך משהו, גלעד,

מר אלי מוסרי: תסתכל בביצוע.

עו"ד גלעד שריר: חברים, אין שום בעיה, חבר'ה, יש גזבר, יענה לי.

מר ישראל זינגר: הגזבר יענה על הכספים, לא כוח אדם. תמשיך. בבקשה, גלעד, תמשיך.

מר אלי מוסרי: זה פחות. זה פחות. זה בביצוע לעומת התכנון.

עו"ד גלעד שריר: אלי, אני יודע לקרוא. אלי, לא התערבתי בפרשנות שלך, אגב, עם חלקה אני גם לא מסכים, אלי, יחד עם זאת, לא התערבתי.

מר ישראל זינגר: לא להפריע. איציק, לא להפריע לגלעד.

עו"ד גלעד שריר: יש גזבר שיענה לי. ואם אני טועה, אין שום בעיה.

מר ישראל זינגר: בבקשה, עוד הערות?

עו"ד גלעד שריר: כן, כן, כן, בטח, יש לי התייחסות לתקציב.

מר ישראל זינגר: בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: אני רוצה דווקא להתייחס, כבוד ראש העיר, זה לא לגזבר, הגזבר יכול לענות לי, אבל המספרים מדברים בעד עצמם, בנושא ארנונה, טופס 6. הייתי שמח שכולם יסתכלו. אגב, אם הייתי מבקש מראש אולי הייתי גם מציג לכם את זה. אבל לא תסתכלו על האקסל, אלא תשמעו את הנתונים. עשה טובה, אלי אני לא צריך פרשנות. אני לא 'מפרשן' את הפרשנות שלך, אני יודע לקרוא דו"ח לא פחות טוב ממך, תאמין לי.

מר ישראל זינגר: איציק, לא להפריע לגלעד.

עו"ד גלעד שריר: אני אשמח, אם כבר זה פה והמצגת פה, אז גרשון, אם אפשר להעביר אותה לטופס 6 של הארנונה, שכולנו נראה.

מר גרשון טוסק: הכנתי רק את המאזן ודו"ח רווח והפסד.

עו"ד גלעד שריר: או קיי. אז אני אגיד על זה מילה. כי במועד הדיון על הארנונה לשנה הזאת, צחי, חבל, כי אתה תצביע נגד זה אבל לא תנהל דיון, בדיון על הארנונה ועל צו הארנונה ועל ההעלאה של אחוז שגם אליו התנגדתי, ראש העיר, העליתי הצעה בנושאים של חלק מהמבנים הציבוריים או מבני המסחר והמבנים הציבוריים והארנונה שאנחנו גובים. ופה אנחנו רואים, וכדאי לראות את ההכנסות שלנו מארנונה בעיר ביחס לאחוזים. אני אגיד לכם עוד פעם, 49% מהכנסות הארנונה שלנו כעירייה מגיעות מהכנסה מהמגורים, מהתושבים, שזה 349,841 חלקי 712,831. לא אחזור על כל המספרים, רק כדי שמי שרוצה לבדוק אותי ולהגיד לי שאני לא מבין יבדוק את זה עכשיו, וכנראה שאני מבין. ובאמת זה גם מתיישב אחד לאחד עם זה שגם 51% מהשטחים בעיר הבנויים הם שטחים של מגורים, 5,336,298 מתוך 10,461,147 מטר. קרי, חצי מהמבנים בעיר הם למגורים ובערך חצי מההכנסה מארנונה היא למגורים. עד כאן זה כנראה צפוי או ברור. על אף שעוד פעם, ברור לכולנו, ואני אשמח לשמוע את דעתך, הגזבר, דווקא על השאלה הבאה, שכנראה בשביל לקיים את הפעולות שאלי דיבר עליהן ולנהל עיר בסדר גודל כזה עם כ- או למעלה מ-160,000 תושבים ובאזור ה-60,000 בתי אב, כנראה שלהיות רק בחצי הכנסות ממגורים יש לנו בעיה קשה.

מר ישראל זינגר: זאת הירושה הקשה ש ... אתה יודע בדיוק.

עו"ד גלעד שריר: לא, לא, לא, ראש העיר, אני לא מקבל את זה.

מר ישראל זינגר: לא עניין שאתה לא מקבל, אתה יודע.

עו"ד גלעד שריר: אבל אני אגיד לך למה אני לא מקבל, כי זה מגיע לנתונים הבאים, שהיה בידיך לפחות ב-4 השנים האחרונות לשנות ולא שינית. ואולי יש לך עוד הזדמנות אחת כי יש לך עוד תקציב אחד שאתה מעביר, לפחות בקדנציה הזאת. תעשה את ההחלטה הזאת.

מר ישראל זינגר: או קיי. טוב.

עו"ד גלעד שריר: אני, אגב, הצעתי אותה גם באישור הקודם של הארנונה. ונלך לעולם החניונים – החניונים מהווים 2% מההכנסה העירונית, 14,281, לא משנה, והם גם מהווים 3% מהשטחים הבנויים בעיר, השטחים בעיר. שזה עוד, אתה יודע מה, אפשר להתווכח על זה. אמר לי מישהו – גם ככה אין חניה בעיר, ועכשיו תעלה את המחיר, מחיר החניונים – אני לא מקבל את זה, כי אני חושב שהחניונים, הראיתי לכם את הממוצע, אנחנו הרבה יותר נמוך מממוצע מחיר הארנונה לחניונים בכל הרשויות לידינו. אבל אז אנחנו הולכים לעולם הבנקים, ששם, ככה זה צריך להיראות, הם מהווים 8% מהשטח העירוני, אבל 35% מההכנסות. זה הגיוני מאד.

מר אלי מוסרי: המספר הזה טעות.

מר גרשון טוסק: לא טעות. לא, זה התעריף, חברי"ה.

עו"ד גלעד שריר: אני יודע בדיוק מה זה. אני יודע בדיוק מה זה. המספר הזה הוא נכון, ככה הוא צריך להיות.

מר ישראל זינגר: גרשון, לא עכשיו. גלעד, תסיים בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: יש לי 5 דקות, לא עברו.

מר ישראל זינגר: 3.5 עברו. הלאה.

עו"ד גלעד שריר: אחלה, אז יש דקה וחצי, אני אסיים בזמן.

מר ישראל זינגר: לא להפריע לו.

עו"ד גלעד שריר: מתוך 852,585 מטר שיש לבנקים בעיר, מתוך 10,400,000 מטר פלוס מינוס בכל העיר, זה 8%. והם מהווים 35% מההכנסה שלנו בארנונה. ככה צריך להיות שטחי מסחר, כי האורחים

העסקיים שהם בעיר אמורים לעזור לממן שירותים עירוניים אחרים שמרבית האזורים המסחריים לא צורכים, כגון חינוך, תברואה וכיוצא בזה, הם בעיקר צורכים ביטחון, הם לא צורכים רווחה לצורך העניין.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ואשפה עם צורכים.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> יחד עם זאת, חסרים לי שני גופים מאד גדולים – אחד זה כמובן בתי חולים, שהראיתי פה במועצת העיר, על גבי מסך מאד ברור, את ההשוואה שאנחנו הכי נמוכים בארץ בערך, אני לא זוכר כמה, 50-60% יותר נמוך, וברור לנו מה המטראז' שם ומה המשמעות לקופה הציבורית ולעובדה שאם הם יקבלו מחיר ריאלי, ואגב, בתוכנית שהצעתי לך ראש העיר, תוכנית ל-5 שנים, היית מקבל אותה לפני שנתיים כבר היינו במצב אחר ולא היינו ש-50% מהכנסות הארנונה באות מהתושבים אלא מהגופים האלה שנשענים פה. ואז זה עובר לשאלה הבאה, גרשון, שאני אשמח להבין את המשמעות שלה. יש לנו הכנסה מנכסי מדינה, שאני לא מבין מה היא. אם שם נכנסים בתי החולים, אני אשמח להבין. הכנסה מנכסי מדינה של 706,000 שקלים מתוך 712 מיליון, קרי, 0.1%. נכסי מדינה, 0.1% הכנסה, 706,000 מתוך 712 מיליון, לא טעיתי, נכון? זה המספרים. אבל, כמה שטח הם תופסים מהעיר, אתם יודעים? 25%. 25% מהשטח העירוני זה נכסי מדינה, אבל הם משלמים לנו 0.1% מההכנסה. אין טעות במספרים, יש טעות בתעריפים שלא שינו פה 20 שנה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא להפריע לו. לא להפריע לו. אלי, תן לו לסיים. תן לו לסיים בבקשה, שני משפטים.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני מסיים. יש לי עוד שני משפטים. אגב, השאלה שלי בעניין החניונים היא זהה גם בעניין בתי המלון. הם חצי אחוז מהשטח בעיר והם חצי אחוז מההכנסה. כך גם החניונים – 3% בשטח, 2% בהכנסה. והם צריכים להיות יותר לכיוון הבנקים, שאגב, בישיבה ההיא על הארנונה סיפרתי לכם שיש לנו, ואתם מכירים, קראתם בחדשות, הצגתי פה, בנק מזרחי לדעתי הבנק שעוזב פה כמה עשרות אלפי מטרים ועובר ללוד. כלומר, ה-35% הזה יפחת, אבל זה אמור להיות היחס.

<u>מר ישראל זינגר:</u> עוד כמה שנים.

מר ליעד אילני: עוד כמה שנים.

עו"ד גלעד שריר: נכון. נכון. אבל הם לא יהיו פה. ה-8% מהשטח,

מר ישראל זינגר: 8 שנים מעכשיו.

עו"ד גלעד שריר: 8% השטח שמהווים 35% מההכנסה לא יהיו פה. קרי, ההכנסה הזאת תקטן משמעותית. ואני רוצה להבין איך אנחנו ומה אנחנו עושים בעניין הזה, וזה בעולם התעריפים – בחניונים, בתי מלון, נכסי מדינה ובתי חולים. וזו נקודה שעולה בכל סקירה תקציבית ופה היא פשוט צועקת לשמים.

מר ישראל זינגר: תודה.

מר אלי מוסרי: רק מילה אחת.

מר ישראל זינגר: מילה אחת, בבקשה.

מר אלי מוסרי: פה גלעד הוטעה וזה לא בזדון. מה עשיתי? לקחתי את דו"ח 1.6.16, גרשון, רק לתשומת ליבך, גלעד, תקשיב, המשרדים לפני שנה זה היה 811,000 מטר. כתוב פה 28. הבנקים – 63,000, פה כתוב 852,000. זו טעות. מישהו טעה במספרים. זה יכול לקרות. ולגבי נכסי מדינה – זה 311,000, לא 2,600,000, זה לא הגיוני. פה יש טעות. זה יכול לקרות. עכשיו, גלעד הוטעה וחבל.

מר ישראל זינגר: לא, לא, ברור. הוא התייחס לנתונים, אבל לא נתווכח, שרשומים. תודה. אדוה, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: אם הנתונים לא נכונים, אבל אני לא מבין איך הדו"ח הזה נסקר, ייסקר, יוגש למשרד הפנים ויאושר.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, כל ההערות ניתנו, הוא יענה. בבקשה, אדוה.

גב' אדוה פולק: קודם כל, אני רוצה להגיד לך, ליעד, שאני נדהמתי שלקח לך שעה וחצי בישיבת מועצה עד שמצאת לנכון להעביר ביקורת על הפארק, שזה מראה על איפוק וריסון מאד מרשימים ואני רציתי לציין את זה לשבח.

שתיים – אני מאד שמחה שיש לך את האומץ להעביר ביקורת על רמת הניהול המקצועית או הלא מקצועית של הפארק, כי הכלים הניהוליים שלך והניסיון הגדול שלך בניהול באמת מאפשרים לך שיהיו לך כלים לבחון את רמת הניהול של הפארק.

אני רוצה רק להגיד לך שאני קיבלתי את הפארק לפני 3 שנים, אחרי שאתה היית שנה יו"ר הדירקטוריון, הפארק עמד במצבת כוח אדם של כמעט 50 עובדים, כל העובדים, למעט הפקחים, סיימו את העבודה בשעה 2, ובעצם משעה 2, פארק שעובד 24 שעות ביממה,

מר ישראל זינגר: חכי, עצרי, עצרי רגע. עצרי רגע.

מר אלי מוסרי: רגע, מה קרה? מה קרה שם?

מר ישראל זינגר: רגע. להרגיע. רגע. רגע. שב ויטפלו. שב. יטפלו בו. שב אבל פה ויטפלו בו. לכו לטפל במי שצריך. שב ויטפלו בו. שב, שתוק ויטפלו בו. שב פה ושם יטפלו בו. שב ויטפלו בו. אדוה, תמשיכי.

מר אריה מזרחי: לא יכול להיות שאזרחים יאיימו על חברי מועצה, ישראל.

מר ישראל זינגר: מטפלים בו.

מר אריה מזרחי: לא יכול להיות שתושבים,

מר ישראל זינגר: מוציאים אותו.

עו"ד רועי ברזילי: לא הוציאו אותו.

מר ישראל זינגר: שב. שקט. מוציאים אותו. צודק. הלאה, תמשיכי, אדוה.

גב' אדוה פולק: אני חוזרת ואומרת,

???: רועי, הוא לא פה, די.

מר ישראל זינגר: רועי צודק. הלאה.

מר אביהוא בן משה: לא שהוא צודק, הוא צריך לעלות לדין משמעת, ואיפה מנהל משאבי אנוש? איפה שמוליק?

מר ישראל זינגר: כן, כן, נכון.

מר אריה מזרחי: נכון. צודק.

מר אביהוא בן משה: אני אשמח ששמוליק יגשים את העניין הזה.

מר ישראל זינגר: אביהוא, זה כבר,

מר אביהוא בן משה: זה לא עניין של אביהוא. זה לא עניין של אביהוא. זה עניין של כולנו פה.

מר ישראל זינגר: לא, לא, אני אמרתי,

מר אלי מוסרי: אביהוא צודק.

מר ישראל זינגר: לא רק אתה, אני אמרתי לו כבר, העברתי לו את המסר.

מר אלי מוסרי: יש גבול לכל תעלול.

מר אריה מזרחי: יש גבול.

מר ישראל זינגר: נכון מאד. אריה, לא להעיר, הכל נעשה. שקט. אדוה.

גב' אדוה פולק: אני חוזרת. אני אומרת שאנחנו קיבלנו את הפארק עם כמעט 50 עובדים. כל העובדים, למעט הפקחים, בשעה 2 היו גומרים את כל העבודה שלהם. היתה עובדת משמרת אחת בלבד. מתוך ה-50 עובדים, משהו כמו 7-8, אני לא זוכרת בדיוק, היו עובדים שהם גמלאים, הרבה מעבר לגיל הפרישה, שלא חוקי להעסיק אותם, מעל גיל 70. אחד נדמה לי כמעט נשק את גיל ה-80 ו- זה הסגל המקצועי. הפקחים שרשמו דו"חות, מסתבר לנו שהדו"חות בכלל לא חוקיים, שאסור היה להם לרשום דו"חות ברגע שהם לא היו עובדי עירייה מוסמכים על ידי ראש העיר לקבל דו"חות. הם רשמו דו"חות שמישהו אמר לי שיכולנו להיות צפויים לתביעה ייצוגית ולשלם מיליונים קנס על זה. אז דבר ראשון שעצרנו זה את רשימת הדו"חות שלהם. במהלך 3 השנים האלה כמות כוח האדם ירדה, היום אנחנו עומדים נדמה לי על 41 עובדים. הפקחים עברו להיות עובדי עירייה ועבדו, זה הפקחים הראשונים בעירייה שעברו הכשרה של פקחים רב תכליתיים, כדי שבאמת יוכלו לתת דו"חות בכל מגזרי המרחב הציבורי. כמובן שהוצאנו והפרשנו לגמלאות את העובדים שהיו צריכים להפריש לגמלאות. אני רוצה לספר שהסגל המאד מקצועי תחת הניהול שלך היו מחלקים משכורות בתלושים פתוחים, כשבתפקיד של כל העובדים היה כתוב 00. אני רוצה לספר שלא היתה מערכת מחשוב, לא היתה מערכת בקרה, לקח לנו כמעט שנה להפוך ולדעת איזה משכורות

חולקו, בצורה שרלטנית ולא מקצועית ולא מבוקרת לעובדים האלה, כמעט שנה. אני רוצה להגיד שלא היתה מערכת ממוחשבת בכלל במערכת. אין הצעות מחיר מסודרות, זה העבודה המסודרת והמקצועית שאתה מעז היום להעביר עליה ביקורת, עם הניסיון הגדול שלך בניהול. אני רוצה להגיד עוד, שבחודש הראשון שאני קיבלתי את התפקיד, הדבר הראשון שאני עשיתי, עליתי למשרד הפנים, יחד עם המנכ"ל ויחד עם היועץ המשפטי, וישבנו אצל יו"ר התאגידים, שראה את הנתונים וראה את החוב של ה-600,000 שקל של החברה, וביקש, העלה את ההצעה, הוא אמר שבכלל לחברה אין זכות קיום במתכונת הנוכחית. אותו אדם בדיוק היה לפני חצי שנה בסיור עם התאגידים, חלק לנו שבחים והלל, ואמר שאנחנו דוגמא ומופת לניהול תקין ויעיל, ושאנחנו עושים עבודה נפלאה ומצוינת. אז יכול להיות שבאמת היכולת הניהולית שלך עולה על שלי,

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> למה זה?

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא להפריע. אתה לא שמעת את ההתחלה, אל תפריע בכלל.

<u>מר ליעד אילני:</u> תן לה. תן לה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, רגע, כל אחד היתה לו זכות לדבר. תמשיכי בבקשה.

<u>מר ליעד אילני:</u> תן לה.

<u>גב' אדוה פולק:</u> אבל, מתי הודית לצוות שלך? אנחנו היום הרמנו כוסית בפארק ואני רוצה להגיד לך שאני מאד גאה בניהול של הפארק, מאד גאה לאן הגענו ומה עשינו. ויושבת כאן שולמית שהיא שותפה שלי בדירקטוריון ורואה ומכירה את כל פרטי הפרטים, ואיצ'ה, שעוזרים ומעורים בכל הפרטים. ואני מאד גאה בצוות המאד מקצועי. אנחנו עובדים היום 2 משמרות, אנחנו עובדים מסביב לשעון, אנחנו מפתחים את הפארק. יש לנו עוד הרבה מאד תוכניות קדימה שאני בטוחה

שתראו ותהנו מהכול. אבל כל פעם, בצורה כל כך אובססיבית להעביר ביקורת,

מר יצחק שחם: שירותים.

גב' אדוה פולק: שירותים, גם נכון. לא, יש הרבה מאד. אני לא מדברת על הפיתוח, אני מדברת על הגבול.

מר ישראל זינגר: לא להפריע.

גב' אדוה פולק: אני אומרת, האובססיה הזאת להעביר את הביקורת, אני מציעה שתתבונן במראה, במיוחד בערב יום כיפור, תסתכל גם אתה על ההתנהגות שלך.

מר ישראל זינגר: תודה. או קיי. אני רוצה להגיד משהו, לא שייך לזה. בדרך כלל אני מדבר לגבי הנושא עצמו, אבל אני פה אומר, אני חושב, וחלילה לא בציניות, הטעו אותך, אחת לפחות שהיתה באגף החינוך שטוענת שהיא יועצת החינוך שלך. כשאתה ציינת לגבי אוהל שם שאחוז הזכאות לבגרות בשנה האחרונה היה 99% וביקשת שאני אתנצל, אז אני רק רוצה להסביר, הטעו אותך, אתה לא יכולת לדעת, רוב האנשים לא עוסקים פה בחינוך, שלמעשה אחוז הזכאות לבגרות מתפרסם על השנה הקודמת. כלומר, אם כבר לומר מילה טובה, זה לשמוליק שהיה מקודם. אז נא לומר ליועצת הזאת, שגם עבדה באגף החינוך, שלא להטעות אותך. ואני אומר בכנות, כי אני חושב שכוונתך היתה טובה. תודה. בבקשה, גרשון.

מר גרשון טוסק: ערב טוב. חיכיתי הרבה זמן, כי גם לא נתנו לי להציג את הדו"ח בהתחלה, אז אני אנסה להגיד כמה מילים עכשיו. אני אתחיל עם השאלות ואני אשתדל לענות לפי הסדר.

שאלה ראשונה, אלי, היתה שלך, לגבי עמוד 2, ההפרש של ה-6 מיליון וה-24 מיליון – נכון, נלקחה הלוואה של 30 מיליון. ההלוואה אושרה, אתה יודע, אין ספק. אני שם את זה על השולחן. החישוב שלך נכון במקרה הזה, זה בסדר גמור.

מר אלי מוסרי: רק במקרה הזה.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, לא להפריע.

מר גרשון טוסק: אתה אמרת ואני מסכים לדבריך.

מר ישראל זינגר: גרשון, אלי,

מר אלי מוסרי: גם בינינו יש קצת,

מר ישראל זינגר: אני יודע, אבל זה זמן,

מר גרשון טוסק: תן לנו קצת, ישראל.

מר אלי מוסרי: אל תהיה קשוח איתנו. אנחנו אחלה.

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא, אני רוצה להסביר. אני רוצה פה לומר מה ששמוליק אמר לי. אנחנו רוצים לסיים בזמן. לא היינו רוצים דווקא להגיע ליום ראשון בבוקר. בבקשה, הלאה.

מר גרשון טוסק: נעשה את זה "ציק-צאק". לגבי הוצאות השכר – אנחנו נפתח רגע את עמוד 4 יחד, שכר כללי 125, שכר חינוך 130, שכר רווחה 11, יחד זה 266. 266 עדיין פחות מחצי, אם תכפיל אותו ב-2,

מר אלי מוסרי: עזוב את החינוך, נו, באמת.

מר ישראל זינגר: רגע, אלי, אלי, אלי,

מר גרשון טוסק: עכשיו אני עונה. אל תטעה את המספרים בכולם.

מר ישראל זינגר: אתה אל תתווכח איתו. אלי, אלי,

מר אלי מוסרי: גרשון, גרשון, תחזור בך.

מר ישראל זינגר: לא, לא, אלי, אלי, אלי, אני אומר לו לא לענות יותר על השאלות שלך.

מר אלי מוסרי: אל תטעה. אל תתחיל איתי. אל תתחיל איתי. אל תגיד תטעה.

מר ישראל זינגר: אלי, אל תאיים. אתה יודע מה, אם הוא ימשיך, אל תענה יותר לשאלות שלו.

מר שמואל לרמן: די, אל, די.

מר ישראל זינגר: זה לא מתאים לך לעשות תנועת איום.

מר אלי מוסרי: הוא אמר לי אל תטעה.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, שניה, אלי, בואו תורידו טונים. אם לא, תענה רק לאחרים. תענה ובלי ויכוח, אתם מספיק חברים. בבקשה.

מר שמואל לרמן: אל תכעסו. אל תכעסו.

מר גרשון טוסק: אני מתנצל.

מר אלי מוסרי: באהבה וברוח טובה.

מר גרשון טוסק: הצגת שהוצאות השכר הם 50% מהיקף הפעולות. אני צודק או לא? זה מה שאמרת?

מר אלי מוסרי: לא. לא. התייחסתי לתקציב בלי קשר לא לחינוך ולא לרווחה ולא לפעולות חינוך, דיברתי על משהו ספציפי, אתה יודע את זה.

מר ישראל זינגר: עוד הפרעה אחת – אל תענה לו.

מר אלי מוסרי: לא, לא, זה בסדר, ישראל, נו.

מר שמואל לרמן: ישראל, זה ברוח טובה, זה ברוח טובה.

מר אלי מוסרי: ישראל, זה ברוח טובה. אתה יכול לשבת, הכול בסדר. אנחנו מחייכים והכול בסדר.

מר ישראל זינגר: מחייכים והכול בסדר.

מר שמואל לרמן: נדמה לי שזה עלה גם בשאלה שאמר ליעד שהוא בלילה עובר על המספרים, לא מגיעים ל-50%. חבר'ה, אנחנו מדברים על 45%. ואם ציינת שהיה 44% בשנים קודמות, לא יודע, לא בדקתי, ההפרש הוא אחוז אחד. אנחנו עומדים על 45% מהיקף התקציב, אני מדגיש – מהיקף התקציב.

מר ליעד אילני: רק רגע, הדו"ח,

מר גרשון טוסק: שניה, תנו לי לסיים בבקשה.

אלי, גרעון מימוני ב-תב"ר זה זמני, אתה יודע, זה ייגמר. מספיק שמשרד ממשלתי לא העביר את הכסף לבית הספר, וזה 10-15 מיליון, והוא יעביר את זה ב-1 ביולי, אז לא סופרים גרעון מימוני זמני.

גידול בהלוואות – כל הלוואות העירייה שנלקחו מהיום שאני הגעתי, ואני חושב שפרט להלוואה אחת שאתה היית מחזיק תיק הכספים, אלי, שנלקחה על פי הנחיית הממשלה במקום הגידול בארנונה אם אתה זוכר, כל ההלוואות של עיריית רמת-גן נלקחות לפיתוח. כך שאין לזה השפעה על התקציב הרגיל.

מר אלי מוסרי: לא אמרתי על התקציב הרגיל.

מר גרשון טוסק: אני שם דברים על דיוקם.

מר אלי מוסרי: אמרתי הלוואות כשורה.

מר גרשון טוסק: ארנונה – סטייה של 7%. אם היו נותנים לי לדבר, הייתי מעלה את זה גם. העליתי את זה גם בוועדת כספים וגם בהנהלה. אני מודע לזה. ולזכותך אני רוצה לומר שאתה הסברת שבדרך כלל בחצי שנה השניה גובים יותר. וחבר'ה, אני אעמוד ביעד.

מר אלי מוסרי: אני בטוח.

מר גרשון טוסק: לגבי השטחים מנכסי מדינה – אנחנו כרגע נמצאים במו"מ מאד מתקדם: אחד – עלינו על שטח מאד גדול שעיריית רמת-גן במשך שנים לא גבתה שם ארנונה. אל תשאלו כרגע בבקשה איפה. אנחנו בדיונים מאד מתקדמים ואני מקווה שנצליח להביא חיוב,

מר ליעד אילני: למה לא, לא זכותנו וחובתנו?

מר גרשון טוסק: אני מבקש כרגע,

עו"ד גלעד שריר: לצורך המו"מ אפשר לכבד, אפשר לכבד לחלוטין.

מר גרשון טוסק: לצורך המו"מ. אני מבטיח לכם ש-

מר אלי מוסרי: בסוף זה יתגלה.

מר גרשון טוסק: אני אביא את זה בגאווה.

עו"ד גלעד שריר: יחד עם זאת, גרשון, השאלה על המשאים ומתנים קדימה, השאלה מה אתה עושה עם האחורה. יש 7 שנים לפחות שלא התיישן, נכון?

מר גרשון טוסק: בוא נגיע לגשר, נחצה אותו. אתם תקבלו, אני מבטיח, את כל החומר. כי אם נגיע להסדר אתם צריכים לאשר אותו.

מר ישראל זינגר: גשר אחד רחוק מדי.

מר גרשון טוסק: לא נריב.

לגבי הפרש מועסקים – אני מקווה שיענה על זה כוח אדם. אני לא נכנס לכוח אדם. אני חוזר על מה ששמוליק אומר עוד פעם, מה שכתוב לי כאן זה אנשים שאני משלם משכורת. אני מוציא תלוש. אבל יכול להיות שאני מוציא תלוש על 62 שקל לסייעת שבאה להחליף 3 שעות או 80 שקל. בצד השני רואים את זה כתלוש. בדו"ח שלי, אני יכול להגיד לך כמה משרות. אני רק בסוגריים, שמוליק ירחיב על זה.

עלויות שכר – עניתי.

מר ישראל זינגר: לא היום, שמוליק.

מר אלי מוסרי: יש שם שגיאות במספרים, גרשון? שגיאות במספרים יש שם, נכון?

מר גרשון טוסק: לא שומע.

מר אלי מוסרי: יש שם שגיאות במספרים במדידות.

מר גרשון טוסק: במדידת מטרים, אני מבקש, שימו את זה רגע בצד, אני אבדוק את עצמי, לא יכול להיות 800,000.

מר אלי מוסרי: זה לא הגיוני.

מר גרשון טוסק: אני עונה רגע לגלעד באותו נושא מה שאמרתם. אי אפשר להשוות מטרים עם מחיר שהוא לא אותו דבר. יש לנו בעיה מאד קשה, היא לא בעיה של רמת-גן, היא בעיה כלל ארצית, כולכם מודעים אליה. הבנקים הופכים להיות דיגיטליים. ברמת-גן נסגרו למעלה מ-6,000 מטר בנקים. כל אחד מכיר את הבנק על ידו, כולל הבנק על ידי ש-3 או 5 גרים שם, צמצמו אותו בחצי. ברמת חן סגרו,

עו"ד גלעד שריר: אבל, גרשון, יש אבל נכסים אחרים שאתה יודע לגבות את ההפרש הזה.

מר ישראל זינגר: רגע, גלעד, תן לו. חברים, רגע, גרשון, השאלות נשאלו, אין לאחר מכן סיבוב ב'. אתה עונה על השאלות הללו. הלאה.

מר גרשון טוסק: ברגע שאנחנו, גם אם מאכלסים את הבנקים והבנק הוא 1,300 שקל למטר, כמות המטרים היא אותם מטרים ועסק נכנס, ב-200 או ב-300 שקל למטר, עדיין יש דלתא עצומה.

לגבי תל השומר – גלעד, אתה מכיר את זה, היית בצד שלנו, היית יחד איתי. המחיר מאד נמוך.

עו"ד גלעד שריר: אני גם עכשיו בצד שלנו, בצד של התושבים.

מר גרשון טוסק: רגע, רגע, של התושבים. אנחנו כרגע במו"מ מאד מתקדם עם תל השומר. אני מקווה שנגיע עד סוף השנה להסכם לגבי הארנונה. אני מצהיר פה, את המחיר לא שינינו. אבל עשינו מדידה של כל תל השומר, מכל הכיוונים, והדלתא שאנחנו מדברים עליה לשנה היא די גדולה.

עו"ד גלעד שריר: גרשון, לא שמעתי את הסוף, מה לגבי אחורה אתה עושה שם?

מר גרשון טוסק: אני לא עושה כלום אחורה. כרגע אנחנו מדברים קדימה. בוא נגיע לשלב שהם משלמים.

עו"ד גלעד שריר: הקדימה כולל התחייבות לא לעשות שום דבר על האחורה או לא?

מר גרשון טוסק: לא. לא. עוד לא סוכם.

מר אלי מוסרי: זה עוד לא הגיע לזה.

מר גרשון טוסק: זה לא משהו שאני יודע לענות עליו.

מר ישראל זינגר: גלעד, תן לו קדימה ואחרי זה נדבר.

עו"ד גלעד שריר: זה משהו, גם הקדימה וגם האחורה זה משהו שבסמכותך או שזה בסמכות מועצת העיר?

מר גרשון טוסק: אחורה, סליחה, אחורה,

עו"ד גלעד שריר: גם וגם אני שואל.

מר גרשון טוסק: אז אני עונה. אחורה סגרנו בשנה קודמת ואתם יודעים כמה קיבלנו בדצמבר שנה שעברה לגבי ארנונה אחורה.

עו"ד גלעד שריר: שזה כולל גם השטחים החדשים שלכאורה סגרת אחורה והסכמת לא לגבות?

מר גרשון טוסק: כן. כן. כרגע אנחנו מדברים מיום המדידה קדימה. עד דצמבר, בהסכם, עד דצמבר 16 חתמנו, סגור.

עו"ד גלעד שריר: ובהסכם כזה, מועצת העיר אישרה את ההסכם הזה?

מר גרשון טוסק: או מועצת העיר או הנהלה, אני לא זוכר.

עו"ד גלעד שריר: אפשר, היועץ המשפטי, אני לא יודע אם זה במסגרת זכות הדיבור שלי עכשיו, אם לא אני אשלח בכתב, אבל אני אשמח אם נוכל לקבל תשובה מי הסמכות העירונית, האינסטנציה המשפטית להסכים להסכם כזה שנוגע אחורה, האם זה ההנהלה או המועצה? אני לא זוכר שדנתי בזה כמועצה.

מר ישראל זינגר: לא עכשיו יענה. ייבדק. תמשיך. תמשיך, גרשון.

עו"ד גלעד שריר: מדובר על מאות מיליונים, לכן אני אומר.

מר ישראל זינגר: תמשיך.

מר ליעד אילני: מי מנהל את הישיבה אבל?

מר ישראל זינגר: עכשיו אני, עד ששמוליק - - עכשיו שמוליק.

מר שמואל לרמן: זהו? סיימנו? יופי. לא צריך להצביע, אנחנו רק מניחים את זה. לא מצביעים.

מר ישראל זינגר: לא צריך להצביע.

החלטה:

דו"ח כספי רבעוני מספר 2 לשנת 2017 הונח בפני חברי מועצת העיר.

א. כספים:

2. אישור רשימה מס' 2 – שינויים בתקציב הרגיל לשנת 2017 בחלוקה לרשימות כדלהלן:

א. שינויים תקציביים העברה בין פרקים (ללא השפעה תקציבית)

ב. אישור החלטת ועדת תמיכות מיום 20.6.17 (ללא השפעה תקציבית).

ג. שינויים בתקציב הרגיל – תוספת תקציבית.

מר שמואל לרמן: אנחנו עוברים לסעיף 2. אישור רשימה מס' 2 – שינויים בתקציב הרגיל לשנת 2017 בחלוקה לפי 3 חלקים, 3 רשימות.

מר ישראל זינגר: אולי תסביר רק, גרשון, בבקשה, למה החלוקה,

מר שמואל לרמן: תן לי דקה, שניה אחת. גרשון, עוד שניה. עד היום נתנו לכם את הרשימה כמקשה אחת. החלטנו לעזור ולחלק את זה לפי 3 הנושאים העיקריים: 1. זה שינויים תקציביים ללא השפעה תקציבית; 2. אישור החלטות ועדת תמיכות ללא השפעה תקציבית, כלומר, אין הגדלת תקציב, אין כלום. כמו שאלי אמר, זה בפנים. 3. והנושא

השלישי, זה שינויים בתקציב הרגיל, תוספת תקציבית, אם אני לא טועה, גרשון, זה מהרזרבה, נכון?

מר גרשון טוסק: אני תיכף אסביר.

מר אלי מוסרי: תפרט.

מר שמואל לרמן: תיכף אתה תסביר.

מר ישראל זינגר: גרשון, תסביר.

מר שמואל לרמן: גרשון, תיכף תסביר את סעיף ג' ואז נעבור דבר דבר, מי שירצה לכל אחד מהדברים.

מר גרשון טוסק: טוב, אני ממשיך. שינויים תקציביים – העברה בין פרקים. אם אתם רואים במה שמסומן לכם כהעברה בעמוד 2/א, שינויים בין פרקים. אלה בקשה להעברה, ברגע שאנחנו מעבירים מסעיף לסעיף אנחנו בגזברות יכולים לאשר לבד. ברגע שזה העברה מפרק לפרק, חייבים אישור מועצה. מגיע מנהל אגף, מנהל מחלקה ומבקש – תוריד לי מהסעיף הזה, תוסיף לי לסעיף הזה. אין על זה שום השפעה תקציבית. זה שינויים בתוך הפרק של אותו מנהל. סה"כ הבקשה לאישור היא 712,000 שקל.

מר שמואל לרמן: תגיד, גרשון, אם זה תחת אותו מנהל, אתה חייב להביא לאישור מועצה?

מר גרשון טוסק: חייב בפרק אישור מועצה, כן.

עו"ד גלעד שריר: הרי כל סעיף המועצה הזאת אישרה, שמוליק. לא קשור לחוק התקציב, בתקציב אישרת שורה שורה.

מר ישראל זינגר: אבל למעשה אני חושב שזה,

מר שמואל לרמן: מה שצריך אנחנו נעשה. אין בעיה בכלל.

מר ישראל זינגר: זה גם ניהולי נכון, נותן שקיפות, ודאי, נותן למנהל היחידה, מנהל אגף, מנהל מחלקה, אפשרות בעצם ... בדיוק. ברור.

מר גרשון טוסק: להצביע על זה או על כל השלושה יחד?

עו"ד גלעד שריר: רגע, אני רוצה לדבר על א', בטח.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר ליעד אילני: אני גם מבקש לדבר.

עו"ד גלעד שריר: אני יכול לדבר, ראש העיר?

מר שמואל לרמן: כן, כן, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: ברשותכם, אני אגיד דבר אחד. א', השינויים בתוך הפרק נותנים גמישות למנהל, זה בסדר, אבל קביעת הסעיפים מלכתחילה לא היו בגמישות ובדעת המנהל אלא בסמכות מועצת העיר. ולפחות, אם לא מועצת העיר,

מר ישראל זינגר: לא סעיפים, הוא דיבר על פרקים.

עו"ד גלעד שריר: לא, לא, לא, שורות, שורות, שורות, יש פה שורות, לא פרקים. זה שורות, כל שורה כזאת מועצת העיר חתמה ואישרה כשהיא אישרה את התקציב.

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד גלעד שריר: אם חלק ממחזיקי התיקים שיתפו פעולה עם המנהלים, או אם לא, אבל בסוף המדיניות העירונית נקבעת בחדר הזה, אצל הידיים האלה.

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד גלעד שריר: לכן, השינויים האלה לא מובנים לי איך הם באים לנו בלי איזה שהוא הסבר לציבור, כי בסוף זה בסדר, גרשון, זה בתוך, לא יודע, החינוך מעביר מ-X ל-Y, אבל כשאישרנו 100 ל-X רצינו שיהיה 100 ב-X, ועכשיו מישהו אחר החליט להעביר 100 ל-Y ואנחנו לא מקבלים את ההסבר על זה.

הדוגמא שאני רוצה, ויש לי כמה שאלות ענייניות, זה, אם הגדלנו את תקציב הפרסום ב-4 סעיפים עוקבים בקרוב ל-250,000 שקל, אני רוצה להבין האם אנחנו ידענו לבחון את הגידול בהגעה לציבור עם המידע הזה. ממה זה נבע? ממה נבע השיקול? וזה, עוד פעם, אני לא בטוח שאתה כאיש הכספים יודע לענות על למה המנהל פנה להחלפת הסעיפים, אבל מישהו צריך לתת את ההסבר. הגדלנו ב-250,000 לצורך העניין הגדלות פרסום כדוגמא. מצד שני, הגדלנו ב-30,000 את חירום סקרים. יחד עם זאת, בשנה שעברה ניצלנו אפס אחוז מהתקציב הזה, השנה העתקו copy paste את ה-200, אבל עוד הלכנו להגדיל, ואני הייתי מעוניין לדעת כמה מזה ביצענו שאנחנו מגדילים עכשיו לעומת התקצוב.

השאלה הנוספת זה הסרת מודעות פיראטיות – החלטנו להשקיע עוד 50,000 שקל בלהסיר אותן. האם יש הכנסה בצד זה? האם גבינו קנסות ליד המודעות הפיראטיות האלה? עוד בכלל לא נכנסתי ל-מאיפה באו ההגדלות, אני שם את זה בצד, אני מאמין שזה כנראה היה ... ומישהו החליט להעביר מסעיף לסעיף. אבל עוד פעם, מי שהחליט להעביר לא היה מוסמך, אנחנו בסוף מאשרים את זה, לכן זה פה, והייתי רוצה להבין מאיפה זה בא. אם מחליטים להגדיל עוד 50,000 את ההוצאה, האם מינינו עוד מישהו להתעסק בזה, ברבע משרה, בעשירית משרה? מה זה מייצר? האם זה מייצר הכנסה מקנסות על המודעות הפיראטיות האלה? כמו ש-האם פרסום קשרי קהילה, פרסום מחלקות שנות, פרסום חברות בת, פרסום תרבות יד לבנים, כל זה גדל ב-250,000 שקל עכשיו, האם הגענו לציבור בפרסום הזה, כן או

לא? האם היה לנו מדד להגעה לציבור? לעומת זאת, הפחתנו קרוב ל- תיכף אני אגיד לכם, אם אני מוסיף פה הגדלה של התרבות, 260,000 שקל בתרבות, בתזמורת ובסעיף כללי תרבות. למה זה בא? אם הגדלנו בתנועות הנוער עכשיו בקרוב ל-150,000 שקל, האם היתה השוואה, א', באופן יחסי כשיש לנו תנועה אחת שזוכה ב-95% מהתקציב, על סמך מה החלטנו להגדיל? מה היו הצרכים? האם הציגו למנהלת המחלקה או האגף את הצרכים האלה? הכי בולט לי זה מרכז יום לקשיש, שבאופן סיסטמתי אנחנו בהעברות, העברה 1, העברה 2, העברנו 50,000 שקל, אבל בבסיס התקציב לא תקצבנו אותם. אז אם היינו רוצים מרכז יום לקשיש, היינו צריכים לתקצב את זה בבסיס התקציב ולא כל היום לבוא ולהגדיל.

<u>מר ישראל זינגר:</u> זה מה שנעשה בתקציב הבא. נכון.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אבל, ראש העיר, אנחנו כבר תקציב רביעי ואנחנו מדברים על זה הרבה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> טוב. טוב.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> במחשוב הורדנו 200,000 שקל, מה זה אומר? היינו צריכים פחות מחשבים או שאנחנו כבר לא עיר חכמה? ובספורט שהורדנו 200,000 שקל, כשאנחנו פה בכל ישיבת מועצה כמעט, השכם וערב, מנהלים דיון על התמיכות העירוניות בספורט. וזה מחזיר לעמוד הקודם – גביית חובות חניה ואיתור בעלי כתובות – הגדלנו בעוד כמעט 300,000 שקל את התקציב. האם בגביית חובות החניה ואיתור בעלי הכתובות גם יש לצד זה גביה או שאנחנו מדברים רק על זה? ומה הגביה? כי לבוא ולהגיד – אנחנו רוצים להגדיל וזה בסדר, אין גידול, השאלה אם זה בא על חשבון שירותים אחרים שאותן מחלקות או אגפים צריכים לתת לעיר, ולמה אנחנו מגדילים את זה פה אם אין בצד זה או צורך או הסבר או למה ההסבר. זהו לגבי 2/א ו-ב' בעצם. אני לא יודע אם דיברנו על ב', שאלתי גם על ב'. אני מתנצל. אבל אתה יכול כבר את השאלות שלי על ב' לשאול ב-ב'. על ג', אם ככה, יש לי גם שאלות על ג', לכל אחד מהם יש לי 5 דקות לדעתי. אתם רוצים על ג'?

<u>מר שמואל לרמן:</u> כל אחד מהסעיפים זה 5 דקות?

עו"ד גלעד שריר: אתם רוצים על ג' אבל?

מר שמואל לרמן: 2/א, 2/ב, 2/ג, על כל אחד 5 דקות?

מר ליעד אילני: ככה זה תמיד.

עו"ד גלעד שריר: אבל על ג' זה כאילו, זה גידול בתקציב, אז נראה לי לא כדאי עכשיו.

מר ישראל זינגר: שניה. שניה.

מר שמואל לרמן: דקה, גלעד, רק שניה.

עו"ד דוד שואקה: אם זה תחת אותו סעיף אז זה על הכול.

מר ישראל זינגר: על הכול. או קיי.

מר שמואל לרמן: על א-ב-ג ביחד זה 5 דקות?

עו"ד דוד שואקה: כן.

מר ישראל זינגר: טוב. הלאה. עוד מישהו רוצה לדבר?

עו"ד גלעד שריר: אבל, גרשון, אתה הולך להציג את ג' אחר כך, שאני לא אתפרץ ל-ג'?

מר גרשון טוסק: לא, אז תן לי שניה, אני אעבור,

עו"ד גלעד שריר: אני לא רוצה להפריע. הוא רוצה לדבר בנפרד דווקא הוא ביקש.

מר ישראל זינגר: לא, לא, תדבר על הכול.

מר גרשון טוסק: רגע, היועץ המשפטי,

מר ישראל זינגר: כן, כן, הוא אמר, דבר על הכול.

עו"ד גלעד שריר: אבל, ראש העיר, 2/ג הוא גידול בתקציב.

מר ליעד אילני: מי מנהל את הישיבה?

מר ישראל זינגר: שניה אחת. תיכף נבדוק.

עו"ד גלעד שריר: גם אם זה בתוך ה-5 דקות, אבל הוא יש לו נושאים שונים, בגלל זה אני אומר.

מר ישראל זינגר: שניה. רק שניה אחת. לי לא משנה.

עו"ד גלעד שריר: כל אחד בנפרד? על הכיפאק. אז אתם רוצים לגמור עם 2/א ו-ב' ואז ג'? גם ככה יש לנו 5 דקות בכל נושא.

מר ישראל זינגר: בוא נגיד, א-ב זה דומה, אני חושב שכן.

עו"ד גלעד שריר: אז על ג' אחרי זה?

מר ישראל זינגר: תעשה א-ב.

<u>מר ליעד אילני:</u> אפשר זכות דיבור?

<u>מר ישראל זינגר:</u> טוב. בבקשה.

<u>מר ליעד אילני:</u> אני אשמח להשיב לדבריה של אדוה. אדוה, אני מאד אעריך, כמו שאביהוא אמר לי – תהיה גבר ותבוא איתי לסיבוב, אז אני אשמח שאת,

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא גבר.

<u>מר ליעד אילני:</u> לא, לא, לא גבר, אבל,

<u>מר שמואל לרמן:</u> גברת.

<u>מר ליעד אילני:</u> שתהיי גברת מנומסת,

<u>מר ישראל זינגר:</u> גברת.

<u>מר ליעד אילני:</u> גברת אמרתי. אדוה גברת, בזה אין לי ספק. אני מקווה שבניגוד למנהגך תישארי לשמוע את דברי. אם היית נשארת בכל ישיבות המועצה לשמוע את דברי ולא היית יוצאת תמיד כשאני מתחיל לדבר,

<u>מר ישראל זינגר:</u> היא קוראת אחר כך.

<u>מר ליעד אילני:</u> אני חושב שלא. אני תיכף אסביר גם למה. אז אני בטוח שהיית שמה לב שאני מעביר ביקורת, שאגב, במשטר דמוקרטי, אני מקווה שאני לא עושה איזה שהוא, מגלה סוד מדינה, במשטר דמוקרטי תפקידה של האופוזיציה הוא להעביר ביקורת. ואני מעביר ביקורת על כל מיני מחלקות בעירייה ועל כל מיני גם תאגידים עירוניים אחרים, ולא רק על הפארק הלאומי. ואילו היית נשארת, אז אני מניח שהיית שומעת.

אני רוצה לענות פה על טענות שהעלית, ורשמתי את כולן והקשבתי לך קשב רב עד הסוף. תראי, עובדות זה דבר מאד מאד חשוב. ואני מאד אוהב לדייק בכל אחת מהעובדות. אז קודם כל, ואני חושב שאמרתי לך את זה כבר בישיבת מועצה בעבר, אני הייתי יו"ר הנהלת הפארק 8 חודשים ולא שנה, זה כן חשוב. אני לא דורש סליחה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אבל היא התנצלה.

<u>מר ליעד אילני:</u> בסדר גמור. מקבל. אני רוצה לומר שאחד מהדברים שאני מאד מאמין בהם, וזה למרות חוסר ניסיוני הניהולי כפי שאת טוענת, הוא תיעוד. אחד מהכלים הנפלאים שהקדמה הביאה לנו זה את הדואר האלקטרוני ואת הפרוטוקולים. ואני יכול לומר לך, ואני מקווה שאת זה הוא לא יכחיש כי יש לזה גם תיעודים, נמצאים אפילו כאן, אם תרצי תוכלי לבוא מיד אחרי דברי ואני אראה לך שוב את הכול, שאני חושב שגם הועברו אלייך במייל כשסיימתי את תפקידי ואת התחלת את שלך, של ישיבות שניהלתי עם סמנכ"ל החברה, שאת מכהנת כיו"ר שלה, לגבי שינוי ארגוני. אני ישבתי איתו ועם מזכירת המנכ"ל שקיבלה צו הגנה ממבקר המדינה, זמני אמנם, אבל יש סיכוי בהחלט שיהפוך לקבוע, כחושפת שחיתויות, במשמרת שלך דרך אגב, לא שלי. וישבתי איתם על שינוי ארגוני, שהגיע ביוזמתי, אחרי חצי שנה אני חושב, שלמדתי את הפארק וראיתי שדברים מתנהלים לא כפי שאני הייתי רוצה שהם יתנהלו. אז ישבנו על שינוי ארגוני, וחשבתי שפארק שעובד 24 שעות ביממה, גם הפארקים הנוספים, כולל גן אברהם וכולל פארק דוד, שינוי ארגוני שאני עבדתי עליו יחד עם הסמנכ"ל, כי המנכ"ל היה בחופשת מחלה אני מזכיר, הוא זה שבא לידי ביטוי עכשיו במשמרות נוספות. וזה בסדר. אבל חשוב גם לדייק בעובדות. ויש התכתבויות בעניין הזה, כולל איתך.

דבר שני – אני רוצה להזכיר,

<u>גב' אדוה פולק:</u> ... המשמרות?

<u>מר ליעד אילני:</u> אני חושב שהעברתי לך את הסיכום של הפגישות עם שי חסיד, ואם לא אז אם שי, אבל,

<u>מר ישראל זינגר:</u> הוא חושב, הוא לא יודע.

מר ליעד אילני: לא, לא, הכול נמצא. את כל האסמכתאות אני אוכל להעביר. אבל המשמרות, כן, וסליחה שאני צריך להגיד את זה, אבל משמרות זה היה פרי ישיבות של שי חסיד ושרית כוגן אצלי במשרד, ושם זה החל אחרי חצי שנה. שדרך אגב, חצי שנה זה פרק זמן לגיטימי, בטח ממי שמתנדב ולא נמצא בפנסיה ונמצא כל יום בעירייה, ללמוד מערכת שהוא מתנדב בה ולבוא לאחר מכן עם המלצות איך לשנות אותה. אני חושב שזה גם לא היה רציני אם הייתי בא עם המלצות לשנות אחרי חודשיים.

אני רוצה להזכיר שאותו מנכ"ל שעבד במשך שנים ארוכות,

מר שמואל לרמן: ליעד, דקה.

מר ליעד אילני: אין בעיה. אני אמשיך אחרי זה. אתה יכול לעצור אותי מתי שצריך, אני אמשיך בסעיפים הבאים.

מר ישראל זינגר: אז תעצור אותו.

מר ליעד אילני: אותו מנכ"ל שעבד במשך שנים ארוכות בפארק הלאומי, מי שחשף הרבה מאד מההתנהלויות שאת מדברת עליהן כרגע כאילו את חשפת אותן, הייתי אני, וגם על זה, שוב, יש פרוטוקולים של ישיבות הנהלה ויש התכתבויות במיילים. העסקות לא חוקיות של עובדים, לרבות בגילאים שאסורים. העסקות לא חוקיות במשמרות, עבירות על חוק שעות עבודה ומנוחה. וגם לגבי התלושים, אגב, משכורות עם ה-00, זה היה משהו שאני העליתי, כמו גם זה שהוא לא ציין ימי מחלה וימי חופשה כחוק בתלושים. גם יש התכתבויות על כך שאני זה שהעליתי את הדברים. אני חושב אפילו שמר שמואל פרקש, שהוא מנהל אגף משאבי אנוש, ציין חלק מהעדויות שלי. הוא ישב איתי ולקח ממני עדויות לקראת אותה שיחת שימוע שבוצעה על ידי אותו מנכ"ל. אבל לפעמים יש אנשים שחושבים שהציבור מטומטם ואפשר עכשיו למכור איזה שהם סיפורים. אבל למזלנו יש עדויות בכתב.

מר שמואל לרמן: זהו, ליעד. לסעיף הבא תמשיך.

מר ליעד אילני: אני מבקש להיות הדובר הראשון בסעיף הבא.

מר ישראל זינגר: עוד מישהו? אלי, בבקשה, על א' ו-ב'.

מר אלי מוסרי: ראשית, ה'אינסידנט' עם גרשון, אנחנו סידרנו את זה, כן גרשון? הכול בסדר. אבל רק תיקון קל, גרשון, הייתי קצת חרוץ יתר, אז עשיתי את התיקון לתיקון שלך. אז רק שתדע שבעמוד 4, בנושא של התקציב הרגיל, עשיתי סך הכול ההוצאות, השכר הכללי, גם הכללי, גם החינוך וגם הרווחה, זה 51%.ועשיתי את הפעולות, גם כללי, גם חינוך וגם רווחה, זה 49%. בכל מקרה, יותר הוצאות על שכר מאשר על פעולות. אז רק שתדע את זה. מה לעשות? מתמטיקה.

מר ישראל זינגר: אתה תבדוק. גרשון, לא לענות.

מר גרשון טוסק: לא, לא, עכשיו. אני לא משאיר כזה דבר פתוח.

מר אלי מוסרי: עכשיו. עכשיו.

מר גרשון טוסק: בחיים לא.

מר ישראל זינגר: ברור.

מר גרשון טוסק: 266 -590, תחלק.

מר אלי מוסרי: 267 ו-257, מתוך 524. זה יצא לי מתמטיקה. אולי המחשב שלי טעות. בוא נבדוק ביחד.

מר גרשון טוסק: בוא נשים את המספרים.

מר אלי מוסרי: ביחד, יאללה, ביחד.

מר ישראל זינגר: אתם מתערבים?

מר אלי מוסרי: כן. ארוחת צהריים. מי שמפסיד - ארוחת צהריים.

מר ישראל זינגר: ארוחת צהריים, גרשון.

מר גרשון טוסק: 266, אם אתה רוצה,

מר אלי מוסרי: מהתחלה, מהתחלה, ביצוע. אני אגיד את המספרים, בסדר? ביחד, או קיי?

מר גרשון טוסק: 125.

מר אלי מוסרי: 125.

מר גרשון טוסק: ועוד 130, מישהו יכול לעזור לנו?

מר אלי מוסרי: ועוד 130.8. שיהיה מסודר. ועוד 130.8.

מר גרשון טוסק: ועוד 11.

מר אלי מוסרי: ועוד 11 זה 267.

מר גרשון טוסק: 267, לחלק,

מר אלי מוסרי: רגע, רגע, עכשיו ניקח את הפעולות.

מר גרשון טוסק: לא, לא,

מר אלי מוסרי: לחלק ל-524,

מר גרשון טוסק: לסך הכול.

מר אלי מוסרי: ל-524.

מר גרשון טוסק: ל-589.

מר אלי מוסרי: לא, זה ביצוע, אל תעשה.

מר גרשון טוסק: מה זאת אומרת לא?

מר אלי מוסרי: 524, הכול מול ביצוע מצטבר. אתה טעית.

מר גרשון טוסק: מה זה 524?

מר אלי מוסרי: זה הביצוע המצטבר. ביצוע מול ביצוע.

מר גרשון טוסק: לא. תסתכל למטה, סך הכול הוצאות.

מר אלי מוסרי: 524. עזוב.

מר ישראל זינגר: חברים, אתם תאכלו שניכם, די, די.

מר גרשון טוסק: רד למטה עד סוף הדף.

מר אלי מוסרי: עזוב את הדף. 524, מדברים כרגע רק על הוצאות שכר ופעולות.

מר גרשון טוסק: לא. אתה מדבר על פעילות עירייה. מה זאת אומרת?

מר ישראל זינגר: שמוליק, כנראה צדקת, תתכוננו ליום ראשון בבוקר.

מר גרשון טוסק: את זה עוד לא שמעתי בשום מקום.

מר שמואל לרמן: לא רק זה, הם יישבו היום וביום ראשון.

מר ישראל זינגר: אביבית, תתכוננו ביום ראשון בבוקר.

מר אלי מוסרי: מה שאתה עושה עכשיו זה, תכניס לי מלוות לתוך שכר?

מר גרשון טוסק: לפעילות העירייה.

מר אלי מוסרי: עשיתי השוואה, גרשון, בין שכר ל-

מר גרשון טוסק: זה לא נכון.

מר אלי מוסרי: זה לא נכון, אבל זה מה שעשיתי חשבון. פעולות ושכר.

מר גרשון טוסק: לקחת את הדף וחתכת אותו באמצע.

מר ישראל זינגר: טוב, אנחנו נאכל על חשבון שניכם.

מר אלי מוסרי: הפסדנו ארוחת צהריים.

מר שמואל לרמן: יאללה, לא חשוב. אלי, בבקשה.

מר אלי מוסרי: אפשר להמשיך הלאה?

מר שמואל לרמן: כן. מי הפסיד?

מר אלי מוסרי: אף אחד לא הפסיד.

מר גרשון טוסק: הוא חתך את הדף באמצע.

מר שמואל לרמן: כל פעם יהיה את אותו סיפור, אף אחד לא מפסיד ואנחנו סובלים.

מר אלי מוסרי: אנחנו נקנה, אף אחד לא יפסיד.

לגבי 2/א – זה נכון שצריך להביא לאישור המועצה מפרק לפרק, אבל אני רוצה לשאול אותך, אדוני הגזבר, ראיתי את זה גם ברשימה,

מר גרשון טוסק: בלי אדוני. גרשון.

מר אלי מוסרי: גרשון. ראשית, קודם כל, זה שמשנים את זה, זה מצוין. אבל חבל, אחר כך אני אגיד לך איפה הטעות, אבל זה בהמשך. אבל ב-2/א, תקן אותי אם אני טועה, יש לי הרגשה שיוצא יותר הגדלות, יותר לפרסום על חשבון דברים אחרים.

מר גרשון טוסק: הקטנו מסעיפים אחרים והעברנו לסעיף פרסום.

מר אלי מוסרי: יש סיבה? יש סיבה?

מר ליעד אילני: יש בחירות.

מר אלי מוסרי: לא, אני שואל את הגזבר, למה אתה, ליעד,

מר ליעד אילני: אבל זה לא הגזבר, זה החלטה פוליטית, זה לא הגזבר.

מר אלי מוסרי: הגזבר מחייך, זה סימן לא טוב.

מר גרשון טוסק: מפרסום לפרסום, איחדנו את זה למקום אחד.

מר ליעד אילני: סליחה, סליחה, אתה לא אחראי על מדיניות, עם כל הכבוד.

מר ישראל זינגר: הוא רק מודיע מה המדיניות שלנו.

מר ליעד אילני: נכון. המדיניות היא שלך, אדוני.

מר משה בודאגה: מילה אחת אני רוצה לומר.

מר ישראל זינגר: כן, בבקשה.

מר משה בודאגה: ריכזנו את כל הפרסום במקום אחד. לקחנו מכל אחד את הנתח שלו כדי שכל אחד, שיהיה מרוכז.

מר ליעד אילני: אדוני, זה צעד מבורך,

מר אלי מוסרי: רגע, רגע, אני עכשיו בזכות דיבור.

מר ליעד אילני: והגיע הזמן שהוא ייעשה וכל הכבוד.

מר אלי מוסרי: אני רק שואל שאלה, יש פה 420,

מר גרשון טוסק: תהיה מתואם עם אלי.

מר ישראל זינגר: זה יחסוך גם. זה גם יחסוך. ליעד, זה גם יחסוך.

מר אלי מוסרי: גרשון, תסתכל רגע, יש פה הקטנה,

מר רמי פדלון: ליעד, אתה מפריע לאלי, ליעד, לא בסדר. אתה שובר לו את הקו שלו, שאנחנו מוציאים כספים על פרסום ועל זה, ועכשיו אתה בא ואתה אומר תודה רבה על האיחוד? באמת.

מר ליעד אילני: בניגוד אליכם, אלי מאשר לי לומר את דעתי ואני מאשר לו לומר את דעתו. פה יש פלורליזם.

מר ישראל זינגר: זו דמוקרטיה, רמי.

מר אלי מוסרי: גרשון, תסתכל רגע.

מר גרשון טוסק: כולי איתך.

מר אלי מוסרי: בהבהרה 2 מה שנקרא, יש פה הקטנה של 420,000 שקל ציוד ל-סע"ר ו-חפ"ק. מה זה?

מר גרשון טוסק: לא אושר על ידי הביטחון החזר ה-בט"פ וכנראה זה ייצא רק ב-2018. אמצעי סע"ר שלא נרכשו השנה.

מר אלי מוסרי: הבנתי. או קיי, ויש פה הקטנה בספורט 200,000. למה, משה, הסכמת 200,000 לספורט להוריד?

???: ככה זה תמיד.

מר אלי מוסרי: ככה זה תמיד? או קיי, חבל. ספורט אנחנו צריכים.

מר ליעד אילני: הבן אדם היה בסין, היית בסין – לקחו לך 200,000. תמשיך לנסוע לחו"ל. תמשיך לנסוע לחו"ל.

מר משה רווח: אני לא יודע. אבל אני יודע שתקציב הספורט עלה במיליון שקל. זה מה שאני יודע.

מר אלי מוסרי: לא, אנחנו אוהבים ספורט כולנו וחותכים.

מר משה בודאגה: ישראל, ישראל, תן לי להסביר את זה.

מר ישראל זינגר: חברים, לא להפריע. המנכ"ל, בבקשה.

מר משה בודאגה: תראו, ה-200 האלה, בזמנו הרי הוספנו לספורט, לתמיכות, מיליון שקל. ואת המיליון הזה, כדי לשפות את הגופים שהורדנו מהם, לקחנו 200,000 שקלים מכל גוף וגוף ויצרנו את ה-600,000 שקל כדי לסייע לאותם גופים שצמצמנו להם עבור הספורט. בזה איזנו את העניין.

מר אלי מוסרי: או קיי.

מר משה רווח: אז, אלי, תחזור בדבריך.

מר רמי פדלון: אל תקלקל לו. אל תקלקל לו.

מר אלי מוסרי: מי זה מדבר?

מר ישראל זינגר: מי? מי אמר? מי דיבר?

מר שמואל לרמן: לא חשוב, אלי, אתה.

מר ישראל זינגר: מי אמר?

מר רמי פדלון: אני. אני. אלי, במקום להביא את זה למועצה, תברר את הדברים לפני המועצה. נו, באמת, למה אתה מבזבז את הזמן שלנו?

מר ישראל זינגר: אבל לא היה לו זמן.

מר רמי פדלון: מה, בעיה לבדוק את הדברים האלה? זה דברים פשוטים. דברים מסודרים. מה קרה?

מר אלי מוסרי: די, רמי פדלון, תירגע, תירגע, פדלון.

מר רמי פדלון: מה קרה? קשה לבדוק את זה?

מר אלי מוסרי: פדלון, תירגע.

מר רמי פדלון: להביא את זה לפה כדי שהוא ייתן לך תשובה? או שאתה רוצה לצאת לפייסבוק ולצאת בהצהרות מי יודע מה כאילו מי יודע מה קרה.

מר אלי מוסרי: פדלון, פדלון, פדלון, יש פה מועצה ויש פה שאלות ותירגע.

מר רמי פדלון: אני רגוע לגמרי.

מר אלי מוסרי: גם מבקר המדינה נרגע.

מר רמי פדלון: רק אני אומר, אני רגוע לגמרי,

מר אלי מוסרי: גם מבקרת המדינה נרגעה. תירגע.

מר רמי פדלון: תאמין לי שאני רגוע לגמרי.

מר ישראל זינגר: חברים, אם אתם רוצים תתערבו ואז יהיה יותר שקט.

מר שמואל לרמן: לא. לא יוצא מזה כלום. רבים שעה, בסוף רק הישיבה מתארכת. אנחנו לא נגמור ב-22:00, אנחנו נגמור ב-23:00 ונבוא ביום ראשון ב-10:00. זה יהיה הכי גרוע.

עו"ד גלעד שריר: א', בשמחה רבה.

עו"ד רועי ברזילי: העיקר שזה הפך לשיטה וזה נאמר בפרוטוקול.

מר ליעד אילני: אם אביבית מאשרת שלא תהיה ישיבה, אני מוכן לבוא למועצה.

מר ישראל זינגר: אם הם רוצים לבזבז זמן,

עו"ד גלעד שריר: אגב, ראש העיר, אני אשמח שיבחנו את תוכן הדברים. אני לא חושב שבשום מילה שאמרתי בזבזתי זמן.

מר ליעד אילני: אני שמח שזו השיטה.

מר שמואל לרמן: זה ממשיך?

מר ליעד אילני: בטח, תמשיכו להגיד שזאת השיטה, שבמידה ולא נספיק נעבור ליום ראשון.

מר ישראל זינגר: אתה לא. אבל אחרים.

מר שמואל לרמן: כל אחד פה שואל שעות. מה אתה רוצה שנעשה?

מר ליעד אילני: לא, אתה לא הבנת מה אני אומר, אבל בסדר.

עו"ד שי בכור: לרמן, כל אחד צריך לקבל,

מר שמואל לרמן: 5 דקות קיבל.

עו"ד שי בכור: אבל 5 דקות זה הרבה זמן.

מר ישראל זינגר: אבל הוא לארגי. הוא לארגי כמו שאלי אמר.

מר אלי מוסרי: אתה רוצה גם את זה להוריד?

מר ליעד אילני: תציע חקיקה, לשנות את החקיקה.

מר אלי מוסרי: תציע דקה.

מר שמואל לרמן: אלי גמר?

מר אלי מוסרי: כן. כן.

מר שמואל לרמן: ליעד גמר. גלעד גמר.

מר ליעד אילני: אני ממשיך אחרי זה.

עו"ד גלעד שריר: סליחה, אני גמרתי 2/א ו-ב'.

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו רק על א'?

מר ליעד אילני: א' ו-ב'. אז רגע, אז יש לך 10 דקות.

מר שמואל לרמן: אין לו 10 דקות. אם אתה רוצה אחרי זה על ב' עוד פעם, אני אתן לו.

מר ישראל זינגר: אתה רואה, כשאתה לארג' כועסים עליך.

מר שמואל לרמן: זה סעיפים קרובים. רועי, בבקשה. עכשיו תורו.

עו"ד רועי ברזילי: קודם כל, מה שלא מסתדר לי, זה בסעיפי ההכנסות. אהה, זה ג' כבר בעצם.

מר ישראל זינגר: לא, חכה ג'. א-ב קודם.

עו"ד רועי ברזילי: אני רוצה את ג'.

מר שמואל לרמן: תיכף. עוד מישהו על א' ו-ב'?

מר ליעד אילני: 5 דקות על ב' מגיע לי. דיברתי על א'.

מר ישראל זינגר: כן. כן.

מר ליעד אילני: דיברתי 5 דקות על א'.

מר שמואל לרמן: 5 דקות על א'. טוב.

עו"ד גלעד שריר: אם אתם רוצים לאתגר את ליעד, צריך להגיד לו בסוף הדברים שיקשר את זה לסעיף.

מר ישראל זינגר: סליחה, אפשר להצביע על א' ו-ב'?

מר שמואל לרמן: לא, הוא רוצה עוד 5 דקות על ב'.

מר ישראל זינגר: ליעד, 5 דקות, נכון מאד.

מר ליעד אילני: 3 דקות.

מר ישראל זינגר: סע. סע.

מר ליעד אילני: אני רק מתבלבל, אני לא יודע למי להסתכל, אל מי אני מדבר?

מר ישראל זינגר: לשמוליק.

מר ליעד אילני: אני מוכן איתך, אדוני.

מר ישראל זינגר: אנחנו בשותפות.

מר שמואל לרמן: לא, ישראל מודד את הזמן ואני מעיר.

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד גלעד שריר: הם עושים רוטציה.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר משה רווח: זו עבודת צוות.

מר שמואל לרמן: זו עבודת צוות.

מר ליעד אילני: שמח לראות שהצוות עובד בהרמוניה נהדרת. זה מחמם את הלב.

מר שמואל לרמן: אני לא מבין על שעון, לכן ישראל עוזר לי. אני רק אומר את הזמן שהוא אומר.

מר ליעד אילני: אני רוצה לומר, ובאמת, גם לאביהוא וגם לאדוה, שהביקורת שניתנה, ושוב, הזכרתם שיש פרוטוקולים, בניגוד להטחות שהופנו כלפי בעניינים אישיים על ניסיוני כן או לא, אני הבעתי דעה גם על מצב הניקיון בעיר, וזכותי לחשוב שהניקיון מתחת לכל ביקורת, וזכותי גם לבוא ולומר שחברת הפארק הלאומי מתנהלת באופן לא טוב. ואני מפרט למה. ואפשר לומר אחרי זה – אני חושבת שכן טוב, כי ככה. וזה בסדר. והציבור ישפוט.

גב' אדוה פולק: זה ממש לא בסדר...

מר ליעד אילני: זה לא אגדות. סליחה, לא להפריע לי רק.

גב' אדוה פולק: ... כדי להראות איזה שהוא שינוי. וכל רשימת המכולת שאתה אומר שעשית, אני לא ראיתי שהוצאת משהו אל הפועל.

מר ליעד אילני: סליחה, שמוליק,

מר ישראל זינגר: אדוה, אדוה, אדוה, זה לא פייר.

גב' אדוה פולק: סליחה.

מר ליעד אילני: אני אגיד לך תיכף מה הוצאת אל הפועל ואני מבקש אבל לא להפריע לי.

מר ישראל זינגר: לא להפריע. אדוה.

מר ליעד אילני: תודה. יש פה דברים שנאמרים, וחשוב להציג עובדות, אגב, אני מוכן בהצעה לסדר שלי בישיבה הבאה,

מר ישראל זינגר: לא הבנו, אתה גבר ותצטרף לאביהוא לסיור?

מר ליעד אילני: כן.

מר ישראל זינגר: יפה.

מר ליעד אילני: כן. אנחנו נעשה שני סיורים – אני אעשה איתו סיור לראות את מצב הלכלוך בעיר.

מר ישראל זינגר: איפה שאתה מציע.

מר ליעד אילני: בדיוק.

מר שמואל לרמן: אל תפריע לו. זה לא ייגמר.

מר ליעד אילני: אנחנו נעשה סגירה עוד מעט. רועי, תן לי רק.

מר שמואל לרמן: ליעד, בבקשה.

מר ליעד אילני: תודה. אותו מנכ"ל שלא נמצא פה, אחת מהסיבות שהוא הלך הביתה היא, כי הוא הסתיר מההנהלה, מהדירקטוריון, קיצוץ רוחבי שהיה בעירייה של 5%. הוא טען בפנינו שהוא הביא את זה בחשבון והוא המשיך לבזבז עוד 600,000 שקלים.

מר ישראל זינגר: מי זה, יוסי?

מר ליעד אילני: כן. אז גם זה נמצא אגב, בהזמנה שלו לשימוע גם הטענות האלה נמצאות. אני מוכן בישיבה הבאה, אגב, בהצעתי לסדר, להעלות פה על המסך במצגת את כל המסמכים שיש לי מאותה תקופה.

גב' אדוה פולק: אנחנו לא נמדדים על המסמכים, אנחנו נמדדים על התוצאות.

מר ישראל זינגר: אדוה, אדוה,

מר שמואל לרמן: די, זה לא ייגמר.

מר ישראל זינגר: אדוה, את מציקה לו.

גב' אדוה פולק: די, באמת, יש גבול.

מר ישראל זינגר: הפעם זו הצקה.

גב' אדוה פולק: אבל זה נשמע כאילו אני מוציאה לפועל את התוכניות שלו.

מר ישראל זינגר: לא, לא. הוא יביא מצגת ויבקש אישור ויביא.

גב' אדוה פולק: לא, יש גבול.

מר ליעד אילני: עכשיו, אני אומר משהו. תראו, באותה תקופה בפארק, וזה בסדר, זה לא הכפשה, המצב העובדתי היום לעומת המצב העובדתי בעבר, שמנכ"ל חברת הפארק הלאומי, אני רק הצגתי מצב עובדתי, אפשר להגיד – זה מה שאני מאמינה בו. מנכ"ל חברת הפארק הלאומי הגיע בעבר בשעה 6 בבוקר לעבודה. הוא לא צריך להגיע ב-6 בבוקר, אפשר להגיע ב-8 כמו ברוב מקומות העבודה ולא בשעות מאוחרות יותר לפארק. וזה בסדר אם זה מה שאת מאפשרת כיו"ר הנהלה. זה בסדר.

מר ישראל זינגר: השאלה מה עושים גם בזמן הזה.

מר ליעד אילני: זה גם נכון.

עו"ד רועי ברזילי: ...

עו"ד דוד מנחם: רועי, אתה יודע מה, שיחקת אותה.

גב' אדוה פולק: זה מה שהמנכ"ל הקודם עשה, עם מכנסיים קצרים הוא היה מגיע לעשות הליכה ב-6. זה יפה.

מר ליעד אילני: בסדר גמור.

מר ישראל זינגר: כי זה בריא.

גב' אדוה פולק: כן. זה בריא.

מר ליעד אילני: סליחה, אני מבקש לא להפריע לי אבל. הכלל הוא כזה שאני מדבר 5 דקות,

מר שמואל לרמן: 5.

מר ישראל זינגר: 3. אבל לא להפריע לו. תנו לו.

מר שמואל לרמן: בגלל שהפריעו לך יש לך 5.

מר ליעד אילני: תודה. אחד מהדברים שאני, למרות ניסיוני הניהולי המועט כפי שאת וחברך שומר הסף מסיעתך טוענים, אני הקפדתי מאד שאנשים יעבדו. תראו, למשל, לסמנכ"ל מינית מזכירה, שבשעה 11 הולכת הביתה, כי היא טוענת שאין לה מספיק עבודה. אז השאלה למה צריך. ויש מנהל תפעול חדש. עכשיו, אני לא רואה איזה שהם פיתוחים אדירים שכבר נעשו בפארק, חוץ מאיזה מונומנט שהושם. אני יודע

שהוחלט שצריך קרקס. בהתחלה אמרו בפארק הלאומי. אחרי זה אמרו, זה לא בפארק, נשים את הקרקס במקום אחר. זאת אומרת, לא צריך קרקס בפארק הלאומי, צריך קרקס כי צריך לדאוג כנראה למישהו.

גב' אדוה פולק: עכשיו אני מבינה למה אתה לא רואה שהעיר,

מר שמואל לרמן: אדוה, מספיק.

גב' אדוה פולק: אבל הוא אומר כל מיני דברים שהם לא קשורים.

מר ישראל זינגר: אדוה, הוא יטייל כמו גבר עם אביהוא.

מר ליעד אילני: אני רוצה לדבר על מעשים. חברים, שמוליק, אני רוצה לדבר על מעשים, בגלל זה הניסיון הניהולי שלך העשיר שאת מתגאה בו. תראי, אני לא פה ב-לשחק למי יש יותר גדול, אבל אני כן מציע שתצאי ותלמדי בכל זאת מה הרזומה הניהולי שלי, איזה ארגונים ייסדתי, כמה עובדים ניהלתי ובאיזה תקציבים. תלמדי. את יודעת, יכול להיות לפעמים,

גב' אדוה פולק: אני אשמח.

מר ישראל זינגר: הוא יביא מצגת.

מר ליעד אילני: יכול להיות לפעמים אנשים שהם צעירים ועשו הרבה דברים, ואנשים שכבר עברו את גיל ה-70, שניהלו דברים גדולים,

גב' אדוה פולק: אתה ואיצ'ה.

מר ישראל זינגר: אל תפגע באיצ'ה.

מר ליעד אילני: לא, חלילה, למה?

מר ישראל זינגר: עזוב את הגיל. גיל זה עניין של תעודת זהות. לא משנה הגיל אלא היכולת.

מר יצחק שחם: אני לא מדבר על 70. מה זה 70?

מר ליעד אילני: שמוליק, אני אשמח להמשיך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אין. אין. איצ'ה, אתה אגדה.

מר ליעד אילני: בשורה התחתונה, למרות ניסיונך הניהולי העשיר וניסיונו הניהולי העשיר של מר אברמוביץ, במבחן התוצאה, וצריך לדבר על זה, לפני 3 שנים כמעט היתה כתבה באולפן ששי של ערוץ 2, לא איזה גוף תקשורת קיקיוני, ושם הוצג איך יש עובד מסוים שהיו טענות בכתבה שהוא נכנס לעבודה כתוצאה מהנחיה ישירה מלשכת ראש העיר, מגיע בבוקר ל -

מר ישראל זינגר: התקבל אצלך ונזרק אחרי זה ואתה תשמע על זה.

מר ליעד אילני: סליחה, אני מבקש לא, יש לך 5 דקות אחרי זה לדבר, אדוני, אם יו"ר המועצה יאשר לך.

מר ישראל זינגר: אני לא רוצה להכשיל אותך.

מר שמואל לרמן: הוא רצה 3 דקות, נמשך כבר 7 דקות, כי כל הזמן אדוה ואתה מפריעים.

מר ישראל זינגר: יום ראשון.

מר שמואל לרמן: יום ראשון ושני.

עו"ד דוד מנחם: רק משפט אחד – אני מאחל לכולם שבראש השנה ישקיעו ככה אצל בורא עולם. יש הרבה תכנונים – זה מי יחיה, מי ימות. מי יהיה עשיר, מי יהיה עני. באמת אני מדבר, חבר'ה, ראש השנה יום רביעי. הלוואי שהיינו עושים ישיבת מועצה בלי מריבות.

מר שמואל לרמן: די, דוד, די. ליעד, קדימה.

עו"ד דוד מנחם: מה זה די? זו האמת.

מר שמואל לרמן: אנחנו רוצים לסיים.

מר ליעד אילני: אז אני אומר שלא הכול אגב זה, אמרתי גם בישיבה הקודמת, לא הכול זה עניין של בית המשפט ואם יוגש כתב אישום או לא יוגש כתב אישום, אבל כן אפשר במצב העובדתי לבוא ולטעון שבמשמרת שלך, אדם שנתן הנחיה לשרוף אמצעי חשבונאי על כף של טרקטור,

גב' אדוה פולק: בוא הנה, אתה תקוע. אתה בחור צעיר, תתקדם. למה? למה?

מר ליעד אילני: אני אגיד למה. כי הבחירות הקרובות,

גב' אדוה פולק: אתה לא עושה שום דבר, אתה משועמם, אתה כל הזמן חוזר אחורה. לועס,

מר שמואל לרמן: די, תעזבי, מה אכפת לך?

גב' אדוה פולק: אני לא מסוגלת. יש דברים, יש גזירה שהציבור לא עומד בה. עוד פעם הקבלות שהמשטרה בדקה ואמרה שאין שום סיפור, עוד פעם הבחור הזה עם ההחתמה שהוא כבר לא עובד בפארק, שאנחנו פיטרנו ואתה הכנסת לעבודה. עוד פעם כל הסיפורים האלה. די. די. די.

מר ישראל זינגר: אדוה, אבל זכותו לדבר על מה שהוא רוצה.

גב' אדוה פולק: באמת, איך אתה לא משעמם את עצמך? בחור צעיר. למה? די.

מר שמואל לרמן: מספיק.

מר ליעד אילני: אדוה, לפעמים גם האמת היא אופציה.

גב' אדוה פולק: אבל באמת, המשטרה בדקה את הסיפור של הקבלות.

מר ליעד אילני: המשטרה התקשרה,

גב' אדוה פולק: אז תתבע את המשטרה, המשטרה לא בסדר, המשטרה אמרו שהכול כשר ותקין.

מר שמואל לרמן: די כבר.

גב' אדוה פולק: זה בכלל לא היה במשמרת שלי. כמה פעמים אתה יכול להעלות את אותו סיפור פתטי? די.

מר שמואל לרמן: אני אלך החוצה לשתות מים. בואי.

גב' אדוה פולק: די, באמת. תחשוב על משהו יצירתי.

עו"ד דוד מנחם: אני חושב על משהו יצירתי, תעשי משהו בפארק ...

גב' אדוה פולק: על הסיפור הזה עברנו 3 שנים של עבודה יום ולילה. נכון, אני מובטלת ובגלל זה אני מבלה הרבה בפארק ומשקיעה הרבה מאד, בהתנדבות.

מר ליעד אילני: שמוליק, אני יכול לדבר?

גב' אדוה פולק: אבל תמצא תקלות חדשות. דברים חדשים.

מר ליעד אילני: אבל כשאני מדבר את שותקת, זה הנוהל.

גב' אדוה פולק: למה עוד פעם על הקבלות ועוד פעם על שריפת הזה ועוד פעם, למה? תתרענן. עכשיו תמצא דברים חדשים. תהיה אקטואלי.

מר ליעד אילני: שמוליק, אפשר?

גב' אדוה פולק: באמת, הבחור הזה מהסרטון כבר לא עובד אצלנו. אז אולי תאשים אותנו גם בזה?

מר ישראל זינגר: אבל אצלו הוא עבד.

גב' אדוה פולק: לא.

מר ישראל זינגר: אצלו הוא לא עבד.

מר ליעד אילני: שמוליק, אפשר?

מר שמואל לרמן: מה אני יכול לעשות? תגיד לי.

מר ישראל זינגר: די. די. תתרענן. די. מקלחת בפעם הבאה. תתרענן.

מר ליעד אילני: אני לא כל כך בטוח, באם יתאפשר לי אדוני יו"ר המועצה להביא את האסמכתאות שלי לישיבת המועצה הבאה במסגרת הצעה לסדר,

מר ישראל זינגר: תבקש רשות, בהחלט, בהחלט.

גב' אדוה פולק: איזה אסמכתאות, ש... מה הוא עשה?

מר ישראל זינגר: הוא יביא מה שהוא רוצה.

גב' אדוה פולק: אסמכתאות למה, לתוכניות שלך? ש-8 חודשים לא הצלחת לעשות כלום,

עו"ד דוד מנחם: ישראל, מה אתה חושב, זה באמת אתה ואדוה?

מר ישראל זינגר: אדוה, את תופתעי. מותר לו להביא.

גב' אדוה פולק: שיביא. אדרבא.

מר ליעד אילני: לי יש זמן. לי יש זמן. לי יש זמן.

עו"ד דוד מנחם: זה דואט אתה ואדוה.

גב' אדוה פולק: 3 שנים שתקתי.

מר ליעד אילני: קודם כל, תשמרי קצת רוק, כי אני מאמין שבקרוב תצטרכי ...

מר ישראל זינגר: אני מציע שתביא את האסמכתאות וזהו.

מר ליעד אילני: אבל לא סיימתי. רגע, לא, לא, אדוני ראש העיר,

מר ישראל זינגר: תביא אותן.

מר שמואל לרמן: בסדר. בבקשה, יאללה, ליעד, נו, קדימה.

גב' אדוה פולק: שכחת להזכיר את המצלמה.

מר ישראל זינגר: די. די. התערבות ולהביא את הזהו.

מר שמואל לרמן: די. די כבר. מה עובר עלייך?

גב' אדוה פולק: אני מזכירה לו.

מר שמואל לרמן: מה עובר עלייך?

מר ישראל זינגר: עזבי, הוא לא חייב לדייק, זה לא כתוב. לא כתוב שהוא חייב לדייק. די.

עו"ד דוד מנחם: די. די. די.

מר שמואל לרמן: הוא לא מסוגל לדבר 10 שניות בלי שהיא מפריעה לו. מה אני יכול לעשות?

מר ישראל זינגר: טוב, הוא לא חייב לדייק אבל.

מר שמואל לרמן: הוא לא צריך לדייק, רק היא לא צריך להיות אכפת לה שהוא לא מדייק.

גב' אדוה פולק: אני לא מסוגלת, יש לי בעיה, אני לא מסוגלת.

מר שמואל לרמן: זה לא אכפת לך אבל. זה כמו ילד קטן, הוא אומר, אמר לי. זה לא נגמר.

עו"ד דוד מנחם: שמוליק, אתה מבריק היום. אתה יודע מה, היום אתה מבריק, שמוליק. תדע לך, המניות שלך התחילו לעלות אצלי קצת.

מר שמואל לרמן: אולי מספיק?

מר ישראל זינגר: סוף סוף יש אווירה טובה.

עו"ד דוד מנחם: כן. כן.

מר שמואל לרמן: תגיד אמת בפעם הבאה.

מר ישראל זינגר: תן איזה שיר. תן פיוט. תן פיוט.

מר ליעד אילני: אתה יודע מה, שמוליק, אני מבקש את האישור כאן לפרוטוקול, לישיבה הבאה, בהתאם לאישור שאני אקבל מ-

מר ישראל זינגר: ממנו.

מר ליעד אילני: ומפרקליטות המדינה, וממבקר המדינה, וממשטרת ישראל, אני אשמח להציג אסמכתאות אודות הגברת איך היא התנהלה בישיבות מסוימות ואיזה דברים היא אמרה ואיזה דברים היא הכינה, והיא תאשר לי.

גב' אדוה פולק: קודם כל, אני מודה לך שאתה קורא לי הגברת.

מר ליעד אילני: אני מציע לגברת,

מר שמואל לרמן: אדוה, מה אכפת לך? עד שהוא ישיג אישורים מכל הגופים זה כמה ישיבות. מה את מודאגת כל הזמן? אני לא מבין.

מר ליעד אילני: נכון. יכול להיות שעד אז כבר תלכי לבקר את ישראל באיזה מקום.

מר ישראל זינגר: טוב, חברים,

מר שמואל לרמן: תאמינו לי, תנו לו לגמור.

מר ישראל זינגר: הפריעו לו, תנו לו לסיים.

מר ליעד אילני: תודה. תודה רבה. אני מציע לגברת לשמור רוק, כי יתכן שתצטרכי לדבר הרבה במקומות אחרים.

מר ישראל זינגר: רוק? למה רוק?

מר ליעד אילני: תראו, זה באמת מרגש לראות איך הגברת מגנה בחירוף נפש על האיש שיושב לצידה. אבל אני אומר לך משהו, במבחן הערכי, וזה יישמע בישיבה הבאה, במבחן הערכי את כשלת והאיש, חברך לסיעה שכיהן כמשנה לראש העיר ומדבר על היכולת הניהולית של ראש העיר ועל קבלת ההחלטות שלו דברים שאני מעולם לא אמרתי, גם לא בחדרים סגורים, ובכל זאת נשאר לשבת איתו, רק אלוהים יודע למה.

מר ישראל זינגר: אלוהים יודע?

מר שמואל לרמן: די גם אתה.

מר ליעד אילני: ואולי זה הפלוס של הצעירים, שאנחנו לא צבועים.

מר יצחק שחם: זה מחלקה של מנחם, בבקשה לא לגעת בה.

מר ליעד אילני: יש לו בלעדיות.

עו"ד דוד מנחם: מה? מה? מה?

מר יצחק שחם: אלוהים זה המחלקה שלך.

מר ליעד אילני: אני שמח לראות שהגברת,

עו"ד דוד מנחם: בואו נשיר קצת. בואו נעשה הפוגה. ליעד, נשמה, קצת, 5 דקות.

(עו"ד דוד מנחם שר)

מר שמואל לרמן: אתם יודעים מה, אנחנו נעשה ישיבה בשעה 18:00. יום רביעי בערב שבוע הבא ב-18:00.

מר ישראל זינגר: לא בערב.

מר שמואל לרמן: ערב ראש השנה פה כולם.

מר ישראל זינגר: לא. לא. אולי אנשים יתעשתו. בבקשה.

מר אלי מוסרי: שמוליק, זה קרקס מדראנו פה, קרקס.

מר ליעד אילני: אני אשמח למשפט סיום.

מר שמואל לרמן: ליעד, תגיד משפט סיום.

מר ישראל זינגר: בבקשה תסיים. היינו רוצים שלא נצטרך לבוא ביום ראשון.

מר ליעד אילני: משפט סיום, אדוני.

מר ישראל זינגר: משפט סיום. לא להפריע, גברת.

עו"ד דוד מנחם: את המילים של איתן מסורי להוציא לי ב - -

מר ישראל זינגר: מנחם, משפט סיום תן לו.

עו"ד דוד מנחם: איתן מסורי, הוא מוציא לי עכשיו את המילים. בבקשה, תוציא עכשיו מהזה שלך.

מר שמואל לרמן: תאמין לי, אם אנשים רואים אותנו בטלביזיה, זה פשוט נורא.

מר רמי פדלון: רואים. רואים.

מר ישראל זינגר: רואים. רואים.

מר אביהוא בן משה: רואים ושומעים.

מר ליעד אילני: שמוליק, אני יכול משפט סיום?

מר ישראל זינגר: בוודאי.

מר שמואל לרמן: בטח שאתה יכול.

מר ליעד אילני: תודה. תראו, בכל אדם, אם נהיה כנים עם עצמנו, יש את הטוב ויש את הרע, ואנחנו מנהלים את עצמנו ומווסתים את עצמנו כל הזמן. זו הבחירה בין טוב לבין רע. אחד הדברים שנחשבים לרע זה באמת השמחה לאיד. ואני משתדל מאד לא לשמוח לאיד. אבל, אני חייב לומר לך, גברתי, שאני מאד מאד שמח לראות את הזחיחות שיש לך על הפנים ואני מחכה ליום שאחרי ובקרוב הוא יגיע.

מר שמואל לרמן: תודה רבה. יופי. הצבעה על סעיפים א' ו-ב'.

עו"ד דוד מנחם: רגע, שיר לפני הצבעה.

מר שמואל לרמן: לא. מספיק.

עו"ד גלעד שריר: מה זה הצבעה?

מר שמואל לרמן: אתה דיברת.

עו"ד גלעד שריר: אבל היו שאלות. מה זאת אומרת? סליחה אבל, שמוליק, איך מצביעים בלי, שאלנו שאלות, לא עונים עליהן כאילו?

מר ישראל זינגר: גרשון, תענה על א' ו-ב', הוא צודק.

עו"ד דוד מנחם: אני גם רוצה לדבר, סליחה, אני גם יש לי 5 דקות לדבר.

עו"ד גלעד שריר: אתה שרת. אתה שרת ונגמר לך הזמן, חביבי.

עו"ד דוד מנחם: לא, אל תדאג. שרתי דקה, יש לי עוד 4 דקות. זכותי לדבר.

מר ישראל זינגר: מנחם, אנא 3 דקות, למען החברים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ונעימות.

עו"ד דוד מנחם: טוב, 3 דקות. היה אופוזיציה, עכשיו זה קואליציה.

(עו"ד דוד מנחם שר את השיר "אלוהים נתן לך במתנה").

עו"ד גלעד שריר: אני חייב לשאול אותך, וזה מכבד אותך ואותנו כחברי מועצת עיר? (עו"ד דוד מנחם ממשיך לשיר) אני שואל – זה מכבד אותנו ואותך? אני שואל, אתה חבר מועצת עיר מנוסה, עורך דין.

עו"ד דוד מנחם: אותי כן. (ממשיך לשיר)

עו"ד גלעד שריר: פשוט – בוא נבזה אתכם. בוא נבזה אתכם. אז כמו ש... משרוקית ועוצר את הישיבה, אתה יכול לעצור אותה גם עכשיו.

מר ישראל זינגר: דוד, בבקשה,

מר שמואל לרמן: די, דוד, די.

(צועקים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: במקום לצעוק ולקלל לפני ראש השנה ולהטיח והכול, עדיף לשיר. תאמין לי.

עו"ד גלעד שריר: אני מבטיח לך, שמוליק,

עו"ד דוד מנחם: שולמית, אני צודק או לא צודק? תגידי לפרוטוקול אני רוצה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: צודק.

מר שמואל לרמן: טוב, מצביעים, רבותי. לא, לא, גרשון, תענה בבקשה.

מר ישראל זינגר: אתה עונה ולא עונה על עוד שאלות שישאלו עכשיו.

מר שמואל לרמן: עכשיו רק מה ששאלו אותך.

מר משה רווח: גרשון, אתה יכול בשיר?

מר רמי פדלון: שמוליק, תשמור, זה ביזיון מה שקורה פה, באמת.

מר ישראל זינגר: עכשיו על הזמן שלך.

מר רמי פדלון: די, נו, באמת.

עו"ד גלעד שריר: שמוליק, אגב, אם תחליט לפזר את הישיבה, אני מצביע בעד, כולל יום ראשון ב-10:00. זו בושה וחרפה.

מר שמואל לרמן: כל אחד עושה מה שהוא רוצה. מה אתה יכול לעשות?

עו"ד גלעד שריר: צריך לעצור את הישיבה.

(צועקים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: אני צריך לדרוש כל שניה 10 פעמים.

מר שמואל לרמן: דוד, מספיק.

עו"ד דוד מנחם: זו לא בושה וחרפה.

מר שמואל לרמן: משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: אני מבקש להפסיק את העניינים האלה, כי אנחנו מתבזים.

מר ישראל זינגר: בבקשה, חברים, כולנו, כולנו.

מר משה בודאגה: המועצה מתבזה.

מר שמואל לרמן: אתה צודק בכל מילה.

מר משה בודאגה: כל העיר, לא יודע, מי שצופה בכם,

מר ישראל זינגר: כולנו. נכון.

עו"ד דוד מנחם: ואני מתערב איתך שזה ששרתי זו לא התבזות.

מר ישראל זינגר: כרגע אל תענו.

מר משה בודאגה: דבר שני, אני רוצה להתייחס לנושא של שכר ופעולות. מה שקורה בעניין הזה,

עו"ד גלעד שריר: זה לא היה בשלב הזה. איך זה רלוונטי?

מר ישראל זינגר: אתה לא מפריע עכשיו למנכ"ל ולגרשון, וזה לא משנה מה. תמשיך.

עו"ד גלעד שריר: גם אם הם עונים לא על השאלות שלי?

מר שמואל לרמן: יענו. יענו.

מר ליעד אילני: מי מנהל את הישיבה?

מר משה בודאגה: אני רוצה לענות לנושא של שכר ופעולות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אף אחד לא יפריע. עכשיו זה כבר ביזיון אם אתם מפריעים. המנכ"ל.

<u>מר משה בודאגה:</u> מה שקרה בתקופה האחרונה, אנחנו העלינו את כמות העובדים בחינוך, מלא סייעות, וכתוצאה מכך השכר עלה. וכתוצאה מכך אנחנו רואים את הנתונים האלה. ולכן, צריך לבדוק את הנתונים ומה עושים כדי להבין את המשמעות של שכר ופעולות. זהו.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אגב, זה לא מתיישב עם ...

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע. גלעד, גלעד, אתה דווקא שלא דיברת בצורה לא יפה, אל תפריע.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני אשמח שיענו לי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> הוא יענה על מה שהוא יודע לענות. גרשון.

<u>מר גרשון טוסק:</u> אנחנו הגשנו את שתי הרשימות שאין להן שינוי בהיקף התקציב. אז גלעד, למה שאת השאלת, יצאת וחלק מהתשובות ניתנו, אז אני אומר לך ככה בקצרה – איחדנו את סעיפי הפרסום. שאלת לגבי התמיכות, עברת על התמיכות לפנינו, אז היתה החלטת הנהלה ואנחנו מבצעים אותה, להוריד מ-3 סעיפים בעקבות המיליון שקל שהועברו לספורט, הורדנו מ-3 סעיפים והחזרו חלק מהתמיכות שקוצצו,

<u>מר ישראל זינגר:</u> זה היה פה אחד אגב.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אבל, ראש העיר, זה לא מה ששאלתי, אם אני יכול רק להסביר את השאלה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא. לא. לא.

עו"ד גלעד שריר: אבל לא עונים לשאלה.

מר ישראל זינגר: הוא ענה למה שהוא הבין מהשאלה. זה הכול. תמשיך, גרשון.

מר גרשון טוסק: זהו.

מר ישראל זינגר: הלאה. תודה רבה. הצבעה על סעיפים א' ו-ב'. בבקשה.

מר שמואל לרמן: הצבעה – מי בעד לאשר את השינויים התקציביים, העברה בין הפרקים, ואת אישור החלטת ועדת תמיכות מיום 20.6.17? יצביע.

עו"ד גלעד שריר: ובהמשך גם אם מישהו יודע להגיד שהוא,

מר שמואל לרמן: מי בעד לאשר את סעיפים א' ו-ב' בסעיף 2?

עו"ד גלעד שריר: מי יודע מה הוא אישר עכשיו ולמה? אפשר לשאול שאלת המשך?

מר ישראל זינגר: עכשיו לא.

מר רון קוגמן: 15 בעד.

מר שמואל לרמן: מי נגד בבקשה, סעיפים 2/א ו-ב'? יצביע.

מר רון קוגמן: 2.

מר שמואל לרמן: מי נמנע בבקשה? 4.

מר רון קוגמן: אלי, אתה נמנעת, נכון? 4.

מר ישראל זינגר: תודה רבה.

מר שמואל לרמן: השינויים אושר. השינויים התקציביים אושרו והחלטת ועדת תמיכות אושרה.

מר גרשון טוסק: א-ב.

החלטה:

א. הוחלט ברוב קולות, 16 – בעד, 2 – נגד, 4 – נמנע, לאשר שינויים תקציביים העברה בין פרקים (ללא השפעה תקציבית).

ב. הוחלט ברוב קולות, 15 – בעד, 2 – נגד, 4 – נמנע, לאשר החלטת ועדת תמיכות מיום 20.6.17 (ללא השפעה תקציבית).

מר גרשון טוסק: לגבי הסעיף השלישי, אני עובר לשינויים בתקציב הרגיל. השינויים נובעים מ-משפיעים על היקף התקציב.

עו"ד רועי ברזילי: ממה הם נובעים?

עו"ד גלעד שריר: ממה הם נובעים שאלתי גם קודם. מישהו ענה ממה זה נובע?

מר ישראל זינגר: תן לו לדבר. רגע, רועי, תן לו בבקשה לדבר, אחרי זה תשאל. בבקשה, גרשון. תן לו לדבר. כבר הסכמנו שאנחנו שומעים בשקט. גרשון.

מר גרשון טוסק: פה אנחנו רואים את החלק הראשון של הטבלה, שזה סעיפי הכנסות. יש לנו,

עו"ד רועי ברזילי: מה יש לנו?

מר גרשון טוסק: אם תתן לי דקה לדבר, יהיה בסדר. אחד – יש לנו סעיפים של גידול בארנונה. יש לנו הכנסות ממשלת ישראל לגבי מורשת ישראל, שקיבלו חלק מההוצאות, תראה את אותו סכום גם. הכנסות משנים קודמות – ב-2012 הופרש כסף לתביעה בנושא המים. בתביעה הזאת זכינו והחזרנו את ההפרשה לתקציב. ויש לנו פסק דין משנים קודמות בנושא הדלק, שורה 10. נוסף לזה, יש לנו דיבידנד מתאגיד המים של 5 מיליון שקלים ומיליון שקל ממשרד החינוך. סה"כ 15 מיליון שקל. בתוך זה יש העברה מהעודפים כנגד העברה בעודפים בהוצאות שורה 2, שזה במקרה ונצטרך משהו מהעודפים לסוף השנה. מבחינת ההוצאות – אם יש למישהו שאלות, אשמח לענות.

עו"ד גלעד שריר: בהחלט, אבל,

מר ישראל זינגר: בבקשה, רגע, בהצבעה. בבקשה, רועי.

עו"ד רועי ברזילי: קודם כל, הנושא של ארנונה כללית.

מר ישראל זינגר: תרשום ואל תענה.

עו"ד רועי ברזילי: בהתייחס לדו"ח הרבעוני שהוצג, אני לא ראיתי גידול, לפחות לא גידול בהיקף כזה. כיצד אתה צופה גידול, זאת אומרת, אתה בדו"ח הרבעוני מציג לנו שלא היה גידול או היה גידול מזערי של מיליון על חצי שנה, על הרבעון האחרון. ואיך אתה מציג לנו שיש גידול עכשיו של 5 ומשהו מיליון שקל? מה זה, איזו שהיא נבואה? איך זה עובד? גם אם ההכנסות שלנו ברבעון השני יגדלו מעבר למה שקיבלנו ברבעון הראשון, עדיין אתה לא תגיע למצב שאתה צריך לעלות. תגיע למצב שאתה מכסה את הרבעון הקודם. בשנה הנוכחית, בבסיס התקציב הגדלנו את התקציב מתוך ציפייה להגדיל את ההכנסות מהארנונה. אנחנו עדיין לא

יודעים שזה יקרה. וגם אם הגדלנו את ההכנסות על ארנונה, יש לנו מיליון שקל שאנחנו צריכים להוציא על הוצאות גביה לעורכי הדין. אז אני לא מצליח להבין איך בתוך אותה ישיבה אתה מציג שני דו"חות שהם סותרים אחד את השני במהותם?

<u>מר ישראל זינגר:</u> הוא יסביר.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> בסדר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> רגע, עוד לא סיימתי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> עוד? בבקשה. בבקשה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לגבי סעיפי ההוצאות – אני מבין שכבר בשלב הזה אנחנו מחסלים עוד 3 מיליון שקל מהרזרבה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> לא מחסלים, נגמרה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תן לו. תן לו. אלי, לא, לא, לא, אני אקח מהזמן שלך. כרגע אנחנו רוצים להיות טובים. הלאה, רועי.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אנחנו למעשה נמצאים בספטמבר ואנחנו חיסלנו בשלב הזה את הרזרבה, שבשונה מהארנונה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא חיסלנו, ניצלנו.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> חיסלנו.

מר ישראל זינגר: ניצלנו.

עו"ד רועי ברזילי: חיסלנו. רזרבה, אני יודע,

מר ישראל זינגר: או קיי, כל אחד והביטוי שלו.

מר משה רווח: מה זה משנה הסמנטיקה עכשיו?

עו"ד רועי ברזילי: במשק הבית הפרטי שלי הרזרבה נועדה למשברים.

מר ישראל זינגר: 100%. טוב.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא יודע איך משק עירוני, הוא צריך להתנהל לדעתי בצורה דומה.

מר ישראל זינגר: הבנו. בסדר גמור.

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו חיסלנו בספטמבר את כל הרזרבות. תיכף פדלון יקפוץ ויגיד – הרזרבה נועדה לחזור לציבור. אז תיכף נדבר על סעיף הציבור. אתה דיברת שבמשק המים קיבלנו דיבידנד. דיבידנד צריך לחזור ולהיות מחולק לציבור. הוא לא צריך לבוא בצורה כזאת של להגדיל כל מיני אינטרסנטים. לחזור לציבור בדמות, כמו שקורה גם בעיריות אחרות,

מר ישראל זינגר: שירותים.

עו"ד רועי ברזילי: לא. לא. לא. לא שירותים. כי המים שילמנו בתקופה מסוימת, קפיצת מדרגה מאד משמעותית. דיבידנד, כמו בכל דבר, צריך לחזור לציבור, שהוא יבחר מה לעשות עם זה. זה כסף פרטי. יותר

פרטי מאשר לצבוע אותו ציבורית. קיבלנו דיבידנד מתאגיד המים, תחזיר את זה לציבור.

מר ישראל זינגר: תודה.

עו"ד רועי ברזילי: שניה.

מר ישראל זינגר: עוד שני משפטים בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: למה עוד שני משפטים?

מר ישראל זינגר: כי אני אומר. זה הכול. חברים, לא להפריע לו.

עו"ד רועי ברזילי: גם אני מבין את הרזרבה על השכר, אנחנו כבר חיסלנו בספטמבר. זה כבר לא רזרבה, זה רזרבה על השכר. חיסלנו אותה בספטמבר. כלומר, אנחנו לא מתכוונים להפריש שום דבר לעתודה, לייעודה, שום דבר. הרזרבה לשכר נגמרה. אין יותר אפשרות להעלות פה איזה תקן חדש, להעלות איזה תפקיד חדש, כי הרזרבה חוסלה. מה שבודאגה אמר על הסייעות, נגמר הסיפור, אין יותר סייעות ואין יותר שום דבר. כי הרזרבה לשכר חוסלה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הבנו.

עו"ד רועי ברזילי: וגם אם היה לנו, נשאר משהו מהרזרבה הכללית, גם היא חוסלה, אז גם משם אי אפשר לקחת כבר. זה מה שאני מבין. אנחנו כבר מחסלים את המעט שומנים שנותרו לנו לתקופת החורף הקשה.

???: עוברים אותם בשלום.

עו"ד רועי ברזילי: לא עוברים אותם בשלום. לא עוברים אותם בשלום.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, משפט אחרון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ... שלא תעבור אותה בשלום. מאד יאכזב ...

עו"ד רועי ברזילי: מה שלא ברור לי עוד, כיצד אנחנו בתוספת הראשונה אישרנו כל מיני דברים בהעברה, כבר בתוספת הראשונה, ושוב אנחנו מוסיפים ושוב למוסדות של מורשת ישראל ולמועצה הדתית, על מה ולמה? על מה ולמה אנחנו מגדילים את התקציב שוב בהעברה נוספת? וזה בטח לא יפתיע אם אנחנו נעשה את זה גם בהעברה הבאה, נקבל רשימה נוספת ששוב אנחנו צריכים להגדיל. על מה?

מר ישראל זינגר: תודה. תודה רבה.

עו"ד רועי ברזילי: אל תגיד ש -

מר ישראל זינגר: אמרתי. משה, בבקשה.

מר משה רווח: רק שאלה אחת. בסעיף 28, 29, 30 – למה 3 פעמים מופיע מורשת ישראל, מורשת ישראל, מורשת ישראל – מה זה?

מר ישראל זינגר: כי זה מורשת. הוא יסביר. הוא יסביר.

מר משה רווח: אבל למה 3 פעמים?

מר ישראל זינגר: הוא יסביר. הוא יסביר. מי רצה? אלי, בבקשה.

עו"ד דוד מנחם: ידיר-באלאק', אההה?

מר אלי מוסרי: אני אתייחס ל-2/ג – אז קודם כל, אני לא רוצה לחזור על מה שאמר רועי, אבל יש פה מספר נקודות מאד חשובות. אני רוצה להתייחס כרגע לגבי השכר, גרשון. תראה, אם אתה מסתכל על הדו"ח הקודם של 1/6,

מר גרשון טוסק: על מה אתה מדבר, אלי?

מר אלי מוסרי: תסתכל כרגע על הרבעון, על הדו"ח הקודם 1/6,

מר גרשון טוסק: על הדו"ח הרבעוני.

מר אלי מוסרי: כן. הדו"ח השני, 1/6, תסתכל בסעיף שכר, ליעד, אתה מפריע לי וגם אתה, גלעד,

מר ישראל זינגר: חברים,

מר אלי מוסרי: תסתכלו, תסתכלו בסעיף השכר, אנחנו, הביצוע לעומת התקציב, יש לנו חריגה של כמעט 6 מיליון שקל, לפחות לפי הדו"ח, או קיי? אתה רואה את זה, גרשון?

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, הוא רושם בינתיים מה שאתה שואל.

מר אלי מוסרי: תן לי, שניה רגע.

מר ישראל זינגר: עזוב. עזוב. אני רוצה לחוסך בזמן כמו שביקשו החברים. עוד שאלה?

מר אלי מוסרי: כן, כן, שניה.

מר ישראל זינגר: בבקשה.

מר אלי מוסרי: אם אנחנו 6 מיליון שקל בגירעון ואנחנו מושכים את הרזרבה לשכר שהיא על סך 2 מיליון שקל, זאת אומרת, אנחנו בעצם על פניו כביכול נמצאים בגירעון, זאת אומרת, גם הרזרבה לא תכסה את הגירעון שיש.

מר ישראל זינגר: לדעתך. לדעתך.

מר אלי מוסרי: לא, לפי מה שכתוב, ישראל,

מר ישראל זינגר: 100%.

מר אלי מוסרי: ישראל, אני לא שולח לוטו עכשיו.

מר ישראל זינגר: לפי מה שאתה קורא.

מר אלי מוסרי: זה לא לוטו. מה שכתוב.

מר ישראל זינגר: הוא יענה. 100%.

מר אלי מוסרי: אני מתייחס למה שכתוב.

מר ישראל זינגר: 100%.

מר אלי מוסרי: נביא ולא בן נביא, או קיי? זה דבר אחד. דבר שני – לגבי הנושא של שכר הדירה. יש פה שכר דירה, הגדלה של 234,000 שקל. שכר דירה של מה? בבקשה לדעת. ודבר נוסף, בבקשה בפעם הבאה שאתם עושים, השינויים הם מבורכים, אז לעשות את הכותרות בעמוד השני של 2/ג, לא נצטרך לכתוב. כותרות, הכוונה – תיאור, תקציב, שינויים וכל זה, שזה יהיה גם כן.

מר ישראל זינגר: ברור. ברור. שלא יצטרכו לחפש. אתה צודק מאד.

מר גרשון טוסק: רגע, רגע, רגע.

מר ישראל זינגר: אני הבנתי ואני אסביר לך אחר כך.

מר אלי מוסרי: עכשיו, עוד משפט אחד. עמותת אור, ברשותך, אדוני ראש העיר, עמותת אור, יש לה הקטנה פה של 600,000 שקל.

מר ישראל זינגר: כן.

מר אלי מוסרי: גם על זה אני מבקש הסבר.

מר ישראל זינגר: תודה. עוד מישהו? גלעד, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: אני אשמח, קודם כל אני מבקש בניגוד לפעם הקודמת יענו לי על השאלות, וגרשון, אם אתה לא יודע את התשובות, אז תגיד – זה לא השאלות במגרש שלי. כי השאלות שלי קודם לא נגעו למספרים, את המספרים ידעתי היטב לקרוא והקראתי אותם. שאלתי, איך אנחנו מקבלים את ההחלטה להוסיף כך וכך תקציב לפרסום? האם היה בכך צורך או לא היה בכך צורך? איך החלטנו שיש צורך? ולמה אתם מבקשים ממני לשנות את זה? האם הגענו ליותר ציבור, כן או לא? כך גם שאלתי לגבי גביית החובות שהוספנו להם עוד 300,000 שקל בהוצאה, האם ליד זה גם היתה הכנסה? או שמישהו החליט לשנות על דעת עצמו, אני

מקווה לא באופן ספוראדי להעביר מסעיף לסעיף. אני אשמח אם גם הפעם אני אקבל תשובה לעניין, לא גם הפעם, אם הפעם אני אקבל תשובה לעניין. אני רוצה להבין או אני רוצה לשאול לגבי סעיף 2/ג, שאני מבין, גרשון, שכמו שציינת, מדובר בעצם, עוד פעם, תקנו אותי אם אני טועה, אבל השינויים בתקציבים ב-2/ג להבנתי הם תוספת לתקציב. אם אני אסתכל בעולם ההכנסות, יש לנו בשורה 6 העברת עודפים, קרי עוד 6 מיליון שקל שאנחנו לוקחים מהעודפים משנים קודמות, שלא תכננו להשתמש בהם. ואם אני אלך להוצאות, בשורות 1 ו-3, גם שם יש לנו עוד 5 מיליון שקל שאנחנו לוקחים ממשהו ששמנו, איזה סעיף מוחבא בתקציב המקורי שנקרא רזרבה, וגם בו אנחנו משתמשים. משמע, אנחנו משתמשים ב-11 מיליון שקלים יותר ממה שתכננו. זה פעם אחת. אני רוצה להבין אם זאת ההבנה שלי.

<u>מר גרשון טוסק:</u> מה זה 1 ו-3?

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, לא עכשיו.

<u>מר גרשון טוסק:</u> שניה, איבדתי אותו, חבל שימשיך.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> סעיף 1 זה הרזרבה וסעיף 3 זה הרזרבת שכר, שמלכתחילה, לפחות לגבי רזרבת השכר היתה לי ביקורת למה השארנו אותה מלכתחילה שם. היינו יכולים לקרוא לה רזרבה בבסיס. אבל בכל מקרה, שם לקחנו 5 מיליון שקל מרזרבות, הקטנו את הרזרבות ואנחנו הולכים לעשות בהם שימוש. בנוסף, הגדלנו הכנסות מסעיף שנקרא עודפים משנים קודמות. קרי, אנחנו הולכים להוציא 11 מיליון שקל יותר מהתכנון המקורי.

<u>מר גרשון טוסק:</u> לא, לא, לא. עצור. אני הבנתי, אני אסביר לך בסוף.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני אשמח שתסביר לי. אבל זה מה שאני רואה פה. אני אשאל עוד שאלה שמאד מטרידה אותי, וזה בעניין סעיף 7 בהכנסות – 5 מיליון שקל הכנסה מדיבידנד מתאגיד המים. עד סוף השנה

שעברה היינו יכולים לקבל דיבידנד בפטור ממס. האם אנחנו מקבלים אותו גם כרגע בפטור ממס? מהם העודפים בתאגיד המים שהאם לא כדאי עד סוף השנה הזאת לנצל אותם בפטור ממס, כי משנה הבאה יעלה 30% המס? זה עובדתית מה שיעלה לנו להעביר את הכספים האלה. אני מבקש ואשמח לקבל הסבר לעניין הזה. לעניין סעיף ההכנסות – אני לא מבין את הגידול בהכנסות והחזר הוצאות שנים קודמות. גם, אשמח להבין ממה זה נובע.

מר ישראל זינגר: תודה.

עו"ד גלעד שריר: לא סיימתי, ראש העיר. ואז אני מגיע לשיא השיאים בעולם ההוצאות, ואני רוצה על זה להגיד שני דברים. אני אמשיך את שאלתו של מ"מ ראש העיר בכמה אמרות מעניינות. א', פיצלנו לכמה סעיפים, כשרוצים לבלבל את האויב כדאי לפזר את זה, לא ברצף, 30-9-28, שאולי חלקנו נפספס.

מר ישראל זינגר: לא התכוונו לבלבל.

עו"ד גלעד שריר: בתקציב המקורי, ראש העיר, זה פוזר היטב. זה פוזר היטב, יחד עם זאת, גם אז עשיתי חישוב. אני רוצה להגיד לכם שהתקציב המקורי למורשת ישראל, שאני מאד בעדה, עמד על 2.2 מיליון שקל בתחילת השנה. התקציב המקורי לאחר 9 חודשים בניהול העירוני עומד על 750 ועוד 750 ועוד 750.

מר אביהוא בן משה: איך הגעת ל-2.2? 'ואואו'.

עו"ד גלעד שריר: 750 ועוד 750 ועוד 750, 3 כפול 750 זה 2.2. זה אני מכיר 3 שורות.

מר אביהוא בן משה: ממש לא.

עו"ד גלעד שריר: אם זו אותה שורה וזו טעות,

מר אביהוא בן משה: ממש לא.

עו"ד גלעד שריר: אם זו אותה שורה וזו טעות – אחלה.

מר אלי מוסרי: יש פה טעות בטוח.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, גרשון יסביר.

עו"ד גלעד שריר: אני, הביאו לי לאשר. אגב, קודם היתה טעות וכולם הצביעו בעד למרות הטעות ולמרות שלא תיקנו לנו אותה. אני אשמח אם תגידו שיש פה טעות ותתקנו אותה.

מר ישראל זינגר: הבנו. הלאה. עוד שאלה? הבנו.

עו"ד גלעד שריר: אני מבין שהבנת, ראש העיר, אני רוצה שגם יובן בפרוטוקול.

מר ישראל זינגר: לא, לא, הוא יסביר.

עו"ד גלעד שריר: אם אתם מצביעים על הטעות, בוא נתקן אותה, או שלא נביא אותה להצבעה כרגע.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, הוא יסביר.

עו"ד גלעד שריר: אם זו לא טעות, אז יש פה גידול מ-2.2 ל-3.8. 1.6 מיליון, כמעט גידול של 70% גידול. פעם אחת. אם זה רק שורה אחת שגדלה, אז אני רק רוצה לציין, למי שלא מודע לזה, שב-4 שנים של הקדנציה הזאת, אני רוצה להגיד, כל הכבוד לנציגי הסיעות, לא יודע, סיעות הבית שהינן סיעות דתיות, כי תקציב מורשת ישראל שגדל בתקציב הראשון שאני אישרתי כחבר מועצת עיר שעמד על אזור ה-600,000 שקלים, גדל פי 2 והיום הוא על 1.3, זה בהנחה שאני טועה ולא גדלנו ל-3.8 ואז

הוא גדל פי 5. זה אחד. שתיים – גם תקציב המועצה הדתית, שהחלטנו על 8.7 מיליון בתחילת השנה, שהוא יותר גבוה מהממוצע הארצי, וגם על זה היתה ביקורת קשה, וגם בשכר, גדל בשנה הזאת כבר בעוד 8%, ל-9.3 מיליון. כלומר, אני חושב שמגיע כל הכבוד לסיעות האלה. יחד עם זאת, הייתי שמח אם ייצגו את כלל הציבור. למשל, בתיכונים ותגבור מגמות ייחודיות היה גידול של אחוז, של עוד 180,000 שקל עכשיו לתגבור למגמות הייחודית בתיכון הרוחבי. אביהוא, זו לא שאילתה, אתה תענה לי אחר כך, אני בטוח. יחד עם זאת, זה המספרים שהציגו לי.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> לא. אני אגיד לך למה, אתה פשוט מפתח פה תיאוריות לא נכונות.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני מסתכל על המספרים, לא מפתח שום תיאוריות.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> תקשיב, יש תיאוריה ויש,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני חושב שזה יישר כוח. אני חייב להוריד בפניכם את הכובע, או את הכיפה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> הוא יענה לך. אביהוא, תענה לו בפרוטרוט.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> תקשיב, אתה מפתח פה תיאוריה שאין לה שום קשר למציאות.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני רואה מספרים. מביאים לי מספרים.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> תקשיב, תקשיב, במועצה הדתית המדינה קבעה בחוק מדינה, ללא שום קשר לשיקול דעת שלך או שלי,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אנחנו נותנים מעבר.

מר אביהוא בן משה: ממש לא. ממש לא.

עו"ד גלעד שריר: אנחנו נותנים מעבר. תביא את התקציב לדיון. אני מוכן בהצעה לסדר, כי לך לא יתנו, להביא את תקציב המועצה הדתית לדיון, אם אתה תצביע בעד לדון בו. אנחנו נותנים מעבר.

מר אביהוא בן משה: ממש לא.

עו"ד גלעד שריר: אביהוא, אנחנו נותנים מעבר. רשמנו את זה בתקציב.

מר אביהוא בן משה: אתה זורק משפט, אני אומר לך ממש לא, אתה רוצה שאני אמשיך כאילו ב-ממש לא,

עו"ד גלעד שריר: לא, זה יהיה דבילי, בוא נביא את המספרים.

מר אביהוא בן משה: אז אני אגיד לך בדיוק מה המספרים.

מר שמואל לרמן: אביהוא, די, אביהוא. אביהוא, תן לו. אחרי זה אני אתן לך זכות דיבור. אני אתן לך זכות דיבור.

עו"ד גלעד שריר: מה זה משנה? תוריד לו מהזמן ולי זה. בוא נשמע, ננהל דיון. אפשר. אני שומע.

מר שמואל לרמן: זה לא ייגמר ככה.

מר אביהוא בן משה: אני רק רוצה שתבין,

עו"ד גלעד שריר: אבל יהיה ענייני לפחות.

מר אביהוא בן משה: גלעד, היה קיצוץ רוחבי לכל המחלקות ולכל האגפים בעירייה. הקיצוץ שהיה צריך להיות במועצה הדתית היה צריך להיות מהחלק שבעצם העירייה מוסיפה, מה שנקרא, תוספת שהיא לא קשורה למה שהחוק מחייב אותה. מה שעשתה העירייה, היא הורידה את הקיצוץ מכל התקציב, גם מה שהחוק מחייב אותה, בלי שבכלל יש לה שיקול דעת. ולכן היה כאן את ההחזר של אותו סכום שהוא בעצם החזיר את מה שהיה מחויב על פי דין, לא על פי שיקול דעתה אם היא רוצה או לא רוצה. זה העניין.

עו"ד גלעד שריר: אני, ברשותך, אשמח, אביהוא, הרי אנחנו מדברים לפרוטוקול,

מר אביהוא בן משה: ודאי. ודאי.

עו"ד גלעד שריר: אני אשמח שנציג את תקציב המועצה הדתית, ננהל עליה דיון. אני מוכן,

מר אביהוא בן משה: אגב, זה יהיה פה בעוד חודשיים.

מר שמואל לרמן: לא עכשיו. אבל זה לא עכשיו.

עו"ד גלעד שריר: בסדר, זה הזמן שלי לדבר. שאלתי שאלה, שמוליק.

מר שמואל לרמן: כן, זה אתה יכול לדבר, כן.

עו"ד גלעד שריר: אז אני אשאל את הגזבר שאלה אחרת, כדי שאולי הוא יענה על השאלה.

מר גרשון טוסק: אם תתנו לי,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני אתן לך. אני לא יודע, אני מקווה שתענה לי לעניין.

<u>מר גרשון טוסק:</u> אם תתנו לי שניה שניכם תבינו, אבל תנו לי את רשות הדיבור אני אענה לכם.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> יהיה לך אותה, מה אתה דואג? אני אשמח להבין מה מתוך ה-8.7 שגדל ל-9.3 אנחנו מחויבים לפי חוק, ואם היינו מחויבים לפי חוק ולא עמדנו בזה, אז זה תקלה חמורה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> נכון. נכון.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> ואני בעד להגדיל ולעמוד בחוק. פעם אחת. חד משמעית. ולעומת זאת, מה מתוך זה הוא תוספת עירונית, שגם, אני מאד מברך את זה, רק אני חושב שצריך לעשות תוספת עירונית רוחבית לכלל המגזרים בעיר. זאת היתה הערתי.

ולסיום, כבוד היו"ר, באותו עניין,אני גם לוקח אותנו, סליחה, איבדתי את הסעיף, תן לי רגע, 4 שנית ואני אמצא אותו.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בבקשה. עבר 4 שניות.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> יפה, אז אני אמצא אותו – הסעות לתלמידים – אני אשמח לקבל הסבר בגידול של 2 מיליון שקל, שזה 10% גידול בהסעות לתלמידים, האם התלמידים שלנו השנה התרחקו, מקום המגורים מבית הספר? וכמה מתוך זה, אני אשמח לפירוט, כמובן שאין פה עכשיו הסבר, כמה מתוך זה, ואביהוא, זה באותה נקודה בדיוק. אגב, בתקציב הזה אתה אישית התחייבת להביא תוספת תקציב או לעשות מאמץ, לא הצלחנו. לעומת זאת, למורשת ישראל כן הצלחנו מממשלת ישראל. התקציב הזה, כמה ממנו ממומן,

<u>מר אביהוא בן משה:</u> תתפלא. תתפלא.

עו"ד גלעד שריר: אבל זה לא מופיע פה.

מר אביהוא בן משה: ברור שלא מופיע פה.

מר שמואל לרמן: אביהוא, די.

עו"ד גלעד שריר: אז אם מישהו מנסה לדפוק אותך, אז בוא תעמוד ותגיד. אבל, בסוף תקציב ההסעות הזה יופנה,

מר ישראל זינגר: טוב, רגע, סיימת את הזמן. הלאה. מי עוד?

מר אביהוא בן משה: דרך אגב, תקציב ההסעות הוא 22 מיליון שקל או 21, מתוך זה רק 3 מיליון להסעות ל... מתוך ה-21 מיליון. אז פרופורציות.

מר שמואל לרמן: אביהוא, אתה רוצה לדבר? ליעד.

עו"ד גלעד שריר: בוא תציג בשקיפות, אני גם אסיר את הכובע ואתנצל.

מר אביהוא בן משה: זה לא קשור. אני אביא לך נתונים. 21 מיליון שקלים זה הסעות,

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: קיבלת עוד דקה וחצי בגלל הריב עם אביהוא.

עו"ד גלעד שריר: אגב, לא היה ריב עם אביהוא, התנהל דיון כמו שצריך.

מר שמואל לרמן: לא, לא, לא ריב. דיון.

מר ליעד אילני: חברים, קודם כל, באמת, יישר כוח לגלעד ולאלי שדיברו לפני על ההצגה של הסעיפים. אחד משניים, או שגלעד טועה בטענות שלו, או שגרשון או מי מעובדיו טעה טעות סופר. אין בעיה. אני אשמח לשמוע. עכשיו תראו, אני באמת אומר, כל הזמן פה השיח בעיני באמת,

מר ישראל זינגר: דווקא השיח הוא בסדר, וגם אם יש טעויות – זה בסדר.

מר ליעד אילני: לא, לא, אני רוצה לומר, עצם זה ששמוליק התייחס לזה, זה מראה שזה כאילו נמצא אצלנו במחשבה. חבר'ה, לא לקחת כל דבר אישי. זה שמישהו עכשיו בא ושואל שאלות על נושא שנמצא תחת אחריותו של מישהו, אז כמו שבן אדם יודע לבוא ולקחת, לקבל את השבחים על פעולות שהוא עושה, הוא צריך גם לדעת לקבל את הביקורת, וזה לא אישי.

מר ישראל זינגר: בסדר גמור.

מר ליעד אילני: תודה. עכשיו, אני רוצה לומר בעניין המועצה הדתית, ששם יש באמת גידול של 8% פלוס מינוס. בשבוע שעבר נשלח אלי בווטס-אפ ממספר לא מזוהה מכתב שהועבר מהמשרד לשירותי דת, אגף משאבי אנוש במועצות הדתיות, לממונה המועצה הדתית. כתוב פה כדלקמן: הנדון – העסקת עובדים שלא בתקן, מועצה דתית רמת גן. תיכף אני אגיד למה זה קשור לסעיף. 'בהתאם לנתוני המועצה שנשלחו אלינו, אבקש את התייחסותך וטיפולך בנושא שלהלן: בהתאם להנחיות וחוזרי מנכ"ל שפורסמו, העסקת עובדים במועצות הדתיות מאושרת רק לאחר קבלת תקן ואישור ועדת התקנים המשרדית. במצבת כוח האדם של המועצה הדתית מופיעים מספר עובדים אשר לא אושר עבורם תקן על ידי ועדת התקנים המשרדית כנדרש. אשר על כן, עובדים אלה מועסקים שלא כדין לכאורה ויש להסדיר את העסקתם או לסיים העסקתם באמצעות אגף משאבי אנוש במועצות הדתיות'. וכאן יש פירוט שמות שכמובן אני לא

אקריא, של 15 עובדים, חתום על זה מנהל האגף. כן, חלק קטן מהשמות מוכרים לי כמובן, כגורמים שמזוהים פוליטית עם גורמים מסוימים. אני רוצה, היות ו -

מר ישראל זינגר: מה השאלה בבקשה?

מר ליעד אילני: השאלה היא כזו, זה מכתב שנשלח אלי, אני לא יודע למי הוא עוד נשלח, אם נשלח לחברי המועצה, הגיע אלי לווטס-אפ, אני מניח מתוך כוונה שאני אדבר על זה או אעשה בזה שימוש. ובניגוד לטענות, אני תמיד אומר, אנונימי, לא אנונימי, בוא נדבר על המהות, יש פה עניין שצריך לדבר עליו. זאת אומרת, אם יש פה 15 תקנים שאושרו כ-לא כתקן וזו עבירה על החוק, ומנגד אנחנו רואים עכשיו עליה של 7%, 8%, סדר גודל של 8% בתקציב למועצה הדתית, אני חושב שהאצבעות שלנו קצת צריכות לרעוד לפני שאנחנו,

מר אביהוא בן משה: ראית ממתי המכתב הזה יצא לאוויר העולם?

מר ליעד אילני: כן, בטח.

מר ישראל זינגר: תקבל תשובה.

מר אביהוא בן משה: באיזו שנה?

מר ליעד אילני: רגע, רגע, סליחה, לא סיימתי. אביהוא, אני לא יודע למה אתה לוחץ.

מר אביהוא בן משה: מתי דו"ח הביקורת? תסתכל. 2014. זה אומר את כל התשובה למה ששאלת.

מר ליעד אילני: מי היה אז מחזיק התיק?

מר אביהוא בן משה: אין לי מושג. אין מחזיק תיק, דרך אגב.

מר שמואל לרמן: מה זה משנה? מה זה משנה?

מר אביהוא בן משה: אין מחזיק תיק, דרך אגב. אין תיק המועצה הדתית. ואגב, היום יו"ר המועצה הדתית הוא ממונה מטעם השר.

מר שמואל לרמן: אביהוא, אתה מפריע כל הזמן.

עו"ד גלעד שריר: מחזיק התיק זה רב העיר, לא? רב העיר הוא מחזיק התיק.

מר ליעד אילני: אבל אני לא מבין למה הם לוחצים.

מר שמואל לרמן: אני ניתקתי רגע. אביהוא, בחייך.

מר אביהוא בן משה: אני עוזר לך, זה מ-2014.

מר שמואל לרמן: אל תעזור לו.

עו"ד רועי ברזילי: זה ביזיון שאין מועצה דתית חדשה.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: די, די כבר, מספיק. אביהוא, מספיק. די. אני אתן לך 5 דקות, דבר איתם על מה שאתה רוצה לתקן. אין בעיה בכלל. רועי, די, מספיק.

מר ליעד אילני: ... נמצא לפני ואין לי בעיה להעביר אותו מיד,

מר ישראל זינגר: 100%.

מר ליעד אילני: רגע, שניה, אין לי בעיה להעביר אותו בווטס-אפ לכלל חברי המועצה בקבוצה שיש לנו. נכתב ב-13 ביולי 2017, קרי, לפני חודשיים. לא מצוין בו על דו"ח ביקורת,

מר אביהוא בן משה: אז אני אומר לך,

מר ליעד אילני: שניה, אם בדקת אז אני שמח שנדרשת לעניין. אני לא יודע מי צריך להידרש לעניין הזה. אני כן יודע שהמכתב הוא מה-13 ביולי.

מר ישראל זינגר: תעביר אותו, 100%.

מר ליעד אילני: אני אעביר אותו מיד. אני אומר כזה דבר, אם אנחנו מאשרים פה כרגע גידול של 400 אלף שקלם נוספים מעבר ל-200 אלף שקלים שאושרו ברבעון הקודם, בשעה שיש כזה מכתב, אני חושב שהאצבע של כולנו צריכה לרעוד, אם לא להסתייג לפחות לסעיף הזה, עד שיהיו תשובות ואני מיד מעביר את המכתב. תודה.

מר ישראל זינגר: הטענה ברורה. גרשון, בבקשה.

מר ליעד אילני: אני מעביר לכם את זה בקבוצה של ועדת בניין עיר. אולי, ראש העיר, תפתח קבוצת ווטס-אפ לכל חברי המועצה, זה בסדר.

מר שמואל לרמן: רגע, אני מסתכל בווטס-אפ שלי.

עו"ד דוד מנחם: גם אני אסתכל בשלי.

<u>מר גרשון טוסק:</u> אני מתחיל עם השאלות של רועי. רועי, שאלת לגבי ארנונה – זה לא 5 מיליון. כתוב לך למעלה – אושר בהעברה אחת. זה כבר אישרנו בחודש יוני. כרגע ההגדלה המבוקשת היא 400,000 שקל. אם אני אחבר חזרה לדו"ח הכספי, בהבהרה מספר 2 תראה הגדלה 400,000 שקל. נחבר לדו"ח הכספי, אמרתי במפורש, אני מאמין שנעמוד בזה ולא תהיה בעיה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> הלאה.

<u>מר גרשון טוסק:</u> לגבי הוצאות גביה – הם נלקחו בחשבון. לגבי הרזרבה – נדמה לי שגם אתה וגם גלעד שאלתם. בוא נעשה הפרדה בין שני הסעיפים. אם תסתכל רגע בשורה 1, יש את הרזרבה המקורית של ה-9 מיליון. על פי חוק עירייה איתנה חייבת להשאיר אחוז מהתקציב כרזרבה. האחוז הזה למעשה נועד לפעילות במהלך השנה. האחוז הזה מחולק בעיריית רמת גן לשני סעיפים – 9 מיליון בפעולות ו-2 מיליון בשכר. מתוך ה-9 מיליון בפעולות, 6 מיליון עבר בהעברה ראשונה ו-3 אנחנו מעבירים כרגע. לגבי רזרבת השכר – אנחנו מעבירים כרגע, תיכף אני אסביר למה, סליחה, אנחנו מבטלים את הרזרבה, מעבירים את זה לפעולות רגילות בשכר. תיכף אני אפרט. זאת שורה 3.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא להפריע לו. לא להפריע לו. תמשיך, גרשון.

<u>מר גרשון טוסק:</u> חלוקת הדיבידנד – הייתי מאד שמח אם זה היה כסף פרטי שלי. אני לא חושב שאני מנהל את הכסף הפרטי שלי. כל הכסף שמנוהל פה הוא כסף ציבורי. אם יש מחלוקת האם זה לטובת הציבור או לא, באיזה סעיף, זאת החלטת ההנהלה. והכסף מחולק על פי הנהלה ולפי מדיניות שנקבעת.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> מועצת העיר רק, גרשון, טעית רק בדבר אחד, לא הנהלה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> בסדר. בסדר. או קיי, תמשיך.

מר גרשון טוסק: כרגע הכסף חוזר לפעילות לטובת הציבור וכמובן לא פרטי של מישהו, שחס וחלילה לא יטעו.

מר ישראל זינגר: הלאה.

מר גרשון טוסק: לגבי מורשת ישראל – עלו פה ה-3 שורות,

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר, אני לא רוצה להפריע, אבל הוא דילג על סעיף.

מר שמואל לרמן: הוא יחזור. לא יחזור – נחזיר אותו.

עו"ד גלעד שריר: על העודפים הוא לא דיבר.

מר שמואל לרמן: הוא יחזור. אם צריך אני אחזיר אותו. תחזור לזה.

מר ישראל זינגר: חברים, כל הערה אני אפסיק אותו ואנחנו נעבור להצבעה. תמשיך.

מר גרשון טוסק: לגבי מורשת ישראל – מי שהקריא, נדמה לי שזה גלעד אם אני לא טועה,

מר ישראל זינגר: לא משנה. תמשיך. לא משנה.

מר גרשון טוסק: אם טעיתי, אני מתנצל מראש. חבר'ה, אתם הקראתם את השורה של התקציב המקורי, לא את השינויים. תעברו לשינויים.

עו"ד גלעד שריר: גם וגם, גרשון, הקראנו טוב מאד. 750 מקורי כפול 3 זה 2.2.

מר ישראל זינגר: רגע, שניה, גרשון, עצור. עוד הערה, אני מפסיק את כל ההערות, כנראה שעם כל הכבוד, אמרתי, חברים, לא רוצה לשמוע כרגע הערות לגרשון. אלי, אתה לא עונה, אתה לא מתווכח. זהו, תמשיך.

מר גרשון טוסק: אם יתנו לי, אני אענה. אם תסתכלו בסעיף התקציבי, הסעיף התקציבי 82210780 חוזר על עצמו 3 פעמים. התייחסנו לכל גידול בנפרד. כי חלק, אם תלכו רגע בבקשה אחורה ותראו בהכנסות, יש הכנסות בשורה 3 של מדינת ישראל שהעבירה 241,000 שקל לטובת מורשת ישראל. לכן ציינתי באותו סעיף תקציבי, פעם אחת גידול כנגד הכנסות, מדינת ישראל העבירה הכנסות לפעולה מסוימת.

מר ישראל זינגר: אני אפסיק אותו ונעבור להצבעה. אתם מפריעים. תמשיך. הלאה. תתווכח אחר כך.

מר גרשון טוסק: לכן, חילקנו את זה, שתראו את הדברים. חלק זה כנגד הכנסות, חלק זה החלטות של מדיניות ו/או פעילות שנתקבלה.

מר ישראל זינגר: הלאה.

מר גרשון טוסק: לגבי השאלה שהיתה, אני דיברתי על הרזרבה וכרגע על העודפים. ה-6 מיליון של,

עו"ד גלעד שריר: בוא נעבור להצבעה, גם ככה לא עונים על השאלות. הרי זה לא מעניין אותך, כולם מצביעים ככה וככה.

מר ישראל זינגר: גלעד, שמעתי את ההערות שלך,

עו"ד גלעד שריר: בסדר, אז תסגור לי את המיקרופון.

מר ישראל זינגר: תשמור את ההערות לעצמך.

עו"ד גלעד שריר: לא שומר אותן. אני משקיע את הזמן ועובר על הסעיפים, לא מקבל תשובה, אני אמשיך להפריע. אתה יכול לסגור לי את המיקרופון.

מר ישראל זינגר: אם התשובה לא מוצאת חן בעיניך,

עו"ד גלעד שריר: זה לא התשובה. זה לא על השאלה.

מר ישראל זינגר: בסדר. גרשון, תמשיך.

עו"ד גלעד שריר: זו לא השאלה. שאלתי אם 750 כפול 3 זה 2.2.

מר ישראל זינגר: גרשון, גרשון,

עו"ד גלעד שריר: מבין ש - -

מר ישראל זינגר: אם אתה לא הבנת זה לא אומר, גרשון, אתה לא עונה לו. גרשון, אתה לא עונה לו.

עו"ד גלעד שריר: עובדתית שלא ענית.

מר ישראל זינגר: אתה לא עונה לו. תמשיך הלאה. אם הוא לא מבין – תמשיך הלאה.

עו"ד גלעד שריר: אל תענה. תמשיך. אני אמשיך להפריע, כי אני לא קיבלתי תשובה.

מר ישראל זינגר: אתה יכול להמשיך להפריע. הלאה.

עו"ד גלעד שריר: בסדר גמור. לא קיבלתי תשובה. אני מבקש לקבל תשובה. כספי ציבור, מן הראוי לדון בזה ולא לדלג,

מר ישראל זינגר: גרשון, תענה, לא משנה מה הוא אומר.

עו"ד גלעד שריר: ... התקציב הדתי ותגיד שזה בסדר, אני בעד.

מר ישראל זינגר: לא משנה מה הוא אומר. לא משנה מה הוא אומר.

עו"ד גלעד שריר: רק אי אפשר לעשות את זה על חשבון הציבור.

מר ישראל זינגר: גרשון, אתה מדבר.

עו"ד גלעד שריר: ... אפשר לענות לעניין ואפשר להגיד לא הבנתי או כן הבנתי. אפשר לסתום לנו את הפיות ולא לאפשר לדבר על התקציב ואין שום בעיה. אין שום בעיה.

מר ישראל זינגר: מכיוון שיש הפרעה, תודה רבה.

עו"ד גלעד שריר: שאלנו שאלות, לא רוצים לענות עליהם – בוא נצביע.

מר ישראל זינגר: בבקשה, הצבעה.

עו"ד גלעד שריר: אל תתנו לשאול שאלות בפעם הבאה. חבל.

מר ישראל זינגר: 100%. אתה הפרעת. הצבעה.

עו"ד גלעד שריר: הפרעתי במכוון לחלוטין כי לא עונים על השאלה.

מר ישראל זינגר: בבקשה, רון, בבקשה הצבעה.

עו"ד גלעד שריר: הגדלנו ב-11 מיליון שקל את ההוצאה בזה הרגע, בלי שהבנו לצורך מה.

מר ישראל זינגר: מי בעד? מי בעד? מי בעד סעיף ג' -

עו"ד גלעד שריר: והוספנו עוד 1.6 מיליון שקל למורשת ישראל בלי שהבנו למה. והוספנו עוד 600,000 שקל למועצה הדתית בלי שהבנו למה. והוספנו גם להסעות לציבור הדתי לבתי הספר,

מר ישראל זינגר: מי בעד אישור סעיף ג'? תספור.

עו"ד גלעד שריר: ואף אחד מכם לא קיבל תשובה, אבל תצביעו. ואותך זה בטוח עניין. ואת משה רווח זה בטוח עניין, כי לפני דקה הוא שאל על זה ולא קיבל תשובה. אבל העיקר שמצביעים.

מר רון קוגמן: 16 בעד.

עו"ד גלעד שריר: כי לראש העיר מפריע שמתקיים דיון.

מר ישראל זינגר: מי נגד?

עו"ד גלעד שריר: דיון על כספי ציבור.

מר ישראל זינגר: מי נגד? תספור.

מר רון קוגמן: 7 מתנגדים.

מר ישראל זינגר: תודה רבה.

מר שמואל לרמן: מי נמנע?

מר ישראל זינגר: אין. הלאה. סעיף 3.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 15 – בעד, 7 – נגד, לאשר שינויים בתקציב הרגיל – תוספת תקציבית.

א. כספים:

3. אישור רשימה מס' 5 – שינויים בתקציב הבלתי רגיל לשנת 2017

מר שמואל לרמן: 3 – אישור רשימה מס' 5 – שינויים בתקציב הבלתי רגיל לשנת 2017. עזרא, בבקשה. אתה רוצה שקף? בעל פה?

מר עזרא נחום: לא, הם לא רוצים שקפים, הם קיבלו את החומר. קיבלתם את רשימה מספר 5 לאחרונה לשנה זו, רשימה מעודכנת. היא מכילה 7 סעיפים, סה"כ 8,683,000 שקל. הכנסות מממשלה – 210,000 שקל, ממוסדות ותרומות – 3,435,000 שקל, קרן פיתוח השבחה – 5,700,000, קרן פיתוח דרכים – 1,600,000. ויש הפחתה ממכירת רכוש, אנחנו תקצבנו תב"ר בסך 2,262,000 שקל, מאחר וקיבלנו מ-רמ"י, אז אנחנו משנים את מקורות המימון, מכניסים את זה מ-רמ"י ומבטלים למעשה ממכירת רכוש וזה חוזר לקופה של מכירת רכוש.

מר אלי מוסרי: יש לי שאלה פה.

מר שמואל לרמן: מי עוד? רועי, קודם אלי ביקש, בסדר?

מר אלי מוסרי: או קיי, יש לי שתי שאלות: קודם כל, שאלה ראשונה, לגבי המגרש הסינטטי, עזרא. שמעתי שהיו, קודם כל אני בעד, שיהיה ברור. אני חושב שהדיון שהיה בסעיף הקודם, אדוני ראש העיר, זה היה דיון מחפיר. או קיי? מחפיר, וגלעד צודק 100%, שואלים שאלות כדי לקבל תשובות, וזה יכול לקרות, כולנו בני אדם, וטבעם של בני אדם לטעות, ואפשר לטעות. וכשהגזבר עונה, ואני מכבד מאד את הגזבר, יש טעות במספרים אז יש לו את המספרים. אבל, איך אומרים, להסביר את זה שיש טעות, לא קרה אסון. אנחנו לא מחפשים, בניגוד למה שאנשים חושבים. אנחנו באים לפה כדי לקיים דיון ענייני. זה מפגש חודשי דרך אגב, בואו נעשה את זה כמו שצריך ולא 'נתחרבש' אחד עם השני.

לגבי המגרש הסינטטי – הבנתי שהיה ויכוח על הנושא הזה של המגרש הסינטטי, אם יש צורך בו או אין צורך בו. אז א', אני אשמח מאד לשמוע ממך, עזרא, אם יש צורך. ודבר שני, לגבי מעגל התנועה בארלוזורוב – א', זה דבר מאד חשוב. השאלה, אני לא מומחה תנועה, השאלה אם במקום הזה יש מספיק מקום לעשות מעגל. הבעיה הגדולה של מעגלים, ניקח לדוגמא את נוה יהושע,

מר ישראל זינגר: ברור.

מר אלי מוסרי: רגע, ישראל, שניה.

מר ישראל זינגר: כולנו אינטליגנטים מבינים.

מר אלי מוסרי: אולי לא.

מר ישראל זינגר: אני כן.

מר אלי מוסרי: אתה שחמטאי. אתה יודע.

מר ישראל זינגר: נכון. צודק.

מר אלי מוסרי: הם לא. הם לא. הם לא.

מר ישראל זינגר: אז תמשיך, בבקשה.

מר אלי מוסרי: אני אתן דוגמא את נוה יהושע. נוה יהושע זו דוגמא קלאסית, שמעגל התנועה שם זה 'נישט ההין', לא פה ולא שם. הוא לא הכי מוצלח. החשש שלי שארלוזורוב, שהוא רחוב הרבה יותר סואן, הרבה יותר סואן, גם מועד לפורענות וכבר היו שם כמה תאונות דרכים מאד בעייתיות,

מר ישראל זינגר: בגלל זה עושים את זה.

מר אלי מוסרי: שניה, לא, שניה, השאלה אם המעגל שם, מעגל התנועה שם הוא שיפתור את הבעיה. אני לא יודע. האמת שאני לא יודע.

מר עזרא נחום: תקבל תשובה.

מר רמי פדלון: זו תשובה של מהנדסי התנועה.

מר ישראל זינגר: תקבל תשובה.

מר אלי מוסרי: אני מאד אשמח לקבל תשובה בעניין הזה. ואם מהנדס התנועה יגיד שזה הפיתרון הכי טוב – אני בעד. שיהיה ברור.

מר ישראל זינגר: תקבל תשובה.

מר רמי פדלון: זה מה שתשמע ממהנדס התנועה.

מר אלי מוסרי: 100%.

מר עזרא נחום: גם נשיב לו אחר כך.

מר שמואל לרמן: רועי ביקש שני. ליעד שלישי ושולמית רביעית. זה היה הסדר.

עו"ד רועי ברזילי: אני מפנה לסעיף 2. אני לא מצליח להבין, למה נחוץ להקים משרדים ב-5.4 מיליון שקל, כשבתוכנית כאן להקים מגדל שייתן מענה לכל צרכי העירייה ברמת המשרדים. קחו את הכסף הזה, תשקיעו אותו במגדל, תשתמשו בינתיים בשכירות, למה להקים משרדים עבור המחלקה של הגנים?

מר ישראל זינגר: תקבל תשובות.

עו"ד גלעד שריר: אני ממשיך את השאלה של רועי.

עו"ד רועי ברזילי: רגע, שניה, אני לא סיימתי.

עו"ד גלעד שריר: רגע, רועי, באותו נושא, 4 שניות אני אגנוב לך – האם בכלל אנחנו יודעים איזה נכסים יש לנו שלנו בבעלותנו העירונית שאינם תפוסים ושאפשר לעשות בהם שימוש? האם כבר נעשה סקר הנכסים שאנחנו מדברים עליו ואנחנו יודעים שאנחנו צריכים עכשיו משרדים חדשים ולא להשמיש משהו קיים?

עו"ד רועי ברזילי: גם אם מדובר על המגרש שנמצא שם ליד הירקון, אז גם הוא,

מר עזרא נחום: למה לנחש? תקבל תשובה תיכף.

עו"ד רועי ברזילי: לגבי העתקת מקלט בשיכון הצנחנים – גם את זה אני לא מבין. יש שם קרקע, בטח המקלט זה קרקע חומה, בבעלות ציבורית, גם שם אנחנו צריכים לעשות גני ילדים, למה למכור את זה?

מר עזרא נחום: לא מוכרים. אני אסביר תיכף.

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו נותנים את זה ל-רמ"י שיפנו את המקלט על חשבונם, הבנתי שזה לא יוצא מהתקציב שלנו, אנחנו מפנים למעשה נכס ציבורי ואחרי זה גם נותנים להם לבנות לנו מקלט אחר. אז קודם כל, אני לא בטוח, בואו כבר עכשיו נתכנן מה אנחנו רוצים לעשות ולא נחכה ש-רמ"י יעתיקו לנו לאיפה שצריך. אם אנחנו מחליטים ששם צריך מבנה ציבורי, אז בוא נשתמש בזה כמבנה ציבורי. נכשיר מקלט ומעליו שיהיה מבנה, לגנים, לא יודע למה, למה שצריך.

מר עזרא נחום: טוב.

עו"ד רועי ברזילי: עכשיו, לגבי הסעיף האחרון, שצ"פ באחד העם, וזה מתחבר לנושא שאני העליתי השבוע, לפני חלק מכם. דואגים להקים שצ"פ באחד העם, בכניסה לוינטר, ואני חושב שבכלל מה שיש שם בוינטר זה פראות אמיתית, מבחינת, גם אלה שמחזיקים במגרש הזה משתוללים ומקימים כל מיני שלטים ומקבלים על זה תמלוגים. וחוץ מזה, אנחנו מקימים שצ"פ בשכונת השקמה,

מר עזרא נחום: לא מקימים, יש שצ"פ.

עו"ד רועי ברזילי: יש שצ"פ. לא, אבל אנחנו מכשירים אותו, משפרים אותו, אני לא יודע מה. כתוב שצ"פ באחד העם. לא מפורט.

מר אביהוא בן משה: רועי, יש שם היום את הקרוואן של מצלאווי שם שמוציאים אותו.

עו"ד רועי ברזילי: מה יש שם?

מר אביהוא בן משה: את הקרוואן של,

מר עזרא נחום: זה משרד מכירות, לא קרוואן.

מר אביהוא בן משה: את זה מוציאים. וזה טוב שמוציאים את זה.

עו"ד רועי ברזילי: זה קודם כל מצוין, אבל בזמן שאנחנו מפנים שצ"פ כדי להכשיר אותו לציבור ברמת השקמה, בגינה הכי יפה שהשקענו בה מיליונים ברמת השקמה, גינת ויצ"ו, ממש ליד המזרקה, שגם בה השקענו מיליונים, מישהו החליט שצריך לבנות מבנה של 400 מטר לא חוקי, על הקרקע, ולגזול מהציבור שצ"פ של 400 מטר. ואף אחד מכם, למעט לפני 5 ימים, לא נקף אצבע כדי לפנות מבנה לא חוקי על שצ"פ, עזרא, של 400 מטר. ובזמן הזה אנחנו מוציאים עכשיו 2 מיליון שקל, לא יודע כמה, בשביל להכשיר את ה-שצ"פ באחד העם. אז אני אומר, לצד הדבר הזה, לצד הצעדים הטובים שאנחנו עושים, בודאגה, להעיף את המפגע הזה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל יצא צו. יצא צו לפני שכתבת בפייסבוק. יומיים לפני שכתבת פוסט בפייסבוק, יצא צו. אז אל תיקח לך קרדיטים לא לך.

עו"ד רועי ברזילי: יצא צו להפסקת עבודות. צריך לצאת צו הריסה מנהלי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מטופל, רועי, מטופל. אל תדאג.

עו"ד רועי ברזילי: המקום שם מסוכן, לא מטופל ולא 'בטיח', עד היום זה לא טופל.

מר ישראל זינגר: טוב, רגע, זה לא שייך לנושא. הלאה. מי הבא בתור?

מר שמואל לרמן: רועי, היא אומרת לך שמטופל. ליעד, בבקשה.

מר ליעד אילני: אני אתייחס בקצרה. קודם כל, בעניין המשרדים, אני מצטרף לדבריו של רועי. חברים, אני חושב, אני אומר בכנות שלא ביקרתי במשרדי מחלקת גנים ונוף, ראיתי אותם רק מבחוץ, לא ביקרתי בפנים, אני לא יודע מה מצבם. אני כן חושב שראוי ש-

מר ישראל זינגר: לא בגלל המצב, בגלל קרית המוזיאונים. אבל הוא יסביר.

מר ליעד אילני: לא משנה. וגם אני אומר, ראוי, שני דברים – א', ראוי שמחלקות עירוניות שנותנות שירותים לקהל הרחב, שירותים לציבור, יהיו במקום שלציבור קל להגיע אליו מבחינת נגישות. והדבר השני, אני חושב שאפשר וראוי, באופן כללי אני מדבר, זה נכון גם לתאגידים וכו', לשבת במקומות קצת יותר צנועים. אני לא חושב, אני אומר באופן כללי, אני לא חושב שצריכים לשבת במבנים מתפוררים, אבל באופן כללי נכון לשבת במבנים צנועים. אני רוצה לשבח,

מר שמואל לרמן: למה, צחי, גנים ונוף לא יפה?

מר ליעד אילני: אני לא הייתי בפנים.

מר עזרא נחום: אני אסביר לו תיכף.

מר ליעד אילני: אמר ראש העיר, לא צריך, הבנתי, בגלל קרית המוזיאונים. מקבל. אני רוצה לשבח את ראש העירייה על ההחלטה באמת המהירה שלו להקים את מעגל התנועה בארלוזורוב חשמונאים. אני בטוח, אלי, ששינויים גיאומטריים שייעשו באזור יאפשרו הקמה של כיכר. ואני באופן אישי, אני סומך על דעתו המקצועית של מנהל מחלקת התנועה,

שהוא איש מקצוע באמת נפלא ואני בטוח שהוא לא יעשה משהו שחלילה יפגע תנועתית במצב הקיים.

לגבי העתקת מקלט בשיכון הצנחנים – תראו, א', אני רוצה לשאול, למרות שזה לא בסעיף שלך, גרשון, אבל אולי עזרא או מישהו אחר, האם התקבל אישור מפיקוד העורף להעתקת המקלט?

מר ישראל זינגר: תקבל תשובה. כן.

מר ליעד אילני: או קיי. דבר שני, אני חייב לספר לכם סיפור. דיבר איתי האלוף חיים נאדל. יכול להיות שגם אתכם. שגר שם. אדם בן 87,

מר ישראל זינגר: אלוף במילואים.

מר ליעד אילני: אלוף במילואים, אמרתי, בן 87, שמלין ובצדק לטעמי על העתקת המקלט. יש שם מבנים ישנים שהסתמכו, אני אומר לך כרגע מה הטענה,

מר ישראל זינגר: דיברתי איתו גם.

מר ליעד אילני: בסדר גמור. אני אומר לך מה הוא אמר לי ואני אשמח לשמוע ממך שהוא מרוצה. שמסתמכים על כך שבעת המלחמה שלצערנו מגיעה אלינו כל שנתיים בממוצע, ושלא תגיע כולנו מתפללים, הם עושים שימוש במקלט הציבורי שהיה קרוב אליהם. וכרגע ההעתקה שלו יותר קרוב לכפר המכביה, למעשה מביאה למצב שאין שום מצב שהם יספיקו, לא אדם בגילו ולא גם אנשים צעירים יותר, להגיע בפרק זמן של דקה אם אני זוכר, 45 שניות או דקה, דקה וחצי, לא זוכר, תסלחו לי, את משך הזמן. זו הטענה שלו. לדעתי הוא צודק, אבל אני אשמח לשמוע מכם התייחסות למה אתם חושבים שלא תהיה בכך פגיעה לציבור שחושש. אולי תשכנעו אותי.

מר ישראל זינגר: תודה. עוד מישהו רוצה לדבר?

מר שמואל לרמן: שולמית ביקשה.

מר ישראל זינגר: שולמית, כן.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: רציתי רק לשאול לגבי ה-שצ"פ, מה זה ההשקעה הזאת? על מה ישקיעו בדיוק?

מר ישראל זינגר: עזרא, בבקשה לענות.

מר עזרא נחום: אני אתחיל עם אלי. אלי שאל לגבי מכבי רמת עמידר. המגרש הזה, כידוע, למי שלא יודע, משחקים אך ורק בני נוער. מאחר ומועצת העיר אישרה להתקין במגרשים ליד דג הזהב שם מתקני דשא סינטטי, אי אפשר יהיה להתחיל לבנות שם בלי להסדיר את המגרש ברמת עמידר. ואנחנו מתכוונים קודם כל להסדיר את המגרש ברמת עמידר מבחינת דשא ורק לאחר מכן נתחיל בהסדרת, בדג הזהב את המגרשים ובדשא סינטטי.

עו"ד רועי ברזילי: עזרא, סליחה, לגבי המגרש בעמידר, אז למה הוצאנו מיליון שקל כדי לשלם שם לאגודה בעמידר אם המגרש לא היה פעיל?

מר עזרא נחום: זה משהו אחר. הוא פעיל גם היום.

עו"ד רועי ברזילי: אז איך אנחנו מכשירים אותו?

מר עזרא נחום: הוא פעיל. לא הבנת אותי אולי.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, חברים.

מר ליעד אילני: לא, אני חושש שאתה משבש הליכי חקירה, אני חייב לומר לך את זה. אל תשבש הליכי חקירה.

מר ישראל זינגר: תענה, המנכ"ל. לא שומעים אותך.

מר משה בודאגה: מאחר ואנחנו הולכים לשפץ את המגרש ליד דג הזהב, אנחנו חייבים לתת תשובה לנוער ולילדים שמשחקים שם. ולכן האלטרנטיבה זה במגרש ברמת עמידר.

עו"ד רועי ברזילי: אתה לא הבנת את השאלה.

מר משה בודאגה: הבנתי אותה.

עו"ד רועי ברזילי: המגרש בעמידר, הרי מה נטען? שבגלל שהוא פעיל ואנחנו לוקחים מהם את הטריבונות, אז אנחנו הורסים את השימוש במגרש הזה. כאילו המגרש בשימוש. אם המגרש עכשיו הוא לא בשימוש ובגלל זה צריך עכשיו כסף להכשרה, אז בשביל מה שילמנו על ה -

מר עזרא נחום: המגרש בשימוש.

עו"ד רועי ברזילי: אז אם הוא בשימוש, אז תחליטו, אז למה אנחנו צריכים להכשיר אותו?

מר משה בודאגה: לא, לא, לא.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא אחד מותנה בשני.

מר משה בודאגה: רגע, רגע, רגע.

מר ישראל זינגר: לא הבנת על מה מדובר.

עו"ד רועי ברזילי: אני הבנתי טוב מאד.

מר ישראל זינגר: לא הבנת.

מר משה בודאגה: אתה מערבב כמה דברים. המגרש עצמו היה כל הזמן בשימוש והוא בשימוש. אנחנו הולכים להרחיב עוד מגרשים בתוך השטח ההוא, כדי לכסות זמנית, שנה וחצי, על הפעילות שאנחנו בונים את המגרש בדג הזהב.

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו מקימים מגרש חדש?

מר משה בודאגה: כן. נוספים.

מר ישראל זינגר: הלאה. בבקשה.

מר עזרא נחום: באשר למעגל התנועה – לצערי, אנחנו לפני כשנה הגשנו בקשה למשרד התחבורה לממן את ביצוע מעגל התנועה. ועד כה, למרות מאמצינו, לא קיבלנו תשובה חיובית. מאחר והיו לאחרונה מספר תאונות, החליטו פה בהנהלת העיר, בהמלצת ראש העיר, שהעירייה תממן את הביצוע. הנושא נבדק, אושר על ידי מהנדס התנועה ואנחנו בהתאם מתכוננים מיד לאחר חג סוכות להתחיל בביצוע של מעגל התנועה.

מר ליעד אילני: יש צפי זמן לסיום?

מר עזרא נחום: אמרתי, אחרי סוכות.

מר ליעד אילני: לא, לא להתחלה, לסיום.

מר עזרא נחום: בערך 3 חודשים אנחנו נסיים את העבודה.

מר אביהוא בן משה: למה משרד התחבורה לא אישר את זה?

מר עזרא נחום: תראה, אנחנו הגשנו הרבה דברים, יש דברים שהם נתנו, יש דברים שלא.

מר משה בודאגה: הם לא מאשרים הכול.

מר עזרא נחום: אנחנו הגשנו על 5 מעגלי תנועה.

מר אביהוא בן משה: אבל אמרו לי שיש פה קשרי ממשל, חשבתי שאפשר להיעזר.

מר שמואל לרמן: אביהוא, אביהוא, לך יש קשר עם בנט, כל מה שאתה מבקש?

מר אביהוא בן משה: כמעט כל מה שאני מבקש.

מר משה רווח: יש קשרים ויש קשרים. יש קשרים שמישהו מתהדר ולא עושה. ויש קשרים שמבצעים.

(מדברים ביחד)

מר ליעד אילני: שנשאיר אתכם לבד?

מר שמואל לרמן: תגיד לי, בנט, כל מה שאתה מבקש הוא נותן, אביהוא? גם לא בטוח.

מר אביהוא בן משה: בוא נאמר את זה ככה, שלתיכון החדש שהולך לקום, השר תרם 50 מיליון שקל. מה אתה אומר על זה? בלי עזרה של קשרי הממשל. לבד.

מר ליעד אילני: מכספו?

מר אביהוא בן משה: 50 מיליון שקל.

מר גרשון טוסק: מהדיבידנד.

מר שמואל לרמן: הוא לקח מכספו.

מר ליעד אילני: האמת שהוא יש לו, אבל שיהיה בריא.

מר ישראל זינגר: טוב, חברים, בואו נמשיך.

מר אביהוא בן משה: האמת, יש לו.

מר ליעד אילני: עינינו לא צרה. הוא הרוויח ביושר.

מר ישראל זינגר: תמשיך, לא משנה, תמשיך.

מר עזרא נחום: שאלתם, אני רוצה להשיב, ברשותכם, לרועי וגם לליעד לגבי משרדי גנים ונוף. משרדי גנים ונוף, פה החליטו במועצה לאשר תקציב להקמת קרית מוזיאונים ולמעשה המשרדים אמורים להפוך להיות חלק מתוך המוזיאונים. על מנת לאפשר את השימוש למוזיאון, צריך להעתיק את המשרדים. אנחנו מצאנו שטח ליד הפארק הלאומי, בין החווה החקלאית לספארי,

מר ישראל זינגר: שזה הכי הגיוני אגב.

מר עזרא נחום: אנחנו נכשיר מקום שמתאים להקמת המשרדים של גנים ונוף. באשר למקלט,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל 5.5 מיליון שקל למשרדים?

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, אתה לא עונה יותר. תמשיך.

עו"ד רועי ברזילי: למה לא החלופה של שכירות?

מר עזרא נחום: אין משרדים אחרים ברשות העירייה שאפשר לאכלס את גנים ונוף.

מר ישראל זינגר: תמשיך, עזרא, לא צריך להתווכח. תמשיך, עזרא.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, אבל רק על ה-5.5 מיליון, למה 5.5 מיליון?

מר עזרא נחום: שאלת – אני אענה לך.

מר ישראל זינגר: זה אומדן.

מר עזרא נחום: זה אומדן שכולל גם פיתוח והצטיידות.

מר ישראל זינגר: הלאה. תמשיך.

מר עזרא נחום: טוב. באשר למקלט בשיכון הצנחנים – אנחנו בתחילה לא הסכמנו לפנות את המקלט וזה מהווה רצף שם לכל ההתפתחות של ה-70 יחידות דיור של רמ"י. רמ"י התחייב לממן הקמת מקלט חלופי.

וההצעה היא כאן לאשר למעשה, אנחנו מקבלים את ההקצבה מ-ממ"י ובונים מקלט. רועי, אנחנו קלענו גם לדעתך, היו לפחות שתי ישיבות במשרדו של מנכ"ל העירייה – האם ניתן לשלב במקלט גם גני ילדים? ואנחנו בוחנים את זה. אם נמצא אפשרות שיהיה אפשר להוציא היתר בנייה שם ונידרש לגני ילדים, יכול להיות שאנחנו נרחיב את זה גם למבנה ציבור וגם מקלט ציבורי.

עו"ד רועי ברזילי: עזרא, אז השאלה צריכה להיות – האם במקום החדש יהיה ניתן להכשיר? והאם במקום הנוכחי אפשר להכשיר?

מר עזרא נחום: אי אפשר במקום הנוכחי.

עו"ד רועי ברזילי: במקום שאפשר להכשיר, שם זה צריך להיות.

מר עזרא נחום: אי אפשר לבנות במקום הנוכחי.

מר ליעד אילני: עזרא, אני לא יודע אם אתה הכתובת, הממונה על הביטחון, אתה או היועץ לביטחון, הוא לא נמצא, אני מבקש לענות – האם אתם יכולים להרגיע את התושבים שמרחק הזמן למקלט הציבורי עומד בהנחיות פיקוד העורף?

מר עזרא נחום: זה לא יהיה באותו מיקום כמובן, כן? זה ישתנה. לחלק יעזור, לחלק פחות. אבל כל הבתים החדשים, הם נבנים כמובן על פי חוק.

מר ליעד אילני: ויש דרך שאנחנו חושבים שאנחנו צריכים להתערב כדי שבכל זאת תושבים שאין להם מקלט לא יעמדו בסכנה?

מר עזרא נחום: אני לא יכול להתחייב על זה. יש גם ככה פערי מקלט עצומים בעיר רמת-גן מבחינת מקלטים ציבוריים.

באשר ל-שצ"פ – ה-שצ"פ הוא במסגרת ה-תב"ע והעירייה היתה מחויבת לפתח אותו. מי שמכיר, בכניסה ליד שני הבניינים הגבוהים בכניסה

לוינטר, יש שם את משרד המכירות, בין משרד המכירות לבין שער הכניסה לפארק הלאומי זה ה-שצ"פ. לא יעלה על הדעת שהעירייה שהתחייבה לשפץ אותו, לשקם אותו, היא לא תעשה את הפעולה המבורכת הזו. לא מדובר בהקמת גן ילדים, אלא לפתח את ה-שצ"פ. יש תוכנית מאד מעניינת.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ש-מה היא כוללת?

מר עזרא נחום: שהיא כוללת פיתוח גם נופי, גם עם פרגולות ומקום שנעים יהיה להתהלך בו וגם לשבת שם.

מר ישראל זינגר: וגם שיפור הכביש.

מר עזרא נחום: ולמעשה היום הכביש, אתם יודעים, הוא מאד מסוכן, הוא צר. מה שאנחנו עושים, במקום שהמדרכה תהיה צמודה לכביש, אנחנו נכניס את המדרכה לתוך ה-שצ"פ. ככה מי שירצה להיכנס לפארק הלאומי, למעשה יצטרך להתהלך דרך ה-שצ"פ ויכנס לפארק הלאומי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מבורך.

מר ישראל זינגר: תודה.

מר עזרא נחום: תודה רבה.

מר ישראל זינגר: האם אפשר פה אחד, חברים?

מר שמואל לרמן: אפשר להצביע פה אחד? פה אחד.

עו"ד רועי ברזילי: אני נגד.

מר ישראל זינגר: הצבעה.

מר ליעד אילני: אני עם הסתייגות. ישראל, בעד עם הסתייגות.

מר ישראל זינגר: אז תיכף תגיד.

מר עזרא נחום: תגיד על איזה סעיף אתה מסתייג ופה אחד.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. בדיוק. רק שניה אחת. אנחנו כרגע מאשרים את רשימה מספר 5, שינויים בתקציב הרגיל לשנת 2017. רועי, אתה לגמרי נגד או רק עם הסתייגות?

מר ליעד אילני: לגבי איזה סעיף אתה מתנגד?

עו"ד רועי ברזילי: 2 ו-5.

מר שמואל לרמן: אני רוצה לאשר את השינויים פה אחד, למעט הסתייגות של רועי מסעיפים 2 ו-5, והסתייגות של ליעד מסעיף,

מר ליעד אילני: מסעיף 5.

מר שמואל לרמן: מסעיף 5. כל השאר פה אחד.

מר ישראל זינגר: תודה רבה.

מר שמואל לרמן: יופי. גמרנו. מצוין.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר רשימה מס' 5 – שינויים בתקציב הבלתי רגיל

לשנת 2017. עו"ד רועי ברזילי, חבר מועצת העיר מסתייג מסעיפים 2 ו-5 ברשימה. מר ליעד אילני, חבר מועצת העיר מסתייג מסעיף 5 ברשימה.

א. כספים:

4. אישור קריטריונים לחלוקת התמיכות לגופים נתמכים לשנת 2018

מר שמואל לרמן: עכשיו אנחנו בסעיף 4 – אישור קריטריונים לחלוקת התמיכות לגופים נתמכים לשנת 2018. מי מתאר את זה?

מר ישראל זינגר: הצבעה, כי כבר דובר על זה. גרשון, לא דובר? דובר כבר בפעם שעברה על זה, נכון?

מר גרשון טוסק: השאלה אם יש למישהו שאלות או משהו.

מר אלי מוסרי: כן, יש לי שאלה, יש לי משהו אחר להגיד.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר אלי מוסרי: אני רוצה לציין את זה. כיוון שאלה שמדברים פה על שטחים פתוחים וכל זה, אני בא ממקום לשבח הפעם.

מר שמואל לרמן: יופי.

מר אלי מוסרי: לא קשור לנושא בכלל, אבל לא משנה. אבל זה בא לשבח. אני בא לשבח קודם כל את מי ש-

מר שמואל לרמן: יש לך 5 דקות לשבח.

מר אלי מוסרי: 5 דקות מלאות. ישראל לא יפריע לי.

מר שמואל לרמן: תשבח 5 דקות.

מר אלי מוסרי: אני באמת רוצה לציין מספר אנשים שקרה משהו ברמת גן, אולי אנשים לא יודעים, אז אני רוצה לשבח. אני רוצה להתחיל במנכ"ל העירייה, במשה, ובאביבית,

מר ישראל זינגר: משה רווח,

מר אלי מוסרי: תיכף, אני אגיד את השמות, כדי שהדברים יהיו ברורים.

מר ישראל זינגר: אריה, הוא משבח.

מר אלי מוסרי: אני משבח. זה תור השבחים.

מר שמואל לרמן: את הפארק הלאומי. את הפארק הלאומי.

מר אלי מוסרי: את המנכ"ל, את אביבית, את היועץ המשפטי, המחלקה של היועץ המשפטי וגם את עמית גופר מנהל מחלקת הפיקוח של הבנייה של אגף ההנדסה. במה דברים אמורים?

מר שמואל לרמן: את יו"ר המועצה גם אולי?

מר אלי מוסרי: הוא לא קשור לעניין. אבל אם הוא יהיה, נשבח אותו. אני מבטיח לך שנשבח אותך. את אביבית כן.

מר ישראל זינגר: וראש העיר שאחראי על הכול?

מר אלי מוסרי: ראש העיר, זהו, ראש העיר ידע אחר כך, נשבח גם אותו, אבל הוא ידע אחר כך. אבל מי שעשה את העבודה זה המנכ"ל, היועץ המשפטי, אביבית. לך יש אחריות כוללת.

מר ליעד אילני: אז אלי, אני חושב כשמגיע טוב זה ראש העיר וכשמגיע רע זה ראש העיר.

מר אלי מוסרי: הסיפור בקצרה, שיש בניין שהיה של בזק, מרכזיית בזק, באצ"ל 6,

מר ישראל זינגר: אביבית, שיבחו אותך. לא להפריע.

מר אלי מוסרי: היא יודעת, היא יודעת, היא קיבלה ממני את השבח הזה. מה שקרה שם, שבזק מכרו את זה ליזמים פרטיים, זה מגרש חום וזה בניין בשיטת 'פל-קל', שיש בעיה בכלל עם אוכלוסייה. ומה שקרה שם, שהבטיחו בעירייה, מקורות עלומים הבטיחו להם שהכול יהיה בסדר ויקבלו רישיונות בזמן ואין מה לדאוג, ונכנסו לשם עסקים בניגוד ל-תב"ע, בניגוד להיתרים, בניגוד לכל דבר. והמחלקה, גם המשפטית וגם מחלקת הפיקוח בהוראה של אביבית, כמובן שהמנכ"ל היה מעורב בכל, הם טיפלו וזה הגיע לעתירה מנהלית. מה שאני רוצה רק להגיד, שהשיא היה שהשכירו שם קומה שלמה ל'כולל'. זאת אומרת, רמת גן הופכת להיות עכשיו בני ברק, בלי לפגוע בדתיים, כולל אולם אירועים ל'כולל'. זאת אומר, יש שם, כתוב במפורש בחוזה, רבותי, אם לא רואים את החוזה לא מאמינים, לעשות שם אירועים. יש סרטון מאד יפה שהתפרסם בפייסבוק, של דקה וחצי, באחת עשרה וחצי בלילה ריקודים ושמחה,

מר ישראל זינגר: אלי, אולי לאלה שלא יודעים תסביר את העניין ההנדסי. מכיוון שזה 'פל-קל' וכנראה הריקודים עלולים להפריע, זה עלול למנוע באמת שזה יהיה.

מר אלי מוסרי: נכון.

מר ישראל זינגר: יפה מאד.

מר אלי מוסרי: יכולים ליפול, מה להפריע? שיהיו בריאים, אף אחד לא רוצה לפגוע בהם. אבל אני רק רוצה פה להסביר. נכון לאתמול קיבלתי אפילו מידע בעניין הזה, שהם כבר הגישו ערעור על העתירה ואמרו להם, הוא דאג להגיד למישהו שידאג, שבעירייה הבטיחו לעזור להם. זאת אומרת, למרות העתירה הם ימשיכו לעזור. אז זה תחת הפרוז'קטור שלי, אז כל אחד שישים לב.

מר ישראל זינגר: גם שלי, אלי.

מר אלי מוסרי: בוא נתחיל, ראש העיר, המנכ"ל וכל השאר. תודה רבה.

מר ישראל זינגר: תודה.

עו"ד רועי ברזילי: איפה הלך החשוד המיידי?

מר שמואל לרמן: להתפלל ב'כוללי', הוא הלך ל'כוללי'. תמשיך, רועי, מה הבעיה? הצבעה.

עו"ד רועי ברזילי: על הקריטריונים?

מר שמואל לרמן: כן.

מר ישראל זינגר: כי דובר בפעם שעברה. אם יש עוד שאלה – בבקשה. פורט ואגב הסכמנו כולנו, הצבענו פה אחד, אבל אם יש שאלה בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: על מה הצבענו פה אחד?

מר ישראל זינגר: כן, על הקריטריונים. גרשון,

מר גרשון טוסק: לא הצבענו. מצביעים עכשיו. תעשו את ההצבעה.

מר ליעד אילני: לא הצבענו.

מר ישראל זינגר: צודק. בבקשה. תנו לרועי לדבר.

עו"ד רועי ברזילי: לגבי ענפי הספורט, עוד הפעם חוזר הסיפור הזה של התקציב לקבוצה עירונית לכאורה, בלי שהקריטריון יותר מדי מפורט ומסביר מהי קבוצה עירונית. והתוספת לתקציב זה 65% מסך כל הזה. אנחנו חוזרים עוד פעם למבנה הישן והלא ברור, מנסים להגיד על איחוד של קבוצות. איחוד של קבוצות נעשה. אם נעשה, אני לא יודע אם נעשה או לא נעשה, הוא לא מצדיק לאורך זמן להישאר על 65% יותר מכל האחרים.

מר ישראל זינגר: אבל על זה כן היתה הצבעה, ידידי, לפני 3 ישיבות, 2 ישיבות מועצה.

עו"ד רועי ברזילי: אז למה זה חוזר?

מר ישראל זינגר: לא. היתה הצבעה לגבי מה שאתה אומר, לגבי עירוני רמת גן, מה שלא ציינת, וגם לגבי הפועל רמת גן. אז אם אתה רוצה ספציפית, כלומר, זה לא על זה. טוב, תשאל, על זה אין מה לענות יותר.

עו"ד רועי ברזילי: תסביר לי מה עכשיו אנחנו עושים.

מר ישראל זינגר: מה שכתוב שם.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא מופיע בסדר היום שאנחנו מצביעים על הקריטריונים עכשיו? אנחנו מאשרים את הקריטריונים?

מר ישראל זינגר: כן. זה לא מופיע.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא יודע. אם הוספנו כסף בעבר, זה לא רלוונטי. עכשיו אנחנו יוצרים קריטריון.

מר ישראל זינגר: אתה לא קראת, זה לא על זה.

מר משה בודאגה: שניה, אני אסביר לו.

מר ישראל זינגר: משה, תסביר בבקשה.

מר משה בודאגה: מה שאנחנו עושים, אנחנו מאשרים את הקריטריונים. לאחר מכן, ועדת תמיכות תשב ותחלק על פי הקריטריונים את העניין הזה.

עו"ד רועי ברזילי: אני מבין. אני מבין. אני אומר,

מר משה בודאגה: לא היו שינויים. לא היו שינויים.

עו"ד רועי ברזילי: היו שינויים, אבל לא משנה.

מר משה רווח: לא היו שינויים.

מר משה בודאגה: השינויים היחידים, שניה, אני אסביר. אתה שואל שאלה ולא נותן להשיב אפילו. השינוי היחיד שהיה זה התוספת הגדולה שהוספנו בזמנו את המיליון שקל לקבוצות הספורט, או קיי? זו התוספת הגדולה.

עו"ד רועי ברזילי: התוספת היא רק מגדילה את העוגה, החלוקה נשארה זהה.

מר ישראל זינגר: לא, הוספנו להפועל, זה הצבענו, להפועל רמת גן,

עו"ד רועי ברזילי: בסדר. אבל הקריטריונים נותרו זהים.

מר ישראל זינגר: בסדר. נכון. נכון.

מר משה בודאגה: הקריטריונים נותרו זהים והוספנו, הגדלנו את העוגה ב-600,000 שקל.

עו"ד רועי ברזילי: אז לגבי הקריטריונים, שזה הדבר שחשוב בעיני, קודם כל ביחס לספורט. הקריטריון שהכי מציק לי זה הקריטריון הזה שנותן העדפה מובנית ומבנית לנושא הזה של קבוצה עירונית.

מר ישראל זינגר: וצודקת.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא חושב שהיא צודקת.

מר ישראל זינגר: אתה לא חושב.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר.

מר ישראל זינגר: אבל זה היה במועצת העיר. בסדר, זכותך.

עו"ד רועי ברזילי: אבל זכותי להסביר. אנחנו מאשרים את זה עכשיו.

מר ישראל זינגר: אתה צודק.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר?

מר ישראל זינגר: טוב.

עו"ד רועי ברזילי: התוספת הזאת,

עו"ד גלעד שריר: מה אתה לא מבין שהיא צודקת? תגיד עוד פעם רק, אני פספסתי.

עו"ד רועי ברזילי: התוספת, לפחות בדברי ההסבר לתוספת,

עו"ד גלעד שריר: 65% אתה מדבר?

עו"ד רועי ברזילי: כן. דברי ההסבר לתוספת הזאת מנסים להצדיק אפשרות שקבוצות יתאחדו. זה ההסבר בדברי ההסבר. קבוצות התאחדו לכאורה לפני עשרות שנים וכתוצאה מזה הם זוכים 20 שנה, 30 שנה קדימה לתקציב עודף,

מר ישראל זינגר: שכחת שהפרדנו את הנוער מזה. גם זה שכחת. והיתה הצבעה פה אחד.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא רלוונטי הנוער.

מר ישראל זינגר: בוודאי שזה רלוונטי.

עו"ד רועי ברזילי: הנוער זה משהו אחד, זה משהו אחר. למה קבוצה עירונית, שהיא רק מגדירה את עצמה כעירונית, אין לה שום

מאפיינים עירוניים, תקבל העדפה? למה שלא ניצור בספורט איזו שהיא תחרות בין קבוצות, כמו שצריך, ממקום שווה? אין שום הבדל היום בין הקבוצות. אין שום ערך לכך שקבוצה קוראת לעצמה עירוני או לא עירוני, אין לזה שום ערך. לגבי קבוצות הנוער אני יכול להסכים, מי שצריך זה, צריך להכניס קריטריון של נוער, זה אני מסכים. אבל זה לא רלוונטי הקריטריון של העירוניות יותר. לא רלוונטי. אם אתה מחביא מאחורי הקריטריון של העירוניות את הנושא של הנוער, אז זה לא בסדר. תפריד, תגיד – הקבוצה עירוני רמת גן מחזיקה קבוצות נוער, תתקצב אותה בגלל זה. לא בגלל שהיא עירוני. לא צריך להיות קשר בין הקביעה שזה עירוני לבין קבוצת הנוער. תתקצב אותם על קבוצת הנוער יותר.

<u>מר שמואל לרמן:</u> זהו, רועי? רבותי, לפני זה, אנחנו עוד מעט,

<u>מר ליעד אילני:</u> אני. אני רוצה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רק רגע, אני אתן לך. אנחנו לפני הסיום של ה-4 שעות, התחלתי ב-18:05, עכשיו 13 דקות ל-22:00, אני רוצה להציע להאריך את זה בחצי שעה, אני חושב שזה יהיה יעיל, ואם לא יספיק נעבור כבר ליום אחר. יש התנגדות שזה ימשיך עד 22:30? מי בעד להאריך ל-22:30?

<u>מר ישראל זינגר:</u> כולם.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> מה זה משנה? אתה צריך 100%. תשאל מי נגד.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני לא צריך, אני לא צריך 100%, אני צריך 75%. מי בעד להאריך לשעה 22:30?

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> חבל, במקום שזה יהיה ביום ראשון.

<u>מר שמואל לרמן:</u> כן? בסדר לכם?

עו"ד גלעד שריר: תספור כמה אנשים. שמוליק, תספור את ההצבעה.

מר ליעד אילני: מי קבע שהישיבה היא 4 שעות?

מר שמואל לרמן: פקודת העיריות.

מר משה רווח: ....

מר ליעד אילני: סליחה? אני אזכיר לך, כשאתה היית באופוזיציה, כמה שאלות היית שואל על כל סעיף?

עו"ד גלעד שריר: הוא דיבר פעם אחת על סין.

מר שמואל לרמן: רבותי, אני צריך להצביע. מי שלא רוצה שלא יצביע. מי בעד להאריך חצי שעה, עד 22:35? יצביע. אני צריך 75% מהנוכחים.

מר ישראל זינגר: ולקוות שזה יסתיים.

מר שמואל לרמן: תצביעו. תספור שניה.

מר רון קוגמן: ליעד, אתה מצביע או לא? 12 בעד.

מר שמואל לרמן: מי נגד? בבקשה להצביע.

מר רון קוגמן: 3 נגד.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יש לי 75%. אני מאריך ל-22:35, ואם לא נספיק אז נגלגל את זה ליום אחר. רגע, שלום רוצה להגיד מילה.

<u>החלטה:</u>

הוחלט ברוב קולות להאריך את ישיבת המועצה בחצי שעה נוספת, עד השעה 22:35.

<u>עו"ד שלום לוי:</u> מי שאני לא אראה אותו עד החג, שיהיה לכם חג שמח ושנה טובה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> שנה טובה, יופי, שלום, חג שמח ושנה טובה. אתם הולכים?

<u>מר ישראל זינגר:</u> מתקזזים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אתה מתקזז. יאללה. על הכדורגל ליעד רוצה לדבר.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> גם אני.

<u>מר שמואל לרמן:</u> גם גלעד.

<u>מר ליעד אילני:</u> אבל אני מבטיח לעשות את זה בקצרה אם לא יהיו הפרעות.

<u>מר שמואל לרמן:</u> עוד מישהו רוצה להתקזז עם עוד מישהו? נישאר פה ישראל, אני ועוד אחד מהאופוזיציה. זה מה שיקרה.

<u>מר ליעד אילני:</u> שולה, את רוצה להתקזז עם שי? הוא רוצה ללכת.

מר שמואל לרמן: כן, באמת, שולה, שי רוצה ללכת.

עו"ד גלעד שריר: אני עוד שניה הולך בלי להתקזז. אני רק אומר את מה שרציתי.

מר שמואל לרמן: תתקזזו, אין בעיה, תתקזזו.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, אם יש ישיבה אני פה.

מר ליעד אילני: אפשר להתקזז, זה בסדר. גם ביבי וטיבי מתקזזים.

מר שמואל לרמן: אבל אני חייב להגיד לכם, דוד מנחם רצה להתקזז עם אביהוא, הוא לא הבין שזו אותה סיעה.

מר ליעד אילני: אני במקומכם הייתי עצוב אם אתם צוחקים מהמצב של הקואליציה. בסדר.

מר ישראל זינגר: טוב, בבקשה, ליעד.

מר ליעד אילני: חברים, שי, אני חייב לומר שאני מופתע ממך, כי, א', אני זכור וגם חברי אותך באופוזיציה, שואל שאלות ארוכות,

מר ישראל זינגר: די, אמרת על הזמן, חבל. זכותך, אבל בוא נזרום.

עו"ד שי בכור: ...

מר ליעד אילני: לא, ממש לא טראומה. אני חושב שדווקא ממי שמתיימר להביא את הפוליטיקה החדשה לבוא וממש לחפור בכל סעיף וסעיף ולהבין לאן הולכים כספי הציבור ואיך מנוהלים.

מר ישראל זינגר: אגב, צריך להיות מרכז צעירים חדש, אגב. אתה תברך אותו.

מר ליעד אילני: מצוין. יישר כוח. הוא לא בירך אותי על הראשון שאתה בירכת,

מר ישראל זינגר: לא בירכת אותו?

מר ליעד אילני: לא. אני אברך אותו על השני בשמחה.

מר ישראל זינגר: טוב.

מר ליעד אילני: הדבר השני, אני רוצה לומר, תשמע, בכל זאת הוא צריך להצדיק את הישיבה וגם את המקום השלישי בסיעה, מה שהובטח, אבל נחיה ונראה. הובטח מקום שלישי בריצה בפעם הבאה, זה לא סוד, נכון?

עו"ד גלעד שריר: אבל אני שמעתי את בוגי היום אומר שזה לפני חבירות ולפני זה, אז אתה יודע, הכול משתנה.

מר ליעד אילני: לא יודע. נכון לעכשיו זה מקום שלישי. שגם רועי ברזילי יידע למה שותפו נשאר.

עו"ד שי בכור: יש דברים שאני צריך לדעת, ישראל, שאתה מעדכן אותו לפני שאתה מעדכן אותי?

מר ישראל זינגר: הוא יודע לפני גם.

מר ליעד אילני: אם תתנו לי את האישור, אני יכול לישיבה הבאה לבוא ולהציג, לרענן את זכרונכם.

מר ישראל זינגר: נראה לי שביום ראשון זה יהיה מוכן.

מר ליעד אילני: אין בעיה. תסכימו ליום ראשון, אני אשמח לבוא ולרענן את זיכרון האדונים. דבר שני, לעניין הקריטריונים,

עו"ד דוד מנחם: אם זה לא מסתיים תוך חצי שעה אז חבל למשוך חצי שעה.

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד דוד מנחם: אז להעביר את הכול ליום ראשון.

מר ליעד אילני: הקואליציה מפריעה בינתיים.

עו"ד גלעד שריר: אבל אתה הצבעת בעד, מה אתה,

עו"ד דוד מנחם: לא, אני אומר לכם. אם אתם רוצים לא לגמור תוך חצי שעה, אז קדימה.

עו"ד גלעד שריר: אני נתתי לך, אתה תישאר את החצי שעה, אני לא אהיה לא ביום ראשון וגם לא בעוד ...

עו"ד דוד מנחם: לא, אל תעשה את זה. אז אני נשאר פה חצי שעה, אבל תישאר.

עו"ד גלעד שריר: אני הצבעתי נגד.

מר ליעד אילני: לעניין הקריטריונים.

מר ישראל זינגר: שמוליק, זה הזמן שלך.

מר ליעד אילני: אתם באים בתלונות, תבואו לעצמכם בתלונות, באמת.

לנושא הקריטריונים – אני מתנגד לקריטריונים. אני חושב שבאמת, משה רווח מחזיק תיק הספורט, עשית בחודשים האחרונים תיקונים שהיו נדרשים, אני יודע שנאבקת על זה, בסופו של דבר עשית תיקונים. התיקונים האלה הם תיקוני עוולות בעיני, שנגרמים בין היתר כתוצאה מזה שהקריטריונים צריכים להיות אחרים וצריך לדון בקריטריונים חדשים. זו דעתי. ועדיין, יישר כוח שבחרתם לתקן את העוולות שהיו. אבל בכל זאת, היות ודנים בקריטריונים אני אתנגד אליהם.

אני רוצה הערה לראש העירייה, שפנה אלי בהתחלה לעניין ההתנצלות. אני אומר את זה שוב בקצרה. אותה גברת שאתה רומז עליה, שרמזת ואמרת יועצת שלי, קודם כל, יש לי מספר יועצים בתחום החינוך, כמו בכל תחום אחר, היא אכן אחת מהם, אבל יש גם כאלה נוספים. חלקם, אגב, היו מנכ"לים של משרד החינוך. ואני אשמח גם להציג לך את עמדתם בנושאים כאלה ואחרים. אותה גברת, אני חייב לומר וזו האמת, לא דיברה איתי בכלל בסוגיית הציונים, לא היא זו שדיברה איתי, ואני חושב שלא צריך,

מר ישראל זינגר: אבל לא רציתי שיטעו אותך.

מר ליעד אילני: לא, לא הטעו אותי. רגע, אני כבר אגיד לך. אני חושב שלא נכון גם לבוא להזכיר אותה ולרמוז כאילו זו היא וגם לרמוז כאילו היא מטעה. בסך הכול אצל אותה גברת, אני מזכיר לך, היית בבית וביקשת ממנה שתישאר בתפקיד מנהלת אגף החינוך. אני מעריך שאמרת את זה על סמך היכרות רבת שנים גם בתיכון בליך.

הדבר השלישי, לגבי הציונים – אני עומד, גם אתה כשהיית יום לפני פתיחת הלימודים בתיכון אוהל שם, דיברת עם המורים ושיבחת אותם על הציונים בבגרויות האחרונות.

מר ישראל זינגר: כי המורים היו 4 שנים קודם.

מר ליעד אילני: בסדר. אבל השנה האחרונה. בישיבה הקודמת, אתה יודע, בסך הכול אתה מחזיק תיק החינוך, אתה יו"ר ועדת החינוך של מרכז השלטון המקומי, וגם מנהלת אגף החינוך שתיקנה אותי, היא לא תיקנה אותי שזה לא מהשנה האחרונה. התיקון, אם אתם זוכרים, היה על זה שזה לא כולל את תלמידי החינוך המיוחד. לא משנה שבשקף שהציגו לפני זה לא כללתם אתם את המידע על החינוך המיוחד.

מר ישראל זינגר: לא, רגע, הבנת מה שאני אמרתי רק?

מר ליעד אילני: אני אומר לך, ואני עומד על זה, שהנתונים שהצגתי בפייסבוק היו נתונים של השנה שהסתיימה רק לפני חודשיים שלושה. אני עומד על זה. תבדוק שוב. אני עומד על זה ממשרד החינוך, תבדוק שוב.

מר ישראל זינגר: אז קודם כל, לא יכול להיות, כי משרד החינוך לא נותן. מי שאמר לך,

מר ליעד אילני: תבדוק שוב.

מר ישראל זינגר: אני רוצה פשוט לעזור לך.

מר ליעד אילני: זה לא כולל בגרויות חורף.

מר ישראל זינגר: אתה לא מכיר את המערכת.

מר ליעד אילני: אני לא מכיר. יכול להיות שגם מישהו שהיה מנכ"ל משרד החינוך לא מכיר והוא מטעה אותי, בסדר.

מר ישראל זינגר: לא הטעה. לא משנה. הלאה. תודה. גלעד.

עו"ד גלעד שריר: אני רוצה להגיד רק דבר אחד בהמשך בנושא של הסיפור של התמיכות, זה בהמשך לדברים שרועי אמר. אני חושב שמן הראוי, כשאנחנו מאשרים את התמיכות האלה, לקבוע עוד איזה שהוא נוהל שיצטרף לתמיכות. ואני מציע ומבקש שנצביע עליו. שבו אחת ל-X שנים, ואני לא קובע את המספר, אבל אם מקבלים היום החלטה, אז כדאי להחליט גם מה המספר, נבחנת העירוניות של אותה קבוצה עירונית, כל אחת, לא משנה באיזה תחום ספורט, נבחנת מידת העירוניות, כאשר גם יש להציב פרמטרים מהי עירוניות. אני חושב שאין מגבלה גם להציב יותר מקבוצה עירונית אחת, זו גם הצעה שהצעתי בעבר, גם באותו ענף ספורט, אין מגבלה, קראתי את החוק וקראתי את התמיכות. יכולות להיות פה בעיר מספר קבוצות עירוניות. יחד עם זאת, אם מפלים את התקציב בתוספת תקציבית של 65% לטובת קבוצה שמוגדרת עירוני, כדאי גם להגדיר לה מה המשמעות של עירוני ומה אנחנו מצפים ממנה כעירוני, ומה אנחנו כעיר דורשים ממנה על מנת לתת לה 65% הגדלה בתקציב, וגם לא להשאיר את זה כמשהו שהוא פתוח עד סוף חייה אלא להגביל את זה בזמן, ולבוא ולבחון את העירוניות הזאת אחרי פרק זמן. והדוגמא הקלאסית זה באמת קבוצת הכדורסל העירונית לשעבר, או הקיימת, או הנוכחית, שבעצם אושרה אי שם לפני שנים רבות, אף אחד לא מכיר או מוצא את הפרוטוקולים ההיסטוריים של למה ומתי ואיך, ואף אחד גם לאחרונה לא בחן האם ראוי שתמשיך להיות עירונית או לא, עשו כל מיני מכירות ושינויים. אני חושב שמן הראוי לעשות את הבדיקה הזאת באופן מובהק ומובנה בתוך התמיכות, לקבוע לכמה זמן.

מר ישראל זינגר: ברור. משה, בבקשה.

מר משה רווח: טוב, ככה, קודם כל לגבי הקריטריונים. הקריטריונים האלה נבחנו וזה קריטריונים שאגב, הרבה עיריות אחרות ראו מה אנחנו עשינו ואיך אנחנו פעלנו והם למדו מאיתנו את הקריטריונים. כי אנחנו ירדנו עד העומק של הקבוצה, עד עומק מה הקבוצה תעשה, במה היא תעסוק. זה לא היה לפני כן. וגם אפילו הכנסנו את הקריטריון של מספר תושבים ברמת גן שמשחקים באותה קבוצה. זה לא היה. זאת אומרת, שהכסף הרמת גני יגיע לקבוצות הרמת גניות ולתושבים שבאמת צריכים. אז הקריטריונים נעשו פה בקפידה. אני רק יכול להגיד לכם שבמסגרת תוכנית האב שאנחנו מקיימים בספורט, הזמנו את כל הקבוצות אלינו, ואנחנו ביחד איתם דנים על קריטריונים ועל כל

מיני שינויים כאלה ואחרים שאנחנו מכניסים. כמו שליעד ציין, עשינו את הדברים האלה, זה לא היה פשוט, זה היה שיח,

מר ליעד אילני: על זה 'שאפו', מגיע לכם.

מר משה רווח: עשינו את זה,

מר ישראל זינגר: זה לא נשאר לכל השנים, גלעד.

מר משה רווח: כמובן שיש כאלה, כל מיני שרוצים לקחת כל מיני קרדיטים שלא שלהם, אבל זה משהו אחר, אנחנו לא נדבר על זה. אבל, הקריטריונים האלה נעשו בהרבה פגישות, ביחד עם ראש העיר שנכנס גם לעומק של העניין הזה. ואני חושב שהיום אני יכול להגיד בפה מלא שהגענו לתוצאה טובה. אני רוצה להגיד לכם שהשאיפה היא תמיד, השאיפה היא תמיד, כמובן בגלל שתקציב הספורט הוא תקציב, הוא לא תקציב ענק, הוא לא תקציב גדול מספיק, אז המטרה שלנו שהתקציב שיילך לקבוצות שיוכלו לעשות איתו הרבה מאד דברים. ולכן, האיחודים בין הקבוצות והעירוניות, זה דבר מאד מאד חשוב לעיר. זה מוסיף גאווה עירונית והתחברות לקבוצה שמובילה. זה מאד מאד חשוב. עם כל הכבוד לכל ההערות,

מר ישראל זינגר: לא צריך לענות. עזוב. תודה.

מר משה רווח: אז זה הכיוון. תודה, ישראל.

מר אביהוא בן משה: אפשר גם הערה?

מר ישראל זינגר: רגע. יהיו שינויים. בתוכנית האב יהיו שינויים.

מר משה רווח: אני יכול להגיד שבתוכנית האב, אנחנו פשוט יושבים איתם על כל צעד.

(מדברים ביחד)

מר ישראל זינגר: אביהוא, בבקשה. נא לא להפריע. לא להתווכח.

מר אביהוא בן משה: אני רק פשוט רוצה להעמיד דברים על דיוקם. קריטריונים שהשתנו ועשו וכל מיני סיפורי סבתא שמספרים לנו פה עכשיו. אני רק אציין כי באמת, סיפורי סבתא מספרים פה, כי לפני שנה כשעמדנו בקריטריונים, קבוצה אחת שקוראים לה הפועל רמת גן גבעתיים הלכה והתמוטטה, כי מישהו פה לא ניסה לעזור להם. אבל אחרי שהתגייסו גם חברים מהקואליציה וגם מהאופוזיציה, גם רועי וגם אני, הדברים השתנו. נכפו. הקריטריונים בעצם היו אמורים להשתנות כי מישהו פה ניסה לכפות מהלך מסוים והוא לא הצליח, ולכן הדברים האלה השתנו. אז כל הסיפורים האלה שעשיתי וחקרתי ובדקתי, את זה אפשר לספר לפרוטוקול. אבל המציאות אומרת את האמת.

(צועקים ביחד)

מר משה רווח: חבל שיש פה אחד שגונב דעת. בכל התחומים, לא רק בספורט. יש פה אחד שגונב דעת. פופוליסט בשקל. פופוליסט בשקל שגונב דעת. אין לו מושג על מה הוא מדבר והוא מקשקש.

(השתקת מיקרופונים)

מר ישראל זינגר: הצבעה בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: יש אפשרות להפסיק רק את שניהם?

מר שמואל לרמן: לא, לא, אי אפשר, את כולם. גם ישראל מפסיק את עצמו, הוא לא שם לב. אנחנו כרגע באישור הקריטריונים לתמיכות, לגופים נתמכים לשנת 2018. מי בעד אישור הקריטריונים לחלוקת התמיכות? יצביע. בבקשה לספור, רון.

מר רון קוגמן: 11 בעד.

מר שמואל לרמן: 11 בעד. מי נגד?

מר רון קוגמן: 2.

מר שמואל לרמן: הסתייגות על מה?

עו"ד רועי ברזילי: על הסעיף של העירוניות.

מר רון קוגמן: על הסעיף של העירוניות – רועי הסתייגות.

מר שמואל לרמן: מי נמנע?

מר רון קוגמן: 5 נמנעים.

מר שמואל לרמן: 5 נמנעים. יופי. אושר.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 11 – בעד, 1 בעד עם הסתייגות (עו"ד רועי ברזילי מסתייג על סעיף "עירוניות"), 2 – נגד, 5 – נמנעים לאשר קריטריונים לחלוקת התמיכות לגופים נתמכים לשנת 2018.

מר ליעד אילני: אני מבקש רק שאלה אחת חשובה – האם יש סעיפים, שנדע איך לתכנן את הזמן בחצי שעה שנותרה, יש סעיפים שירדו מסדר היום שהופץ אלינו?

מר שמואל לרמן: כן.

מר ליעד אילני: איזה?

מר שמואל לרמן: הנושא של האצטדיון ירד.

מר ליעד אילני: או קיי.

מר גרשון טוסק: אפשר לעבור לסעיף הבא?

א. כספים:

5. אישור מתן כתב הוראה בלתי חוזרת ואוטונומית (ערבות) לשתי קבוצות כדורסל:

א. עמותת ידידי מכבי רמת חן-בליך – בסך 430,000 ₪ לתקופה 1.1.18 עד 1.9.18.

מר שמואל לרמן: אנחנו עוברים עכשיו לסעיף 5 – אישור מתן כתב הוראה בלתי חוזרת ואוטונומית (ערבות) לשתי קבוצות כדורסל: עמותת ידידי מכבי רמת חן-בליך בסך 430,000 ₪ לתקופה 1.1.18 עד 1.9.18. אפשר פה אחד? יופי.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מתן כתב הוראה בלתי חוזרת ואוטונומית (ערבות) לקבוצת הכדורסל עמותת ידידי מכבי רמת חן-בליך – בסך 430,000 ₪ לתקופה 1.1.18 עד 1.9.18.

מר ישראל זינגר: אנחנו מכירים את ההיסטוריה. סעיף ב', תקריא אותו.

א. כספים:
5. אישור מתן כתב הוראה בלתי חוזרת ואוטונומית (ערבות) לשתי קבוצות כדורסל:
ב. הפועל רמת גן גבעתיים כדורסל – בסך 300,000 ₪ לתקופה 1.9.17 עד 1.10.18.

מר שמואל לרמן: הפועל רמת גן גבעתיים, ערבות נוספת,

מר ישראל זינגר: כדורסל.

מר שמואל לרמן: בסך 300,000 ₪.

מר ליעד אילני: אני פה רוצה רשות דיבור.

מר שמואל לרמן: לתקופה 1.9.17 עד 1.10.18. מישהו רוצה?

מר ישראל זינגר: אפשר פה אחד?

מר ליעד אילני: אני רוצה רשות דיבור.

מר שמואל לרמן: רשות דיבור, בבקשה.

מר ליעד אילני: באמת דקה, חברים. ואני חושב שראש העירייה גם, שאתה תסכים איתי בעניין הזה. זה לא על הכדורסל, זה על הכדורגל, אבל על הפועל רמת גן, אז אני,

מר גרשון טוסק: אז בוא נאשר קודם.

מר ליעד אילני: לא, אני קודם חייב לדבר, אחרת אני לא אוכל לדבר.

מר שמואל לרמן: 5 דקות על הפארק הלאומי?

מר ליעד אילני: לא. על עיריית רמת גן. על העירייה עצמה.

חברים, לפני מספר ימים, יו"ר מועדון הכדורגל הפועל רמת גן גבעתיים הודיע שהוא מתפטר, בין היתר בגלל סחיטה באיומים מצד בכיר בעיריית רמת גן.

מר שמואל לרמן: זה כדורסל, זה לא כדורגל.

מר ליעד אילני: כדורגל.

מר ישראל זינגר: תן לו לדבר. מותר לו.

עו"ד גלעד שריר: הוא לא מדבר על הפארק. הוא מדבר על קרוב, זה על הפועל, זה קרוב מאד.

מר ליעד אילני: אתה רוצה, אני אדבר על הפארק. סחיטה באיומים זה חלק מהדברים שקשורים לעבירות הפליליות שבוצעו בפארק, אבל זו עבירה אחרת. זה אני לא יודע שקרה שם. זה אני לא יודע. קרו דברים פליליים אחרים.

מר שמואל לרמן: הנה, גם גלעד, מי רוצה להתקזז עם גלעד?

מר ישראל זינגר: ליעד, מה השאלה?

מר ליעד אילני: אני רוצה לומר, תן לי לומר, אדוני ראש העיר, אני חושב שבעניין הזה אתה תסכים איתי.

מר ישראל זינגר: בהחלט.

מר ליעד אילני: אני, נמאס לי,

מר שמואל לרמן: די. ליעד, בבקשה.

מר ליעד אילני: תודה. נמאס לי ואני בטוח שלעוד חלק מכם, לראות כל פעם איזה שהוא אייטם חדש שבו שמה של עיריית רמת גן מככב בהקשרים לא סימפאטיים בלשון המעטה. טענות של יו"ר מועדון כדורגל שהוא מתפטר בגלל סחיטה באיומים מצד בכיר בעירייה, הם חמורים פעמיים:

א', כי אם אכן קרה הדבר, אז אני דורש שמנכ"ל העירייה, בהנחה שהוא לא המאיים ומהיכרותי עם המנכ"ל הוא לא זה שאיים, שמנכ"ל העירייה יקיים בדיקה מיידית ומקיפה וינסה להגיע, לא הכול זה משטרה, כל הזמן אומרים משטרה, הלכו למשטרה, המשטרה סגרה, יש גם עניין של ערכים. יש עניין של איזה עובדים אנחנו רוצים שיעבדו בעיריית רמת גן.

מר ישראל זינגר: אתה מבקש בדיקה. בסדר גמור.

מר ליעד אילני: רק רגע. אני מבקש שמנכ"ל העירייה יקיים בדיקה מקיפה מי אותו אדם שגרם ליו"ר קבוצת כדורגל לעזוב את הקבוצה וחבל.

הדבר השני – היות ושמו של העובד לא פורסם, ובאיזה שהוא מקום מכפישים פה מספר רב של עובדים בכירים, ובכירים הרי לא חסרים לנו, מי כמוכם יודעים, אז אני חושב שראוי שאותו יושב ראש יבוא בפני מנכ"ל העירייה, אני לא מבקש בפרהסיה, וייתן בפניו את ההוכחות, שוב, זה לא משטרה, משטרה תעשה את הבדיקה שלה, ערכית, שמנכ"ל העירייה יבדוק את טענותיו של יו"ר הקבוצה במי מדובר.

מר שמואל לרמן: אתה בטוח שזה עובד עירייה? עובדי עירייה איימו?

מר ליעד אילני: יו"ר המועדון, זה פורסם – סחיטה באיומים מצד בכיר.

מר שמואל לרמן: בכיר בעירייה?

מר ישראל זינגר: מה שאני מציע, כדי, הרי אי אפשר לזמן מישהו, אנחנו לא ועדת חקירה, אם ידועים לך פרטים נוספים, אני אשמח לקבל,

מר ליעד אילני: אני מציע שלא אני, שהיו"ר, אתה יכול לדרוש מהיו"ר.

מר ישראל זינגר: לא יכול לדרוש.

מר שמואל לרמן: ישראל לא יכול לדרוש.

מר ישראל זינגר: מכיוון שהנושא, אני מבין, יקר לך,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הוא התלונן במשטרה?

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא אמרתי משטרה, אם אתה, לא פה בפורום זה, אם יש לך נתונים או קצוות של חוטים, קח ממנו אתה, כי עובדה שהעלית את זה, אחרת זה באוויר,

מר ליעד אילני: לבקש ממנו ולהעביר למנכ"ל.

מר ישראל זינגר: תבקש ממנו, תביא את הפרטים שיש ונפעל. תודה רבה. הלאה. האם אפשר להצביע? אפשר להצביע פה אחד? תודה.

מר שמואל לרמן: פה אחד. יופי.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מתן כתב הוראה בלתי חוזרות ואוטונומית (ערבות) לקבוצת הכדורסל הפועל רמת גן גבעתיים כדורסל – בסך 300,000 ₪ לתקופה 1.9.17 עד 1.10.18.

א. כספים:

6. אישור הצטרפות להסדרי גישה לאינטרנט לחשבונות הבנק המנוהלים והמיועצים (ניירות ערך) של העירייה, בהתאם לדרישות הספציפיות של כל אחד מהבנקים, לצפייה וקבלת מידע בלבד, לעמירים – בקרה על מוצרים פיננסיים בע"מ ו/או מי מטעמה, בהתאם להסכם פיקוח ליווי ובקרה על תיקי השקעות שנחתם עם העירייה.

מר שמואל לרמן: אנחנו עכשיו עברנו לסעיף 6.

מר ישראל זינגר: בבקשה, סעיף 6 תקריא.

מר שמואל לרמן: אני מקריא: אישור הצטרפות להסדרי גישה לאינטרנט, זה משהו פורמאלי, לחשבונות הבנק המנוהלים והמיועצים (ניירות ערך) של העירייה, בהתאם לדרישות הספציפיות של כל אחד מהבנקים, לצפייה וקבלת מידע בלבד, לעמירים – מה זה עמירים?

מר גרשון טוסק: חברת בקרה.

מר שמואל לרמן: לעמירים, סליחה, כן, בקרה של מוצרים פיננסיים בע"מ ו/או מי מטעמה, בהתאם להסכם פיקוח ליווי ובקרה של תיקי השקעות שנחתם עם העירייה. אפשר פה אחד? פה אחד. יופי.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר הצטרפות להסדרי גישה לאינטרנט לחשבונות הבנק המנוהלים והמיועצים (ניירות ערך) של העירייה, בהתאם לדרישות הספציפיות של כל אחד מהבנקים, לצפייה וקבלת מידע בלבד, לעמירים – בקרה על מוצרים פיננסיים בע"מ ו/או מי מטעמה, בהתאם להסכם פיקוח, ליווי ובקרה על תיקי השקעות שנחתם עם העירייה.

ב. נכסים:

אישור הסכם רשות שימוש עם עמותת מועדון המרגנית רמת גן – רשות שימוש במגרש עבור חניה למועדון המרגנית, גוש 6211 חלק מחלקה 17 ר"ג. מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם רשות שימוש.

מר שמואל לרמן: נכסים – סעיף ב'. גמרנו את נושא כספים. הלאה. אישור הסכם רשות שימוש עם עמותת מועדון המרגנית רמת גן – רשות שימוש במגרש עבור חניה למועדון המרגנית, גוש 6211 חלק מחלקה 17 ר"ג. ויש פה גם חוות דעת משפטית והסכם רשות שימוש.

מר ישראל זינגר: אפשר פה אחד?

מר ליעד אילני: שאלה קצרה. אני לא יכול להצביע ואז לדבר.

מר שמואל לרמן: אתה יכול לדבר ואחרי זה להצביע.

מר ליעד אילני: בדיוק. זה מה שאני אומר.

מר ישראל זינגר: יש לכם פה חוות דעת משפטית. בבקשה.

מר ליעד אילני: יש לי שאלה אחת שהיא לא קשורה לעניין המשפטי, כי בטח זה לא מופיע בהסכם.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר ליעד אילני: אני העליתי בישיבה הקודמת שדנו בנושא את השאלה העקרונית והלא משפטית – האם אנחנו לוקחים בחשבון שהחלטה שנקבל לגבי מועדון המרגנית, אנחנו יכולים מחר לקבל דרישה, למשל מיורם אייל מנכ"ל כפר המכביה, לומר – הלו, גם אני רוצה. האם מבחינת מדיניות, אדוני ראש העירייה, לקחת את זה בחשבון ואיך תתייחס,

מר ישראל זינגר: כן, והדברים הם שונים. הדברים הם שונים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: למה?

מר ישראל זינגר: הדברים הם שונים. בבקשה, נורית.

מר ליעד אילני: אני אשמח לקבל תשובה למה הם שונים.

מר ישראל זינגר: הדבר הזה הוא ספציפי לגבי הסכם שנחתם בזמנו עם המרגנית. השאלה היתה האם אנחנו, כלומר, קודם כל, שניה, בבקשה.

גב' נורית דיין: קודם כל, מדיניות זה מה שמחליטה הנהלת העיר, אבל לכפר המכביה יש מספר רב של מקומות חניה ומגרשים שסמוכים, שבתוך המתחם. פה אין משהו שהוא משויך וזה בפועל כן משמש כחניון למועדון.

מר ישראל זינגר: כלומר, זה לא יקרה.

גב' נורית דיין: וזו החלטה של מועצת העיר.

מר ליעד אילני: נורית, זה העניין של המדיניות. מחר יבואו, לא יודע מה, הנה, איך קוראים לקאונטרי שאת הולכת באפעל? מותר לספר שאת שוחה, לא? איך קוראים לו?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: קאונטרי רמת אפעל.

מר ליעד אילני: קאונטרי רמת אפעל. מחילה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אין להם חניה.

מר ליעד אילני: קאונטרי רמת אפעל יבקשו,

מר שמואל לרמן: ליעד, ליעד, תן לי,

(מדברים ביחד)

מר ליעד אילני: חברים, לא כל דבר זה משפטי.

עו"ד דוד שואקה: אני אענה על זה.

מר שמואל לרמן: הוא רוצה אבל משהו להגיד.

מר ליעד אילני: בסדר, אבל זה לא משפטי. אני אשמח לשמוע אותו.

עו"ד דוד שואקה: זה כן משפטי.

מר ליעד אילני: לא, זה מדיניות.

עו"ד דוד שואקה: אתה שואל אם אין חשש שזה יהווה תקדים, והתשובה היא שאין חשש.

עו"ד דוד מנחם: כי זה גם עובר בוועדת נכסים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ועוד דבר, זו החלטה שלנו, זו לא החלטה של מחלקת נכסים. אבל אני רוצה עוד דבר קטן להוסיף, שב-7 בערב זה כן כל התושבים יוכלו להחנות שם, וגם לא עד 7 בבוקר, עד שהם ייצאו החוצה.

מר שמואל לרמן: בסדר גמור.

מר ליעד אילני: אני לא משתתף.

גב' נורית דיין: וההסכם הוא רק לשנה ואנחנו נבחן את הנושא הזה במהלך השנה.

מר שמואל לרמן: רועי, רצית משהו?

עו"ד רועי ברזילי: כן.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: אני אומר, אני באמת חרד ממה שקורה כאן. קרקע ציבורית, פרטית, מייחסים אותה באופן אקסקלוסיבי למועדון כזה או אחר, וזה לא משנה מה.

עו"ד דוד מנחם: ציבורית או פרטית?

עו"ד רועי ברזילי: זה ציבורית.

עו"ד דוד מנחם: אז מה אמרת קרקע ציבורית פרטית? ככה אמרת.

עו"ד רועי ברזילי: מספחים אותה למקום פרטי, או לא פרטי, קרקע ציבורית שתוחמים אותה ומייחסים אותה למועדון אקסקלוסיבי. כי לא כל אחד יכול, רק מי שמשלם.

מר ישראל זינגר: רק תושבי השיכון.

עו"ד רועי ברזילי: לא משנה מי הם. רק מי שמשלם. זה אוכלוסייה אקסקלוסיבית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מי שמנוי.

עו"ד רועי ברזילי: מי שמנוי, מי שמשלם. אוכלוסייה אקסקלוסיבית, אנחנו מקצים קרקע ציבורית. עכשיו, לא בהליך רגיל של הקצאה, סתם מקצים. וזה לא סתם קרקע, זה קרקע נדרשת.

עו"ד דוד שואקה: זה בהליך רגיל של הקצאה.

עו"ד רועי ברזילי: או קיי. זה קרקע נדרשת, זה קרקע שיכולה לשמש בקלות את כולם. זה לא איזה קרקע שלא משתמשים בה לחניה או משהו. זה חניה. זה חניה של הציבור. אנחנו גוזלים חניה של הציבור,

מר שמואל לרמן: כדי שאלה שיבואו למועדון, הפוך, לא יתפסו מקומות אחרים של תושבי השיכון.

עו"ד רועי ברזילי: אבל תופסים להם באופן קבוע. זה אותו דבר.

מר ישראל זינגר: זכותך. שמענו את ההערה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הערך המוחלט לכמות המכוניות הוא אותו דבר, אם זה בחוץ או בפנים.

עו"ד רועי ברזילי: הציבור זכאי להחנות, הציבור זכאי להחנות שם.

מר ישראל זינגר: רון, הצבעה.

מר שמואל לרמן: רוצים להצביע?

מר אביהוא בן משה: שניה, אני רוצה אבל לשאול שאלה לגבי ה-תראו, אני גם, זה אמנם היה בבוקר בהנהלה ואני מבין עכשיו שגם אין על זה, זאת אומרת, העירייה לא מקבלת מזה איזה שהוא דיבידנד או איזה שהוא סכום על ההקצאה. אם לוקחים מהציבור שטח ציבורי,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: צריכים לתת לו משהו.

מר אביהוא בן משה: לא, אז אני אומר, אז הציבור צריך לקבל, אם לא בצורה של חניה במקום אז לפחות לקבל שכר דירה. זאת אומרת, שנקבל מזה איזה שהוא,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: נכון.

עו"ד דוד שואקה: ההקצאה במהותה זה ללא תמורה. לא יכולה להיות הקצאה בתמורה.

עו"ד גלעד שריר: הקצאה זה בוועדת הקצאות, לא במועצת העיר. זו לא הקצאה.

עו"ד דוד שואקה: הקצאה זה במועצת העיר.

עו"ד גלעד שריר: זה עבר ועדת הקצאות?

גב' נורית דיין: כן.

עו"ד דוד שואקה: זה עבר ועדת הקצאות ומועצת העיר צריכה לאשר את זה. זה החוק.

מר משה רווח: רק לסבר לכם את האוזן – זה לתושבי רמת גן. המתאמנים שם זה תושבי רמת גן.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: רק מי שמשלם.

עו"ד רועי ברזילי: שמשלמים כסף.

(צועקים ביחד)

מר שמואל לרמן: רבותי, הצבעה – מי בעד לאשר את הסעיף הזה?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא מאשרת.

מר שמואל לרמן: מי בעד?

מר רון קוגמן: 9 בעד.

מר שמואל לרמן: מי נגד?

מר רון קוגמן: גלעד, אתה נגד?

עו"ד גלעד שריר: כן.

מר רון קוגמן: 3.

מר שמואל לרמן: מי נמנע?

מר ליעד אילני: אני לא משתתף.

מר רון קוגמן: 3 נמנעים, 1 לא משתתף.

עו"ד גלעד שריר: יש לך פה עוד שניים. גם את גבי ורמי לא ספרת לדעתי נמנעים.

מר רון קוגמן: עוד פעם – מי נמנע? 5.

מר שמואל לרמן: 5 נמנעים. ליעד לא משתתף. רק הערה לפרוטוקול – אמי בעלת מניות במקום, בדקתי עם עו"ד שואקה, אין לי בעיה להצביע. רק שיהיה רשום.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 9 – בעד, 3 – נגד, 5 – נמנעים, 1 – לא משתתף, לאשר הסכם רשות שימוש עם עמותת מועדון המרגנית רמת גן – רשות שימוש במגרש עבור חניה למועדון המרגנית, גוש 6211 חלק מחלקה 17 ר"ג.

???: מה זה מניות? חברה במקום.

מר שמואל לרמן: בעלת מניה, זה לא חברה. יש מנוי ויש בעל מניה.

עו"ד דוד מנחם: אז תגיד שאתה לא משתתף.

מר שמואל לרמן: לא, לא. אני הצבעתי, מותר לי, בדקתי.

מר משה רווח: מותר לו. הוא בדק עם שואקה.

ג. אישור הסכם רכישת המניות של עיריית ת"א במרכז הזאולוגי תל אביב רמת גן.

מר שמואל לרמן: אישור נוסף – אישור הסכם רכישת מניות של עיריית ת"א במרכז הזאולוגי תל אביב רמת גן. בשפת העם – ספארי.

מר ישראל זינגר: גיל, בקצרה, וברכות לך ולרועי.

מר שמואל לרמן: תחזיר את התוצאות קודם של נכסים.

מר רון קוגמן: 9 בעד, 3 נגד, 5 נמנעים ו-1 שלא השתתף.

מר שמואל לרמן: יופי. אנחנו עברנו. חוזרים עוד פעם לרכישת המניות בספארי. אפשר פה אחד? פה אחד. הלאה.

מר ישראל זינגר: רגע, אני רק רוצה לברך את גיל שעשה את העבודה ואת רועי שסייע במציאת הנתונים כדי שנוכל לקבל פירוט.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: רגע, לגבי הספארי, אי אפשר לקבל הסבר?

מר שמואל לרמן: אפשר לקבל הסבר. שאלתי אתכם אם אפשר פה אחד, אמרתם כן.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כן, אבל להבין.

מר ישראל זינגר: תן בתמצית בבקשה. מהלך שהרבה שנים לא הצליח.

מר שמואל לרמן: מי מדבר?

מר ישראל זינגר: גיל.

מר שמואל לרמן: גיל, בבקשה.

מר גיל סימנהויז: ערב טוב. ההסכם שמונח לפניכם זה בעצם הסכם שהוא תוצר של תהליך ארוך שהתחיל לפני מספר שנים, נעצר ובעצם חידשנו אותו לפני מספר חודשים. חבר המועצה רועי ברזילי, עו"ד רועי ברזילי, הניח את המסמך הראשוני, ממנו בעצם אספנו את כל הנתונים. מי שמכיר, החיבור של תל אביב ושל רמת גן בספארי הוא משנת 78, שעיריית רמת גן מחזיקה 60% ממניות החברה ועיריית תל אביב 40%. לפני מספר שנים שתי העיריות הפסיקו להשקיע כסף ישיר בספארי ובעצם הספארי מחזיק את עצמו. בין לבין, עיריית רמת גן כן השקיעה באמצעות תב"רים או באמצעות ביצוע עבודות. המו"מ נוהל על בסיס הערכת שווי שבוצעה בסוף שנת 2016, שהעריכה את השווי של החברה בסכום של כ-25 מיליון שקלים. לפי זה עשינו חלוקה של 40-60, יצא שחלקה של עיריית תל אביב הוא כ-11 מיליון שקלים. מתוך זה הפחתנו את חובות הארנונה שלא שילמה עיריית תל אביב עד שנת 2006, כשהם משוערכים לערך שלהם היום. על פי חישוב שערכה מחלקת הגבייה שלנו, חובה של עיריית תל אביב עומד נכון להיום על 1,916,000 שקלים.

מר ישראל זינגר: בקיצור, זה הסכם מצוין, שולמית, לעיריית רמת גן ותושבי רמת גן, שסוף סוף יאפשר לנו לפתח את הספארי, לבחור מנכ"ל וכך הלאה. תודה. פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר הסכם רכישת המניות של עיריית ת"א במרכז הזאולוגי תל אביב – רמת גן.

ד. אישור הקמת חברה עירונית לפיתוח מתחם אצטדיון רמת גן.

מר ישראל זינגר: סעיף ד' יורד מסדר היום.

החלטה:

הנושא ירד מסדר היום.

ה. אישור הארכת העסקת מלווה הסעות מעל גיל 70 – דואניס פסיה.

מר ישראל זינגר: סעיף ה' – אישור הארכת העסקת מלווה הסעות מעל גיל 70 – דואניס פסיה – אפשר פה אחד? כן.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר הארכת העסקת מלווה הסעות מעל גיל 70 – דואניס פסיה.

ו. אישור תקן משרה נוספת – עו"ד לתחום הכנת מכרזי יועצים באגף רכש.

מר ישראל זינגר: ו' – אישור תקן משרה נוספת – עו"ד לתחום הכנת מכרזי יועצים באגף רכש. ככל שרכש נמשך יותר מדי זמן מפסידים גם הרבה כסף. האם אפשר פה אחד? זה לא מספיק לכמות המכרזים. יש הרבה.

עו"ד דוד שואקה: אני אסביר את זה. למרות שזה לא התחום שלי, אבל אני בקיא בזה. היום יש מנהלת מחלקה, שהיא עוסקת בנושא חוזים ומכרזים. יש נוהל חדש של משרד הפנים לגבי התקשרויות עם יועצים, שזה עד היום היתה ועדה עירונית שהיא בדקה ואישרה את כל ההתקשרויות. מ-1 לינואר אי אפשר יהיה לפעול לפי הנוהל ובעצם גם הנושא הזה יצטרך להיכנס להליך הרגיל של מכרז. ולכן, צריך עוד עובדת שהיא תעסוק בכל הנושא הזה,

מר ליעד אילני: או עובד.

עו"ד דוד שואקה: או עובד. עובד או עובדת, כמובן. זה כרוך בהרבה מאד עבודה, כי צריך יהיה לקבוע את הנהלים, איך זה ייעשה, ולעירייה יש הרבה מאד התקשרויות עם יועצים, מהנדסים, מתכננים וכו'. ולכן, העובדת הנוכחית שעוסקת במכרזים וגם ככה עמוסה, לא יכולה לעסוק בזה.

מר ליעד אילני: אתה ממליץ, אדוני?

עו"ד דוד שואקה: אני בהחלט ממליץ.

מר ישראל זינגר: אפשר פה אחד?

מר ליעד אילני: כן. אם היועץ המשפטי המליץ.

עו"ד רועי ברזילי: ...

מר ישראל זינגר: אז כנראה שאני לא דייקתי.

עו"ד דוד שואקה: זו עובדת שהיא תעסוק בנושא של התקשרויות עם יועצים.

מר ישראל זינגר: רועי, נכון, הוא צדק. אפשר פה אחד? תודה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר תקן משרה נוספת – עו"ד לתחום הכנת מכרזי יועצים באגף רכש.

ז. אישור עבודה נוספת בשכר הרצאות בתחום הביקורת עבור מר דני רייף מבקר העירייה.

מר ישראל זינגר: סעיף ז' – אישור עבודה נוספת בשכר הרצאות בתחום הביקורת עבור מר דני רייף מבקר העירייה. אפשר פה אחד? כמובן לא בשעות העבודה והכול.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר עבודה נוספת בשכר הרצאות בתחום הביקורת עבור מר דני רייף מבקר העירייה.

ח. אישור עדכון שכר – מר משה גבאי עוזר ראש העיר.

מר ישראל זינגר: סעיף ח' – אישור עדכון שכר – מר משה גבאי עוזר ראש העיר. אפשר פה אחד? הלאה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון שכר – מר משה גבאי עוזר ראש העיר.

ט. אישור תיקון נוסח חוק העזר לרמת-גן למניעת רעש.

מר ישראל זינגר: סעיף ט' – אישור תיקון נוסח חוק העזר לרמת-גן למניעת רעש, ראיתם אותו, אפשר פה אחד?

עו"ד דוד שואקה: אני אסביר. התיקון בא להוסיף מועדים שבהם אפשר יהיה לחרוג מהשעה המותרת לעשות רעש.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: איזה מועדים?

עו"ד דוד שואקה: המועדים קבועים. יכולת לקרוא את זה. אני יכול לקרוא לך.

מר ישראל זינגר: יש מועדים קבועים בחוק.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: או קיי, או קיי.

עו"ד דוד שואקה: יש תוספת. אני יכול לקרוא את זה, אם לא קראת, שאומרת ככה: מוצאי"ש, אפשר יהיה עד חצות. ליל יום העצמאות, מוצאי יום העצמאות עד השעה 01:00 לפנות בוקר, ליל פורים, מוצאי פורים ושושן פורים עד שעה 01:00, ליל שמיני עצרת ומוצאי שמיני עצרת עד שעה 01:00, ליל ל"ג בעומר, מוצאי שביעי של פסח, ליל המימונה ועד 6 מועדים בשנה לצורך קיום אירוע ציבורי שראש העירייה אישר מראש ובכתב עד לשעה 01:00, ובלבד שהודעה על כך תפורסם באתר האינטרנט של העירייה. אירוע ציבורי, הכוונה לאירוע המיועד לפעילות חינוך, תרבות, ספורט, דעת או קידום עסקים.

מר ישראל זינגר: תודה. אפשר פה אחד? כן.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר תיקון נוסח חוק העזר לרמת-גן למניעת רעש.

י. אישור הצעת חוק עזר לרמת גן (שמירה על איכות הסביבה, מניעת מפגעים ושמירת הסדר והניקיון), התשע"ז-2017, בנוסחה על פי הצעת חוק העזר המצ"ב.

מר ישראל זינגר: סעיף י' – אישור הצעת חוק עזר לרמת גן (שמירה על איכות הסביבה, מניעת מפגעים ושמירת הסדר והניקיון) התשע"ז-2017, בנוסחה על פי הצעת חוק העזר המצ"ב. אפשר פה אחד?

עו"ד דוד שואקה: רוצים הסבר כלשהו?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כן. כן.

מר שמואל לרמן: לא, דוד, מאוחר, איזה הסבר?

עו"ד דוד שואקה: לא יודע.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: שתי מילים.

מר ליעד אילני: תשלחו לנו במייל, נאשר.

עו"ד דוד מנחם: שמוליק, קוראים לך בחוץ, לרמן.

עו"ד דוד שואקה: העירייה, חוקי העזר של העירייה בנושאים האלה של איכות סביבה, מניעת מפגעים ושמירת הסדר והניקיון, הם משנות ה-50 וה-60. כבר מזה כמה שנים שהעירייה עובדת על חוק עזר חדש שיתאים למציאות הקיימת היום. עבדנו על זה הרבה שנים, כי היתה המון עבודה עם המשרדים הממשלתיים, בפינג-פונג של הלוך וחזור. בעצם כבר במרץ 2015 החוק הזה הגיע למועצה ואושר במועצה. אחרי שעבר למשרדים הממשלתיים שצריכים גם לאשר את זה, שזה 3 משרדים – משרד הפנים, איכות הסביבה ומשרד המשפטים – כל אחד מהם, שוב, היו לו עוד הערות ותיקונים וסיבובים, ולאור השינויים שהוכנסו כתוצאה מההערות של המשרדים השונים מצאנו לנכון להביא את זה פעם נוספת לאישור וזה מובא עכשיו לאישור.

מר שמואל לרמן: 100%, יופי. אפשר פה אחד? הלאה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר הצעת חוק עזר לרמת גן (שמירה על איכות הסביבה, מניעת מפגעים ושמירת הסדר והניקיון), התשע"ז-2017, בנוסחה על פי הצעת חוק העזר המצ"ב.

יא. אישור חוק עזר לאונו (ביטול לעניין רמת גן), התשע"ז-2017.

יב. אישור חוק עזר לאפעל (ביטול לעניין רמת גן), התשע"ז-2017.

מר שמואל לרמן: אישור חוק עזר לאונו (ביטול לעניין רמת גן), התשע"ז-2017.

עו"ד דוד שואקה: תקרא גם את הבא אחריו.

מר שמואל לרמן: ואישור חוק עזר לאפעל (ביטול לעניין רמת גן), התשע"ז-2017.

עו"ד דוד שואקה: טוב, עם כניסתו לתוקף של חוק העזר שעכשיו דיברתי עליו, יש מקום לבטל חוקי עזר ישנים שחלו במועצה אזורית אפעל, כדי שעל כל השטח של העיר רמת גן יחול אותו חוק עזר.

מר שמואל לרמן: אבל איך אתה יכול לבטל לאונו?

עו"ד דוד שואקה: אני יכול. אני מבטל רק על החלק שמתייחס לרמת גן.

מר שמואל לרמן: אתה יכול לבטל חוק עזר,

עו"ד דוד שואקה: אני יכול. אם לא יכולתי זה לא היה מובא.

מר שמואל לרמן: לא, חוק עזר של עיר אחרת, זו השאלה.

עו"ד דוד שואקה: זה לא חוק של עיר אחרת.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה השטח שלך היום.

עו"ד דוד שואקה: זה נבדק עם משרד המשפטים וזה תקין.

מר שמואל לרמן: או קיי. פה אחד, רבותיי? פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר חוק עזר לאונו (ביטול לעניין רמת גן), התשע"ז-2017.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר חוק עזר לאפעל (ביטול לעניין רמת גן), התשע"ז-2017.

יג. ועדות חובה:

1. ועדת המשנה לתכנון ובניה:

מינוי גב' לילי שמה חברת הנהלת העיר כ-מ"מ של מר רמי פדלון חבר הנהלת העיר בוועדה.

מר שמואל לרמן: ועדות חובה – ועדת המשנה לתכנון ובניה: מינוי גב' לילי שמה חברת הנהלת העיר כ-מ"מ של מר רמי פדלון חבר הנהלת העיר בוועדה. פה אחד? פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי גב' לילי שמה חברת הנהלת העיר כ-מ"מ של מר רמי פדלון חבר הנהלת העיר בוועדת המשנה לתכנון ובניה.

יג. ועדות חובה:

2. ועדה מייעצת לשימור אתרים:

מינוי גב' לילי שמה חברת הנהלת העיר כ-מ"מ של מר רמי פדלון חבר הנהלת העיר בוועדה.

מר שמואל לרמן: ועדה מייעצת לשימור אתרים, גם כן, מינוי גב' לילי שמה חברת הנהלת העיר כ-מ"מ של מר רמי פדלון חבר הנהלת העיר בוועדה. פה אחד? פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי גב' לילי שמה חברת הנהלת העיר כ-מ"מ של מר רמי פדלון חבר הנהלת העיר בוועדה מייעצת לשימור אתרים.

יג. ועדות חובה:

3. ועדת ביטחון:

החלפת מר אילן גולדנברג קב"ט מוסדות חינוך אשר פרש לגמלאות במר חיים קאפח.

מר שמואל לרמן: ועדת בטחון – החלפת מר אילן גולדנברג קב"ט מוסדות חינוך אשר פרש לגמלאות במר חיים קאפח. פה אחד? פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר החלפת מר אילן גולדנברג קב"ט מוסדות חינוך

אשר פרש לגמלאות במר חיים קאפח בוועדת ביטחון.

יד. ועדות רשות:

1. ועדת רישוי עסקים:

מינוי מר אלי בלאלי סגן מנהל אגף ביטחון ואכיפה ומתאם ביטחון ובטיחות באירועים, כחבר בוועדת רישוי עסקים.

מר שמואל לרמן: סעיף י"ד - ועדות רשות – תת סעיף 1 – ועדת רישוי עסקים. מינוי מר אלי בלאלי סגן מנהל אגף ביטחון ואכיפה ומתאם ביטחון ובטיחות באירועים, כחבר בוועדת רישוי עסקים. פה אחד? יופי.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי מר אלי בלאלי סגן מנהל אגף ביטחון ואכיפה ומתאים ביטחון ובטיחות באירועים, כחבר בוועדת רישוי עסקים.

יד. ועדות רשות:

2. ועדת יקיר העיר:

מינוי ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר כחברה בוועדה במקום גב' רחל מרום חברת מועצת העיר.

מר שמואל לרמן: 2 – ועדת יקיר העיר – מינוי ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר כחברה בוועדה במקום גב' רחל מרום חברת מועצת העיר.

מר ליעד אילני: זכות דיבור.

מר שמואל לרמן: בבקשה. מה, אתה לא אוהב את שולמית?

מר ליעד אילני: אוהב אותה מאד, לא קשור אליה. אני לפני כחודשיים שלושה שלחתי לעו"ד בנק אלון פניה מטעמי וגם לעו"ד שואקה, בקשר לתקנון יקיר העיר. התקנון, שאם אני זוכר נכון נקבע בשנת 82, קובע כי חברי הוועדה יהיו אך ורק נבחרי ציבור. נאמר לי שזה בבדיקה. אין לי שום דבר בעד שולמית או נגד שולמית, רק בעד, אבל מסתבר שגם בשנים האחרונות המלצות שבין היתר גם אני נתתי ואנשים נבחרו ליקיר העיר, ככל הנראה לא עמדו עם הוראות התקנון. אם רוצים לשנות את התקנון, אז בבקשה, תביאו את זה לישיבת מועצה ונקיים עליו דיון.

מר ישראל זינגר: החלטנו שנשנה. בינתיים פעלנו. ברור.

מר ליעד אילני: עד אז, אני אומר את זה כדי שלא תשבו ותבחרו יקירי עיר לשנה הזאת, לפחות לא בהרכב הנוכחי. מי שיכולים להיות חברי הוועדה שבוחרים את יקירי העיר או שממליצים, סליחה, על יקירי העיר במועצת העיר הם רק חברי מועצת העיר.

מר ישראל זינגר: אכן כך נהגנו בישיבה האחרונה. נהגנו כפי שאתה אומר.

מר שמואל לרמן: גם השנה נהגנו ככה ומי שהשתתף בישיבה,

מר ישראל זינגר: תקבל פרוטוקול. מי שהצביע.

מר שמואל לרמן: כן. שאמור להיות בתחילת 2018. ישבנו שם, לדעתי, אביהוא, אני, ישראל ואיצ'ה.

מר ישראל זינגר: רק נבחרים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ורחלי.

מר שמואל לרמן: רחלי כבר לא באה, היא לא רצתה לבוא.

מר ליעד אילני: אין בעיה. אני רק אומר, בהזדמנות הזאת להביא את התקנון לדיון מחודש.

מר שמואל לרמן: אתה צודק.

מר ישראל זינגר: ברור. על זה דיברנו. הלאה.

מר שמואל לרמן: אז אפשר לאשר את שולמית?

מר ישראל זינגר: כן.

מר שמואל לרמן: יופי. פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר כחברה במקום גב' רחל מרום חברת מועצת העיר בוועדת יקיר העיר.

יד. ועדות רשות:

3. ועדת אימוץ הצנחנים:

מינוי עו"ד גיא גונן כיו"ר משותף בוועדת אימוץ הצנחנים (במקום מינויו כסגן יו"ר הוועדה).

מר שמואל לרמן: ועדת אימוץ הצנחנים – מינוי עו"ד גיא גונן כיו"ר משותף בוועדת אימוץ הצנחנים (במקום מינויו כסגן יו"ר הוועדה). זאת שאלה, מי זה היו"ר השני? גודי. בסדר גמור. פה אחד? פה אחד. יופי.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי עו"ד גיא גונן כיו"ר משותף בוועדת אימוץ

הצנחנים (במקום מינויו כסגן יו"ר הוועדה).

טו. נציגי העירייה בתאגידים ועמותות עירוניות בבעלות העירייה:

א. הנהלת מפעלי בית עמנואל:

מינוי מר ליעד אילני חבר מועצת העיר כנציג אסיפה הכללית במקום מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר.

מר שמואל לרמן: ט"ו – נציגי העירייה בתאגידים ועמותות,

מר ישראל זינגר: רגע, לא ביום ראשון?

מר שמואל לרמן: לא, גומרים כבר, 5 דקות. נציגי העירייה בתאגידים ועמותות עירוניות בבעלות העירייה. א', זה לא בהנהלת מפעלי בית עמנואל, זה טעות פה, זה באסיפה הכללית של בית עמנואל.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר שמואל לרמן: זה מינוי מר ליעד אילני חבר מועצת העיר כנציג באסיפה הכללית במקום מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר.

מר ישראל זינגר: פה אחד.

מר שמואל לרמן: ליעד, ברכות. פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי מר ליעד אילני חבר מועצת העיר כנציג באסיפה הכללית במקום מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בהנהלת מפעלי בית עמנואל.

טו. <u>נציגי העירייה בתאגידים ועמותות עירוניות בבעלות העירייה:</u>

ב. <u>עמותת בית קריניצי:</u>

מינוי מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר במקום מר ליעד אילני.

<u>מר שמואל לרמן:</u> עמותת בית קריניצי – מינוי מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר במקום מר ליעד אילני. פה אחד. אני מבין שפשוט החלפתם ביניכם.

<u>החלטה:</u>

הוחלט פה אחד לאשר מינוי מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר במקום מר ליעד אילני בעמותת בית קריניצי.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> אני רוצה להגיד עוד משהו, פשוט שכחתי, לגבי חוק העזר לאיכות הסביבה. מה שרציתי להוסיף, שאנחנו רצינו, יחד עם חוק העזר, להביא גם צו שיקבע איזה מהסעיפים יהיו עבירות קנס ומה יהיה הקנס, כי חשבנו שזה צריך להיות באותו זמן. לצערי הרב, משרד המשפטים אמר לנו שקודם כל צריך לאשר את החוק ורק אחרי זה אפשר להכין את הצו, מה שלי לפחות לא נראה כל כך הגיוני, אבל זה ההנחיה של משרד המשפטים. אז אנחנו נפעל לפי ההנחיה. אחרי שהחוק יאושר, אנחנו נכין צו שיקבע איזה מהסעיפים יהיו עבירות קנס ומה יהיה הקנס.

טז. <u>נציגי העירייה בתאגידים ועמותות עירוניות בבעלות העירייה:</u>

<u>הערה:</u> בהחלטת המועצה מיום 29.1.2017 אושרו הנציגים שלהלן לחברת בתי האבות ויש לאשרם גם כנציגים בעמותת האגף הסיעודי ובחברת גני המלך דוד.

<u>עמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד":</u>

1. מינוי עו"ד זוהר ישירים כנציג ציבור בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".
2. מינוי ד"ר אורי אדלמן כנציג ציבור בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".
3. מינוי מר טמיר ארביב כנציג ציבור בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".

4. מינוי גב' איריס בן מוחה כנציגת ציבור מטעם העירייה בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".

5. מינוי גב' טליה שבת כנציגת ציבור מטעם העירייה בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".

6. מינוי גב' עירית גינת כנציגת ציבור מטעם העירייה בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".

<u>מר ישראל זינגר:</u> וסעיף אחרון בבקשה. תסביר רק, זה טכני.

<u>מר שמואל לרמן:</u> כן, זה משהו טכני בלבד. סעיף אחרון, ברשותכם, תשימו לב להערה בתחילת ט"ז, ט"ז זה נציגי העירייה בתאגידים ועמותות עירוניות בבעלות העירייה. בהחלטת המועצה, אני מקריא את ההערה לפרוטוקול, 29.1.17 אושרו הנציגים שלהלן לחברת בתי האבות, אך מסתבר שיש לאשר את אותם נציגים כנציגים בעמותות האגף הסיעודי ובחברת "גני המלך דוד", זה מקשה אחת. האגף הסיעודי, גני המלך דוד ובתי האבות – זה מקשה אחת של כולם ביחד. לכן באופן פורמאלי אני צריך לאשר את 6 המינויים הבאים לעמותת האגף הסיעודי שליד בית האבות וחברת "גני המלך דוד". אני אקריא אותם, כי זה חייב להיות לפרוטוקול, ואחרי זה נצביע על כולם ביחד, פה אחד, ברשותכם.

מינוי עו"ד זוהר ישירים כנציג ציבור בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".

מינוי ד"ר אורי אדלמן כנציג ציבור בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".

מינוי מר טמיר ארביב כנציג ציבור בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".

מינוי גב' איריס בן מוחה כנציגת ציבור, מטעם העירייה אבל, בעמותת האגף הסיעודי שליד חב',

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> היא לא נציגת ציבור.

<u>מר שמואל לרמן:</u> היא לא נציגה, כעובדת עירייה כנראה. עובדת עירייה. כנראה כאן צריך לתקן. גם את גב' טליה שבת, לדעתי היא עובדת

עירייה. זה לא כנציגת ציבור מטעם העירייה, כעובדת עירייה. כי זה מתחלק 3 חברי זה, 3 כאלה. אני מקריא עוד פעם:

מינוי גב' טליה שבת כעובדת עירייה בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".

וגם מינוי גב' עירית גינת כעובדת עירייה בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".

פה אחד, רבותי.

<u>החלטה:</u>

הוחלט פה אחד לאשר נציגי העירייה בתאגידים ועמותות עירוניות בבעלות העירייה:

<u>עמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד":</u>

1. מינוי עו"ד זוהר ישירים כנציג ציבור בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".

2. מינוי ד"ר אורי אדלמן כנציג ציבור בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".

3. מינוי מר טמיר ארביב כנציג ציבור בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".

4. מינוי גב' איריס בן מוחה כנציגת ציבור מטעם העירייה בעמותת האג הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".

5. מינוי גב' טליה שבת כנציגת ציבור מטעם העירייה בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".

6. מינוי גב' עירית גינת כנציגת ציבור מטעם העירייה בעמותת האגף הסיעודי שליד חב' בית האבות וחברת "גני המלך דוד".

<u>מר שמואל לרמן:</u> שנה טובה. גמר חתימה טובה והישיבה הסתיימה 22:28.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> שנה טובה לכולם. סליחה אם פגעתי במישהו.

_____	_____
מר שמואל לרמן	**מר משה בודאגה**
יו"ר מועצת העיר	**מנכ"ל העירייה**